

Πρόγραμμα «ARCHI-MED»
Δράση 2.1

**Απειλούμενα Ενδημικά Είδη Χλωρίδας
στη Νότια Ελλάδα**

Ανάθεση Μελέτης: Περιφέρεια Κρήτης
Πανεπιστήμιο Κρήτης

Εκπόνηση Μελέτης: Κυριάκος Γεωργίου
Πηνελόπη Δεληπέτρου

ΑΘΗΝΑ 2000

Εισαγωγή - Η κατάσταση στην Ελλάδα

Η μελέτη της σύγχρονης ελληνικής χλωρίδας έχει ιστορία 3 αιώνων. Σήμερα, παρόλο που διαρκώς προκύπτουν νέα δεδομένα και γίνονται ταξινομικές ανακατατάξεις είναι δυνατό να πούμε ότι είναι γνωστός λίγο ως πολύ ο συνολικός αριθμός ειδών της ελληνικής χλωρίδας (περίπου 6.500) και ο αριθμός των ενδημικών ειδών (περίπου 1000). Παρόλη όμως την δραστηριότητα των βοτανικών από την Ελλάδα και από ολόκληρη την Ευρώπη αναλύσεις όπως η εκτίμηση της βιοποικιλότητας σε διάφορες περιοχές, το ποσοστό ενδημικών ειδών, οι βιογεωγραφικές μελέτες που αποτελούν βάσεις για τη διαμόρφωση της στρατηγικής διατήρησης της χλωρίδας, παρακωλύονται από το ότι:

α) Οι πληροφορίες για τα ελληνικά φυτά είναι διασκορπισμένες σε πολλές και ποικίλες πηγές. Η βιβλιογραφία της Ελληνικής Χλωρίδας ανέρχεται σε 10.000 περίπου αναφορές (Strid A. 1996. The Flora Hellenica Bibliography). Η σύνταξη της Flora Hellenica (Χλωρίδα της Ελλάδας) είναι σημαντική προσφορά που θα λύσει εν μέρει τα προβλήματα αυτά, αλλά η έκδοσή της βρίσκεται ακόμα στον 1^ο από τους 10 προβλεπόμενους τόμους.

β) Οι πληροφορίες για ορισμένες περιοχές, όπως η Κρήτη, μπορεί να θεωρηθούν επαρκείς, αλλά υπάρχουν ακόμα ουσιαστικά ανεξερεύνητες ή ελλιπώς μελετημένες περιοχές της Ελλάδας. Για παράδειγμα, για τα περισσότερα νησιά του Αιγαίου οι υπάρχουσες πληροφορίες υποεκτιμούν κατά πολύ τον αριθμό ειδών.

Όσον αφορά στις εκτιμήσεις των απειλούμενων ειδών, οι κύριες πηγές για την κατάσταση διατήρησής τους είναι το "Κόκκινο Βιβλίο των Απειλούμενων Φυτών της Ελλάδας" (βλ. Πίνακα I) και η βάση δεδομένων της IUCN-WCMC (βλ. Πίνακα I), που περιλαμβάνουν περίπου 850 taxa και ουσιαστικά καλύπτουν τα είδη που αναφέρονται και σε άλλους καταλόγους απειλούμενων φυτών και τις περισσότερες άλλες βιβλιογραφικές πηγές. Για άλλα περίπου 40 φυτά υπάρχουν δεδομένα για την κατάσταση απειλής μόνο από ανεξάρτητες δημοσιεύσεις. Δυστυχώς, όλα αυτά τα δεδομένα βασίζονται στην πλειοψηφία τους σε παρατηρήσεις και όχι σε συστηματική παρακολούθηση και εκτίμηση των πληθυσμών. Πρέπει επίσης να σημειωθεί ότι παραμένει περίπου 40 % των ενδημικών ειδών για τα οποία δεν έχει γίνει καμμία αξιολόγηση του βαθμού απειλής, συμπεριλαμβανομένων ειδών που περιγράφηκαν πρόσφατα (περίπου 50) και ειδών για τα οποία δεν υπάρχουν πληροφορίες για περισσότερα από 60 ή 100 χρόνια (περίπου 30).

Πρόγραμμα ARCHI-MED, Δράση 2.1
ΑΠΕΙΛΟΥΜΕΝΑ ΕΝΔΗΜΙΚΑ ΕΙΔΗ ΤΗΣ ΧΛΩΡΙΔΑΣ ΣΤΗ ΝΟΤΙΑ ΕΛΛΑΔΑ

Νότια Ελλάδα

Στην Ελλάδα ο ενδημισμός των φυτών αυξάνεται από το βορρά προς το νότο. Οι περιοχές με τους μεγαλύτερους αριθμούς ενδημικών ειδών είναι η Πελοπόννησος και η Κρήτη. Οι περιοχές των Κυκλάδων και του Ανατολικού Αιγαίου επίσης χαρακτηρίζονται από μεγάλους σχετικά με την έκτασή τους αριθμούς ενδημικών ειδών.

Από τα 1326 ενδημικά taxa (είδη, υποείδη και ποικιλίες) της Ελλάδας στην Ν. Ελλάδα απαντούν 724 (Πίνακας 3). Τα 348 από αυτά έχουν χαρακτηριστεί ως απειλούμενα και άλλα 57 δεν έχουν χαρακτηριστεί αλλά είναι στενότοπα ενδημικά και περιλήφθηκαν στην παρούσα μελέτη (συνολικά 407 είδη του Παραρτήματος I της μελέτης).

Μεθοδολογία

Η παρούσα μελέτη έχει ως αντικείμενο τον προσδιορισμό των ενδημικών και απειλούμενων φυτικών taxa (ειδών και υποειδών) της Νότιας Ελλάδας και την συλλογή και σύνθεση των υπαρχόντων βιβλιογραφικών πληροφοριών για αυτά, κυρίως όσον αφορά στη γεωγραφική κατανομή και την κατάσταση διατήρησής τους. Στόχος είναι οι πληροφορίες αυτές να αξιοποιηθούν:

- ως βάση για περαιτέρω επιστημονική μελέτη των ειδών αυτών
- ως βάση για τον καθορισμό προτεραιοτήτων στη στρατηγική της διατήρησης της φυτικής βιοποικιλότητας (π.χ., όσον αφορά στη μελέτη και στην ανάληψη δράσεων) στις περιοχές του Ν. Αιγαίου
- ως οδηγοί για τη διαχείριση των περιοχών
- ως πληροφοριακό υλικό για την ενημέρωση του κοινού και ειδικά των τοπικών παραγόντων.

Στόχος επίσης είναι η επισήμανση των ελλείψεων στις γνώσεις για τα είδη που είναι σημαντικά για τη βιοποικιλότητα και/ή κινδυνεύουν άμεσα έτσι ώστε να προγραμματιστεί η αναγκαία εργασία πεδίου.

Τα στάδια που ακολουθήθηκαν στη μελέτη είναι:

- 1) Κατάρτιση καταλόγου των ελληνικών ενδημικών φυτικών taxa (δηλαδή ειδών, υποειδών, ποικιλιών που η εξάπλωσή τους περιορίζεται στα όρια του Ελληνικού Κράτους) που απαντούν στη Νότια Ελλάδα. Τα φυτά αυτά (724) παρουσιάζονται στον Πίνακα 3.
- 2) Προσδιορισμός μεταξύ των ενδημικών taxa εκείνων που έχουν χαρακτηριστεί ως απειλούμενα και επίσης εκείνων που δεν έχουν αξιολογηθεί καθόλου αλλά ενδέχεται να είναι απειλούμενα. Τα φυτά αυτά (407) παρουσιάζονται στα Παραρτήματα I και II.
- 3) Συλλογή και καταχώρηση λεπτομερών πληροφοριών για τα ενδημικά και απειλούμενα taxa που έχουν προτεραιότητα όσον αφορά στη μελέτη και στην προστασία τους στη Νότια Ελλάδα, δηλαδή για εκείνα που α) κατατάσσονται σε υψηλότερη κατηγορία κινδύνου και β) η Νότια Ελλάδα αποτελεί την μόνη ή την κύρια περιοχή εξάπλωσής τους. Τα φυτά αυτά (173) παρουσιάζονται στο Παράρτημα I.

Σημειώνεται ότι για πολλά είδη δεν υπάρχουν επαρκείς ή πρόσφατες πληροφορίες όσον αφορά στην κατανομή και κυρίως στην κατάσταση διατήρησης. Εξάλλου, υπάρχει πάντα η πιθανότητα να προκύψουν νέα δεδομένα ακόμα και για είδη που θεωρούνται γνωστά. Για τους λόγους αυτούς οι πληροφορίες σχετικά με την κατάσταση διατήρησης δεν πρέπει να θεωρούνται «τελικές», αλλά πεδία πληροφοριών που πρέπει διαρκώς να ενημερώνονται.

Πρόγραμμα ARCHI-MED, Δράση 2.1
ΑΠΕΙΛΟΥΜΕΝΑ ΕΝΔΗΜΙΚΑ ΕΙΔΗ ΤΗΣ ΧΛΩΡΙΔΑΣ ΣΤΗ ΝΟΤΙΑ ΕΛΛΑΔΑ

Πηγές

Για τους καταλόγους των ενδημικών και των απειλούμενων ειδών καθώς και για την συλλογή και σύνθεση όλων των πληροφοριών που καταχωρήθηκαν για τα είδη των φυτών χρησιμοποιήθηκε η βάση δεδομένων “Chloris” (Γεωργίου και συν. Πανεπιστήμιο Αθηνών). Στη βάση αυτή είναι καταχωρημένες πληροφορίες σχετικά με τα ενδημικά, υπενδημικά, σπάνια, απειλούμενα και προστατευόμενα φυτά της Ελλάδας και οι σχετικές πηγές των πληροφοριών.

- Πηγές για τις πληροφορίες σχετικά με την εξάπλωση, το ενδιαίτημα, την περίοδο άνθισης και την περιγραφή των φυτών, είναι οι **πρότυπες χλωρίδες** που περιέχουν δεδομένα για την Ελληνική Χλωρίδα καθώς και πολλές **πρωτότυπες επιστημονικές δημοσιεύσεις** (άρθρα, μονογραφίες, διατριβές). Σε ορισμένες περιπτώσεις χρησιμοποιήθηκαν **αδημοσίευτα δεδομένα** (συνοδεύονται από ανάλογη αναφορά στην πηγή). Κατάλογος των βιβλιογραφικών αναφορών που χρησιμοποιήθηκαν στην παρούσα μελέτη παρατίθεται στο τέλος του Παραρτήματος I.
- Πηγές για τις πληροφορίες σχετικά με την κατάσταση διατήρησης και το καθεστώς προστασίας είναι οι διάφοροι **κατάλογοι απειλούμενων και προστατευομένων (από την εθνική ή διεθνή νομοθεσία) ειδών** που παρατίθενται παρακάτω (Πίνακας 1). Επίσης, κυρίως για είδη που δεν συμπεριλαμβάνονται στους επίσημους καταλόγους, χρησιμοποιήθηκαν και άλλες έγκυρες πηγές (πρωτότυπες δημοσιεύσεις).

Προσδιορισμός απειλούμενων ειδών - Κατηγορίες κινδύνου

Ο χαρακτηρισμός «απειλούμενο είδος» παρόλο που φαίνεται απλός («ένα είδος που κινδυνεύει ή ενδέχεται να κινδυνεύσει να εξαφανιστεί») δεν έχει για όλους όσους τον χρησιμοποιούν ταυτόσημη έννοια, καθώς από διαφορετικούς ερευνητές και κατά καιρούς έχουν χρησιμοποιηθεί διάφορα κριτήρια.

Οι **κατηγορίες του Ερυθρού Καταλόγου της IUCN** χρησιμοποιήθηκαν από το Παγκόσμιο Κέντρο Παρακολούθησης της Διατήρησης της Φύσης (World Conservation Monitoring Centre [WCMC]) και από την Επιτροπή Επιβίωσης των Ειδών (Species Survival Commission [SSC]) και υποδεικνύουν τον βαθμό απειλής κάθε είδους στο φυσικό του περιβάλλον. Η ορολογία αυτή είναι κοινή και για τα φυτά και για τα ζώα. Οι κατηγορίες του χρησιμοποιήθηκαν στους καταλόγους απειλούμενων φυτών και ζώων για σχεδόν 30 χρόνια είναι οι εξής: Εξαφανισθέντα (Extinct, Ex), Κινδυνεύοντα (Endangered, E), Εύρωτα (Vulnerable, V), Σπάνια (Rare, R), Απροσδιόριστα (Indeterminate, I), Ανεπαρκώς γνωστά (Insufficiently Known, K), Εκτός κινδύνου (Out of danger, O), και Μη απειλούμενα (not threatened, nt). Τα φυτά που ανήκουν στις πρώτες πέντε κατηγορίες χαρακτηρίζονται ως απειλούμενα (WCMC

Πρόγραμμα ARCHI-MED, Δράση 2.1
ΑΠΕΙΛΟΥΜΕΝΑ ΕΝΔΗΜΙΚΑ ΕΙΔΗ ΤΗΣ ΧΛΩΡΙΔΑΣ ΣΤΗ ΝΟΤΙΑ ΕΛΛΑΔΑ

1993). Οι παραπάνω κατηγορίες κινδύνου έγιναν διεθνώς αποδεκτές και χρησιμοποιήθηκαν και σε άλλους καταλόγους απειλούμενων ειδών (Σύμβαση της Βέρνης, Κατάλογος Συμβουλίου της Ευρώπης, Ευρωπαϊκός Ερυθρός Κατάλογος, Κόκκινο Βιβλίο των σπάνιων και απειλούμενων φυτών της Ελλάδας).

Σήμερα οι κατηγορίες κινδύνου της IUCN έχουν αναθεωρηθεί (Conservation News: IUCN unveils new conservation categories. Plant Talk, 2:10, 1995) προκειμένου να γίνει όσο το δυνατόν πιο αντικειμενική και λειτουργική αξιολόγηση της κατάστασης διατήρησης των ειδών. Ένα νέο σύστημα αξιολόγησης έχει ήδη διαμορφωθεί (Roberts και συν. 1995) και έχει προχωρήσει η εφαρμογή του στα ζωικά είδη. Όσον αφορά στα φυτικά είδη, παρόλο που έχει αρχίσει η προσπάθεια κατάταξής τους στις νέες κατηγορίες κινδύνου, η αξιολόγηση βασίζεται ακόμα στις παλαιότερες κατηγορίες.

Οι **νέες κατηγορίες κινδύνου της IUCN** μπορούν να εφαρμοστούν σε φυσικούς πληθυσμούς (ή σε πληθυσμούς που έχουν εισαχθεί σε μία περιοχή χάριν της διατήρησης ενός είδους) όλων τα taxa, αλλά κατά την εφαρμογή τους πρέπει να ορίζεται ακριβώς η ταξινομική βαθμίδα και η περιοχή τις οποίες αφορά η αξιολόγηση. Σύμφωνα με το νέο σύστημα αξιολόγησης, τα φυτά για τα οποία υπάρχουν επαρκή στοιχεία μπορούν να καταταχθούν στις παρακάτω κατηγορίες: α) *Εξαφανισθέντα* (Extinct, Ex)· β) *Εξαφανισθέντα στη Φύση* (Extinct in the Wild, EW), γ) *απειλούμενα, Κρισίμως Κινδυνεύοντα* (Critically Endangered, CR)· δ) *απειλούμενα, Κινδυνεύοντα* (Endangered, E)· ε) *απειλούμενα, Εύτρωτα* (Vulnerable, V)· και στ) *Χαμηλού Κινδύνου* (Lower Risk, LR), τα οποία διακρίνονται στις υποκατηγορίες: Εξαρτώμενα από τη Διατήρηση (Conservation Dependent, cd), Εγγύς Απειλούμενα (Near Threatened, nt) και Ελάχιστα Ανησυχητικά (Least Concern, lc). Τα φυτά για τα οποία, παρόλο ότι έχουν αξιολογηθεί, οι υπάρχουσες πληροφορίες δεν είναι επαρκείς για την εκτίμηση του κινδύνου εντάσσονται στην κατηγορία *Ανεπαρκώς Γνωστά* (Data Deficient, DD). Τα φυτά που δεν έχουν αξιολογηθεί καθόλου εντάσσονται στην κατηγορία *Μη Αξιολογημένα* (Not Evaluated, NE). Η δομή των κατηγοριών κινδύνου φαίνεται στην Εικόνα 1.

Ο κατάταξη ενός φυτού στις κατηγορίες CR, E και V βασίζεται σε 5 καθορισμένα, ποσοτικοποιημένα κριτήρια τα οποία βασίζονται σε εκτιμήσεις: (1) του τάχους μείωσης των πληθυσμών ενός είδους, όπως έχει διαπιστωθεί (λαμβάνονται υπόψη οι φυσικές διακυμάνσεις των πληθυσμών)· (2) της γεωγραφικής εξάπλωσης, όπως προσδιορίζεται από την πραγματική έκταση του συνολικού πληθυσμού (πρόσθεση της έκτασης που καλύπτουν όλοι οι υποπληθυσμοί) και από το εύρος εξάπλωσης του συνολικού πληθυσμού (όλη η περιοχή που ορίζεται από τα σημεία όπου εντοπίζεται ο πληθυσμός) (3) του αριθμού, του μεγέθους και της κατάτμησης των πληθυσμών ενός είδους (αριθμός ώριμων απόμων)· (4)

**Πρόγραμμα ARCHI-MED, Δράση 2.1
ΑΠΕΙΛΟΥΜΕΝΑ ΕΝΔΗΜΙΚΑ ΕΙΔΗ ΤΗΣ ΧΛΩΡΙΔΑΣ ΣΤΗ ΝΟΤΙΑ ΕΛΛΑΔΑ**

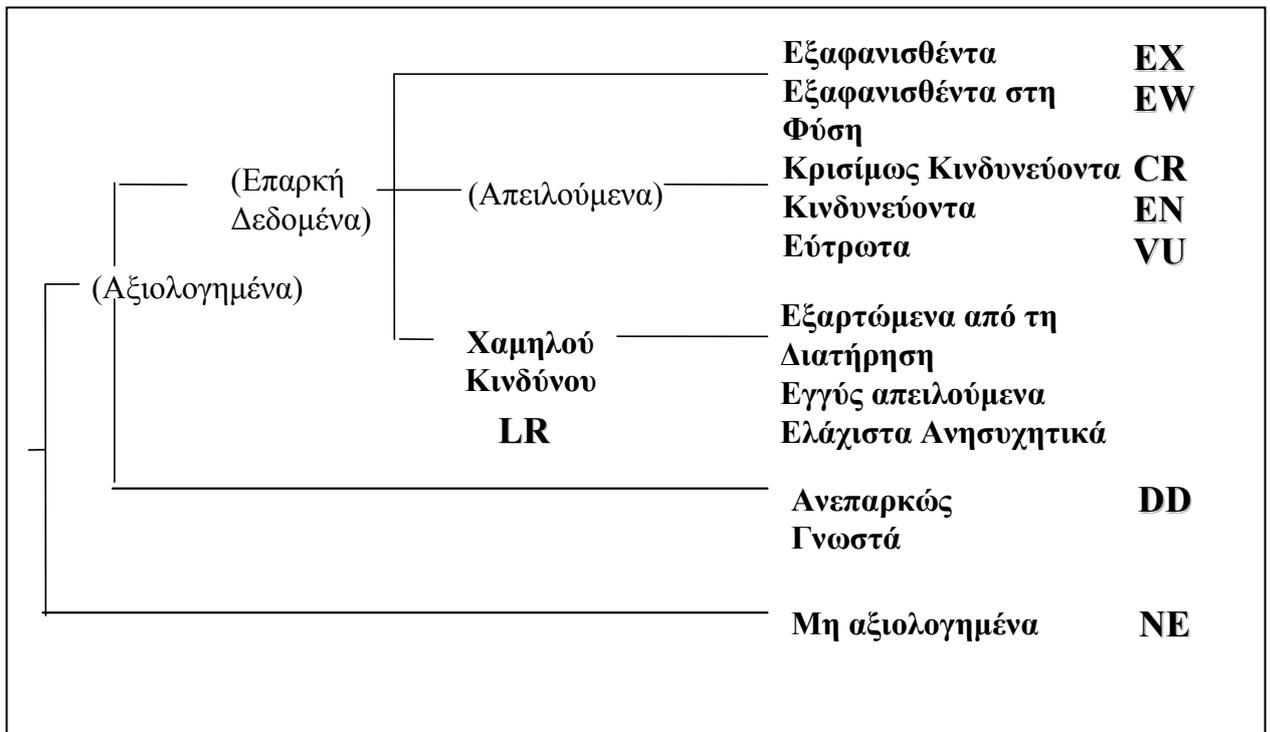
της πιθανότητας εξαφάνισης ενός είδους, όπως αυτή προσδιορίζεται από την ανάλυση της βιωσιμότητας των πληθυσμών ή από άλλη ποσοτική ανάλυση βασισμένη στην φυσική ιστορία και στη διαχείριση των πληθυσμών (Stuart & Sullivan 1994).

Στην παρούσα μελέτη για την κατάρτιση των Παραρτημάτων I και II χρησιμοποιήθηκαν κατά κύριο λόγο οι παλαιές κατηγορίες της IUCN καθώς βάσει αυτών έχει χαρακτηριστεί η πλειοψηφία των ελληνικών φυτών. Ταυτόχρονα έγινε προσπάθεια εφαρμογής των νέων κριτηρίων για κατάταξη των φυτών του Παραρτήματος I στις νέες κατηγορίες της IUCN. Για το σκοπό αυτό χρησιμοποιήθηκε η κλειδα που παρουσιάζεται στην Εικόνα 2.

Καταχώρηση πληροφοριών για τα είδη προτεραιότητας – Παράρτημα I

Για τα ενδημικά και απειλούμενα είδη που θεωρήθηκαν προτεραιότητας καταχωρήθηκαν λεπτομερή στοιχεία σε βάση δεδομένων (σε MSAccess) που θα συνδέεται με τους χάρτες κατανομής τους (GIS), θα διευκολύνει την προσπέλαση των δεδομένων στο διαδίκτυο και επίσης θα κάνει δυνατή την άμεση προσέγγιση και επεξεργασία των πληροφοριών.

Τα πεδία της βάσης δεδομένων παρουσιάζονται στον Πίνακα 2. Οι πληροφορίες για κάθε taxon (εκτυπώσιμη μορφή της βάσης δεδομένων) παρουσιάζονται στο Παράρτημα I.

Εικόνα 1. Οι νέες κατηγορίες της IUCN

Πρόγραμμα ARCHI-MED, Δράση 2.1
ΑΠΕΙΛΟΥΜΕΝΑ ΕΝΔΗΜΙΚΑ ΕΙΔΗ ΤΗΣ ΧΛΩΡΙΔΑΣ ΣΤΗ ΝΟΤΙΑ ΕΛΛΑΔΑ

Αριθμός όλων των ατόμων του είδους		D	C
≥50		CR	
≥250	EN* +	μείωση ^I + 1 πληθυσμός	CR
		μείωση + >1 πληθυσμός, <50ατ./υποπληθυσμό ⁱⁱ	CR
		εκτίμηση μείωσης ⁱ 25% σε 3έτη/1γενιά	CR
≥1.000	VU**+	μείωση + 1 πληθυσμός	EN
		μείωση + >1 πληθυσμός, <250ατ./υποπληθυσμό	EN
		εκτίμηση μείωσης 20% σε 5έτη/2γενιές	EN
≥2.500*		+ μείωση + 1 πληθυσμός	EN
		μείωση + >1 πληθυσμός, <250ατ./υποπληθυσμό	EN
		εκτίμηση μείωσης 20% σε 5έτη/2γενιές	EN
	**	μείωση + >1 πληθυσμός, <1000ατ./υποπληθυσμό	VU
		εκτίμηση μείωσης 10% σε 10έτη/3γενιές	VU
≥10.000**	+	μείωση + 1 πληθυσμός	VU
		μείωση + >1 πληθυσμός, <1000ατ./υποπληθυσμό	VU
		εκτίμηση μείωσης 10% σε 10έτη/3γενιές	VU
A μείωση πληθυσμού (οσοδήποτε μεγάλου)			
		80% in 10έτη/3γενιές παρατήρηση/εκτίμηση/συμπερασματικά/δυνητικά ^I	CR
		50% in 10έτη/3γενιές παρατήρηση/εκτίμηση/συμπερασματικά/δυνητικά	EN*
		20% in 10έτη/3γενιές παρατήρηση/εκτίμηση/συμπερασματικά/δυνητικά	VU**
E			
		50% in 10έτη/3γενιές ποσοτική εκτίμηση (μετρήσεις)	CR
		20% in 20y/5γενιές ποσοτική εκτίμηση (μετρήσεις)	EN*
		10% in 100έτη ποσοτική εκτίμηση (μετρήσεις)	VU**
B πραγματική έκταση συν. πληθυσμού/εύρος εξάπλωσης km ²			
(οποιοσδήποτε πληθυσμός) 10/100 + δύο από τα παρακάτω:			
		κατάτμηση μεγάλου βαθμού (υποπληθυσμοί ⁱⁱ <50ατ.)	
		ή 1 θέση ^v	CR
		συνεχής υποβάθμιση ⁱⁱⁱ	CR
		ακραίες διακυμάνσεις ^{iv}	CR
	500/5000*+	δύο από τα παρακάτω:	
		κατάτμηση μεγάλου βαθμού (υποπληθυσμοί<250ατ.)	
		ή 5 θέσεις	EN
		συνεχής υποβάθμιση	EN
		ακραίες διακυμάνσεις	EN
	2000/20000** +	δύο από τα παρακάτω:	
		κατάτμηση μεγάλου βαθμού (υποπληθυσμοί<1000ατ.)	VU
		συνεχής υποβάθμιση	VU
		ακραίες διακυμάνσεις	VU
D			
	/ <100		VU
		<5 θέσεις	VU

Πρόγραμμα ARCHI-MED, Δράση 2.1
ΑΠΕΙΛΟΥΜΕΝΑ ΕΝΔΗΜΙΚΑ ΕΙΔΗ ΤΗΣ ΧΛΩΡΙΔΑΣ ΣΤΗ ΝΟΤΙΑ ΕΛΛΑΔΑ

Εικόνα 2. Κλείδα για τις νέες κατηγορίες της IUCN (σε πλαίσιο φαίνονται οι συμβολισμοί των κριτηρίων)

LR	δεν πληρεί τα κριτήρια για CR, EN, VU
cd	η διατήρηση του taxon εξαρτάται από κάποιο πρόγραμμα διατήρησης
nt	taxa που δεν πληρούν τα κριτήρια για το cd αλλά είναι κοντά στα κριτήρια του VU
lc	taxa που δεν πληρούν τα κριτήρια για το cd ή το nt
<hr/>	
* = έλεγχος αν το φυτό πληρεί τα κριτήρια του CR	
** = έλεγχος αν το φυτό πληρεί τα κριτήρια του CR ή του EN	
¹ μείωση του πληθυσμού	
Βάσει	άμεσης παρατήρησης δείκτη αφθονίας μείωσης έκτασης των πληθυσμών/εύρους εξάπλωσης και/ή ποιότητας ενδιαιτήματος πραγματικών ή δυνητικών επιπέδων εκμετάλλευσης επιδράσεων εισαχθέντων ειδών, υβριδισμού, παθογόνων, ρυπαντών, ανταγωνιστών, παρασίτων
ⁱⁱ υποπληθυσμός: γεωγραφικά ή κατ' άλλο τρόπο διακριτές ομάδες με μικρή ή καθόλου ανταλλαγή ατόμων	
ⁱⁱⁱ Σε	εύρος εξάπλωσης πραγματική έκταση του πληθυσμού έκταση, εξάπλωση και/ή ποιότητα ενδιαιτήματος αριθμό θέσεων ή υποπληθυσμών αριθμό ώριμων ατόμων
^{iv} Σε	εύρος εξάπλωσης πραγματική έκταση του πληθυσμού αριθμό θέσεων ή υποπληθυσμών αριθμό ώριμων ατόμων
^v θέση	= γεωγραφικά ή οικολογικά διακριτή περιοχή (ένα μόνο γεγονός μπορεί να επηρεάσει όλα τα άτομα του είδους στη θέση), συνήθως περιλαμβάνει έναν υποπληθυσμό ή τμήμα του

Εικόνα 2. (συνέχεια) Κλείδα για τις νέες κατηγορίες της IUCN

Πρόγραμμα ARCHI-MED, Δράση 2.1
ΑΠΕΙΛΟΥΜΕΝΑ ΕΝΔΗΜΙΚΑ ΕΙΔΗ ΤΗΣ ΧΛΩΡΙΔΑΣ ΣΤΗ ΝΟΤΙΑ ΕΛΛΑΔΑ

Πίνακας Ι. Κατάλογοι απειλούμενων και προστατευομένων ειδών

Κατάλογοι απειλούμενων ειδών (κατάσταση διατήρησης)

- 1.** Το Κόκκινο Βιβλίο των σπάνιων και απειλούμενων φυτών της Ελλάδας (1995).
 - D. Phitos D., A. Strid, S. Snogerup, W. Greuter (eds). 1995. The Red Data Book of rare and threatened plants of Greece. World Wide Fund for Nature. Athens. 527 p.
- 2.** Κόκκινος Κατάλογος της IUCN (Διεθνής Ένωση για τη Διατήρηση της Φύσης και των Φυσικών Πόρων) (1997). Κατάσταση διατήρησης των φυτών της Ελλάδας σύμφωνα με τα στοιχεία της βάσης δεδομένων του Παγκόσμιου Κέντρου Παρακολούθησης της Διατήρησης της Φύσης (WCMC).
 - “Greece. Conservation status listing of Plants. Compiled from the World Conservation Monitoring Centre Plants Database. Status report as of 24 February, 1997”
Τα στοιχεία της WCMC για την Ελλάδα εισάγονται τα τελευταία χρόνια όχι σε εθνικό επίπεδο (GR), αλλά σε υπο-εθνικό επίπεδο: GRC Greece, GRC-OO Greece, KRI Greece – Crete, KRI-OO Greece – Crete, EAI Greece - East Aegean Is, EAI-OO Greece - East Aegean Is.
- 3.** Ευρωπαϊκός Ερυθρός Κατάλογος των Παγκοσμίως Απειλούμενων Ζώων και Φυτών (1991). Οι κατηγορίες κινδύνου προέρχονται από τη βάση δεδομένων της IUCN της αντίστοιχης χρονικής περιόδου.
 - European Red List of Globally Threatened Animals and Plants, Economic Commission for Europe (Geneva) - United Nations, New York, 1991.
- 4.** Κατάλογος σπάνιων, απειλούμενων και ενδημικών φυτών της Ευρώπης που εκδόθηκε από το Συμβούλιο της Ευρώπης (1982). Οι κατηγορίες κινδύνου προέρχονται από τη βάση δεδομένων της IUCN της αντίστοιχης χρονικής περιόδου.
 - List of rare, threatened and endemic plants in Europe. Edited by the Threatened Plants Unit (IUCN Conservation Monitoring Centre), Kew, United Kingdom. European Committee for the conservation of nature and natural resources. Nature and Environment Series, No 27. Strasbourg, 1983.
- 5.** Κατάλογος απειλούμενων φυτών της Ευρώπης του προγράμματος CORINE (1991).
 - CORINE Biotopes Manual, Vol. 3. Commission of the European Communities, Luxembourg, CD-NB-12587-EN-C, pp. K 1-10.
- 6.** Προκαταρκτικός Κατάλογος των 50 πιο απειλούμενων taxa των νησιών της Μεσογείου (1998). Ομάδα Ειδικών στα Φυτά των Νησιών της Μεσογείου Πρόγραμμα “Top 50”.
 - MIPSIG – Species Survival Commission – IUCN. Ενημέρωση των μελών του MIPSIG, 11 Ιανουαρίου, 1998.

Πρόγραμμα ARCHI-MED, Δράση 2.1
ΑΠΕΙΛΟΥΜΕΝΑ ΕΝΔΗΜΙΚΑ ΕΙΔΗ ΤΗΣ ΧΛΩΡΙΔΑΣ ΣΤΗ ΝΟΤΙΑ ΕΛΛΑΔΑ

Κατάλογοι προστατευομένων ειδών (καθεστώς προστασίας)

- 1.** Σύμβαση Βέρνης (υπογράφηκε το 1979, τέθηκε σε ισχύ το 1982 και έχει επικυρωθεί από το Ελληνικό Κράτος). Παράρτημα I: αυστηρώς απειλούμενα φυτά (τελευταία αναθεώρηση: Δεκέμβριος 1996, σε ισχύ από τον Μάιο 1997).
 - Council Decision 82/72/EEC of 3 December 1981 concerning the conclusion of the Convention on the Conservation of European Wildlife and Natural Habitats. In: European Community Environment Legislation, Vol. 4. Nature. Commission of the European Communities, DG XI, Environment, Nuclear Safety and Civil Protection, Luxemburg, 1992. pp. 74-102.
 - Morgan V. & Leon C. 1992. Datasheets of flora species for revision of Appendix I of the Bern Convention. Nature and Environment, No. 60-63. Council of Europe, Publishing and Documentation Service, Strasbourg.
 - Council of Europe. Convention on the conservation of the European Wildlife and Natural Habitats. Appendix I. Strictly protected flora species. Document published on by ECNC on request of the Council of Europe. Last revision and modification: 24 March 1997.
- 2.** Σύμβαση για το Διεθνές Εμπόριο των Κινδυνευόντων Ειδών (Convention on the International Trade in Endangered Species of Wild Fauna and Flora - CITES· υπογράφηκε το 1973, τέθηκε σε ισχύ το 1975 και έχει επικυρωθεί από το Ελληνικό Κράτος). Παράρτημα BI και BII (τα είδη του Παραρτήματος C αντιμετωπίζονται ως είδη του Παραρτήματος BI από την Ευρωπαϊκή Κοινότητα).
 - Council Regulation EEC/3626/82 on the Convention on the International Trade in Endangered Species of Wild Fauna and Flora (CITES, Washington, 1973). In: European Community Environment Legislation, Vol. 4. Nature. Commission of the European Communities, DG XI, Environment, Nuclear Safety and Civil Protection, Luxemburg, 1992. pp. 126-256.
 - Akeroyd J., McCough N., Wyse-Jackson P. 1994. Plant species listed in CITES Appendices I and II as of 11 June 1992. In: A CITES manual for botanic gardens, Botanic Gardens Conservation International, Kew, Richmond, United Kingdom, 1994.
- 3.** Οδηγία 92/43/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 21^{ης} Μαΐου 1992 για τη διατήρηση των φυσικών οικοτόπων και της άγριας πανίδας και χλωρίδας. Παραρτήματα II, IV και V.
 - Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων L 206, 22 Ιουλίου 1992, σελ. 7-49. Έκδοση στην ελληνική γλώσσα.
 - Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων L 107, 24 Απριλίου 1997, σελ. 1-156. Έκδοση στην ελληνική γλώσσα.
 - ΦΕΚ 1298/28.12.1998
- 4.** Προεδρικό Διάταγμα 67/1981 «Περί προστασίας της αυτοφυούς Χλωρίδος και Άγριας Πανίδος και καθορισμού διαδικασίας συντονισμού και Ελέγχου της Ερεύνης επ' αυτών».

Πρόγραμμα ARCHI-MED, Δράση 2.1
ΑΠΕΙΛΟΥΜΕΝΑ ΕΝΔΗΜΙΚΑ ΕΙΔΗ ΤΗΣ ΧΛΩΡΙΔΑΣ ΣΤΗ ΝΟΤΙΑ ΕΛΛΑΔΑ

Πίνακας 2. Πεδία της βάσης δεδομένων με λεπτομερείς πληροφορίες (Παράρτημα Ι)

Όνομα	Ιδιότητες (τύπος – περιγραφή – λεζάντα)	Μέγεθος
Taxon	Κείμενο	250
	Περιγραφή: Πλήρες επιστημονικό όνομα του taxon (λατινική ονομασία και συγγραφείς)	
	Λεζάντα: Όνομα φυτού	
Family	Κείμενο	250
	Περιγραφή: Όνομα οικογένειας	
	Λεζάντα: Οικογένεια	
Synonyms	Κείμενο	250
	Περιγραφή: Πλήρες επιστημονικό όνομα των συνωνύμων του taxon (λατινική ονομασία και συγγραφείς)	
	Λεζάντα: Συνώνυμα	
Description	Υπόμνημα	N/A
	Περιγραφή: Περιγραφή φυτού	
	Λεζάντα: Περιγραφή	
Properties	Υπόμνημα	N/A
	Περιγραφή: Ιδιότητες του φυτού (φαρμακευτικό, αρωματικό, καλλωπιστικό κλπ.)	
	Λεζάντα: Ιδιότητες	
Endemism	Κείμενο	150
	Περιγραφή: Περιοχή στην οποία είναι ενδημικό το φυτό	
	Λεζάντα: Ενδημισμός	
Distribution	Υπόμνημα	N/A
	Περιγραφή: Ενδημισμός, εξάπλωση γενική, με λεπτομέρεια στο Ν. Αιγαίο	
	Λεζάντα: Εξάπλωση	
EcoHabitat	Υπόμνημα	N/A
	Περιγραφή: Ενδιαίτημα (οικότοπος) σε κείμενο	
	Λεζάντα: Ενδιαίτημα	
Altitude	Κείμενο	50
	Περιγραφή: Υψομετρικό εύρος σε μέτρα π.χ. 100-600	
	Λεζάντα: Υψόμετρο (m)	
EcoFlowering	Κείμενο	250
	Περιγραφή: Περίοδος άνθισης σε μήνες, 3 πρώτα γράμματα του μήνα (π.χ. Φεβ, Μαρ, Απρ) εκτός από Ιουν, Ιουλ	
	Λεζάντα: Άνθιση	
NatRedData	Κείμενο	10
	Περιγραφή: Κατάσταση διατήρησης από το Κόκκινο Βιβλίο των Απειλούμενων Φυτών	
	Λεζάντα: Κόκκινο Βιβλίο	
	Επεξήγηση συμβόλων: Ex, E, V, R: Κατηγορία κινδύνου (ορισμός κατά IUCN, παλαιές κατηγορίες)	

Πρόγραμμα ARCHI-MED, Δράση 2.1
ΑΠΕΙΛΟΥΜΕΝΑ ΕΝΔΗΜΙΚΑ ΕΙΔΗ ΤΗΣ ΧΛΩΡΙΔΑΣ ΣΤΗ ΝΟΤΙΑ ΕΛΛΑΔΑ

ConsWCMC	Κείμενο	5
	Περιγραφή: Κατάσταση διατήρησης από βάση δεδομένων WCMC-IUCN	
	Λεζάντα: WCMC-IUCN	
	Επεξήγηση συμβόλων: Ex, E, V, R, I, K, C, ?, nt: Κατηγορία κινδύνου (ορισμός κατά IUCN, παλαιές κατηγορίες)	
MSIPG	Κείμενο	10
	Περιγραφή: Κατάσταση διατήρησης από την Mediterranean Island Plant Specialist Group / IUCN	
	Λεζάντα: MSIPG	
	Επεξήγηση συμβόλων: CR, EN, VU, LR Κατηγορία κινδύνου (ορισμός κατά IUCN, νέες κατηγορίες)	
ConsNewIUCN	Κείμενο	50
	Περιγραφή: Κατάσταση διατήρησης (νέες κατηγορίες IUCN) σύμφωνα με ότι προκύπτει από τη μελέτη	
	Λεζάντα: ΝεαIUCN	
	Επεξήγηση συμβόλων: CR, EN, VU, LR, DD: Κατηγορία κινδύνου (ορισμός κατά IUCN, νέες κατηγορίες)	
ConsNewCriteria	Υπόμνημα	N/A
	Περιγραφή: Κριτήρια για την κατάταξη στις νέες κατηγορίες IUCN (όπως παρουσιάζονται στην κλείδα των κριτηρίων)	
	Λεζάντα: Κριτήρια	
ConsText	Υπόμνημα	N/A
	Περιγραφή: Επεξηγηματικό κείμενο για την κατάσταση διατήρησης	
	Λεζάντα: Κατάσταση Διατήρησης	
GreekLaw	Κείμενο	5
	Περιγραφή: Είδη και υποείδη που προστατεύονται από το Π.Δ. 67/1981	
	Λεζάντα: Ελληνικός Νόμος (Π.Δ. 67/1981)	
	Επεξήγηση συμβόλων: Υ=προστατεύεται από το ΠΔ 67/1981, (Υ)=υποείδος ή ποικιλία είδους που προστατεύεται από το ΠΔ, Υ+=είδος που όλα τα υποείδη προστατεύονται από το ΠΔ	
EUDir	Κείμενο	10
	Περιγραφή: Είδη που περιλαμβάνονται στα Παραρτήματα της Οδηγίας 92/43/ΕΟΚ	
	Λεζάντα: Οδηγία 92/43/ΕΟΚ	
	Επεξήγηση συμβόλων: II, IV, V=Παράρτημα της 92/43/ΕΕΚ που αναφέρει το taxon, *=είδος προτεραιότητας	

Πρόγραμμα ARCHI-MED, Δράση 2.1
ΑΠΕΙΛΟΥΜΕΝΑ ΕΝΔΗΜΙΚΑ ΕΙΔΗ ΤΗΣ ΧΛΩΡΙΔΑΣ ΣΤΗ ΝΟΤΙΑ ΕΛΛΑΔΑ

BERNEUpdate	Κείμενο	3
	Περιγραφή: Είδη του Παραρτήματος I της Σύμβασης της Βέρνης (ενημερωμένο σύμφωνα με την τελευταία αναθεώρηση του Παραρτήματος I της Σύμβασης)	
	Λεζάντα: Σύμβαση Βέρνης	
	Επεξήγηση συμβόλων: Υ=προστατεύεται από τη Σύμβαση της Βέρνης. (Υ)=υποείδος ή ποικιλία είδους που προστατεύεται από τη Σύμβαση, Υ+=είδος που όλα τα υποείδη του προστατεύονται από τη Σύμβαση	
CITES	Κείμενο	15
	Περιγραφή: Είδη που προστατεύονται από τη CITES	
	Λεζάντα: CITES	
	Επεξήγηση συμβόλων: BI, BII=Παράρτημα της CITES στο οποίο αναφέρεται το είδος, (eu)=συμπεριλαμβάνεται στο Παρ. BI για τις χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης	
Natura2000	Κείμενο	250
	Περιγραφή: Περιοχές του δικτύου ΦΥΣΗ2000 στις οποίες απαντά το taxon (κωδικοί περιοχών)	
	Λεζάντα: Περιοχές ΦΥΣΗ2000	
ProtStatMeasures	Υπόμνημα	N/A
	Περιγραφή: Μέτρα προστασίας σε κείμενο	
	Λεζάντα: Μέτρα προστασίας	
Literature	Υπόμνημα	N/A
	Περιγραφή: Βιβλιογραφία.	
	Λεζάντα: Βιβλιογραφία	
	Επεξήγηση συμβόλων: * = η δημοσίευση περιλαμβάνει εικόνα (φωτογραφία-σκίτσο) του φυτού. Αναφέρονται οι πηγές με κωδικούς: 3-4 γράμματα οι πρότυπες χλωρίδες και λίστες και αριθμοί με πρόσημο B ή L οι πρωτότυπες δημοσιεύσεις (βλ. Πίνακα 3)	

Πρόγραμμα ARCHI-MED, Δράση 2.1
ΑΠΕΙΛΟΥΜΕΝΑ ΕΝΔΗΜΙΚΑ ΕΙΔΗ ΤΗΣ ΧΛΩΡΙΔΑΣ ΣΤΗ ΝΟΤΙΑ ΕΛΛΑΔΑ

Πίνακας 3. Ελληνικά ενδημικά taxa (είδη, υποείδη, ποικιλίες) που απαντούν στο Νότιο Αιγαίο (724) Σημειώνεται το Παράρτημα (I ή II) της μελέτης όπου δίνονται πληροφορίες για το taxon.

Taxon	Οικογένεια	Παράρτ.
<i>Abies cephalonica</i> Loudon	Pinaceae	II
<i>Acantholimon aegaeum</i> F.K. Meyer	Plumbaginaceae	I
<i>Acantholimon androsaceum</i> (Jaub. & Spach) Boiss.	Plumbaginaceae	II
<i>Acer opalus</i> Mill. ssp. <i>hyrcanum</i> (Fisch. & C.A. Meyer) E. Murray var. <i>reginae amaliae</i> (Orph. ex Boiss.) Alden	Aceraceae	
<i>Achillea taygetea</i> Boiss. & Heldr.	Compositae	II
<i>Achillea umbellata</i> Sm.	Compositae	II
<i>Aegilops comosa</i> Sm. ssp. <i>heldreichii</i> (Boiss.) Eig.	Gramineae	
<i>Aethionema carlsbergii</i> Strid & Papanicolaou	Cruciferae	I
<i>Aethionema saxatile</i> (L.) R. Br. ssp. <i>creticum</i> (Boiss. & Heldr.) I.A. Andersson	Cruciferae	
<i>Aethionema saxatile</i> (L.) R. Br. ssp. <i>graecum</i> (Boiss. & Spruner) Hayek	Cruciferae	
<i>Alkanna graeca</i> Boiss. & Spruner ssp. <i>baeotica</i> (DC.) Nyman	Boraginaceae	
<i>Alkanna graeca</i> Boiss. & Spruner ssp. <i>graeca</i>	Boraginaceae	
<i>Alkanna methanaea</i> Hausskn.	Boraginaceae	II
<i>Alkanna sieberi</i> DC.	Boraginaceae	II
<i>Allium archeotrichon</i> Brullo, Pavone & Salmeri	Liliaceae	II
<i>Allium bourgeaui</i> Rech.f. ssp. <i>creticum</i> Bothmer	Liliaceae	
<i>Allium brulloi</i> Salmeri	Liliaceae	I
<i>Allium callimischon</i> Link ssp. <i>callimischon</i>	Liliaceae	
<i>Allium candargyi</i> Karavokyrou & Tzanoudakis	Liliaceae	II
<i>Allium chalkii</i> Iatrou & Tzanoudakis	Liliaceae	I
<i>Allium circinnatum</i> Sieber ssp. <i>circinnatum</i>	Liliaceae	II
<i>Allium circinnatum</i> Sieber ssp. <i>peloponnesiacum</i> Tzanoudakis	Liliaceae	II
<i>Allium dodecanesi</i> Karavokyrou & Tzanoudakis	Liliaceae	II
<i>Allium gomphrenoides</i> Boiss. & Heldr.	Liliaceae	
<i>Allium guttatum</i> Steven ssp. <i>dilatatum</i> Zahar.	Liliaceae	II
<i>Allium luteolum</i> Halacsy	Liliaceae	II
<i>Allium maniaticum</i> Brullo & Tzanoudakis	Liliaceae	I
<i>Allium pilosum</i> Sm.	Liliaceae	II
<i>Allium platakisii</i> Tzanoudakis & Kypriotakis	Liliaceae	II
<i>Allium rhodiaceum</i> Brullo, Pavone & Salmeri	Liliaceae	II
<i>Allium ritsii</i> Iatrou & Tzanoudakis	Liliaceae	I
<i>Allium tardans</i> Greuter & Zahar.	Liliaceae	
<i>Alyssum fallacinum</i> Hausskn.	Cruciferae	II
<i>Alyssum fragillimum</i> (Baldacci) Rech.f.	Cruciferae	I
<i>Alyssum idaeum</i> Boiss. & Heldr.	Cruciferae	II
<i>Alyssum lassiticum</i> Halacsy	Cruciferae	I
<i>Alyssum samium</i> Dudley & Christodoulakis	Cruciferae	I
<i>Alyssum sphacioticum</i> Boiss. & Heldr.	Cruciferae	I
<i>Alyssum taygeteum</i> Heldr.	Cruciferae	II
<i>Alyssum tenium</i> Halacsy	Cruciferae	I
<i>Amelanchier chelmea</i> (Halacsy) Browicz	Rosaceae	II

Πρόγραμμα ARCHI-MED, Δράση 2.1
ΑΠΕΙΛΟΥΜΕΝΑ ΕΝΔΗΜΙΚΑ ΕΙΔΗ ΤΗΣ ΧΛΩΡΙΔΑΣ ΣΤΗ ΝΟΤΙΑ ΕΛΛΑΔΑ

<i>Anchusa cespitosa</i> Lam.	Boraginaceae	II
<i>Anchusa sartorii</i> Gusuleac	Boraginaceae	II
<i>Anchusella variegata</i> (L.) Bigazzi, Nardi & Selvi	Boraginaceae	
<i>Andrachne telephioides</i> L. ssp. <i>oreocretensis</i> Alden	Euphorbiaceae	
<i>Androcymbium rechingeri</i> Greuter	Liliaceae	I
<i>Anemone hortensis</i> L. ssp. <i>heldreichii</i> (Boiss.) Rech.f.	Ranunculaceae	
<i>Anthemis abrotanifolia</i> (Willd.) Guss.	Compositae	II
<i>Anthemis ammanthus</i> Greuter ssp. <i>ammanthus</i>	Compositae	II
<i>Anthemis ammanthus</i> Greuter ssp. <i>paleacea</i> Greuter	Compositae	II
<i>Anthemis brachmannii</i> Boiss. & Heldr.	Compositae	I
<i>Anthemis filicaulis</i> (Boiss. & Heldr.) Greuter	Compositae	I
<i>Anthemis glaberrima</i> (Rech.f.) Greuter	Compositae	I
<i>Anthemis laconica</i> Franzun	Compositae	
<i>Anthemis rhodensis</i> Boiss.	Compositae	I
<i>Anthemis rigida</i> Boiss. ex Heldr. ssp. <i>liguliflora</i> (Halácsy) Greuter	Compositae	
<i>Anthemis rosea</i> Sm. ssp. <i>rosea</i>	Compositae	I
<i>Anthemis scopulorum</i> Rech.f. var. <i>conica</i> Georgiou	Compositae	
<i>Anthemis scopulorum</i> Rech.f. var. <i>discoidea</i> Georgiou	Compositae	
<i>Anthemis scopulorum</i> Rech.f. var. <i>ofidousa</i> Georgiou	Compositae	
<i>Anthemis scopulorum</i> Rech.f. var. <i>scopulorum</i>	Compositae	
<i>Anthemis tomentella</i> Greuter	Compositae	II
<i>Anthemis wernerii</i> Stoj. & Acht. ssp. <i>insularis</i> Georgiou	Compositae	II
<i>Anthemis wernerii</i> Stoj. & Acht. ssp. <i>wernerii</i>	Compositae	II
<i>Anthyllis splendens</i> Willd.	Leguminosae	II
<i>Aquilegia ottonis</i> Orph. ex Boiss. ssp. <i>taygetea</i> (Orph.) Strid	Ranunculaceae	I
<i>Arabis cretica</i> Boiss. & Heldr.	Cruciferae	
<i>Arabis subflava</i> B.M.G. Jones	Cruciferae	II
<i>Arenaria aegaea</i> Rech.f.	Caryophyllaceae	
<i>Arenaria fragillima</i> Rech.f.	Caryophyllaceae	II
<i>Arenaria guicciardii</i> Heldr. ex Boiss.	Caryophyllaceae	II
<i>Arenaria peloponnesiaca</i> Rech.f.	Caryophyllaceae	II
<i>Arenaria runemarkii</i> Phitos	Caryophyllaceae	II
<i>Aristolochia cretica</i> Lam.	Aristolochiaceae	
<i>Armeria icarica</i> J.R. Edmonson	Plumbaginaceae	I
<i>Arum idaeum</i> Gand.	Araceae	II
<i>Arum purpureospathum</i> P.C. Boyce	Araceae	I
<i>Asperula abbreviata</i> (Halácsy) Rech.f.	Rubiaceae	II
<i>Asperula aristata</i> L. ssp. <i>thessala</i> (Boiss. & Heldr.) Hayek	Rubiaceae	
<i>Asperula boissieri</i> Heldr. ex Boiss.	Rubiaceae	
<i>Asperula boryana</i> (Walpers) Ehrendorfer	Rubiaceae	
<i>Asperula crassula</i> Greuter & Zaffran	Rubiaceae	I
<i>Asperula elonea</i> Iatrou & T.Georgiadis	Rubiaceae	I
<i>Asperula icarica</i> Ehrend. & Schonb.-Tem.	Rubiaceae	I
<i>Asperula idaea</i> Halácsy	Rubiaceae	
<i>Asperula lilaciflora</i> Boiss. ssp. <i>coa</i> (Rech.f.) Ehrend.	Rubiaceae	I
<i>Asperula lilaciflora</i> Boiss. ssp. <i>runemarkii</i> Ehrend. & Schonb.-Tem.	Rubiaceae	I
<i>Asperula malevonensis</i> Ehrend. & Schonb.-Temesy	Rubiaceae	

Πρόγραμμα ARCHI-MED, Δράση 2.1
ΑΠΕΙΛΟΥΜΕΝΑ ΕΝΔΗΜΙΚΑ ΕΙΔΗ ΤΗΣ ΧΛΩΡΙΔΑΣ ΣΤΗ ΝΟΤΙΑ ΕΛΛΑΔΑ

<i>Asperula mungieri</i> Boiss. & Heldr.	Rubiaceae	I
<i>Asperula pubescens</i> (Willd.) Ehrend. & Schonb-Temesy	Rubiaceae	
<i>Asperula rigida</i> Sm.	Rubiaceae	
<i>Asperula rigidula</i> Halácsy	Rubiaceae	
<i>Asperula samia</i> Christodoulakis & T.Georgiadis	Rubiaceae	I
<i>Asperula taygetea</i> Boiss. & Heldr.	Rubiaceae	II
<i>Asperula tournefortii</i> Sieber ex Sprengel	Rubiaceae	II
<i>Asplenium creticum</i> Lovis Reichst. & Zaffran	Aspleniaceae	II
<i>Astracantha cretica</i> (Lam.) Podlech	Leguminosae	
<i>Astragalus agraniotii</i> Orph. ex Boiss.	Leguminosae	I
<i>Astragalus austroaegaeus</i> Rech.f.	Leguminosae	II
<i>Astragalus drupaceus</i> Orph. ex Boiss.	Leguminosae	I
<i>Astragalus graecus</i> Boiss. & Spruner var. <i>rhodensis</i> Pamp.	Leguminosae	II
<i>Astragalus idaeus</i> Bunge	Leguminosae	II
<i>Astragalus laconicus</i> Iatrou & Kit Tan	Leguminosae	I
<i>Astragalus maniaticus</i> Kit Tan & Strid	Leguminosae	I
<i>Astragalus nummularius</i> Lam.	Leguminosae	II
<i>Astragalus taygeteus</i> J. Persson & Strid	Leguminosae	I
<i>Asyneuma giganteum</i> (Boiss.) Bornm.	Campanulaceae	I
<i>Athamanta arachnoidea</i> Boiss. & Orph.	Umbelliferae	I
<i>Atriplex recurva</i> D'Urv.	Chenopodiaceae	
<i>Ballota pseudodictamnus</i> (L.) Bentham ssp. <i>pseudodictamnus</i>	Labiatae	
<i>Bellevalia brevipedicellata</i> Turrill	Liliaceae	I
<i>Bellevalia hyacinthoides</i> K. Persson & Wendelbo	Liliaceae	
<i>Bellevalia sitiaca</i> Kypriotakis & Tzanoudakis	Liliaceae	I
<i>Bellis longifolia</i> Boiss. & Heldr.	Compositae	
<i>Beta nana</i> Boiss. & Heldr.	Chenopodiaceae	II
<i>Biarum davisii</i> Turrill ssp. <i>davisii</i>	Araceae	II
<i>Biarum spruneri</i> Boiss.	Araceae	II
<i>Biarum tenuifolium</i> (L.) Schott ssp. <i>idomenaeum</i> P.C. Boyce & Athanasiou	Araceae	II
<i>Bolanthus creutzburgii</i> Greuter	Caryophyllaceae	II
<i>Bolanthus fruticosus</i> (Bory & Chaub.) Barkoudah	Caryophyllaceae	II
<i>Bolanthus graecus</i> (Schreber) Barkoudah	Caryophyllaceae	
<i>Bolanthus laconicus</i> (Boiss.) Barkoudah	Caryophyllaceae	II
<i>Brachypodium sylvaticum</i> (Huds.) P. Beauv. ssp. <i>creticum</i> H. Scholz & Greuter	Gramineae	II
<i>Brassica cretica</i> Lam. ssp. <i>laconica</i> M. Gustafsson & Snogerup	Cruciferae	
<i>Bufonia stricta</i> (Sm.) Gurke ssp. <i>cecconiana</i> (Baldacci) Rech.f.	Caryophyllaceae	II
<i>Bufonia stricta</i> (Sm.) Gurke ssp. <i>stricta</i>	Caryophyllaceae	
<i>Bupleurum aira</i> Snogerup	Umbelliferae	II
<i>Bupleurum gaudianum</i> Snogerup	Umbelliferae	I
<i>Bupleurum greuteri</i> Snogerup	Umbelliferae	I
<i>Bupleurum kakiskalae</i> Greuter	Umbelliferae	I
<i>Campanula aizoon</i> Boiss. & Spruner ssp. <i>aizoides</i> (Zaffran) Fedorov	Campanulaceae	I
<i>Campanula amorgina</i> Rech.f.	Campanulaceae	I
<i>Campanula andrewsii</i> A. DC. ssp. <i>andrewsii</i>	Campanulaceae	

Πρόγραμμα ARCHI-MED, Δράση 2.1
ΑΠΕΙΛΟΥΜΕΝΑ ΕΝΔΗΜΙΚΑ ΕΙΔΗ ΤΗΣ ΧΛΩΡΙΔΑΣ ΣΤΗ ΝΟΤΙΑ ΕΛΛΑΔΑ

<i>Campanula andrewsii</i> A. DC. ssp. <i>hirsutula</i> Phitos	Campanulaceae	
<i>Campanula asperuloides</i> (Boiss. & Orph.) Engler ssp. <i>asperuloides</i>	Campanulaceae	I
<i>Campanula asperuloides</i> (Boiss. & Orph.) Engler ssp. <i>taygetea</i> (Quezel & Contandr.) Greuter & Burdet	Campanulaceae	I
<i>Campanula calaminthifolia</i> Lam.	Campanulaceae	
<i>Campanula carpatha</i> Halácsy	Campanulaceae	II
<i>Campanula celsii</i> A. DC. ssp. <i>celsii</i>	Campanulaceae	
<i>Campanula cretica</i> (A. DC.) D. Dietr	Campanulaceae	II
<i>Campanula creutzburgii</i> Greuter	Campanulaceae	II
<i>Campanula drabifolia</i> Sm.	Campanulaceae	
<i>Campanula heterophylla</i> L.	Campanulaceae	II
<i>Campanula hierapetrae</i> Rech.f.	Campanulaceae	II
<i>Campanula incurva</i> Aucher ex A. DC.	Campanulaceae	II
<i>Campanula jacquinii</i> (Sieber) A. DC.	Campanulaceae	II
<i>Campanula laciniata</i> L.	Campanulaceae	II
<i>Campanula lyrata</i> Lam. ssp. <i>icarica</i> Runemark ex Phitos	Campanulaceae	
<i>Campanula nisyria</i> Papatsou & Phitos	Campanulaceae	II
<i>Campanula papillosa</i> Halácsy	Campanulaceae	II
<i>Campanula pelviformis</i> Lam.	Campanulaceae	
<i>Campanula pinatzii</i> Greuter & Phitos	Campanulaceae	
<i>Campanula radicata</i> Bory & Chaub.	Campanulaceae	
<i>Campanula reiseri</i> Halácsy	Campanulaceae	II
<i>Campanula rhodensis</i> A. DC.	Campanulaceae	
<i>Campanula sartorii</i> Boiss. & Heldr.	Campanulaceae	II
<i>Campanula saxatilis</i> L. ssp. <i>cytherea</i> Rech.f. & Phitos	Campanulaceae	II
<i>Campanula saxatilis</i> L. ssp. <i>saxatilis</i>	Campanulaceae	II
<i>Campanula spatulata</i> Sm. ssp. <i>filicaulis</i> (Halácsy) Phitos	Campanulaceae	
<i>Campanula stenosiphon</i> Boiss. & Heldr.	Campanulaceae	
<i>Campanula topaliana</i> Beauverd ssp. <i>cordifolia</i> Phitos	Campanulaceae	
<i>Campanula tubulosa</i> Lam.	Campanulaceae	
<i>Carduus taygeteus</i> Boiss. & Heldr. ssp. <i>taygeteus</i>	Compositae	
<i>Carex cretica</i> Gradstein & Kern	Cyperaceae	I
<i>Carlina barnebiana</i> B.L. Burt & P.H. Davis	Compositae	II
<i>Carlina corymbosa</i> L. ssp. <i>curetum</i> (Heldr. ex Halácsy) Rech.f.	Compositae	
<i>Carlina diae</i> (Rech.f.) Meusel & Kastner	Compositae	I
<i>Carlina sitiensis</i> Rech.f.	Compositae	I
<i>Carthamus leucocaulos</i> Sm.	Compositae	
<i>Carthamus rechingeri</i> P.H. Davis	Compositae	
<i>Carthamus tenuis</i> (Boiss. & Bl.) Bornm. ssp. <i>gracillimus</i> (Rech.f.) Hanelt	Compositae	II
<i>Centaurea acicularis</i> Sm. var. <i>acicularis</i>	Compositae	
<i>Centaurea affinis</i> Friv. ssp. <i>laconiae</i> Prodan	Compositae	
<i>Centaurea argentea</i> L.	Compositae	
<i>Centaurea atropurpurea</i> Olivier	Compositae	II
<i>Centaurea baldaccii</i> Degen ex Halácsy	Compositae	I
<i>Centaurea idaea</i> Boiss. & Heldr.	Compositae	
<i>Centaurea laconica</i> Boiss. ssp. <i>laconica</i>	Compositae	II

Πρόγραμμα ARCHI-MED, Δράση 2.1
ΑΠΕΙΛΟΥΜΕΝΑ ΕΝΔΗΜΙΚΑ ΕΙΔΗ ΤΗΣ ΧΛΩΡΙΔΑΣ ΣΤΗ ΝΟΤΙΑ ΕΛΛΑΔΑ

<i>Centaurea laconica</i> Boiss. ssp. <i>lineariloba</i> (Halácsy) Wagenitz & Gamal-Eldin	Compositae	
<i>Centaurea lactucifolia</i> Boiss.	Compositae	I
<i>Centaurea lancifolia</i> Sieber ex Sprengel	Compositae	I
<i>Centaurea poculatoris</i> Greuter	Compositae	I
<i>Centaurea raphanina</i> Sm. ssp. <i>mixta</i> (DC.) Runemark	Compositae	
<i>Centaurea raphanina</i> Sm. ssp. <i>raphanina</i>	Compositae	
<i>Centaurea rechingeri</i> Phitos	Compositae	II
<i>Centaurea redempta</i> Heldr. ssp. <i>cytherea</i> (Rech.f.) Routsis & T.Georgiadis	Compositae	II
<i>Centaurea redempta</i> Heldr. ssp. <i>redempta</i>	Compositae	II
<i>Centaurea rupestris</i> L. ssp. <i>parnonia</i> (Halácsy) Routsis & T.Georgiadis	Compositae	II
<i>Centaurea spinosa</i> L. var. <i>tragacanthoides</i> (Rech.f.) Wagenitz	Compositae	
<i>Centaurea spruneri</i> Boiss. & Heldr. ssp. <i>minoia</i> Heldr. ex Boiss.	Compositae	II
<i>Centaurea xylobasis</i> Rech.f.	Compositae	I
<i>Centaurium erythraea</i> Rafn ssp. <i>limoniiforme</i> (Greuter) Greuter	Gentianaceae	II
<i>Centranthus juncus</i> Boiss. & Heldr.	Valerianaceae	
<i>Centranthus sieberi</i> Heldr.	Valerianaceae	II
<i>Cephalanthera cucullata</i> Boiss. & Heldr.	Orchidaceae	I
<i>Cephalaria squamiflora</i> (Sieber) Greuter ssp. <i>squamiflora</i>	Dipsacaceae	
<i>Cerastium brachypetalum</i> Pers. ssp. <i>doerfleri</i> (Halácsy ex Hayek) P.D. Sell	Caryophyllaceae	I
<i>Cerastium candidissimum</i> Correns	Caryophyllaceae	
<i>Cerastium illyricum</i> Ard. ssp. <i>brachiatum</i> (Lonsing) Jalas	Caryophyllaceae	
<i>Cerastium pedunculare</i> Bory & Chaub.	Caryophyllaceae	I
<i>Cerastium runemarkii</i> Moschl & Rech.f.	Caryophyllaceae	I
<i>Cerastium scaposum</i> Boiss. & Heldr.	Caryophyllaceae	
<i>Chaenorhinum idaeum</i> Rech.f.	Scrophulariaceae	II
<i>Chaerophyllum creticum</i> Boiss. & Heldr.	Umbelliferae	I
<i>Chamaecytisus creticus</i> (Boiss. & Heldr.) Rothm.	Leguminosae	
<i>Chondrilla ramosissima</i> Sm.	Compositae	
<i>Cirsium creticum</i> (Lam.) d'Urv ssp. <i>dictaeum</i> Greuter, Matthöds & Risse	Compositae	II
<i>Cirsium hypopsilum</i> Boiss. & Heldr.	Compositae	
<i>Cirsium morinifolium</i> Boiss. & Heldr.	Compositae	II
<i>Clematis elisabethae-carolae</i> Greuter	Ranunculaceae	I
<i>Colchicum cousturieri</i> Greuter	Liliaceae	I
<i>Colchicum cretense</i> Greuter	Liliaceae	
<i>Colchicum graecum</i> K. Persson	Liliaceae	
<i>Colchicum parlatoris</i> Orph.	Liliaceae	
<i>Colchicum pulchellum</i> K. Persson	Liliaceae	II
<i>Colchicum sfikasianum</i> Kit Tan & Iatrou	Liliaceae	II
<i>Colutea insularis</i> Browicz	Leguminosae	II
<i>Conium divaricatum</i> Boiss. & Orph.	Umbelliferae	
<i>Consolida arenaria</i> A. Carlstrøm	Ranunculaceae	I
<i>Consolida samia</i> P.H. Davis	Ranunculaceae	I
<i>Convolvulus argyrothamnos</i> Greuter	Convolvulaceae	I

Πρόγραμμα ARCHI-MED, Δράση 2.1
ΑΠΕΙΛΟΥΜΕΝΑ ΕΝΔΗΜΙΚΑ ΕΙΔΗ ΤΗΣ ΧΛΩΡΙΔΑΣ ΣΤΗ ΝΟΤΙΑ ΕΛΛΑΔΑ

<i>Corydalis solida</i> (L.) Clairv. ssp. <i>longicarpa</i> Liden	Papaveraceae	
<i>Corydalis uniflora</i> (Sieber) Nyman	Papaveraceae	II
<i>Crepis auriculifolia</i> Sieber ex Sprengel	Compositae	II
<i>Crepis cretica</i> Boiss.	Compositae	
<i>Crepis crocifolia</i> Boiss. & Heldr.	Compositae	I
<i>Crepis cytherea</i> Kamari	Compositae	
<i>Crepis fraasii</i> Sch. Bip. var. <i>mungieri</i> (Boiss. & Heldr.) Hayek	Compositae	
<i>Crepis heldreichiana</i> (O. Kuntze) Greuter	Compositae	I
<i>Crepis hellenica</i> Kamari ssp. <i>hellenica</i>	Compositae	
<i>Crepis hellenica</i> Kamari ssp. <i>insularis</i> Kamari	Compositae	
<i>Crepis sibthorpiana</i> Boiss. & Heldr.	Compositae	I
<i>Crepis tybakiensis</i> Vierh.	Compositae	
<i>Crocus biflorus</i> Miller ssp. <i>melantherus</i> Mathew	Iridaceae	
<i>Crocus boryi</i> Gay	Iridaceae	
<i>Crocus cartwrightianus</i> Herb.	Iridaceae	
<i>Crocus goulimy</i> Turill	Iridaceae	I
<i>Crocus hadriaticus</i> Herbert	Iridaceae	
<i>Crocus laevigatus</i> Bory & Chaub.	Iridaceae	
<i>Crocus niveus</i> Bowles	Iridaceae	
<i>Crocus oreoreticus</i> B.L. Burt	Iridaceae	II
<i>Crocus sieberi</i> Gay ssp. <i>atticus</i> (Boiss. & Orph.) Mathew	Iridaceae	
<i>Crocus sieberi</i> Gay ssp. <i>nivalis</i> (Bory & Chaub.) Mathew	Iridaceae	II
<i>Crocus sieberi</i> Gay ssp. <i>sieberi</i>	Iridaceae	
<i>Crocus tournefortii</i> Gay	Iridaceae	
<i>Cuscuta atrans</i> Feinbrun	Convolvulaceae	II
<i>Cyclamen creticum</i> Hildebr.	Primulaceae	
<i>Cyclamen repandum</i> Sm. ssp. <i>peloponnesiacum</i> Grey-Wilson	Primulaceae	
<i>Cyclamen rhodium</i> R. Gorer	Primulaceae	II
<i>Cymbalaria microcalyx</i> (Boiss.) Wettst. ssp. <i>dodekanesi</i> (Cuf.) Greuter	Scrophulariaceae	
<i>Cymbalaria microcalyx</i> (Boiss.) Wettst. ssp. <i>microcalyx</i>	Scrophulariaceae	
<i>Cynoglossum sphacioticum</i> Boiss. & Heldr.	Boraginaceae	I
<i>Dactylis glomerata</i> L. ssp. <i>rigida</i> (Boiss. & Heldr.) Hayek	Gramineae	
<i>Dactylorhiza pythagorae</i> Gölz & Reinhard	Orchidaceae	II
<i>Daucus conchitae</i> Greuter	Umbelliferae	II
<i>Delphinium hellenicum</i> Pawl.	Ranunculaceae	
<i>Delphinium hirschfeldianum</i> Heldr. & Holzm.	Ranunculaceae	II
<i>Dianthus androsaceus</i> (Boiss. & Heldr.) Hayek	Caryophyllaceae	II
<i>Dianthus biflorus</i> Sm.	Caryophyllaceae	
<i>Dianthus cinnamomeus</i> Sm. ssp. <i>cinnamomeus</i>	Caryophyllaceae	II
<i>Dianthus cinnamomeus</i> Sm. ssp. <i>naxensis</i> Runem.	Caryophyllaceae	II
<i>Dianthus diffusus</i> Sm.	Caryophyllaceae	
<i>Dianthus fruticosus</i> L. ssp. <i>amorginus</i> Runemark	Caryophyllaceae	I
<i>Dianthus fruticosus</i> L. ssp. <i>carpathus</i> Runemark	Caryophyllaceae	I
<i>Dianthus fruticosus</i> L. ssp. <i>creticus</i> (Tausch) Runemark	Caryophyllaceae	I
<i>Dianthus fruticosus</i> L. ssp. <i>fruticosus</i>	Caryophyllaceae	I
<i>Dianthus fruticosus</i> L. ssp. <i>karavious</i> Runemark	Caryophyllaceae	I

Πρόγραμμα ARCHI-MED, Δράση 2.1
ΑΠΕΙΛΟΥΜΕΝΑ ΕΝΔΗΜΙΚΑ ΕΙΔΗ ΤΗΣ ΧΛΩΡΙΔΑΣ ΣΤΗ ΝΟΤΙΑ ΕΛΛΑΔΑ

<i>Dianthus fruticosus</i> L. ssp. <i>occidentalis</i> Runemark	Caryophyllaceae	I
<i>Dianthus fruticosus</i> L. ssp. <i>rhodius</i> (Rech.f.) Runemark	Caryophyllaceae	I
<i>Dianthus fruticosus</i> L. ssp. <i>sitiacus</i> Runemark	Caryophyllaceae	I
<i>Dianthus juniperinus</i> Sm. ssp. <i>aciphyllus</i> (Sieber ex Ser.) Turland	Caryophyllaceae	I
<i>Dianthus juniperinus</i> Sm. ssp. <i>bauhinorum</i> (Greuter) Turland	Caryophyllaceae	I
<i>Dianthus juniperinus</i> Sm. ssp. <i>heldreichii</i> Greuter	Caryophyllaceae	I
<i>Dianthus juniperinus</i> Sm. ssp. <i>idaeus</i> Turland	Caryophyllaceae	I
<i>Dianthus juniperinus</i> Sm. ssp. <i>juniperinus</i>	Caryophyllaceae	I
<i>Dianthus juniperinus</i> Sm. ssp. <i>kavusicus</i> Turland	Caryophyllaceae	I
<i>Dianthus juniperinus</i> Sm. ssp. <i>pulviniformis</i> (Greuter) Turland	Caryophyllaceae	I
<i>Dianthus serratifolius</i> Sm. ssp. <i>abbreviatus</i> (Heldr. ex Halácsy) Strid	Caryophyllaceae	
<i>Dianthus sphacioticus</i> Boiss. & Heldr.	Caryophyllaceae	II
<i>Dianthus tymphresteus</i> (Boiss. & Spruner) Heldr. & Sart.	Caryophyllaceae	
<i>Dianthus xylorrhizus</i> Boiss. & Heldr.	Caryophyllaceae	I
<i>Digitalis leucophaea</i> Sm. ssp. <i>ikarica</i> P.H. Davis	Scrophulariaceae	I
<i>Draba cretica</i> Boiss. & Heldr.	Cruciferae	
<i>Draba strasseri</i> Greuter	Cruciferae	I
<i>Ebenus cretica</i> L.	Leguminosae	
<i>Ebenus sibthorpii</i> DC.	Leguminosae	II
<i>Echinops graecus</i> Miller	Compositae	
<i>Echinops ritro</i> L. ssp. <i>sartorianus</i> (Boiss. & Heldr.) Kozuharov	Compositae	
<i>Echinops sphaerocephalus</i> L. ssp. <i>taygeteus</i> (Boiss. & Heldr.) Kozuharov	Compositae	
<i>Epipactis cretica</i> Kalopissis & Robatsch	Orchidaceae	I
<i>Epipactis halácsyi</i> Robatsch	Orchidaceae	II
<i>Erodium chrysanthum</i> L'Her. ex DC.	Geraniaceae	I
<i>Erodium sibthorpiatum</i> Boiss. ssp. <i>vetteri</i> (Barley & Major) Davis	Geraniaceae	II
<i>Eryngium amorginum</i> Rech.f.	Umbelliferae	I
<i>Eryngium ternatum</i> Poiret	Umbelliferae	II
<i>Erysimum candicum</i> Snogerup ssp. <i>candicum</i>	Cruciferae	II
<i>Erysimum candicum</i> Snogerup ssp. <i>carpathum</i> Snogerup	Cruciferae	II
<i>Erysimum corinthium</i> (Boiss.) Wettst.	CruciferaeC	
<i>Erysimum creticum</i> Boiss. & Heldr.	Cruciferae	
<i>Erysimum horizontale</i> P. Candargy	Cruciferae	
<i>Erysimum mutabile</i> Boiss. & Heldr.	Cruciferae	
<i>Erysimum naxense</i> Snogerup	Cruciferae	I
<i>Erysimum pectinatum</i> Bory & Chaub.	Cruciferae	
<i>Erysimum pusillum</i> Bory & Chaub. ssp. <i>hayekii</i> Jav. & Rech.f.	Cruciferae	
<i>Erysimum pusillum</i> Bory & Chaub. ssp. <i>pusillum</i>	Cruciferae	
<i>Erysimum raulinii</i> Boiss.	Cruciferae	
<i>Erysimum senoneri</i> (Heldr. & Sart.) Wettst. ssp. <i>amorginum</i> Snogerup	Cruciferae	I
<i>Erysimum senoneri</i> (Heldr. & Sart.) Wettst. ssp. <i>icaricum</i> Snogerup	Cruciferae	I
<i>Erysimum senoneri</i> (Heldr. & Sart.) Wettst. ssp. <i>senoneri</i>	CruciferaeC	
<i>Euphorbia deflexa</i> Sm.	Euphorbiaceae	
<i>Euphorbia rechingeri</i> Greuter	Euphorbiaceae	II
<i>Euphorbia sultan-hassei</i> Strid	Euphorbiaceae	I

Πρόγραμμα ARCHI-MED, Δράση 2.1
ΑΠΕΙΛΟΥΜΕΝΑ ΕΝΔΗΜΙΚΑ ΕΙΔΗ ΤΗΣ ΧΛΩΡΙΔΑΣ ΣΤΗ ΝΟΤΙΑ ΕΛΛΑΔΑ

<i>Ferulago sartorii</i> Boiss.	Umbelliferae	II
<i>Ferulago thyrsoiflora</i> (Sm.) Koch	Umbelliferae	II
<i>Festuca cyllenica</i> Boiss. & Heldr. ssp. <i>cyllenica</i>	Gramineae	
<i>Festuca polita</i> (Halácsy) Tzvelev var. <i>cretica</i> Markgr.-Dannenb.	Gramineae	
<i>Fibigia lunarioides</i> (Willd.) Sm.	Cruciferae	
<i>Filago aegaea</i> Wagenitz ssp. <i>aegaea</i>	Compositae	
<i>Filago cretensis</i> Gandoger ssp. <i>cretensis</i>	Compositae	
<i>Filago cretensis</i> Gandoger ssp. <i>cycladum</i> Wagenitz	Compositae	
<i>Fritillaria conica</i> Boiss.	Liliaceae	I
<i>Fritillaria davisii</i> Turrill	Liliaceae	II
<i>Fritillaria ehrhartii</i> Boiss. & Orph.	Liliaceae	
<i>Fritillaria graeca</i> Boiss. & Spruner var. <i>graeca</i>	Liliaceae	
<i>Fritillaria graeca</i> Boiss. & Spruner var. <i>guicciardii</i> (Heldr. & Sart.) Boiss.	Liliaceae	
<i>Fritillaria obliqua</i> Ker-Gawl. ssp. <i>tuntasia</i> (Heldr. ex Halácsy) Kamari	Liliaceae	II
<i>Fritillaria rhodia</i> Hansen	Liliaceae	II
<i>Fumana paphlagonica</i> Bornm. & Janchen ssp. <i>alpina</i> (Janchen) Greuter	Cistaceae	II
<i>Fumaria amarysia</i> Boiss. & Heldr.	Papaveraceae	
<i>Galanthus ikariae</i> Baker ssp. <i>ikariae</i>	Amaryllidaceae	I
<i>Galanthus ikariae</i> Baker ssp. <i>snogerupii</i> Kamari	Amaryllidaceae	I
<i>Galanthus reginae-olgae</i> Orph. ssp. <i>vernalis</i> Kamari	Amaryllidaceae	II
<i>Galium amorginum</i> Halácsy	Rubiaceae	II
<i>Galium capitatum</i> Bory & Chaub.	Rubiaceae	
<i>Galium citraceum</i> Boiss.	Rubiaceae	
<i>Galium conforme</i> Krendl	Rubiaceae	I
<i>Galium cyllenium</i> Boiss. & Heldr.	Rubiaceae	II
<i>Galium extensum</i> Krendl	Rubiaceae	
<i>Galium fruticosum</i> Willd.	Rubiaceae	
<i>Galium graecum</i> L. ssp. <i>pseudocanum</i> Ehrend.	Rubiaceae	
<i>Galium incanum</i> Sm. ssp. <i>creticum</i> Ehrend.	Rubiaceae	II
<i>Galium incrassatum</i> Halácsy	Rubiaceae	I
<i>Galium incurvum</i> Sm.	Rubiaceae	
<i>Galium monachinii</i> Boiss. & Heldr.	Rubiaceae	
<i>Galium pastorale</i> Krendl	Rubiaceae	I
<i>Galium peloponnesiacum</i> Ehrendorfer & Krendl	Rubiaceae	
<i>Galium samium</i> Krendl	Rubiaceae	II
<i>Galium samothracicum</i> Rech.f.	Rubiaceae	
<i>Galium taygeteum</i> Krendl	Rubiaceae	II
<i>Galium thymifolium</i> Boiss. & Heldr.	Rubiaceae	
<i>Galium violaceum</i> Krendl	Rubiaceae	
<i>Genista halácsyi</i> Heldr.	Leguminosae	II
<i>Genista parnassica</i> Halácsy	Leguminosae	II
<i>Geocaryum creticum</i> (Boiss. & Heldr.) Engstr.	Umbelliferae	II
<i>Geocaryum parnassicum</i> (Boiss. & Heldr.) Engstr.	Umbelliferae	
<i>Geocaryum peloponnesiacum</i> Engstr.	Umbelliferae	
<i>Globularia stygia</i> Orph. ex Boiss.	Globulariaceae	I

Πρόγραμμα ARCHI-MED, Δράση 2.1
ΑΠΕΙΛΟΥΜΕΝΑ ΕΝΔΗΜΙΚΑ ΕΙΔΗ ΤΗΣ ΧΛΩΡΙΔΑΣ ΣΤΗ ΝΟΤΙΑ ΕΛΛΑΔΑ

<i>Gnaphalium roeseri</i> Boiss. & Heldr. ssp. <i>roeseri</i>	Compositae	
<i>Goniolimon sartorii</i> Boiss.	Plumbaginaceae	II
<i>Gypsophila nana</i> Bory & Chaub.	Caryophyllaceae	
<i>Helianthemum hymettium</i> Boiss. & Heldr.	Cistaceae	
<i>Helichrysum amorginum</i> Boiss. & Orph.	Compositae	I
<i>Helichrysum doerfleri</i> Rech.f.	Compositae	I
<i>Helichrysum heldreichii</i> Boiss.	Compositae	I
<i>Helichrysum taenari</i> Rothm.	Compositae	I
<i>Helictotrichon agropyroides</i> (Boiss.) Henrard	Gramineae	II
<i>Helictotrichon convolutum</i> (C. Presl) Henrard ssp. <i>heldreichii</i> (Parl.) Gervais	Gramineae	
<i>Heptaptera colladonioides</i> Margot & Reuter	Umbelliferae	
<i>Herniaria parnassica</i> Boiss. ssp. <i>cretica</i> Chaudhri	Caryophyllaceae	
<i>Hieracium chalasinense</i> Zahn	Compositae	
<i>Hieracium heldreichii</i> Boiss.	Compositae	
<i>Hieracium leithneri</i> (Heldr. & Sart. ex Boiss.) Zahn	Compositae	
<i>Hieracium psaridianum</i> Zahn	Compositae	
<i>Hieracium sartorianum</i> Boiss. & Heldr.	Compositae	
<i>Himantoglossum samariense</i> C. & A. Alibertis	Orchidaceae	II
<i>Hirtellina fruticosa</i> (L.) Dittrich	Compositae	II
<i>Horstrissea dolincola</i> Greuter, Gerstberger & Egli	Umbelliferae	I
<i>Hymenonema laonicum</i> Boiss. & Heldr.	Compositae	
<i>Hypocoum procumbens</i> L. ssp. <i>fragrantissimum</i> A. Dahl	Papaveraceae	I
<i>Hypericum aciferum</i> (Greuter) N.K.B. Robson	Guttiferae	I
<i>Hypericum amblycalyx</i> Coust. & Gandoger	Guttiferae	II
<i>Hypericum cuisinii</i> Barbey	Guttiferae	
<i>Hypericum delphicum</i> Boiss. & Heldr.	Guttiferae	II
<i>Hypericum empetrifolium</i> Willd. ssp. <i>oliganthum</i> (Rech.f.) I. Hagemann	Guttiferae	
<i>Hypericum empetrifolium</i> Willd. ssp. <i>tortuosum</i> (Rech.f.) I. Hagemann	Guttiferae	
<i>Hypericum jovis</i> Greuter	Guttiferae	I
<i>Hypericum kelleri</i> Baldacci	Guttiferae	I
<i>Hypericum taygeteum</i> Quezel & Contandr.	Guttiferae	II
<i>Hypericum trichocaulon</i> Boiss. & Heldr.	Guttiferae	
<i>Hypochaeris tenuiflora</i> (Boiss.) Boiss.	Compositae	
<i>Iberis runemarkii</i> Greuter & Burdet	Cruciferae	I
<i>Inula candida</i> (L.) Cass.	Compositae	
<i>Inula pseudolimonella</i> (Rech.f.) Rech.f.	Compositae	II
<i>Inula rotundifolia</i> (Halacsy) Greuter	Compositae	II
<i>Inula verbascifolia</i> (Willd.) Hausskn. ssp. <i>methanea</i> (Hausskn.) Tutin	Compositae	
<i>Iris unguicularis</i> Poir. ssp. <i>carica</i> (W. Schulze) Davis & Jury var. <i>angustifolia</i> (Boiss. & Heldr.) Davis & Jury	Iridaceae	
<i>Iris unguicularis</i> Poir. ssp. <i>cretensis</i> (Janka) Davis & Jury	Iridaceae	
<i>Jurinea taygetea</i> Halacsy	Compositae	II
<i>Lamium garganicum</i> L. ssp. <i>pictum</i> (Boiss. & Heldr.) P.W. Ball	Labiatae	
<i>Lathyrus neurolobus</i> Boiss. & Heldr.	Leguminosae	I
<i>Leontodon graecus</i> Boiss. & Heldr.	Compositae	

Πρόγραμμα ARCHI-MED, Δράση 2.1
ΑΠΕΙΛΟΥΜΕΝΑ ΕΝΔΗΜΙΚΑ ΕΙΔΗ ΤΗΣ ΧΛΩΡΙΔΑΣ ΣΤΗ ΝΟΤΙΑ ΕΛΛΑΔΑ

<i>Limonium albomarginatum</i> Brullo	Plumbaginaceae	II
<i>Limonium aphroditae</i> Artelari & Georgiou	Plumbaginaceae	I
<i>Limonium calliopsium</i> A. Mayer	Plumbaginaceae	I
<i>Limonium carpathum</i> (Rech.f.) Rech.f.	Plumbaginaceae	II
<i>Limonium cornarianum</i> Kypriotakis & Artelari	Plumbaginaceae	I
<i>Limonium coronense</i> Artelari	Plumbaginaceae	
<i>Limonium creticum</i> Artelari	Plumbaginaceae	II
<i>Limonium cythereum</i> Artelari & Georgiou	Plumbaginaceae	I
<i>Limonium doerfleri</i> (Halácsy) Rech.f.	Plumbaginaceae	
<i>Limonium elaphonisticum</i> A. Mayer	Plumbaginaceae	
<i>Limonium frederici</i> (Barbey) Rech.f.	Plumbaginaceae	II
<i>Limonium graecum</i> (Poiret) Rech.f. ssp. <i>ammophilum</i> Papatsou & Phitos	Plumbaginaceae	
<i>Limonium hierapetrae</i> Rech.f.	Plumbaginaceae	I
<i>Limonium hyssopifolium</i> (Girard) Rech.f.	Plumbaginaceae	
<i>Limonium melium</i> (Nyman) Pignatti	Plumbaginaceae	
<i>Limonium ocyimifolium</i> (Poiret) O. Kuntze	Plumbaginaceae	
<i>Limonium palmare</i> (Sm.) Rech.f.	Plumbaginaceae	
<i>Limonium pigadiense</i> (Rech.f.) Rech.f.	Plumbaginaceae	
<i>Limonium pylium</i> Artelari	Plumbaginaceae	
<i>Limonium rigidum</i> A. Mayer	Plumbaginaceae	I
<i>Limonium sitiacum</i> Rech.f.	Plumbaginaceae	I
<i>Limonium tenium</i> (Heldr.) Rech.f.	Plumbaginaceae	
<i>Linaria hellenica</i> Turrill	Scrophulariaceae	I
<i>Linum caespitosum</i> Sm.	Linaceae	II
<i>Linum gyaricum</i> Vierh. ssp. <i>icaricum</i> Christodoulakis	Linaceae	I
<i>Linum hellenicum</i> Iatrou	Linaceae	I
<i>Linum phitosianum</i> Christodoulakis & Iatrou	Linaceae	I
<i>Linum punctatum</i> C. Presl. ssp. <i>pyncnophyllum</i> (Boiss. & Heldr.) L.-E. Gustavsson	Linaceae	
<i>Lithodora zahnii</i> (Heldr. ex Halácsy) I.M. Johnston	Boraginaceae	I
<i>Lomelosia albocincta</i> (Greuter) Greuter	Dipsacaceae	II
<i>Lomelosia crenata</i> (Cyr.) Greuter & Burdet ssp. <i>breviscapa</i> (Boiss. & Heldr.) Greuter & Burdet	Dipsacaceae	
<i>Lomelosia hymettia</i> (Boiss. & Spruner) Greuter & Burdet	Dipsacaceae	
<i>Lomelosia minoana</i> (P.H. Davis) Greuter & Burdet ssp. <i>asterusica</i> (Greuter) Greuter & Burdet	Dipsacaceae	I
<i>Lomelosia minoana</i> (P.H. Davis) Greuter & Burdet ssp. <i>minoana</i>	Dipsacaceae	I
<i>Lomelosia sphaciotica</i> (Roemer & J.A. Schultes) Greuter	Dipsacaceae	
<i>Lutzia cretica</i> (L.) Greuter & Burdet	Cruciferae	
<i>Lysimachia serpyllifolia</i> Schreber	Primulaceae	
<i>Malabaila psaridiana</i> Heldr.	Umbelliferae	
<i>Malcolmia graeca</i> Boiss. & Spruner ssp. <i>graeca</i>	Cruciferae	
<i>Malcolmia graeca</i> Boiss. & Spruner ssp. <i>hydraea</i> (Heldr. & Halácsy) Storck	Cruciferae	
<i>Malcolmia macrocalyx</i> (Halácsy) Rech.f. ssp. <i>scyria</i> (Rech.f.) P.W. Ball	Cruciferae	
<i>Medicago strasseri</i> Greuter, Matthöds & Risse	Leguminosae	II
<i>Melica cretica</i> Boiss. & Heldr.	Gramineae	

Πρόγραμμα ARCHI-MED, Δράση 2.1
ΑΠΕΙΛΟΥΜΕΝΑ ΕΝΔΗΜΙΚΑ ΕΙΔΗ ΤΗΣ ΧΛΩΡΙΔΑΣ ΣΤΗ ΝΟΤΙΑ ΕΛΛΑΔΑ

Melica rectiflora Boiss. & Heldr.	Gramineae	
Melilotus graecus (Boiss. & Spruner) Lassen	Leguminosae	
Mentha pulegium L. ssp. erinoides (Heldr.) Kokkini	Labiatae	
Micromeria taygetea P.H. Davis	Labiatae	I
Minuartia attica (Boiss. & Spruner) Vierh. ssp. idaea (Halacsy) Kamari & Constantinidis	Caryophyllaceae	
Minuartia confusa (Boiss.) Maire & Petitm.	Caryophyllaceae	
Minuartia pichleri (Boiss.) Maire & Petitm.	Caryophyllaceae	I
Minuartia wettsteinii Mattf. ssp. parnonia	Caryophyllaceae	I
Minuartia wettsteinii Mattf. ssp. wettsteinii	Caryophyllaceae	I
Muscari cycladicum P.H.Davis & Stuart ssp.cycladicum	Liliaceae	
Muscari cycladicum P.H.Davis & Stuart ssp.subsessilis (Bentzer) Raus	Liliaceae	
Muscari dionysicum Rech.f.	Liliaceae	II
Muscari kerkis Karlun	Liliaceae	I
Muscari pulchellum Heldr. & Sart. ssp. clepsydroides Karlun	Liliaceae	
Muscari spreitzenhoferi (Heldr.) Vierh.	Liliaceae	
Myosotis solange Greuter & Zaffran	Boraginaceae	I
Nepeta camphorata Boiss. & Heldr. var. camphorata	Labiatae	II
Nepeta camphorata Boiss. & Heldr. var. heldreichii (Halacsy) C. Baden	Labiatae	II
Nepeta melissifolia Lam.	Labiatae	
Nepeta orphanidea Boiss.	Labiatae	
Nepeta scordotis L.	Labiatae	II
Nepeta sphaciotica P.H. Davis	Labiatae	I
Nigella arvensis L. ssp. brevifolia Strid	Ranunculaceae	
Nigella carpatha Strid	Ranunculaceae	II
Nigella degenii Vierh. ssp. barbro Strid	Ranunculaceae	
Nigella degenii Vierh. ssp. degenii	Ranunculaceae	
Nigella degenii Vierh. ssp. jenny Strid	Ranunculaceae	
Nigella degenii Vierh. ssp. minor Strid	Ranunculaceae	
Nigella doerfleri Vierh.	Ranunculaceae	II
Nigella icarica Strid	Ranunculaceae	II
Nigella stricta Strid	Ranunculaceae	II
Nonea cesatiana (Fenzl & Friedr.) Greuter & Burdet	Boraginaceae	II
Odontites linkii Heldr. & Sart. ex Boiss. ssp. linkii	Scrophulariaceae	
Onobrychis aliacmonia Rech.f.	Leguminosae	II
Onobrychis sphaciotica Greuter	Leguminosae	I
Ononis spinosa L. ssp. diacantha (Rchb.) Greuter	Leguminosae	
Ononis verae Sirj.	Leguminosae	II
Onopordum bracteatum Boiss. & Heldr. ssp. creticum Franco	Compositae	
Onopordum bracteatum Boiss. & Heldr. ssp. myriacanthum (Boiss.) Franco	Compositae	
Onopordum caulescens D'Urv. ssp. caulescens	Compositae	
Onopordum laconicum Heldr. & Sart. ex Rouy	Compositae	
Onopordum majoris Beauverd	Compositae	II
Onopordum messeniacum Halacsy	Compositae	I
Onopordum rhodense Boiss. ex Rech.f.	Compositae	II

Πρόγραμμα ARCHI-MED, Δράση 2.1
ΑΠΕΙΛΟΥΜΕΝΑ ΕΝΔΗΜΙΚΑ ΕΙΔΗ ΤΗΣ ΧΛΩΡΙΔΑΣ ΣΤΗ ΝΟΤΙΑ ΕΛΛΑΔΑ

<i>Onosma erecta</i> Sm. ssp. <i>erecta</i>	Boraginaceae	
<i>Onosma erecta</i> Sm. ssp. <i>malickyi</i> Teppner	Boraginaceae	
<i>Onosma kaheirei</i> Teppner	Boraginaceae	
<i>Onosma leptantha</i> Heldr.	Boraginaceae	II
<i>Onosma sangiasense</i> Teppner & Iatrou	Boraginaceae	II
<i>Ophrys aegaea</i> Kalteisen & H.R. Reinhard	Orchidaceae	I
<i>Ophrys aesculapii</i> Renz	Orchidaceae	II
<i>Ophrys argolica</i> H. Fleischm.	Orchidaceae	II
<i>Ophrys ariadnae</i> Paulus, nom. inval.	Orchidaceae	II
<i>Ophrys basilissa</i> C. & A. Alibertis	Orchidaceae	II
<i>Ophrys calypsus</i> Hirth & Spaeth	Orchidaceae	II
<i>Ophrys cretensis</i> (H. Baumann & Kónkele) Paulus	Orchidaceae	
<i>Ophrys cretica</i> (Vierh.) E. Nelson	Orchidaceae	
<i>Ophrys fleischmannii</i> Hayek	Orchidaceae	II
<i>Ophrys gortynia</i> (H. Baumann & Kónkele) Paulus	Orchidaceae	
<i>Ophrys gottfriediana</i> Renz	Orchidaceae	II
<i>Ophrys heldreichii</i> Schlechter	Orchidaceae	
<i>Ophrys icariensis</i> Hirth & Spaeth	Orchidaceae	II
<i>Ophrys minutula</i> Gölz & Reinhard	Orchidaceae	II
<i>Ophrys sitiaca</i> Paulus, C. & A. Alibertis	Orchidaceae	II
<i>Ophrys spruneri</i> Nyman	Orchidaceae	
<i>Orchis boryi</i> Rchb.f.	Orchidaceae	
<i>Orchis prisca</i> Hautz.	Orchidaceae	I
<i>Orchis sitiaca</i> (Renz.) Delforge	Orchidaceae	II
<i>Origanum calcaratum</i> Juss.	Labiatae	II
<i>Origanum dictamnus</i> L.	Labiatae	II
<i>Origanum microphyllum</i> (Bentham) Boiss.	Labiatae	
<i>Origanum scabrum</i> Boiss. & Heldr.	Labiatae	I
<i>Origanum symes</i> A. Carlstrøm	Labiatae	I
<i>Origanum vetteri</i> Briq. & Barbey	Labiatae	II
<i>Ornithogalum brachystylum</i> Zahar.	Liliaceae	II
<i>Ornithogalum creticum</i> Zahar.	Liliaceae	
<i>Ornithogalum dictaeum</i> Landstrøm ssp. <i>dictaeum</i>	Liliaceae	I
<i>Ornithogalum dictaeum</i> Landstrøm ssp. <i>naxense</i> Landstrøm	Liliaceae	I
<i>Ornithogalum exaratum</i> Zahar.	Liliaceae	II
<i>Ornithogalum prasinantherum</i> Zahar.	Liliaceae	
<i>Ornithogalum pumilum</i> Zahar.	Liliaceae	II
<i>Ornithogalum sphaerolobum</i> Zahar.	Liliaceae	II
<i>Orobanche baumanniorum</i> Greuter	Orobanchaceae	
<i>Paeonia clusii</i> Stern ssp. <i>clusii</i>	Paeoniaceae	I
<i>Paeonia clusii</i> Stern ssp. <i>rhodia</i> (Stearn) Tzanoudakis	Paeoniaceae	I
<i>Paeonia mascula</i> (L.) Miller ssp. <i>hellenica</i> Tzanoudakis	Paeoniaceae	II
<i>Paeonia mascula</i> (L.) Miller ssp. <i>icarica</i> Tzanoudakis	Paeoniaceae	II
<i>Paronychia albanica</i> Chaudhri ssp. <i>graeca</i> Chaudhri	Caryophyllaceae	
<i>Petromarula pinnata</i> (L.) A. DC.	Campanulaceae	
<i>Petrorhagia candica</i> P.W. Ball & Heywood	Caryophyllaceae	
<i>Petrorhagia dianthoides</i> (Sm.) P.W. Ball & Heywood	Caryophyllaceae	II

Πρόγραμμα ARCHI-MED, Δράση 2.1
ΑΠΕΙΛΟΥΜΕΝΑ ΕΝΔΗΜΙΚΑ ΕΙΔΗ ΤΗΣ ΧΛΩΡΙΔΑΣ ΣΤΗ ΝΟΤΙΑ ΕΛΛΑΔΑ

<i>Petrorhagia fasciculata</i> (M. & R.) P.W. Ball & Heywood	Caryophyllaceae	
<i>Petrorhagia glumacea</i> (Bory & Chaub.) P.W. Ball & Heywood	Caryophyllaceae	
<i>Petrorhagia graminea</i> (Sm.) P.W. Ball & Heywood	Caryophyllaceae	
<i>Petrorhagia grandiflora</i> Iatrou	Caryophyllaceae	I
<i>Petrorhagia illyrica</i> (L.) P.W. Ball & Heywood ssp. <i>taygetea</i> P.W. Ball & Heywood	Caryophyllaceae	
<i>Phagnalon pygmaeum</i> (Sieber) Greuter	Compositae	
<i>Phleum exaratum</i> Hochst. ex Griseb. ssp. <i>aegaeum</i> (Vierh.) Dogan	Gramineae	
<i>Phlomis lanata</i> Willd.	Labiatae	
<i>Phlomis pichleri</i> Vierh.	Labiatae	II
<i>Pimpinella pretenderis</i> (Heldr.) Orph. ex Halacsy	Umbelliferae	I
<i>Pimpinella rigidula</i> (Boiss. & Orph.) H. Wolff	Umbelliferae	
<i>Pimpinella tragiium</i> Vill. ssp. <i>depressa</i> (DC.) Tutin	Umbelliferae	
<i>Plantago atrata</i> Hoppe ssp. <i>graeca</i> (Halacsy) Holub	Plantaginaceae	
<i>Platanus orientalis</i> L. var. <i>cretica</i> Dode.	Platanaceae	
<i>Polygala crista-galli</i> Chodat	Polygalaceae	
<i>Polygala helenae</i> Greuter	Polygalaceae	I
<i>Polygala nicaeensis</i> Risso ex Koch ssp. <i>tomentella</i> (Boiss.) Chodat	Polygalaceae	
<i>Polygonum icaricum</i> Rech.f.	Polygonaceae	II
<i>Polygonum idaeum</i> Hayek	Polygonaceae	I
<i>Potentilla arcadiensis</i> Iatrou	Rosaceae	I
<i>Prunella cretensis</i> Gandoger	Labiatae	II
<i>Pterocephalus perennis</i> Coulter ssp. <i>perennis</i>	Dipsacaceae	
<i>Ptilostemon gnaphalodes</i> (Cyr.) Sojak ssp. <i>pseudofruticosus</i> (Pamp.) W. Greuter	Compositae	
<i>Ranunculus cupreus</i> Boiss. & Heldr.	Ranunculaceae	II
<i>Ranunculus millii</i> Boiss. & Heldr.	Ranunculaceae	II
<i>Ranunculus radinotrichus</i> Greuter & Strid	Ranunculaceae	I
<i>Ranunculus subhomophyllus</i> (Halacsy) Vierh.	Ranunculaceae	II
<i>Ranunculus thasius</i> Halacsy	Ranunculaceae	II
<i>Rhamnus sibthorpianus</i> Roemer & Schultes	Rhamnaceae	
<i>Ricotia cretica</i> Boiss. & Heldr.	Cruciferae	
<i>Ricotia isatoides</i> (Barbey) B.L. Burt	Cruciferae	I
<i>Rindera graeca</i> (A. DC.) Boiss. & Heldr.	Boraginaceae	II
<i>Rorippa icarica</i> Rech.f.	Cruciferae	I
<i>Ruta chalepensis</i> L. ssp. <i>fumariifolia</i> (Boiss. & Heldr.) Nyman	Rutaceae	II
<i>Salsola aegaea</i> Rech.f.	Chenopodiaceae	
<i>Salsola carpatha</i> P.H. Davis	Chenopodiaceae	II
<i>Salvia pomifera</i> L. ssp. <i>pomifera</i>	Labiatae	
<i>Sanguisorba cretica</i> Hayek	Rosaceae	I
<i>Saponaria jagelii</i> Phitos & Greuter	Caryophyllaceae	I
<i>Satureja candica</i> Greuter & Burdet	Labiatae	II
<i>Satureja cretica</i> (L.) Briq.	Labiatae	II
<i>Satureja icarica</i> P.H. Davis	Labiatae	I
<i>Satureja nana</i> (P.H. Davis & Doroszenco) R. Jahn	Labiatae	
<i>Satureja parnassica</i> Heldr. & Sart. ex Boiss. ssp. <i>parnassica</i>	Labiatae	
<i>Satureja sphaciotica</i> (Boiss. & Heldr. ex Benth) Greuter & Burdet	Labiatae	

Πρόγραμμα ARCHI-MED, Δράση 2.1
ΑΠΕΙΛΟΥΜΕΝΑ ΕΝΔΗΜΙΚΑ ΕΙΔΗ ΤΗΣ ΧΛΩΡΙΔΑΣ ΣΤΗ ΝΟΤΙΑ ΕΛΛΑΔΑ

<i>Scaligeria halophila</i> (Rech.f.) Rech.f.	Umbelliferae	II
<i>Scaligeria moreana</i> Engstrand	Umbelliferae	II
<i>Scariola alpestris</i> (Gand.) Greuter, Matthōs & Risse	Compositae	
<i>Scilla messeniaca</i> Boiss.	Liliaceae	II
<i>Scilla nana</i> (Schult. & Schult.f.) Speta	Liliaceae	
<i>Scilla reuteri</i> Speta	Liliaceae	
<i>Scilla talosii</i> Tzanoudakis & Kypriotakis	Liliaceae	II
<i>Scorzonera cretica</i> Willd.	Compositae	
<i>Scorzonera crocifolia</i> Sm.	Compositae	
<i>Scorzonera eximia</i> Rech.f.	Compositae	
<i>Scorzonera mollis</i> M. Bieb. ssp. <i>idaea</i> (Gand.) Lack	Compositae	II
<i>Scrophularia heterophylla</i> Willd. var. <i>heterophylla</i>	Scrophulariaceae	
<i>Scutellaria brevibracteata</i> Stapf ssp. <i>icarica</i> (Rech.f.) Greuter & Burdet	Labiatae	
<i>Scutellaria hirta</i> Sm.	Labiatae	
<i>Scutellaria rupestris</i> Boiss. & Heldr. ssp. <i>caroli-henrici</i>	Labiatae	I
<i>Scutellaria rupestris</i> Boiss. & Heldr. ssp. <i>cytherea</i> (Rech.f.) Greuter & Burdet	Labiatae	I
<i>Scutellaria rupestris</i> Boiss. & Heldr. ssp. <i>parnassica</i> (Boiss. & Heldr.) Greuter & Burdet	Labiatae	
<i>Scutellaria rupestris</i> Boiss. & Heldr. ssp. <i>rupestris</i>	Labiatae	I
<i>Scutellaria sieberi</i> Bentham	Labiatae	
<i>Securigera globosa</i> (Lam.) Lassen	Leguminosae	
<i>Sedum creticum</i> C. Presl var. <i>creticum</i>	Crassulaceae	II
<i>Sedum creticum</i> C. Presl var. <i>monocarpicum</i> 't Hart	Crassulaceae	
<i>Sedum delicum</i> (Vierh.) A. Carlstrøm	Crassulaceae	
<i>Sedum laconicum</i> Boiss. & Heldr. ssp. <i>insulare</i> (Rech.f.) Greuter & Rech.f.	Crassulaceae	
<i>Sedum praesidis</i> Runemark & Greuter	Crassulaceae	
<i>Sedum tristriatum</i> Boiss.	Crassulaceae	
<i>Senecio fruticosus</i> Sm.	Compositae	
<i>Senecio gnaphalodes</i> Sieber	Compositae	II
<i>Serapias patmia</i> Hirth & Spaeth	Orchidaceae	II
<i>Serratula cichoracea</i> (L.) DC. ssp. <i>cretica</i> Turrill	Compositae	II
<i>Seseli gummiferum</i> Pall. ex Sm. ssp. <i>crithmifolium</i> (DC.) P.H. Davis	Umbelliferae	II
<i>Sesleria doerfleri</i> Hayek	Gramineae	I
<i>Sesleria taygetea</i> Hayek	Gramineae	II
<i>Sideritis clandestina</i> (Bory & Chaub.) Hayek ssp. <i>clandestina</i>	Labiatae	
<i>Sideritis clandestina</i> (Bory & Chaub.) Hayek ssp. <i>peloponnesiaca</i> (Boiss. & Heldr.) Baden	Labiatae	
<i>Sideritis syriaca</i> L. ssp. <i>syriaca</i>	Labiatae	
<i>Silene adelphiae</i> Runemark	Caryophyllaceae	I
<i>Silene aegaea</i> Oxelman	Caryophyllaceae	I
<i>Silene ammophila</i> Boiss. & Heldr. ssp. <i>ammophila</i>	Caryophyllaceae	I
<i>Silene ammophila</i> Boiss. & Heldr. ssp. <i>carpathae</i> Chowdhuri	Caryophyllaceae	I
<i>Silene antri-jovis</i> Greuter & Burdet	Caryophyllaceae	
<i>Silene congesta</i> Sm.	Caryophyllaceae	
<i>Silene corinthiaca</i> Boiss. & Heldr.	Caryophyllaceae	

Πρόγραμμα ARCHI-MED, Δράση 2.1
ΑΠΕΙΛΟΥΜΕΝΑ ΕΝΔΗΜΙΚΑ ΕΙΔΗ ΤΗΣ ΧΛΩΡΙΔΑΣ ΣΤΗ ΝΟΤΙΑ ΕΛΛΑΔΑ

<i>Silene cythnia</i> (Halacsy) Walters	Caryophyllaceae	II
<i>Silene echinosperma</i> Boiss. & Heldr.	Caryophyllaceae	II
<i>Silene flavescens</i> Waldst. & Kit. ssp. <i>dictaea</i> (Rechf.) Greuter	Caryophyllaceae	II
<i>Silene gigantea</i> (L.) L. ssp. <i>hellenica</i> Greuter	Caryophyllaceae	
<i>Silene goulimy</i> Turrill	Caryophyllaceae	II
<i>Silene holzmannii</i> Heldr. ex Boiss.	Caryophyllaceae	I
<i>Silene insularis</i> Barbey	Caryophyllaceae	II
<i>Silene integripetala</i> Bory & Chaub. ssp. <i>elaphonesiaca</i> Oxelman	Caryophyllaceae	
<i>Silene integripetala</i> Bory & Chaub. ssp. <i>greuteri</i> (Phitos) Akeroyd	Caryophyllaceae	II
<i>Silene integripetala</i> Bory & Chaub. ssp. <i>integripetala</i>	Caryophyllaceae	
<i>Silene integripetala</i> Bory & Chaub. ssp. <i>lidenii</i> Oxelman	Caryophyllaceae	
<i>Silene italica</i> (L.) Pers. ssp. <i>peloponnesiaca</i> Greuter	Caryophyllaceae	
<i>Silene laconica</i> Boiss. & Orph.	Caryophyllaceae	II
<i>Silene nutabunda</i> Greuter	Caryophyllaceae	
<i>Silene pentelica</i> Boiss.	Caryophyllaceae	II
<i>Silene pinetorum</i> Boiss. & Heldr. ssp. <i>pinetorum</i>	Caryophyllaceae	II
<i>Silene pinetorum</i> Boiss. & Heldr. ssp. <i>sphaciotica</i> Oxelman & Greuter	Caryophyllaceae	II
<i>Silene salamandra</i> Pamp.	Caryophyllaceae	II
<i>Silene samothracica</i> (Rech.f.) Greuter	Caryophyllaceae	
<i>Silene sartorii</i> Boiss. & Heldr.	Caryophyllaceae	
<i>Silene sedoides</i> Poir. ssp. <i>runemarkii</i> Oxelman	Caryophyllaceae	
<i>Silene sieberi</i> Fenzl.	Caryophyllaceae	
<i>Silene spinescens</i> Sm.	Caryophyllaceae	
<i>Silene taygetea</i> Halacsy ex Vierh.	Caryophyllaceae	I
<i>Silene variegata</i> (Desf.) Boiss. & Heldr.	Caryophyllaceae	
<i>Silene vulgaris</i> (Moench) Garcke ssp. <i>megalosperma</i> (Sart. ex Heldr.) Hayek	Caryophyllaceae	
<i>Silene vulgaris</i> (Moench) Garcke ssp. <i>suffrutescens</i> Greuter, Matthȫs & Risse	Caryophyllaceae	
<i>Solenopsis minuta</i> (L.) C. Presl ssp. <i>annua</i> Greuter, Matthȫs & Risse	Campanulaceae	II
<i>Stachys candida</i> Bory & Chaub.	Labiatae	II
<i>Stachys canescens</i> Bory & Chaub.	Labiatae	II
<i>Stachys chrysantha</i> Boiss. & Heldr.	Labiatae	II
<i>Stachys mucronata</i> Sieber ex Sprengel	Labiatae	
<i>Stachys spinosa</i> L.	Labiatae	
<i>Stachys spreitzenhoferi</i> Heldr. ssp. <i>spreitzenhoferi</i>	Labiatae	I
<i>Stachys spreitzenhoferi</i> Heldr. ssp. <i>virella</i> D. Persson	Labiatae	I
<i>Stachelina petiolata</i> (L.) Hilliard & B.L. Burtt	Compositae	
<i>Sternbergia greuteriana</i> Kamari & Artelari	Amaryllidaceae	II
<i>Symphytum creticum</i> (Willd.) Greuter & Rech.f.	Boraginaceae	
<i>Symphytum cycladense</i> Pawl.	Boraginaceae	I
<i>Symphytum davisii</i> Wickens	Boraginaceae	II
<i>Symphytum icaricum</i> Pawl.	Boraginaceae	II
<i>Symphytum insulare</i> (Pawl.) Greuter & Burdet	Boraginaceae	II
<i>Symphytum naxicola</i> Pawl.	Boraginaceae	II
<i>Taraxacum graecum</i> Dahlst.	Compositae	
<i>Telephium imperati</i> L. ssp. <i>pauciflorum</i> (Greuter) Greuter & Burdet	Caryophyllaceae	

Πρόγραμμα ARCHI-MED, Δράση 2.1
ΑΠΕΙΛΟΥΜΕΝΑ ΕΝΔΗΜΙΚΑ ΕΙΔΗ ΤΗΣ ΧΛΩΡΙΔΑΣ ΣΤΗ ΝΟΤΙΑ ΕΛΛΑΔΑ

<i>Teucrium alpestre</i> Sm.	Labiatae	
<i>Teucrium aroanium</i> Orph. ex Boiss.	Labiatae	II
<i>Teucrium cuneifolium</i> Sm.	Labiatae	II
<i>Teucrium flavum</i> L. ssp. <i>gymnocalyx</i> Rech.f.	Labiatae	
<i>Teucrium francisci-wernerii</i> Rech.f.	Labiatae	II
<i>Teucrium gracile</i> Barbey & Major	Labiatae	II
<i>Thamnosciadium junceum</i> (Sm.) Hartvig	Umbelliferae	
<i>Thlaspi bulbosum</i> Boiss.	Cruciferae	II
<i>Thlaspi creticum</i> (Degen & Jav.) Greuter & Burdet	Cruciferae	
<i>Thlaspi graecum</i> Jordan	Cruciferae	
<i>Thlaspi zaffranii</i> (F.K. Meyer) Greuter & Burdet	Cruciferae	I
<i>Thymbra calostachya</i> (Rech.f.) Rech.f.	Labiatae	I
<i>Thymus laconicus</i> Jalas	Labiatae	I
<i>Thymus samius</i> Ronniger & Rech.f.	Labiatae	I
<i>Tragopogon brevirostris</i> DC. ssp. <i>longifolius</i> (Heldr. & Sart. ex Boiss.) I.B.K. Richardson	Compositae	
<i>Tragopogon lassithicus</i> Rech.f.	Compositae	I
<i>Trifolium aurantiacum</i> Boiss. & Spruner	Leguminosae	
<i>Trifolium barbeyi</i> Gibelli & Belli	Leguminosae	I
<i>Trifolium praetermissum</i> Greuter, Pleger & Raus	Leguminosae	II
<i>Trigonella rechingeri</i> Sirj.	Leguminosae	II
<i>Trinia frigida</i> (Boiss. & Heldr.) Drude	Umbelliferae	
<i>Trisetum laconicum</i> Boiss. & Orph.	Gramineae	
<i>Tulipa bakeri</i> A.D. Hall	Liliaceae	
<i>Tulipa cretica</i> Boiss. & Heldr.	Liliaceae	
<i>Tulipa doerfleri</i> Gandoger	Liliaceae	I
<i>Tulipa goulimyi</i> Sealy & Turrill	Liliaceae	I
<i>Umbilicus albido-opacus</i> A. Carlstrøm	Crassulaceae	
<i>Valeriana asarifolia</i> Dufr.	Valerianaceae	
<i>Verbascum acaule</i> (Bory & Chaub.) O. Kuntze	Scrophulariaceae	II
<i>Verbascum adeliae</i> Heldr. ex Boiss.	Scrophulariaceae	II
<i>Verbascum arcturus</i> L.	Scrophulariaceae	
<i>Verbascum daenzeri</i> (Fauche & Chaub.) O. Kuntze	Scrophulariaceae	
<i>Verbascum epixanthinum</i> Boiss. & Heldr.	Scrophulariaceae	
<i>Verbascum ikaricum</i> Murb.	Scrophulariaceae	II
<i>Verbascum orphanideum</i> Murb.	Scrophulariaceae	
<i>Verbascum speciosum</i> Schrader ssp. <i>megaphlomos</i> (Boiss. & Heldr.) Nyman	Scrophulariaceae	
<i>Verbascum spinosum</i> L.	Scrophulariaceae	
<i>Veronica erinoides</i> Boiss. & Spruner	Scrophulariaceae	
<i>Veronica glauca</i> Sm. ssp. <i>glauca</i>	Scrophulariaceae	
<i>Veronica glauca</i> Sm. ssp. <i>kavusica</i> (Rech.f.) M.A. Fisch.	Scrophulariaceae	II
<i>Veronica glauca</i> Sm. ssp. <i>peloponnesiaca</i> (Rech.f.) M.A. Fisch.	Scrophulariaceae	
<i>Veronica sartoriana</i> Boiss. & Heldr.	Scrophulariaceae	
<i>Veronica thymifolia</i> Sm.	Scrophulariaceae	
<i>Vicia cretica</i> Boiss. & Heldr. ssp. <i>aegaea</i> (Halacsy) P.W. Ball	Leguminosae	
<i>Vicia davisii</i> Greuter	Leguminosae	II

Πρόγραμμα ARCHI-MED, Δράση 2.1
ΑΠΕΙΛΟΥΜΕΝΑ ΕΝΔΗΜΙΚΑ ΕΙΔΗ ΤΗΣ ΧΛΩΡΙΔΑΣ ΣΤΗ ΝΟΤΙΑ ΕΛΛΑΔΑ

<i>Vicia pinetorum</i> Boiss. & Spruner	Leguminosae	
<i>Vincetoxicum creticum</i> Browicz	Asclepiadaceae	II
<i>Viola chelmea</i> Boiss. & Heldr.	Violaceae	
<i>Viola cretica</i> Boiss. & Heldr. ssp. <i>cretica</i>	Violaceae	II
<i>Viola cretica</i> Boiss. & Heldr. ssp. <i>glabra</i> Tiniakou	Violaceae	II
<i>Viola fragrans</i> Sieber	Violaceae	
<i>Viola mercurii</i> Orph. ex Halacsy	Violaceae	
<i>Viola parnonia</i> Kit Tan, Sfikas & Vold	Violaceae	II
<i>Viola phitosiana</i> Erben	Violaceae	
<i>Viola sfikasiana</i> M. Erben	Violaceae	II
<i>Zelkova abelicea</i> (Lam.) Boiss.	Ulmaceae	I

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Ι

**ΕΝΔΗΜΙΚΑ ΚΑΙ ΑΠΕΙΛΟΥΜΕΝΑ ΕΙΔΗ ΧΛΩΡΙΔΑΣ
ΠΡΟΤΕΡΑΙΟΤΗΤΑΣ ΤΗΣ ΝΟΤΙΑΣ ΕΛΛΑΔΑΣ**

Πρόγραμμα ARCHI-MED, Δράση 2.1
ΑΠΕΙΛΟΥΜΕΝΑ ΕΝΔΗΜΙΚΑ ΕΙΔΗ ΤΗΣ ΧΛΩΡΙΔΑΣ ΣΤΗ ΝΟΤΙΑ ΕΛΛΑΔΑ
Ενδημικά και Απειλούμενα Φυτά του Νοτίου Αιγαίου
Είδη προτεραιότητας

Amaryllidaceae

Galanthus ikariae* Baker subsp. *ikariae

Συνώνυμα

Περιγραφή Πολυετές ποώδες φυτό με βολβό (γαόφυτο) με βλαστό που φτάνει τα 26 εκ. και γέρνει κατά την άνθιση. Τα φωτεινά, γυαλιστερά πράσινα φύλλα βγαίνουν στη βάση και έχουν σχήμα λωρίδας. Τα άνθη έχουν λευκά πέταλα (τέπαλα), 3 εξωτερικά και 3 μικρότερα εσωτερικά με πράσινες κηλίδες που εκτείνονται και πέρα από τη μέση του πέταλου. Ο καρπός είναι τριμερής κάψα με πολλά σπέρματα.

Ιδιότητες Καλλωπιστικό

Εξάπλωση Ενδημικό της Ικαρίας
Ανατολικό Αιγαίο: Ικαρία (όρος Αθέρας)

Ενδιαίτημα Υγρές, δροσερές και σκιερές θέσεις, μεταξύ ασβεστολιθικών βράχων, ή συνήθως κάτω από θάμνους *Quercus coccifera* (πουρνάρι).

Υψόμετρο (m) 500-1000 Άνθιση Φεβ, Μαρ

- ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΔΙΑΤΗΡΗΣΗΣ -

Κόκκινο Βιβλίο: R

WCMC-IUCN: R

MIPSG:

Νέα Κατηγορία IUCN: VU/?EN

Κριτήρια A - πιθανή μείωση του πληθυσμού κατά τουλάχιστον 20 % σε 10 χρόνια [VU]
B - εύρος εξάπλωσης μικρότερο από 100 km² σε συνδυασμό με υποβάθμιση του ενδιαίτηματος και υποπληθυσμούς μικρότερους από 250 [EN] ή από 1000 άτομα [VU]
D - εύρος εξάπλωσης μικρότερο από 100 km² [VU]

Κατάσταση Διατήρησης - Απειλές

Ο Γάλανθος της Ικαρίας (τυπικό υποείδος) έχει περιορισμένη εξάπλωση και λίγους και μικρούς πληθυσμούς [RDB]. Το ενδιαίτημά του υπέστη σοβαρή υποβάθμιση μετά τις πρόσφατες πυρκαγιές σε πευκοδάση στην Ικαρία, ωστόσο δεν είναι γνωστή η κατάσταση των πληθυσμών του μετά την καταστροφή και δεν δίνονται στοιχεία για το μέγεθός τους πριν ή μετά. Επίσης δεν είναι γνωστές οι πιθανές επιδράσεις της έντονης βόσκησης που υφίστανται οι περιοχές όπου αναπτύσσεται τόσο στο ίδιο το είδος όσο και στο ενδιαίτημά του (θαμνώνες). Ανάλογα με τα στοιχεία αυτά θα μπορούσε να καταταχτεί σε μεγαλύτερη ή μικρότερη κατηγορία κινδύνου.

- ΚΑΘΕΣΤΩΣ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ -

Π.Δ. (67/1981): (Υ)

BERNE:

CITES: BII

Οδηγία 92/43/ΕΟΚ:

Περιοχές ΦΥΣΗ 2000: GR4120004 (το σύνολο του πληθυσμού)

Μέτρα Προστασίας

Δεν έχουν ληφθεί μέτρα για την επί τόπου προστασία του. Ως προς την εκτός τόπου προστασία του, καλλιεργείται σε 2 ελληνικούς βοτανικούς κήπους. Το είδος καλλιεργείται σε αρκετούς Κήπους του εξωτερικού (δεν δίνονται πληροφορίες σχετικά με το υποείδος). Απαιτείται αξιολόγηση και παρακολούθηση των πληθυσμών.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ: RDB*, L296*, L3065*

Πρόγραμμα ARCHI-MED, Δράση 2.1
ΑΠΕΙΛΟΥΜΕΝΑ ΕΝΔΗΜΙΚΑ ΕΙΔΗ ΤΗΣ ΧΛΩΡΙΔΑΣ ΣΤΗ ΝΟΤΙΑ ΕΛΛΑΔΑ

Amaryllidaceae

Galanthus ikariae Baker subsp. snogerupii Kamari

Συνώνυμα

Περιγραφή Πολυετές ποώδες φυτό με βολβό (γεώφυτο) με βλαστό που φτάνει τα 26 εκ. και γέρνει κατά την άνθιση. Τα φωτεινά, γυαλιστερά πράσινα φύλλα βγαίνουν στη βάση και έχουν σχήμα λωρίδας. Τα άνθη έχουν λευκά πέταλα (τέπαλα), 3 εξωτερικά και 3 μικρότερα εσωτερικά με πράσινες κηλίδες που δεν φτάνουν μέχρι τη μέση του πέταλου. Ο καρπός είναι τριμερής κάψα με πολλά σπέρματα.

Ιδιότητες Καλλωπιστικό

Εξάπλωση Ενδημικό Δυτικού Αιγαίου-Κυκλάδων
Δυτικό Αιγαίο: Σκύρος (όρος Κόχυλας στα Ξάνεμα Δέντρα). Κυκλάδες: Άνδρος (Βουρκωτή κοντά στο ρέμα Βαρίδι, κοιλάδα στο ακρ. Γριά, πάνω από τον Αρνά, όρος Κουβάρα, Αποικιά κάτω από τον Άγιο Χαράλαμπο), Νάξος, ?Τήνος

Ενδιαίτημα Υγρές, δροσερές και σκιερές θέσεις, μεταξύ ασβεστολιθικών βράχων, ή συνήθως κάτω από θάμνους *Quercus coccifera* (πουρνάρι) και *Acer sempervirens* (κρητικό σφενδάμι).

Υψόμετρο (m) 500-1000 **Άνθιση** Φεβ, Μαρ

- ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΔΙΑΤΗΡΗΣΗΣ -

Κόκκινο Βιβλίο: R

WCMC-IUCN: R

MIPSG:

Νέα Κατηγορία IUCN: ?LRnt

Κριτήρια

Κατάσταση Διατήρησης - Απειλές

Ο Γάλανθος της Ικαρίας (υποείδος αφιερωμένο στον *Snogerup*) έχει σχετικά ευρεία εξάπλωση (μικρότερη πάντως από 5000km²) αλλά λίγους και μικρούς πληθυσμούς [RDB]. Δεν δίνονται στοιχεία σχετικά με το ακριβές μέγεθος του συνολικού πληθυσμού, τις απειλές που μπορεί να αντιμετωπίζουν ή τις τάσεις τους. Ανάλογα με τα στοιχεία αυτά θα μπορούσε να καταταχτεί σε μεγαλύτερη ή μικρότερη κατηγορία κινδύνου.

- ΚΑΘΕΣΤΩΣ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ -

Π.Δ. (67/1981): (Y)

BERNE:

CITES: BII

Οδηγία 92/43/ΕΟΚ:

Περιοχές ΦΥΣΗ 2000: GR2420006 (μάλλον το μεγαλύτερο τμήμα του συνολικού πληθυσμού)
GR4220001
GR4220014

Μέτρα Προστασίας

Δεν έχουν ληφθεί μέτρα για την επί τόπου προστασία του. Ως προς την εκτός τόπου προστασία του, καλλιεργείται σε 2 ελληνικούς βοτανικούς κήπους. Το είδος καλλιεργείται σε αρκετούς Κήπους του εξωτερικού (δεν δίνονται πληροφορίες σχετικά με το υποείδος). Απαιτείται αξιολόγηση και παρακολούθηση των πληθυσμών και διερεύνηση της πιθανής παρουσίας του στην Τήνο.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ: RDB*, L296*, L3065*

Πρόγραμμα ARCHI-MED, Δράση 2.1
ΑΠΕΙΛΟΥΜΕΝΑ ΕΝΔΗΜΙΚΑ ΕΙΔΗ ΤΗΣ ΧΛΩΡΙΔΑΣ ΣΤΗ ΝΟΤΙΑ ΕΛΛΑΔΑ

Araceae

Arum purpureospathum P.C. Boyce

Συνώνυμα

Περιγραφή Πολυετές ποώδες φυτό (γεώφυτο) με κόνδυλο. Τα φύλλα είναι μεγάλα και πλατειά με σχήμα βέλους και στηρίζονται σε μακρύ, βαθυπράσινο με πορφυρά ίχνη κοτσάνι. Η ταξιανθία είναι μεγάλη, ως 30 cm, και εντυπωσιακή. Τα πολύ μικρά άνθη είναι μαζεμένα σε ένα μακρόστενο πορφυρόμαυρο κύλινδρο, τον σπάδηκα. Ένα τεράστιο φύλλο, η σπάθη τυλίγει τον σπάδηκα σαν μανδύας με κουκούλα. Η σπάθη είναι στο εξωτερικό πρασινωπή με πορφυρές ρίγες και στίγματα ενώ το εσωτερικό της είναι βαθυπόρφυρο. Το ανώτερο τμήμα της (σαν "κουκούλα") γέρνει μυτερό πάνω από το σπάδηκα.

Ιδιότητες Καλλωπιστικό

Εξάπλωση Ενδημικό της ΝΔ Κρήτης
ΝΔ Κρήτη

Ενδιαίτημα Σκιερές κοιλάτες μεταξύ ασβεστολιθικών ογκόλιθων, κάτω από θάμνους σε γκαρίγκ, βάσεις κρημνών, βοσκόμενα λιβάδια, παραθαλάσσιες άμμοι, σε χαλάσματα και τοίχους.

Υψόμετρο (m) 0-800 **Άνθιση** Φεβ, Μαρ, Απρ

- ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΔΙΑΤΗΡΗΣΗΣ -

Κόκκινο Βιβλίο: V

WCMC-IUCN: V

MIPSG: VU

Νέα Κατηγορία IUCN: VU/?EN

Κριτήρια B - εύρος εξάπλωσης μικρότερο από 100 km² και λιγότερες από 5 γνωστές θέσεις σε συνδυασμό με πιθανή μείωση της ποιότητας του ενδιαίτηματος ή και του μεγέθους του πληθυσμού [EN]
D - εύρος εξάπλωσης μικρότερο από 100 km² [VU]
D - λιγότερες από 5 γνωστές θέσεις [VU]

Κατάσταση Διατήρησης - Απειλές

Το πορφυρόσπαθο Άρον έχει πολύ περιορισμένη εξάπλωση σε τρεις, μη εκτεταμένες θέσεις. Το ενδιαίτημά του δεν είναι περιορισμένο ή σπάνιο αλλά αναπτύσσεται κοντά σε οικισμούς και δρόμους σε περιοχές που ενδέχεται να επηρεαστούν από την τουριστική αξιοποίηση (π.χ., εξάπλωση οικισμών, κατασκευή δρόμων) [RDB]. Επίσης απειλείται από την αφαίρεση των κονδύλων για εμπορικούς σκοπούς. Δεν δίνονται στοιχεία για το μέγεθος και τις τάσεις των πληθυσμών. Ανάλογα με τα στοιχεία αυτά μπορεί να καταταχθεί σε μεγαλύτερη ή μικρότερη κατηγορία κινδύνου

- ΚΑΘΕΣΤΩΣ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ -

Π.Δ. (67/1981):

BERNE: Y

CITES:

Οδηγία 92/43/ΕΟΚ:

Περιοχές ΦΥΣΗ 2000: GR4340008 (το σύνολο του πληθυσμού)

Μέτρα Προστασίας

Δεν έχουν ληφθεί μέτρα για την επί τόπου προστασία του. Ως προς την εκτός τόπου προστασία του, καλλιεργείται σε 1 Βοτανικό Κήπο της Μεγάλης Βρετανίας (η καλλιέργειά του από σπέρμαρα είναι εύκολη, αρκεί να προστατεύεται από τον παγετό). Απαιτείται αξιολόγηση και παρακολούθηση των πληθυσμών και άμεση προστασία τους από επεκτάσεις των ανθρώπινων δραστηριοτήτων.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ:

Πρόγραμμα ARCHI-MED, Δράση 2.1
ΑΠΕΙΛΟΥΜΕΝΑ ΕΝΔΗΜΙΚΑ ΕΙΔΗ ΤΗΣ ΧΛΩΡΙΔΑΣ ΣΤΗ ΝΟΤΙΑ ΕΛΛΑΔΑ

Boraginaceae

Anchusa sartorii Gusul.

Συνώνυμα *Anchusa hybrida* Ten. var. *setigera* Halácsy
Anchusa undulata Sm. var. *maritima* Rech.f.

Περιγραφή Πολυετές ποώδες φυτό με πυκνό, σκληρό και μακρύ λευκό τρίχωμα και βλαστούς που αναπτύσσονται κοντά στο έδαφος. Τα άνθη βγαίνουν πολλά μαζί και έχουν μπλε, ιώδη ή πορφυρά πέταλα που σχηματίζουν σωλήνα με 5 λοβούς και με τριχωτό λαιμό.

Ιδιότητες

Εξάπλωση Ενδημικό του Νοτίου Αιγαίου
Κυκλάδες: η μόνη πρόσφατα επιβεβαιωμένη θέση είναι στη Νάξο, δεν έχει βρεθεί πρόσφατα στην Τήνο ή στην Πάρο ενώ η αναφορά από την Κίμωλο απαιτεί επίσης επιβεβαίωση. Αττική: δεν έχει επιβεβαιωθεί πρόσφατα σε καμμία τοποθεσία (Φάληρο, Ραφήνα, Ύμητος) και οι αναφορές αυτές μπορεί να είναι λανθασμένες.

Ενδιαίτημα Παραθαλάσσιες άμμοι, σε ζεστά και ξηρά μέρη, σε εδάφη όξινα αλλά ενίοτε και σε αλκαλικά. Έχει μεγάλη αντοχή στην ξηρασία αλλά δεν είναι ανθεκτική στο αλάτι.

Υψόμετρο (m) 0-0 **Άνθιση**

- ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΔΙΑΤΗΡΗΣΗΣ -

Κόκκινο Βιβλίο:

WCMC-IUCN: R

MIPSG:

Νέα Κατηγορία IUCN: ?CR/EN

Κριτήρια B - Συνεχής υποβάθμιση του ενδιαίτηματος και πιθανό μέγεθος υποπληθυσμών μικρότερο από 50 ή 250 άτομα ή λιγότερες από 5 γνωστές θέσεις σε συνδυασμό με πραγματική έκταση που καταλαμβάνουν οι πληθυσμοί σχεδόν βέβαια <10 km² [CR] ή <500 km² [EN]

Κατάσταση Διατήρησης - Απειλές

Η Αγχούσα του Sartori, ένα είδος βοϊδόγλωσσου, είναι σπάνια και το ενδιαίτημά της, οι παράκτιες αμμώδεις θέσεις, είναι περιορισμένης έκτασης και κατ' εξοχήν απειλούμενο στις Κυκλάδες. Πολύ λίγα στοιχεία είναι γνωστά για τον πληθυσμό της και η κατάσταση διατήρησής της δεν είναι γνωστή με βεβαιότητα.

- ΚΑΘΕΣΤΩΣ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ -

Π.Δ. (67/1981): Y

BERNE:

CITES:

Οδηγία 92/43/ΕΟΚ:

Περιοχές ΦΥΣΗ 2000: GR3000006 (αμφίβολη παρουσία)
GR4220014 (ίσως το σύνολο του σημερινού πληθυσμού)

Μέτρα Προστασίας

Δεν έχουν ληφθεί μέτρα για τη διατήρησή του, αλλά είναι πιθανό να εφαρμοστούν στο πλαίσιο της διαχείρισης της περιοχής ΦΥΣΗ 2000. Είναι απαραίτητο πρώτον να προστατευθούν άμεσα οι υπάρχοντες πληθυσμοί στις ευαίσθητες περιοχές της Νάξου και δεύτερο να γίνει προσπάθεια εντοπισμού και άλλων πληθυσμών.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ: FE, L111, L869

Πρόγραμμα ARCHI-MED, Δράση 2.1
ΑΠΕΙΛΟΥΜΕΝΑ ΕΝΔΗΜΙΚΑ ΕΙΔΗ ΤΗΣ ΧΛΩΡΙΔΑΣ ΣΤΗ ΝΟΤΙΑ ΕΛΛΑΔΑ

Boraginaceae

Cynoglossum sphacioticum Boiss. & Heldr.

Συνώνυμα

Περιγραφή Πολυετές μικρό φυτό με ρίζωμα (γεώφυτο) που καλύπτεται από λευκωπό και σκληρό τρίχωμα. Τα φύλλα είναι μακρουλά. Τα άνθη βγαίνουν πολλά μαζί. Μοιάζουν με ανοιχτό χωνί με βαθύ μπλε ως μπλε-βιολετί χρώμα και κίτρινα λέπια στο λαιμό.

Ιδιότητες Καλλωπιστικό.

Εξάπλωση Ενδημικό στις ψηλές κορφές των Λευκών Ορέων.
Σφακιά: όρη Ανατολικές και Δυτικές Παχνές, Κακοβόλι, Βολακιάς, Θεόδωρος, Τροχάρης, Κάστρο.
Κυδωνία: όρος Μαύρη.

Ενδιαίτημα Ασβεστούχες βραχώδεις πλαγιές, σχισμές και λιθώνες, ελαιώνες, διαταραγμένες θέσεις.

Υψόμετρο (m) 1700-2450 **Άνθιση** Μαι, Ιουν, Ιουλ, Αυγ

- ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΔΙΑΤΗΡΗΣΗΣ -

Κόκκινο Βιβλίο: V

WCMC-IUCN: R

MIPSG: CR

Νέα Κατηγορία IUCN: ?EN/VU

Κριτήρια B - εύρος εξάπλωσης μικρότερο από 5000 km² και υποβάθμιση του πληθυσμού ?σε συνδυασμό με λιγότερα από 250 [VU] ή λιγότερα από 1000 [EN] άτομα ανά υποπληθυσμό

Κατάσταση Διατήρησης - Απειλές

Η κυριότερη απειλή για τους πληθυσμούς είναι η βόσκηση που προκαλεί καταστροφή των ώριμων φυτών και μειώνει το αναπαραγωγικό δυναμικό [RDB]. Η υπερσυλλογή είτε για καλλιέργεια είτε από βοτανικούς αποτελεί επίσης πιθανό κίνδυνο [RDB]. Ανάλογα με την πραγματική έκταση που καταλαμβάνει, το συνολικό αριθμό των ατόμων και το ρυθμό της υποβάθμισης των πληθυσμών θα μπορούσε να χαρακτηριστεί κρίσιμως κινδυνεύον (CR).

- ΚΑΘΕΣΤΩΣ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ -

Π.Δ. (67/1981): Y

BERNE:

CITES:

Οδηγία 92/43/ΕΟΚ:

Περιοχές ΦΥΣΗ 2000: GR4340008 (το σύνολο του πληθυσμού)

Μέτρα Προστασίας

Δεν έχουν ληφθεί μέτρα για τη διατήρησή του, αλλά είναι πιθανό να εφαρμοστούν στο πλαίσιο της διαχείρισης της περιοχής ΦΥΣΗ 2000. Για τη διατήρησή της απαιτείται εκτίμηση της δυναμικής των πληθυσμών και των επιδράσεων της βόσκησης και μελέτη των αποτελεσμάτων της παρεμπόδισης της βόσκησης.

BIBΛΙΟΓΡΑΦΙΑ: RDB*, FCA, EFK, MFG, L707, L518

Πρόγραμμα ARCHI-MED, Δράση 2.1
ΑΠΕΙΛΟΥΜΕΝΑ ΕΝΔΗΜΙΚΑ ΕΙΔΗ ΤΗΣ ΧΛΩΡΙΔΑΣ ΣΤΗ ΝΟΤΙΑ ΕΛΛΑΔΑ

Boraginaceae

***Lithodora zahnii* (Heldr. ex Halácsy) I.M. Johnston**

Συνώνυμα *Lithospermum zahnii* Heldr. ex Halácsy

Περιγραφή Μικρός θάμνος με ύψος μέχρι 50 εκ., με πολλά και λεπτεπίλεπτα κλαδιά (τα παλαιότερα είναι σχεδόν μαύρα). Έχει φύλλα λεπτά, ανοιχτοπράσινα-σταχτοπράσινα, χνουδωτά στο κάτω μέρος. Τα μπλε-μωβ ή καμιά φορά λευκά άνθη βγαίνουν 1-5 μαζί.

Ιδιότητες Καλλωπιστικό.

Εξάπλωση Ενδημικό της χερσονήσου της Μάνης. Έχει βρεθεί στους ανατολικούς πρόποδες του Ταΰγετου (μεταξύ Λαγκάδας-Αγίου Νικολάου και ανατολικά του χωριού Τσέρνια) και νότια της Καλαμάτας μεταξύ Μαντίνειας-Σωτηριάνικων και μεταξύ Καρδαμύλης-Σελενίτσας. Υπάρχει μία αναφορά (1896) από μία θέση μεταξύ Κάμπου-Μαντίνειας η οποία δεν έχει επαληθευθεί πρόσφατα.

Ενδιαίτημα Σε εκτεθειμένους, σχεδόν κατακόρυφους ασβεστολιθικούς βράχους, σε στενές βραχώδεις ρεματιές όπου σχηματίζει πυκνές αμιγείς συστάδες.

Υψόμετρο (m) 5-600 **Άνθιση** Μαρ, Απρ, Μαι, Ιουν

- ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΔΙΑΤΗΡΗΣΗΣ -

Κόκκινο Βιβλίο: V

WCMC-IUCN: R

MIPSG:

Νέα Κατηγορία IUCN: ?VU

Κριτήρια B - εύρος εξάπλωσης μικρότερο από 5000 km² και γνωστό από 5 μόνο θέσεις σε συνδυασμό με λιγότερα από 250 [EN] ή από 1000 [VU] άτομα ανά υποπληθυσμό.

Κατάσταση Διατήρησης - Απειλές

Η κύρια απειλή για το είδος φαίνεται ότι είναι η μικρή του εξάπλωση. Το ενδιαίτημά του δεν έχει χαρακτηριστεί επαρκώς, αλλά φαίνεται ότι αναπτύσσεται σε μάλλον δυσπρόσιτες θέσεις.

- ΚΑΘΕΣΤΩΣ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ -

Π.Δ. (67/1981): Y

BERNE:

CITES:

Οδηγία 92/43/ΕΟΚ:

Περιοχές ΦΥΣΗ 2000: GR2540004 (?1/2 του συνολικού πληθυσμού)
GR2550006 (?)

Μέτρα Προστασίας

Δεν έχουν ληφθεί μέτρα για την επί τόπου διατήρησή της, αλλά είναι πιθανό να εφαρμοστούν στο πλαίσιο της διαχείρισης της περιοχής ΦΥΣΗ 2000. Ως προς την εκτός τόπου διατήρηση, καλλιεργείται σε τουλάχιστον 4 βοτανικούς κήπους της Μεγάλης Βρετανίας. Για τη διατήρησή της απαιτείται εντοπισμός και παρακολούθηση των πληθυσμών.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ: RDB*, L970*, FE

Πρόγραμμα ARCHI-MED, Δράση 2.1
ΑΠΕΙΛΟΥΜΕΝΑ ΕΝΔΗΜΙΚΑ ΕΙΔΗ ΤΗΣ ΧΛΩΡΙΔΑΣ ΣΤΗ ΝΟΤΙΑ ΕΛΛΑΔΑ

Boraginaceae

Myosotis solange Greuter & Zaffran

Συνώνυμα

Περιγραφή Πολυετές φυτό με λεπτούς και εύκαμπτους βλαστούς που συνήθως δεν ξεπερνούν τα 6 εκ. και σχηματίζουν χαμηλά μαξιλαράκια. Τα φύλλα του είναι μικρά, λογχοειδή, με μαλακό τρίχωμα. Τα άνθη είναι επίσης μικρά και σχηματίζουν κοντό σωλήνα χωμένο στον κάλυκα με μόνο το βαθύ μπλε τους άκρο να προεξέχει.

Ιδιότητες

Εξάπλωση Τοπικό ενδημικό της Κρήτης. Περιορίζεται σε λίγα τετραγωνικά μέτρα στη βόρεια πλαγιά της κορυφής του όρους Αγιο Πνεύμα στα Λευκά Όρη (Επ. Αποκορόνου).

Ενδιαίτημα Πετρώδης θέση σε απότομη βορεινή πλαγιά. Θεωρείται χαρακτηριστικό είδος βραχόφιλων κοινοτήτων μεγάλων υψομέτρων με μικρή κάλυψη.

Υψόμετρο (m) 2100-2100 **Άνθιση** Ιουλ, Αυγ, Σεπ, Οκτ

- ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΔΙΑΤΗΡΗΣΗΣ -

Κόκκινο Βιβλίο: E

WCMC-IUCN: E

MIPSG: VU

Νέα Κατηγορία IUCN: VU/?CR

Κριτήρια B - εύρος εξάπλωσης μικρότερο από 1 km² και πραγματική έκταση του πληθυσμού μικρότερη από 10 km² σε συνδυασμό με μία μόνο γνωστή θέση του πληθυσμού και ?μείωση των πληθυσμών [CR].

D - εύρος εξάπλωσης μικρότερο από 100 km² [VU]

D - λιγότερες από 5 γνωστές θέσεις [VU]

Κατάσταση Διατήρησης - Απειλές

Η κύρια απειλή για το είδος είναι η σπανιότητά του. Δεν είναι γνωστό αν παλαιότερα είχε ευρύτερη εξάπλωση και επίσης δεν είναι γνωστή η δυναμική του πληθυσμού του, αλλά πιθανολογείται ότι ο σημερινός πληθυσμός είναι υπόλειμμα μεγαλύτερου παλαιότερου πληθυσμού [RDB]. Οι κοινότητες στις οποίες ανήκει θεωρούνται επίσης σπάνιες και πιθανώς προσαρμοσμένες σε θέσεις εμπλουτισμένες σε νιτρικά όπου συχνάζουν την άνοιξη κοπάδια. Ανάλογα με το μέγεθος ή τις διακυμάνσεις του πληθυσμού θα μπορούσε να καταταχτεί σε μεγαλύτερη κατηγορία κινδύνου.

- ΚΑΘΕΣΤΩΣ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ -

Π.Δ. (67/1981):

BERNE:

CITES:

Οδηγία 92/43/ΕΟΚ:

Περιοχές ΦΥΣΗ 2000: GR4340008 (το σύνολο του πληθυσμού)

Μέτρα Προστασίας

Δεν έχουν ληφθεί μέτρα για τη διατήρησή της, αλλά είναι πιθανό να εφαρμοστούν στο πλαίσιο της διαχείρισης της περιοχής ΦΥΣΗ 2000. Είναι απαραίτητη η μελέτη των επιδράσεων της βόσκησης προκειμένου να ελεγχθεί η σκοπιμότητα της περιφράξης.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ: EFK, FCA, FE, MFG, MCL, RDB, L518, L519, L252

Πρόγραμμα ARCHI-MED, Δράση 2.1
ΑΠΕΙΛΟΥΜΕΝΑ ΕΝΔΗΜΙΚΑ ΕΙΔΗ ΤΗΣ ΧΛΩΡΙΔΑΣ ΣΤΗ ΝΟΤΙΑ ΕΛΛΑΔΑ

Boraginaceae

***Symphytum cycladense* Pawl.**

Συνώνυμα *Symphytum davisii* Wickens subsp. *cycladense* (Pawl.) Stearn

- Περιγραφή** Πολυετές, τριχωτό, ποώδες φυτό (ημικρυπτόφυτο) με ύψος 5-20 εκ. Έχει μεγάλα φύλλα που σχηματίζουν ρόδακα στη βάση και άνθη μικρά, σωληνοειδή και λευκωπά. Από κάθε άνθος σχηματίζονται 4 καρπίδια που περιβάλλονται από τον κάλυκα.
- Ιδιότητες** Πιθανότατα έχει φαρμακευτικές ιδιότητες. Άλλα είδη του γένους (με ευρύτερη εξάπλωση) χρησιμοποιούνται από την αρχαιότητα ως φαρμακευτικά (κυρίως επούλωση πληγών, καταγμάτων).
- Εξάπλωση** Ενδημικό των Κυκλάδων.
Σίκινος: περιοχή του Κάστρου, εξωκλήσι Αγία Μαρίνα, ακρωτήριο Καράς, στη νησίδα Καρδιώτισσα μεταξύ Σκίνου-Φολεγάνδρου. Αμοργός.
- Ενδιαίτημα** Ασβεστολιθικοί βράχοι, συνήθως απόκρημνοι και κοντά στη θάλασσα σε υψόμετρο 10-90 μέτρα. Βρίσκεται αποκλειστικά σε χασμοφυτικές κοινότητες.
- Υψόμετρο (m)** [10-90] **Άνθιση** [Απρ]

- ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΔΙΑΤΗΡΗΣΗΣ -

Κόκκινο Βιβλίο:

WCMC-IUCN: E

MIPSG:

Νέα Κατηγορία IUCN: CR/EN

Κριτήρια B - Ο πληθυσμός είναι κατακερματισμένος (όλοι οι υποπληθυσμοί αναμένεται ότι είναι μικρότεροι από 50 άτομα) ενώ το ενδιαίτημά του υφίσταται υποβάθμιση και το εύρος εξάπλωσης περίπου 1.000 km² [EN] αλλά η πραγματική έκταση που καταλαμβάνει είναι σχεδόν βέβαιο ότι είναι μικρότερη από 10 km² [CR].
D - Ο συνολικός πληθυσμός δεν πρέπει να υπερβαίνει τα 250 άτομα (EN) και μπορεί να είναι και μικρότερος από 50 άτομα [CR].

Κατάσταση Διατήρησης - Απειλές

Αναφέρεται ότι έχει 3 μόνο πληθυσμούς στη Σίκινο και στην Αμοργό [L138], αλλά έχει βρεθεί σε λίγες ακόμα θέσεις στη Σίκινο. Οι πληθυσμοί αυτοί είναι μικροί και απομονωμένοι, αποκλειστικά στα ασβεστολιθικά βράχια. Δεν έχουν γίνει ακριβείς μετρήσεις των πληθυσμών και πιθανολογείται ότι μπορεί να υπάρχει και σε άλλα νησιά [L138], χωρίς ωστόσο να αναμένεται να είναι πιο άφθονο (σε φυτοκοινότητες της Σκίνου κάλυπτε λιγότερο από 1 % της βλάστησης των ασβεστολιθικών βράχων).

Δεν φαίνεται να αντιμετωπίζει άμεση απειλή από ανθρώπινες επεμβάσεις λόγω του δυσπρόσιτου και μη αξιοποιήσιμου οικιστικά ενδιαίτημάς του. Δεν υπάρχουν ωστόσο πληροφορίες για τη δυναμική των πληθυσμών. Η κύρια απειλή που αντιμετωπίζει φαίνεται ότι είναι το ίδιο το μικρό μέγεθος των πληθυσμών του που το κάνει ευπρόσβλητο σε οποιαδήποτε τυχαία διατάραξη [L138]. Για παράδειγμα, στη Σίκινο βρέθηκε στη βάση βράχων λίγα μέτρα μακριά από τη θέση που χρησιμοποιείται για χωματερή.

- ΚΑΘΕΣΤΩΣ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ -

Π.Δ. (67/1981): Y

BERNE: Y

CITES:

Οδηγία 92/43/ΕΟΚ: II*/IV

Περιοχές ΦΥΣΗ 2000: GR4220004 (περισσότερο από τα 2/3 του συνολικού πληθυσμού)
GR4220012 (περίπου 1/3 του συνολικού πληθυσμού)

Μέτρα Προστασίας

Δεν έχουν ληφθεί μέτρα για τη διατήρησή του. Για την προστασία του απαιτείται κατ' αρχάς εντοπισμός όλων των πληθυσμών και παρακολούθησή τους. Μέτρα προστασίας αναμένεται να εφαρμοστούν στο πλαίσιο της διαχείρισης των περιοχών ΦΥΣΗ 2000.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ: FE, MCL, L138, L1177*, L06

Πρόγραμμα ARCHI-MED, Δράση 2.1
ΑΠΕΙΛΟΥΜΕΝΑ ΕΝΔΗΜΙΚΑ ΕΙΔΗ ΤΗΣ ΧΛΩΡΙΔΑΣ ΣΤΗ ΝΟΤΙΑ ΕΛΛΑΔΑ

Campanulaceae

Asyneuma giganteum (Boiss.) Bornm.

Συνώνυμα *Podanthum giganteum Boiss.*

Περιγραφή Πολυετής ή διετές ποώδες φυτό (ημικρυπτόφυτο) που σε όλη τη ζωή του κάνει μόνο μία φορά καρπό. Τα φύλλα της βάσης σχηματίζουν ρόδακα από όπου υψώνεται ένας μόνο βλαστός (50-120 εκ), συνήθως χωρίς παρακλάδια. Έχει πάρα πολλά μικρά άνθη με 5 στενά λευκά πέταλα το καθένα που βγαίνουν όλα μαζί σε ένα ακραίο στέλεχος.

Ιδιότητες

Εξάπλωση Ενδημικό του Αιγαίου.
Η κύρια περιοχή εξάπλωσής του είναι η Ρόδος, στα όρη Προφήτης Ηλίας και Ατάβυρος, και στη Χάλκη στο όρος Κάψαλο, σε μέτρια υψόμετρα. Ένας μόνο μικρός πληθυσμός βρέθηκε στην Κάρπαθο, στην κορυφή του όρους Καληλίμνη.

Ενδιαίτημα Σχισμές και επίπεδες προεξοχές Β και Δ έκθεσης σε ασβεστολιθικούς, σχεδόν κάθετους κρημνούς.

Υψόμετρο (m) 200-600 (-1150) **Άνθιση** Μαί, Ιουν, Ιουλ

- ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΔΙΑΤΗΡΗΣΗΣ -

Κόκκινο Βιβλίο: V

WCMC-IUCN: V

MIPSG: VU

Νέα Κατηγορία IUCN: VU/?EN

Κριτήρια D - συνολικός πληθυσμός πιθανότατα μικρότερος από 1000 άτομα [VU]
C - συνολικός πληθυσμός πιθανότατα μικρότερος από 1000 άτομα και λιγότερα από 250 άτομα ανά υποπληθυσμό [EN] ή συνολικός πληθυσμός μικρότερος από 10000 άτομα και λιγότερα από 1000 άτομα ανά υποπληθυσμό [VU].

Κατάσταση Διατήρησης - Απειλές

Το γιγάντιο Ασύνευμα αναπτύσσεται σε απότομους βράχους που οι περισσότεροι είναι δυσπρόσιτοι και η κύρια απειλή που αντιμετωπίζει φαίνεται ότι είναι η τοπική και περιορισμένη του εξάπλωση. Όλες οι περιοχές όπου αναπτύσσεται υφίστανται μέτρια ως έντονη βόσκηση, αλλά μπορεί αυτό να μην έχει αρνητικές επιδράσεις στους πληθυσμούς. Συμμετέχει με λίγα άτομα (λιγότερα από 10) σε χασμοφυτικές κοινότητες με μέτρια κάλυψη (30-50 %). Η ακριβής εκτίμηση του συνολικού πληθυσμού του είναι πρακτικά δύσκολη, αλλά φαίνεται ότι δεν ξεπερνά τις λίγες εκατοντάδες (RDB). Ανάλογα με τη συνολική περιοχή εξάπλωσής του και το μέγεθος των υποπληθυσμών θα μπορούσε να χαρακτηριστεί κινδυνεύον (EN).

- ΚΑΘΕΣΤΩΣ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ -

Π.Δ. (67/1981): Y

BERNE: Y

CITES:

Οδηγία 92/43/ΕΟΚ: II/IV

Περιοχές ΦΥΣΗ 2000: GR4210002 (πολύ μικρό ποσοστό του πληθυσμού)
GR4210005 (περίπου 1/2 του πληθυσμού)
GR4210006 (περίπου 1/2 του πληθυσμού)

Μέτρα Προστασίας

Δεν έχουν ληφθεί μέτρα για τη διατήρησή του, αλλά είναι πιθανό να εφαρμοστούν στο πλαίσιο της διαχείρισης της περιοχής ΦΥΣΗ 2000. Απαιτούνται εντοπισμός, ακριβής εκτίμηση και παρακολούθηση των πληθυσμών. Πρέπει να ληφθεί πρόνοια κατά την κατασκευή-διαπλάτυνση δρόμων ώστε να ελαχιστοποιηθούν οι επιπτώσεις στους μικρούς τοπικούς πληθυσμούς. Προτείνεται επίσης να διερευνηθούν οι πιθανές επιδράσεις της βόσκησης.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ: RDB, L03

Πρόγραμμα ARCHI-MED, Δράση 2.1
ΑΠΕΙΛΟΥΜΕΝΑ ΕΝΔΗΜΙΚΑ ΕΙΔΗ ΤΗΣ ΧΛΩΡΙΔΑΣ ΣΤΗ ΝΟΤΙΑ ΕΛΛΑΔΑ

Campanulaceae

Campanula aizoon Boiss. & Spruner subsp. aizoides (Zaffran) Fedorov

Συνώνυμα *Campanula aizoides Zaffran ex Greuter*

Περιγραφή Διετής ή πολυετής πόα (ημικρυπτόφυτο) που κάνει καρπό μία μόνο φορά στη ζωή της. Έχει γερό βλαστό με πολλούς όρθιους κλάδους και ύψος συνήθως 40-60 εκ. Από κάθε κλάδο βγαίνουν πολλά μπλε άνθη.

Ιδιότητες

Εξάπλωση Ενδημικό της Δυτικής Κρήτης και της Πελοποννήσου (Χελμός). Στην Κρήτη βρίσκεται μόνο στις κορυφές των Λευκών Ορέων: Άγιο Πνεύμα, Ζβουριχτή, Θεόδωρος και μεταξύ του φαραγγιού της Σαμαριάς και της κοιλάδας του Ποταμού.

Ενδιαίτημα Κρημνοί και σχισμές βραχων σε ασβεστούχα πετρώματα. Θεωρείται χαρακτηριστικό είδος της χασμοφυτικής βλάστησης των Λευκών Ορέων σε μεγάλα υψόμετρα.

Υψόμετρο (m) 1800-2300 **Άνθιση** Ιουν, Ιουλ, Αυγ

- ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΔΙΑΤΗΡΗΣΗΣ -

Κόκκινο Βιβλίο: V

WCMC-IUCN: V

MIPSG:

Νέα Κατηγορία IUCN: ?VU

Κριτήρια B - πραγματική έκταση του πληθυσμού σίγουρα μικρότερη από 2000 km² και όλοι οι υποπληθυσμοί μικρότεροι από 1000 άτομα σε συνδυασμό με πιθανή υποβάθμιση των πληθυσμών

Κατάσταση Διατήρησης - Απειλές

Οι πληθυσμοί της είναι μικροί και διάσπαρτοι και η αναπαραγωγή της φαίνεται ότι είναι προβληματική ακόμα και στην περιοχή της φυσικής της εξάπλωσης [RDB]. Ωστόσο, στις θέσεις που βρίσκεται μπορεί να είναι το κυρίαρχο είδος φυτοκοινοτήτων που δείχνουν προσαρμογή σε ξηρο-θερμικές συνθήκες. Η πραγματική έκταση του πληθυσμού μπορεί να είναι πολύ μικρότερη σε συνδυασμό με μικρό αριθμό ατόμων σε κάθε υποπληθυσμό και το είδος να μπορεί να ενταχθεί στις κατηγορίες κινδυνεύον (EN) ή κρισίμως κινδυνεύον (CR).

- ΚΑΘΕΣΤΩΣ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ -

Π.Δ. (67/1981): Y

BERNE:

CITES:

Οδηγία 92/43/ΕΟΚ:

Περιοχές ΦΥΣΗ 2000: GR2320002 (το μεγαλύτερο τμήμα του συνολικού πληθυσμού)
GR2450005

Μέτρα Προστασίας

Δεν έχουν ληφθεί μέτρα για τη διατήρησή του, αλλά είναι πιθανό να εφαρμοστούν στο πλαίσιο της διαχείρισης της περιοχής ΦΥΣΗ 2000. Απαιτούνται εντοπισμός, ακριβής εκτίμηση και παρακολούθηση των πληθυσμών, ειδικά της αναπαραγωγικής ικανότητας.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ: RDB*, MFG, L160, L178, L518

Πρόγραμμα ARCHI-MED, Δράση 2.1
ΑΠΕΙΛΟΥΜΕΝΑ ΕΝΔΗΜΙΚΑ ΕΙΔΗ ΤΗΣ ΧΛΩΡΙΔΑΣ ΣΤΗ ΝΟΤΙΑ ΕΛΛΑΔΑ

Campanulaceae

Campanula amorgina Rech.f.

Συνώνυμα

Περιγραφή Πολυετές ποώδες φυτό (ημικρυπτόφυτο). Οι βλαστοί, λεπτοί σαν νήματα (μέχρι 10 εκ.) και με πολλά φύλλα, ανεβαίνουν από το κέντρο συνήθως γερτοί. Στην άκρη τους βγαίνουν λίγα μικρά άνθη με σχήμα στενής "καμπάνας".

Ιδιότητες

Εξάπλωση Ενδημικό της Αμοργού.
Έχει βρεθεί μόνο στο όρος Προφήτης Ηλίας.

Ενδιαίτημα Σχισμές ασβεστολιθικών βράχων.

Υψόμετρο (m) 600-600 **Άνθιση**

- ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΔΙΑΤΗΡΗΣΗΣ -

Κόκκινο Βιβλίο:

WCMC-IUCN:

MIPSG:

Νέα Κατηγορία IUCN: ?VU

Κριτήρια D - εύρος εξάπλωσης μικρότερο από 100 km²

Κατάσταση Διατήρησης - Απειλές

Δεν υπάρχει στη βιβλιογραφία καμμία πρόσφατη πληροφορία για την Καμπανούλα της Αμοργού. Η κατάσταση διατήρησης δεν είναι δυνατό να εκτιμηθεί.

- ΚΑΘΕΣΤΩΣ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ -

Π.Δ. (67/1981): Y

BERNE:

CITES:

Οδηγία 92/43/ΕΟΚ:

Περιοχές ΦΥΣΗ 2000:

Μέτρα Προστασίας

Δεν έχουν ληφθεί μέτρα για τη διατήρησή της. Απαιτείται εντοπισμός των πληθυσμών, εκτίμηση και παρακολούθησή τους.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ: FAe*, FE, L196

Πρόγραμμα ARCHI-MED, Δράση 2.1
ΑΠΕΙΛΟΥΜΕΝΑ ΕΝΔΗΜΙΚΑ ΕΙΔΗ ΤΗΣ ΧΛΩΡΙΔΑΣ ΣΤΗ ΝΟΤΙΑ ΕΛΛΑΔΑ

Campanulaceae

Campanula asperuloides (Boiss. & Orph.) Engler subsp. *asperuloides*

Συνώνυμα

Περιγραφή Πολυετές ποώδες φυτό (ημικρυπτόφυτο) με πολλούς και με πολλά φύλλα όρθιους βλαστούς που σχηματίζουν χαμηλά (3-12 εκ) και πυκνά "μαξιλαράκια" πλάτους ως 25 εκ. Τα μπλε-μωβ πέταλα του άνθους σχηματίζουν στενή καμπάνα που ανοίγει σε 5 λεπτά και απλωτά, σαν αστέρια, άκρα. Τα ανθισμένα φυτά μοιάζουν με μικρούς και μαλακούς μοβ "σκαντζόχοιρους".

Ιδιότητες

Εξάπλωση Ενδημικό της Πελοποννήσου. Περιορίζεται στα όρη Πάρνων (πρόποδες μεταξύ των χωριών Λεωνίδιο και Κοσμάς) και Χελμός (φαράγγι της Στυγός).

Ενδιαίτημα Σκιερές σχισμές ασβεστολιθικών βράχων.

Υψόμετρο (m) - Άνθιση Ιουν, Ιουλ

- ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΔΙΑΤΗΡΗΣΗΣ -

Κόκκινο Βιβλίο: V

WCMC-IUCN: V

MIPSG:

Νέα Κατηγορία IUCN: VU

Κριτήρια D - Λιγότερες από 5 γνωστές θέσεις

Κατάσταση Διατήρησης - Απειλές

Το είδος αναπτύσσεται σε δυσπρόσιτες θέσεις και η μόνη απειλή που αντιμετωπίζει φαίνεται ότι είναι η σπανιότητά του. Η τουριστική ανάπτυξη στην περιοχή δεν αποτελεί κίνδυνο προς το παρόν [RDB]. Δεν αναφέρονται στοιχεία για το μέγεθος των υποπληθυσμών. Ανάλογα με τα στοιχεία αυτά θα μπορούσε να εντάσσεται σε κατηγορίες μεγαλύτερης απειλής.

- ΚΑΘΕΣΤΩΣ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ -

Π.Δ. (67/1981): (Y)

BERNE: (Y)

CITES:

Οδηγία 92/43/ΕΟΚ:

Περιοχές ΦΥΣΗ 2000: GR2520006 (?1/2 του πληθυσμού)

Μέτρα Προστασίας

Δεν έχουν ληφθεί μέτρα για τη διατήρησή του, αλλά είναι πιθανό να εφαρμοστούν στο πλαίσιο της διαχείρισης της περιοχής ΦΥΣΗ 2000. Απαιτείται εντοπισμός των πληθυσμών, εκτίμηση και παρακολούθησή τους.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ: RDB*, FE

Πρόγραμμα ARCHI-MED, Δράση 2.1
ΑΠΕΙΛΟΥΜΕΝΑ ΕΝΔΗΜΙΚΑ ΕΙΔΗ ΤΗΣ ΧΛΩΡΙΔΑΣ ΣΤΗ ΝΟΤΙΑ ΕΛΛΑΔΑ

Campanulaceae

Campanula asperuloides (Boiss. & Orph.) Engler subsp. *taygetea* (Quezel & Contandr.) Greuter & Burdet

Συνώνυμα *Trachelium taygeteum* Quezel & Contandr.

Περιγραφή Πολυετές ποώδες φυτό (ημικρυπτόφυτο) με πολλούς και με πολλά φύλλα όρθιους βλαστούς που σχηματίζουν χαμηλά (3-12 εκ) και πυκνά "μαξιλαράκια" πλάτους ως 25 εκ. Τα μπλε-μωβ πέταλα του άνθους σχηματίζουν στενή καμπάνα που ανοίγει σε 5 λεπτά και απλωτά, σαν αστέρια, άκρα. Τα ανθισμένα φυτά μοιάζουν με μικρούς και μαλακούς μοβ "σκαντζόχοιρους".

Ιδιότητες

Εξάπλωση Ενδημικό του Ταυγέτου.
Έχει βρεθεί μόνο στο φαράγγι της Λαγκάδας, όπου αποτελεί σπάνιο αλλά χαρακτηριστικό είδος των χασμοφυτικών κοινοτήτων.

Ενδιαίτημα Σκιερές σχισμές ασβεστολιθικών βράχων.

Υψόμετρο (m) [900-950] **Άνθιση** Ιουν, Ιουλ

- ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΔΙΑΤΗΡΗΣΗΣ -

Κόκκινο Βιβλίο: V

WCMC-IUCN: V

MIPSG:

Νέα Κατηγορία IUCN: ?VU

Κριτήρια D - εύρος εξάπλωσης μικρότερο από 100 km²
D - ?λιγότερες από 5 γνωστές θέσεις

Κατάσταση Διατήρησης - Απειλές

Το είδος αναπτύσσεται σε δυσπρόσιτες θέσεις και η μόνη απειλή που αντιμετωπίζει φαίνεται ότι είναι η σπανιότητά του. Δεν αναφέρονται στοιχεία για το μέγεθος των πληθυσμών αλλά συμμετέχει με μικρή κάλυψη σε αραιές κοινότητες [L512]. Είναι πιθανό το πολύ μικρό εύρος εξάπλωσης να συνδυάζεται με λιγότερα από 50 ή 250 άτομα ανά πληθυσμό ή ακόμα και με 1 μόνο πληθυσμό και τότε το είδος μπορεί να χαρακτηριστεί κινδυνεύον (EN) ή κρίσιμως κινδυνεύον (CR).

- ΚΑΘΕΣΤΩΣ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ -

Π.Δ. (67/1981): (Y)

BERNE: (Y)

CITES:

Οδηγία 92/43/ΕΟΚ:

Περιοχές ΦΥΣΗ 2000: GR2540005 (?το σύνολο του πληθυσμού)
GR2550006

Μέτρα Προστασίας

Δεν έχουν ληφθεί μέτρα για τη διατήρησή του, αλλά είναι πιθανό να εφαρμοστούν στο πλαίσιο της διαχείρισης της περιοχής ΦΥΣΗ 2000. Απαιτείται εντοπισμός των πληθυσμών, εκτίμηση και παρακολούθησή τους.

BIBΛΙΟΓΡΑΦΙΑ: RDB*, FE, L512

Πρόγραμμα ARCHI-MED, Δράση 2.1
ΑΠΕΙΛΟΥΜΕΝΑ ΕΝΔΗΜΙΚΑ ΕΙΔΗ ΤΗΣ ΧΛΩΡΙΔΑΣ ΣΤΗ ΝΟΤΙΑ ΕΛΛΑΔΑ

Caryophyllaceae

Cerastium brachypetalum Pers. subsp. doerfleri (Halacsy ex Hayek) P.D. Sell

Συνώνυμα *Cerastium doerfleri Halácsy ex Hayek*

Περιγραφή Μονοετής πόα (θερόφυτο) με ύψος μέχρι 7 εκ και φύλλα γλαυκά ή γκριζοπράσινα. Τα άνθη είναι μικρά με λευκά πέταλα και τριχωτά σέπαλα και βγαίνουν 2-6 μαζί.

Ιδιότητες

Εξάπλωση Ενδημικό της Κρήτης.
Έχει βρεθεί μόνο στην περιοχή της κορυφής του όρους Κέδρος.

Ενδιαίτημα Κορυφή βουνού.

Υψόμετρο (m) 1700-1700 **Άνθιση** Απρ, Μαι, Ιουν

- ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΔΙΑΤΗΡΗΣΗΣ -

Κόκκινο Βιβλίο:

WCMC-IUCN: V

MIPSG:

Νέα Κατηγορία IUCN: VU/?EN

Κριτήρια D - εύρος εξάπλωσης μικρότερο από 100 km² [VU]
D - λιγότερες από 5 γνωστές θέσεις [VU]

Κατάσταση Διατήρησης - Απειλές

Οι γνώσεις για το υποείδος αυτό είναι ελάχιστες αφού είναι γνωστό μόνο από μία θέση και δεν έχει επιβεβαιωθεί η παρουσία του πρόσφατα. Είναι συγγενικό με το *C. brachypetalum ssp. roeseri* που έχει πολύ ευρύτερη εξάπλωση στην Κρήτη και η ταξινομική του θέση θεωρείται αβέβαιη. Ανάλογα με το ακριβές μέγεθος και την κατάσταση του πληθυσμού μπορεί να κατατάσσεται σε μεγαλύτερη κατηγορία κινδύνου.

- ΚΑΘΕΣΤΩΣ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ -

Π.Δ. (67/1981):

BERNE:

CITES:

Οδηγία 92/43/ΕΟΚ:

Περιοχές ΦΥΣΗ 2000: GR4330002 (το σύνολο του πληθυσμού)

Μέτρα Προστασίας

Δεν έχουν ληφθεί μέτρα για την προστασία του. Ο εντοπισμός τυχόν άλλων πληθυσμών θα διαλεύκανε την ταξινομική του θέση.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ: FHe, EFK, FCA, L518

Πρόγραμμα ARCHI-MED, Δράση 2.1
ΑΠΕΙΛΟΥΜΕΝΑ ΕΝΔΗΜΙΚΑ ΕΙΔΗ ΤΗΣ ΧΛΩΡΙΔΑΣ ΣΤΗ ΝΟΤΙΑ ΕΛΛΑΔΑ

Caryophyllaceae

Cerastium pedunculare Bory & Chaub.

Συνώνυμα *Cerastium laxum* Boiss. & Heldr.

Περιγραφή Ετήσια πόα (θερόφυτο) με μαλακό τρίχωμα και ύψος 8-30 εκ. Τα άνθη είναι λευκά.

Ιδιότητες

Εξάπλωση Ενδημικό της Νότιας Πελοποννήσου.
Γνωστό από αρκετές θέσεις στη Δυτική Πελοπόννησο, κυρίως στη Μεσσηνία, επίσης από τη Δ. Αρκαδία και τον Ταΰγετο και από 1 μόνο θέση στον Πάρωνα. Αναφέρεται επίσης από τα Κύθηρα.

Ενδιαίτημα Βραχώδεις θέσεις, δάση Μαύρης πεύκης, σε ασβεστόλιθους και λατυποπαγή.

Υψόμετρο (m) 400-1000 **Άνθιση** Απρ, Μαι, (Ιουν)

- ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΔΙΑΤΗΡΗΣΗΣ -

Κόκκινο Βιβλίο:

WCMC-IUCN:

MIPSG:

Νέα Κατηγορία IUCN: DD

Κριτήρια

Κατάσταση Διατήρησης - Απειλές

Το γεγονός ότι δεν είναι γνωστά ο ακριβής αριθμός, η πυκνότητα ή οι τάσεις των πληθυσμών καθώς και το σχετικά μεγάλο εύρος εξάπλωσης δεν επιτρέπουν την κατάταξή του σε κάποια κατηγορία απειλής.

- ΚΑΘΕΣΤΩΣ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ -

Π.Δ. (67/1981):

BERNE:

CITES:

Οδηγία 92/43/ΕΟΚ:

Περιοχές ΦΥΣΗ 2000: GR2520005
GR2520006
GR2550006
GR3000007

Μέτρα Προστασίας

Δεν έχουν ληφθεί μέτρα για τη διατήρησή του, αλλά είναι πιθανό να εφαρμοστούν στο πλαίσιο της διαχείρισης των περιοχών ΦΥΣΗ 2000.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ:

Πρόγραμμα ARCHI-MED, Δράση 2.1
ΑΠΕΙΛΟΥΜΕΝΑ ΕΝΔΗΜΙΚΑ ΕΙΔΗ ΤΗΣ ΧΛΩΡΙΔΑΣ ΣΤΗ ΝΟΤΙΑ ΕΛΛΑΔΑ

Caryophyllaceae

***Cerastium runemarkii* Moschl & Rech.f.**

Συνώνυμα *Cerastium coronense* Runemark

Περιγραφή Πολυετής πόα (ημικρυπτόφυτο) με μαλακό τρίχωμα που σχηματίζει χαμηλά "μαξιλαράκια" ύψους ως 12 εκ. Τα μικρά λευκά άνθη βγαίνουν ένα σε κάθε βλαστό.

Ιδιότητες

Εξάπλωση Ενδημικό του Αιγαίου.

Έχει βρεθεί σε 2 μόνο θέσεις: στην κορυφή του όρους Κόρονος στη Νάξο και στην κορυφή του όρους Όχη στην Εύβοια.

Ενδιαίτημα Βραχώδεις θέσεις και σχισμές βράχων σε κρυσταλλικό σχιστόλιθο. Προτιμά σχετικά δροσερές και όχι ξηρές θέσεις, σε μάλλον όξινα εδάφη.

Υψόμετρο (m) 800-1350 **Άνθιση** Μαί, Ιουν

- ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΔΙΑΤΗΡΗΣΗΣ -

Κόκκινο Βιβλίο:

WCMC-IUCN: I

MIPSG:

Νέα Κατηγορία IUCN: VU

Κριτήρια D - γνωστό από λιγότερες από 5 θέσεις.

Κατάσταση Διατήρησης - Απειλές

Οι πληροφορίες για τους πληθυσμούς του Κεράστιου του Runemark είναι ελλιπείς. Η σπανιότητά του είναι αρκετή για την κατάταξή του στα απειλούμενα είδη. Καθώς η πραγματική έκταση του συνολικού πληθυσμού είναι σίγουρα μικρότερη από 500 km² ανάλογα με την κατάσταση και το ακριβές μέγεθος των υποπληθυσμών θα μπορούσε να καταταχτεί σε μεγαλύτερη κατηγορία κινδύνου.

- ΚΑΘΕΣΤΩΣ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ -

Π.Δ. (67/1981): Y

BERNE:

CITES:

Οδηγία 92/43/ΕΟΚ:

Περιοχές ΦΥΣΗ 2000: GR2420001 (?1/2 του πληθυσμού)
GR4220014 (?1/2 του πληθυσμού)

Μέτρα Προστασίας

Δεν έχουν ληφθεί μέτρα για τη διατήρησή του, αλλά είναι πιθανό να εφαρμοστούν στο πλαίσιο της διαχείρισης των περιοχών ΦΥΣΗ 2000. Απαιτείται εντοπισμός και αξιολόγηση των πληθυσμών.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ: FHe, L869

Πρόγραμμα ARCHI-MED, Δράση 2.1
ΑΠΕΙΛΟΥΜΕΝΑ ΕΝΔΗΜΙΚΑ ΕΙΔΗ ΤΗΣ ΧΛΩΡΙΔΑΣ ΣΤΗ ΝΟΤΙΑ ΕΛΛΑΔΑ

Caryophyllaceae

Dianthus fruticosus L. subsp. amorginus Runemark

Συνώνυμα

Περιγραφή Θαμνώδης φυτό με πολλούς βλαστούς και με πολλά σαρκώδη φύλλα που σχηματίζουν μεγάλα "μαξιλάρια" με διάμετρο 20-100 εκ. και ύψος ως 15 εκ. Τα άνθη βγαίνουν 3-8 μαζί. Τα πέταλα είναι χωμένα στον κάλυκα απ' όπου προεξέχει το φαρδύτερο ακραίο αχνορόδινο ως ρόδινο-πορφυρό τμήμα.

Ιδιότητες

Εξάπλωση Ενδημικό του Αιγαίου.
Η κύρια περιοχή εξάπλωσής του είναι οι Κεντρικές και Νοτιοανατολικές Κυκλάδες (Αστυπάλαια, Αμοργός, Νάξος, Κουφονήσια) και φτάνει μέχρι τις Διονυσάδες (Δραγονάδα, Γιανυσάδα).

Ενδιαίτημα Κυρίως παράκτιοι κρημνοί σε ασβεστούχο πέτρωμα; υποχρεωτικό χασμόφυτο.

Υψόμετρο (m) 10-400 (-900) **Άνθιση** [Ιουλ]

- ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΔΙΑΤΗΡΗΣΗΣ -

Κόκκινο Βιβλίο:

WCMC-IUCN: V

MIPSG:

Νέα Κατηγορία IUCN: DD

Κριτήρια

Κατάσταση Διατήρησης - Απειλές

Ο θαμνώδης Διάνθος της Αμοργού παρόλο που εξαπλώνεται σε νησιά με έντονες ανθρωπογενείς πιέσεις, αναπτύσσεται σε μάλλον δυσπρόσιτες θέσεις. Αποτελεί χαρακτηριστικό είδος των χασμοφυτικών κοινοτήτων της Αμοργού. Είναι γνωστό ότι το εύρος εξάπλωσής του είναι μικρότερο από 20.000 km² και πιθανότατα οι υποπληθυσμοί δεν ξεπερνούν τα 100-1000 άτομα. Ωστόσο δεν είναι γνωστά ο ακριβής αριθμός των υποπληθυσμών ή η πυκνότητά τους ή οι τάσεις τους.

- ΚΑΘΕΣΤΩΣ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ -

Π.Δ. (67/1981): (Υ)

BERNE:

CITES:

Οδηγία 92/43/ΕΟΚ:

Περιοχές ΦΥΣΗ 2000: GR4210009

GR4220012

GR4220018

GR4320006

Καταγράφηκε και στην GR4220016 (Πάρος) αλλά η αναφορά είναι εσφαλμένη)

Μέτρα Προστασίας

Δεν έχουν ληφθεί μέτρα για τη διατήρησή του, αλλά είναι πιθανό να εφαρμοστούν στο πλαίσιο της διαχείρισης των περιοχών ΦΥΣΗ 2000. Απαιτείται εντοπισμός και αξιολόγηση των πληθυσμών.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ: FHe, L414, L07

Πρόγραμμα ARCHI-MED, Δράση 2.1
ΑΠΕΙΛΟΥΜΕΝΑ ΕΝΔΗΜΙΚΑ ΕΙΔΗ ΤΗΣ ΧΛΩΡΙΔΑΣ ΣΤΗ ΝΟΤΙΑ ΕΛΛΑΔΑ

Caryophyllaceae

Dianthus fruticosus L. subsp. carpathus Runemark

Συνώνυμα

Περιγραφή Θαμνώδεις φυτό με πολλούς βλαστούς και με πολλά σαρκώδη φύλλα που σχηματίζουν μεγάλα "μαξιλάρια" με διάμετρο 20-100 εκ. και ύψος ως 7 εκ. Τα άνθη βγαίνουν 3-8 μαζί. Τα πέταλα είναι χωμένα στον κάλυκα απ' όπου προεξέχει το φαρδύτερο ακραίο ρόδινο τμήμα.

Ιδιότητες

Εξάπλωση Ενδημικό του συμπλέγματος Κάσου-Καρπάθου. Έχει βρεθεί στην Κάσο, στο νότιο, στο κεντρικό και στο βόρειο τμήμα (Βρυκούντα) της Καρπάθου και στη Σαρία (φαράγγι Παλάτια).

Ενδιαίτημα Κρημνοί σε ασβεστόλιθους; υποχρεωτικό χασμόφυτο.

Υψόμετρο (m) 20-800 **Άνθιση** [Ιουλ]

- ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΔΙΑΤΗΡΗΣΗΣ -

Κόκκινο Βιβλίο:

WCMC-IUCN: V

MIPSG:

Νέα Κατηγορία IUCN: ?LRnt/VU

Κριτήρια

Κατάσταση Διατήρησης - Απειλές

Ο θαμνώδης Διάνθος της Καρπάθου γενικά αναπτύσσεται σε δυσπρόσιτες θέσεις. Αποτελεί χαρακτηριστικό είδος των χασμοφυτικών κοινοτήτων της Καρπάθου, όχι όμως συχνό. Δεν είναι γνωστά ο ακριβής αριθμός των υποπληθυσμών ή η πυκνότητά τους ή οι τάσεις τους. Ενδέχεται ο συνολικός πληθυσμός του να μην ξεπερνά τα 1000 άτομα (VU) και είναι γνωστό ότι έχει εύρος εξάπλωσης μικρότερο από 5000 km² και πιθανότατα υποπληθυσμούς μικρότερους από 250 άτομα. Ωστόσο, καθώς δεν δέχεται πιέσεις είναι πιθανό να μην υπάρχει μείωση των πληθυσμών.

- ΚΑΘΕΣΤΩΣ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ -

Π.Δ. (67/1981): (Υ)

BERNE:

CITES:

Οδηγία 92/43/ΕΟΚ:

Περιοχές ΦΥΣΗ 2000: GR4210001
GR4210002
GR4210003

Μέτρα Προστασίας

Δεν έχουν ληφθεί μέτρα για τη διατήρησή του, αλλά είναι πιθανό να εφαρμοστούν στο πλαίσιο της διαχείρισης των περιοχών ΦΥΣΗ 2000. Απαιτείται εντοπισμός και αξιολόγηση των πληθυσμών.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ: FHe, L414

Πρόγραμμα ARCHI-MED, Δράση 2.1
ΑΠΕΙΛΟΥΜΕΝΑ ΕΝΔΗΜΙΚΑ ΕΙΔΗ ΤΗΣ ΧΛΩΡΙΔΑΣ ΣΤΗ ΝΟΤΙΑ ΕΛΛΑΔΑ

Caryophyllaceae

Dianthus fruticosus L. subsp. creticus (Tausch) Runemark

Συνώνυμα *Dianthus creticus Tausch*

Περιγραφή Θαμνώδες φυτό με πολλούς βλαστούς και με πολλά σαρκώδη φύλλα που σχηματίζουν μεγάλα "μαξιλάρια" με διάμετρο 20-100 εκ. και ύψος ως 25 εκ. Τα άνθη βγαίνουν 3-8 μαζί. Τα πέταλα είναι χωμένα στον κάλυκα απ' όπου προεξέχει το φαρδύτερο ακραίο ρόδινο-ερυθροϊώδες τμήμα.

Ιδιότητες

Εξάπλωση Ενδημικό της Κρήτης.
Σφακιά: φαράγγι Σαμαριάς, Αγία Ρουμέλη. Κυδωνία: δυτική πλευρά της νησίδας Άγιος Θεόδωρος, χερσόνησος Ακρωτηρίου (όρος Σκλούχας, κοντά στη Μονή Καθολικού, ακρωτήριο Μαλέκα), Σούδα. Μονοφάτσι: Αστερούσια (φαράγγι Φουρνοφάραγγο). Πυργιώτισσα. Καινούριο. Μαλεβίζι: Αλμυρός. Μιράμπελο: φαράγγι Σεληνάρι, κάτω από το Βραχάσι

Ενδιαίτημα Κυρίως παράκτιοι κρημνοί σε ασβεστούχο πέτρωμα; υποχρεωτικό χασμόφυτο.

Υψόμετρο (m) 0-400 **Άνθιση** Ιουν, Ιουλ, Αυγ, Σεπ, Οκτ, Νοε

- ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΔΙΑΤΗΡΗΣΗΣ -

Κόκκινο Βιβλίο:

WCMC-IUCN: R

MIPSG:

Νέα Κατηγορία IUCN: ?LRnt

Κριτήρια

Κατάσταση Διατήρησης - Απειλές

Ο θαμνώδης Διάνθος της Κρήτης γενικά αναπτύσσεται σε δυσπρόσιτες θέσεις και επιπλέον είναι ευρέως εξαπλωμένος στην Κρήτη. Αποτελεί χαρακτηριστικό και σχετικά συχνό είδος των χασμοφυτικών κοινοτήτων χαμηλών υψομέτρων. Ωστόσο δεν είναι γνωστά ο ακριβής αριθμός των υποπληθυσμών ή η πυκνότητά τους ή οι τάσεις τους. Είναι γνωστό ότι έχει εύρος εξάπλωσης μικρότερο από 5000 km² και πιθανότατα υποπληθυσμούς μικρότερους από 250 άτομα. Ωστόσο, καθώς δεν δέχεται πιέσεις είναι πιθανό να μην υπάρχει μείωση των πληθυσμών.

- ΚΑΘΕΣΤΩΣ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ -

Π.Δ. (67/1981):

BERNE:

CITES:

Οδηγία 92/43/ΕΟΚ:

Περιοχές ΦΥΣΗ 2000: GR4310001
GR4310004
GR4310005
GR4320001
GR4340005
GR4340008
GR4340009
GR4340010

Στα δελτία των περιοχών ΦΥΣΗ2000 αναφέρεται και από την Κάσο (GR4210001) και τη Νίσυρο (GR4210007) αλλά οι αναφορές αυτές είναι πιθανότατα λανθασμένες.

Μέτρα Προστασίας

Δεν έχουν ληφθεί μέτρα για τη διατήρησή του, αλλά είναι πιθανό να εφαρμοστούν στο πλαίσιο της διαχείρισης των περιοχών ΦΥΣΗ 2000. Απαιτείται εντοπισμός και αξιολόγηση των πληθυσμών.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ: FHe, L414

Πρόγραμμα ARCHI-MED, Δράση 2.1
ΑΠΕΙΛΟΥΜΕΝΑ ΕΝΔΗΜΙΚΑ ΕΙΔΗ ΤΗΣ ΧΛΩΡΙΔΑΣ ΣΤΗ ΝΟΤΙΑ ΕΛΛΑΔΑ

Caryophyllaceae

Dianthus fruticosus L. subsp. fruticosus

Συνώνυμα

Περιγραφή Θαμνώδες φυτό με πολλούς βλαστούς και με πολλά παχειά ή κάπως σαρκώδη φύλλα που σχηματίζουν μεγάλα "μαξιλάρια" με διάμετρο 20-100 εκ. και ύψος ως 20 εκ. Τα άνθη βγαίνουν 3-8 μαζί. Τα πέταλα είναι χωμένα στον κάλυκα απ'όπου προεξέχει το φαρδύτερο ακραίο ερυθροϊώδες-αχνορόδινο τμήμα.

Ιδιότητες

Εξάπλωση Ενδημικό των Κυκλάδων.
Νότιες και Δυτικές Κυκλάδες: Άνδρος, Μήλος, Ανάφη, Σίκινος

Ενδιαίτημα Σχισμές ασβεστούχων ή πυριτικών βράχων; υποχρεωτικό χασμόφυτο.

Υψόμετρο (m) 2-300 **Άνθιση**

- ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΔΙΑΤΗΡΗΣΗΣ -

Κόκκινο Βιβλίο:

WCMC-IUCN: R

MIPSG:

Νέα Κατηγορία IUCN: DD

Κριτήρια

Κατάσταση Διατήρησης - Απειλές

Ο θαμνώδης Διάνθος (τυπικό υποείδος) είναι από τα πλέον χαρακτηριστικά χασμόφυτα των Κυκλάδων. Το γεγονός ότι δεν είναι γνωστά ο ακριβής αριθμός, η πυκνότητα ή οι τάσεις των πληθυσμών καθώς και το σχετικά μεγάλο εύρος εξάπλωσης δεν επιτρέπουν την κατάταξή του σε κάποια κατηγορία απειλής.

- ΚΑΘΕΣΤΩΣ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ -

Π.Δ. (67/1981): (Υ)

BERNE:

CITES:

Οδηγία 92/43/ΕΟΚ:

Περιοχές ΦΥΣΗ 2000: GR4220001
GR4220002
GR4220004
GR4220005

Μέτρα Προστασίας

Δεν έχουν ληφθεί μέτρα για τη διατήρησή του, αλλά είναι πιθανό να εφαρμοστούν στο πλαίσιο της διαχείρισης των περιοχών ΦΥΣΗ 2000. Απαιτείται εντοπισμός και αξιολόγηση των πληθυσμών.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ: FHe, L414

Πρόγραμμα ARCHI-MED, Δράση 2.1
ΑΠΕΙΛΟΥΜΕΝΑ ΕΝΔΗΜΙΚΑ ΕΙΔΗ ΤΗΣ ΧΛΩΡΙΔΑΣ ΣΤΗ ΝΟΤΙΑ ΕΛΛΑΔΑ

Caryophyllaceae

Dianthus fruticosus L. subsp. karavious Runemark

Συνώνυμα

Περιγραφή Θαμνώδες φυτό με πολλούς βλαστούς και με πολλά παχειά-σαρκώδη φύλλα που σχηματίζουν μεγάλα "μαξιλάρια" με διάμετρο 20-100 εκ. και ύψος ως 9 εκ. Τα άνθη βγαίνουν 3-8 μαζί. Τα πέταλα είναι χωμένα στον κάλυκα απ' όπου προεξέχει το φαρδύτερο ακραίο ρόδινο τμήμα.

Ιδιότητες

Εξάπλωση Ενδημικό της Πάτμου.
Έχει βρεθεί μόνο στη νησίδα Πετροκαράβι κοντά στην Πάτμο.

Ενδιαίτημα Κρημνοί σε ασβεστόλιθους; υποχρεωτικό χασμόφυτο.

Υψόμετρο (m) 40-50 **Άνθιση**

- ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΔΙΑΤΗΡΗΣΗΣ -

Κόκκινο Βιβλίο:

WCMC-IUCN:

MIPSG:

Νέα Κατηγορία IUCN: VU/?EN

Κριτήρια D - ?συνολικός πληθυσμός μικρότερος από 250 [EN] ή από 1000 άτομα [VU]
D - εύρος εξάπλωσης μικρότερο από 100 km² [VU]
D - μία μόνο γνωστή θέση (V)
D - εύρος εξάπλωσης μικρότερο από 100 km². [VU]

Κατάσταση Διατήρησης - Απειλές

Ο θαμνώδης Διάνθος του Πετροκάραβου έχει εξαιρετικά περιορισμένη εξάπλωση και πιθανότατα αυτό ακριβώς είναι η κύρια απειλή που αντιμετωπίζει. Δεν αναφέρονται πληροφορίες για την κατάσταση των πληθυσμών του ή για τις ανθρωπογενείς επιδράσεις στην πολύ απομακρυσμένη νησίδα όπου αναπτύσσεται. Ανάλογα με το συνολικό μέγεθος του πληθυσμού και τις ενδεχόμενες διακυμάνσεις ή τις τάσεις του θα μπορούσε να καταταχτεί σε μεγαλύτερη κατηγορία απειλής.

- ΚΑΘΕΣΤΩΣ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ -

Π.Δ. (67/1981): (Υ)

BERNE:

CITES:

Οδηγία 92/43/ΕΟΚ:

Περιοχές ΦΥΣΗ 2000:

Μέτρα Προστασίας

Δεν έχουν ληφθεί μέτρα για τη διατήρησή του. Απαιτείται εντοπισμός και αξιολόγηση του πληθυσμού.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ: FHe, L414

Πρόγραμμα ARCHI-MED, Δράση 2.1
ΑΠΕΙΛΟΥΜΕΝΑ ΕΝΔΗΜΙΚΑ ΕΙΔΗ ΤΗΣ ΧΛΩΡΙΔΑΣ ΣΤΗ ΝΟΤΙΑ ΕΛΛΑΔΑ

Caryophyllaceae

Dianthus fruticosus L. subsp. occidentalis Runemark

Συνώνυμα

Περιγραφή Θαμνώδες φυτό με πολλούς βλαστούς και με πολλά παχειά ως σαρκώδη φύλλα που σχηματίζουν μεγάλα "μαξιλάρια" με διάμετρο 20-100 εκ. και ύψος ως 30 εκ. Τα άνθη βγαίνουν 3-8 μαζί. Τα πέταλα είναι χωμένα στον κάλυκα απ' όπου προεξέχει το φαρδύτερο ακραίο ρόδινο ως αχνορόδινο τμήμα.

Ιδιότητες

Εξάπλωση Ελληνικό ενδημικό.
Νότια Πελοπόννησος, Ιόνιοι Νήσοι (Κεφαλληνία, Ζάκυνθος, Λευκάδα), Ύδρα, Κύθηρα, Κρήτη.
Κύθηρα: νότια της Χώρας, Βρουλέα, νότια του χωριού Κατούνι, Δρυμονάρι, ΝΔ του Ποταμού, Αγία Πελαγία, Κακή Λαγκάδα, Παλιόχωρα, Μυλοπόταμος), Κρήτη: Κίσσαμος στο φαράγγι Ρόκκα και Δυτική Νησίδα Παξιμάδι

Ενδιαίτημα Σχισμές κρημνών σε ασβεστόλιθους; υποχρεωτικό χασμόφυτο.

Υψόμετρο (m) 0-200 **Άνθιση** Ιουλ, Αυγ, Σεπ, Οκτ

- ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΔΙΑΤΗΡΗΣΗΣ -

Κόκκινο Βιβλίο:

WCMC-IUCN: V

MIPSG:

Νέα Κατηγορία IUCN: DD

Κριτήρια

Κατάσταση Διατήρησης - Απειλές

Ο ανατολικός θαμνώδης Διάνθος έχει σχετικά ευρεία εξάπλωση και αναπτύσσεται σε μάλλον δυσπρόσιτες θέσεις. Το γεγονός ότι δεν είναι γνωστά ο ακριβής αριθμός, η πυκνότητα ή οι τάσεις των πληθυσμών καθώς και το σχετικά μεγάλο εύρος εξάπλωσης δεν επιτρέπουν την κατάταξή του σε κάποια κατηγορία απειλής. Τοπικά στην Κρήτη, αν διαπιστωθούν διακυμάνσεις του υποπληθυσμού ή υποβάθμισή του, θα μπορούσε να χαρακτηριστεί κινδυνεύων (EN) καθώς το εύρος εξάπλωσής του στο νησί είναι μικρότερο από 5000 km² και είναι γνωστός από 2 μόνο θέσεις.

- ΚΑΘΕΣΤΩΣ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ -

Π.Δ. (67/1981): (Υ)

BERNE:

CITES:

Οδηγία 92/43/ΕΟΚ:

Περιοχές ΦΥΣΗ 2000: GR2210001
GR2210002
GR3000007

Μέτρα Προστασίας

Δεν έχουν ληφθεί μέτρα για τη διατήρησή του. Απαιτείται εντοπισμός και αξιολόγηση των πληθυσμών.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ: FHe, L414

Πρόγραμμα ARCHI-MED, Δράση 2.1
ΑΠΕΙΛΟΥΜΕΝΑ ΕΝΔΗΜΙΚΑ ΕΙΔΗ ΤΗΣ ΧΛΩΡΙΔΑΣ ΣΤΗ ΝΟΤΙΑ ΕΛΛΑΔΑ

Caryophyllaceae

Dianthus fruticosus L. subsp. rhodius (Rech.f.) Runemark

Συνώνυμα *Dianthus rhodius Rech.f.*

Περιγραφή Θαμνώδες φυτό με πολλούς βλαστούς και με πολλά παχειά ως σαρκώδη φύλλα που σχηματίζουν μεγάλα "μαξιλάρια" με διάμετρο 20-100 εκ. και ύψος ως 20 εκ. Τα άνθη βγαίνουν 3-8 μαζί. Τα πέταλα είναι χωμένα στον κάλυκα απ' όπου προεξέχει το φαρδύτερο ακραίο ρόδινο-ερυθροϊώδες τμήμα.

Ιδιότητες

Εξάπλωση Ενδημικό του Νοτιοανατολικού Αιγαίου. Ρόδος (Αρμενιστής, Λίνδος, ανατολική ακτή Β της Λίνδου), Σύμη, Χάλκη (ΒΑ τμήμα), Τήλος (βόρειο τμήμα), Νίσυρος (Εμπορείος), Κάλυμνος

Ενδιαίτημα Σχισμές παράκτιων κρημνών σε ασβεστόλιθους ή ηφαιστειογενών βράχων; υποχρεωτικό χασμόφυτο.

Υψόμετρο (m) 20-400 **Άνθιση**

- ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΔΙΑΤΗΡΗΣΗΣ -

Κόκκινο Βιβλίο:

WCMC-IUCN: R

MIPSG:

Νέα Κατηγορία IUCN: DD

Κριτήρια

Κατάσταση Διατήρησης - Απειλές

Ο θαμνώδης Διάνθος της Ρόδου έχει σχετικά ευρεία εξάπλωση και αναπτύσσεται σε μάλλον δυσπρόσιτες θέσεις. Το γεγονός ότι δεν είναι γνωστά ο ακριβής αριθμός, η πυκνότητα ή οι τάσεις των πληθυσμών καθώς και το σχετικά μεγάλο εύρος εξάπλωσης δεν επιτρέπουν την κατάταξή του σε κάποια κατηγορία απειλής.

- ΚΑΘΕΣΤΩΣ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ -

Π.Δ. (67/1981): Y

BERNE:

CITES:

Οδηγία 92/43/ΕΟΚ:

Περιοχές ΦΥΣΗ 2000: GR4210005
GR4210007

Μέτρα Προστασίας

Δεν έχουν ληφθεί μέτρα για τη διατήρησή του. Απαιτείται εντοπισμός και αξιολόγηση των πληθυσμών.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ: FHe, L414

Πρόγραμμα ARCHI-MED, Δράση 2.1
ΑΠΕΙΛΟΥΜΕΝΑ ΕΝΔΗΜΙΚΑ ΕΙΔΗ ΤΗΣ ΧΛΩΡΙΔΑΣ ΣΤΗ ΝΟΤΙΑ ΕΛΛΑΔΑ

Caryophyllaceae

Dianthus fruticosus L. subsp. sitiacus Runemark

Συνώνυμα

Περιγραφή Θαμνώδεις φυτό με πολλούς βλαστούς και με πολλά σαρκώδη φύλλα που σχηματίζουν μεγάλα "μαξιλάρια" με διάμετρο 20-100 εκ. και ύψος ως 10 εκ. Τα άνθη βγαίνουν 3-8 μαζί. Τα πέταλα είναι χωμένα στον κάλυκα απ' όπου προεξέχει το φαρδύτερο ακραίο ρόδινο τμήμα.

Ιδιότητες

Εξάπλωση Ενδημικό της Ανατολικής Κρήτης.
Επαρχία Σητείας (6 θέσεις στο νότιο και βόρειο τμήμα), νησίδα Ψείρα (νοτιοδυτικό τμήμα)

Ενδιαίτημα Κυρίως παράκτιοι κρημνοί σε ασβεστούχο πέτρωμα; υποχρεωτικό χασμόφυτο.

Υψόμετρο (m) 0-300

Άνθιση

- ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΔΙΑΤΗΡΗΣΗΣ -

Κόκκινο Βιβλίο:

WCMC-IUCN:

MIPSG:

Νέα Κατηγορία IUCN: ?LRnt

Κριτήρια

Κατάσταση Διατήρησης - Απειλές

Ο θαμνώδης Διάνθος της Σητείας γενικά αναπτύσσεται σε δυσπρόσιτες θέσεις και η εξάπλωσή του είναι περιορισμένη. Ωστόσο δεν είναι γνωστά ο ακριβής αριθμός των υποπληθυσμών ή η πυκνότητά τους ή οι τάσεις τους. Αν διαπιστωθούν διακυμάνσεις του υποπληθυσμού ή υποβάθμισή του, θα μπορούσε να χαρακτηριστεί κινδυνεύων (EN) καθώς το εύρος εξάπλωσής του στο νησί είναι μικρότερο από 5000 km² και είναι γνωστός από λίγες θέσεις.

- ΚΑΘΕΣΤΩΣ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ -

Π.Δ. (67/1981): (Υ)

BERNE:

CITES:

Οδηγία 92/43/ΕΟΚ:

Περιοχές ΦΥΣΗ 2000: GR4320005
GR4320006
GR4320007

Μέτρα Προστασίας

Δεν έχουν ληφθεί μέτρα για τη διατήρησή του. Απαιτείται εντοπισμός και αξιολόγηση των πληθυσμών.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ: FHe, L414

Πρόγραμμα ARCHI-MED, Δράση 2.1
ΑΠΕΙΛΟΥΜΕΝΑ ΕΝΔΗΜΙΚΑ ΕΙΔΗ ΤΗΣ ΧΛΩΡΙΔΑΣ ΣΤΗ ΝΟΤΙΑ ΕΛΛΑΔΑ

Caryophyllaceae

***Dianthus juniperinus* Sm. subsp. *aciphyllus* (Sieber ex Ser.) Turland**

Συνώνυμα *Dianthus aciphyllus* Ser. var. *aciphyllus*
Dianthus arboreus L., nomen ambig.
Dianthus juniperinus Sm. var. *aciphyllus* (Sieber ex Ser.) Halácsy
Dianthus juniperinus Sm. var. *sieberi* Boiss.

Περιγραφή Μικρός θάμνος (χαμαίφυτο). Έχει ξυλώδεις βλαστούς με πολλά παχειά-δερματώδη φύλλα και σχηματίζει πυκνά "μαξιλάρια". Οι ανθοφόροι βλαστοί έχουν λίγα φύλλα και φτάνουν τα 30 εκ. Τα άνθη βγαίνουν συνήθως 2-6 μαζί, αλλά δεν ανοίγουν ταυτόχρονα. Τα πέταλα σχηματίζουν σωλήνα χωμένο στον κάλυκα απ' όπου προεξέχει το ρόδινο-πορφυρό με σκούρες ρίγες και οδοντωτό τμήμα.

Ιδιότητες Καλλωπιστικό

Εξάπλωση Ενδημικό της Κεντρικής-Ανατολικής Κρήτης.
Πεδιάδα: όρος Κούπα (βόρειας έκθεσης πλαγιές πάνω από το Μιλιαράδο), όρος Αφέντης Σαρακήνος. Βιάννος: Καταβόθρα. Σητεία: Δίκτη (Αφέντης Χρηστός στο Σαρακήνο). Λασήθι: φαράγγι κοντά στο Τζερμιάδο.

Ενδιαίτημα Σχισμές και επίπεδες προεξοχές ασβεστολιθικών βράχων (πεζούλες), χαρακτηρίζει τις κοινότητες και των δύο τύπων ως μεταβατικό είδος.

Υψόμετρο (m) 500-1700 **Άνθιση** Ιουν, Ιουλ

- ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΔΙΑΤΗΡΗΣΗΣ -

Κόκκινο Βιβλίο:

WCMC-IUCN: V

MIPSG:

Νέα Κατηγορία IUCN: VU/?EN

Κριτήρια D - 5 μόνο γνωστές θέσεις εξάπλωσης [VU]

Κατάσταση Διατήρησης - Απειλές

Ο αρκευθοειδής οξύφυλλος Διάνθος αναπτύσσεται σε μάλλον δυσπρόσιτες θέσεις και η εξάπλωσή του είναι περιορισμένη. Ωστόσο δεν είναι γνωστά ο ακριβής αριθμός των υποπληθυσμών ή η πυκνότητά τους ή οι τάσεις τους. Σε κοινότητες σε πεζούλες η συμμετοχή του μπορεί να είναι πολύ μικρή και ενδέχεται το μέγεθος του συνολικού πληθυσμού να νην ξεπερνά τα 1000 άτομα (vulnerable). Αν διαπιστωθούν διακυμάνσεις του υποπληθυσμού ή υποβάθμισή του, θα μπορούσε να χαρακτηριστεί κινδυνεύων (EN) καθώς το εύρος εξάπλωσής του στο νησί είναι μικρότερο από 5000 km² και είναι γνωστός από λίγες θέσεις.

- ΚΑΘΕΣΤΩΣ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ -

Π.Δ. (67/1981): Y

BERNE:

CITES:

Οδηγία 92/43/ΕΟΚ:

Περιοχές ΦΥΣΗ 2000: GR4310006
GR4320002

Μέτρα Προστασίας

Δεν έχουν ληφθεί μέτρα για την επί τόπου διατήρησή του. Ως προς την εκτός τόπου διατήρηση, καλλιεργείται στο Βοτανικό Κήπο Διομήδους (Αθήνα). Απαιτείται εντοπισμός και αξιολόγηση των πληθυσμών.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ: FHe, L426, L408*, L518, L1563

Πρόγραμμα ARCHI-MED, Δράση 2.1
ΑΠΕΙΛΟΥΜΕΝΑ ΕΝΔΗΜΙΚΑ ΕΙΔΗ ΤΗΣ ΧΛΩΡΙΔΑΣ ΣΤΗ ΝΟΤΙΑ ΕΛΛΑΔΑ

Caryophyllaceae

***Dianthus juniperinus* Sm. subsp. *bauhinorum* (Greuter) Turland**

Συνώνυμα *Betonica coronaria* *arboreoretica* J. Bauhin
Caryophyllus arborescens *creticus* C. Bauhin
Caryophyllus sylvestris *arboreus* Alpini
Dianthus aciphyllus var. *bauhinorum* Greuter
Dianthus arboreus L., non Sm. et auct. plur., nomen ambiguum

Περιγραφή Μικρός θάμνος (χαμαίφυτο). Έχει ξυλώδεις βλαστούς με πολλά παχειά-δερματώδη φύλλα και σχηματίζει πυκνά "μαξιλάρια". Οι ανθοφόροι βλαστοί έχουν λίγα φύλλα και φτάνουν τα 30 εκ. Τα άνθη βγαίνουν 2-12 μαζί αλλά δεν ανοίγουν ταυτόχρονα. Τα πέταλα είναι χωμένα στον κάλυκα απ' όπου προεξέχει το φαρδύτερο ακραίο ρόδινο-πορφυρό με σκούρες ρίγες και οδοντωτό τμήμα.

Ιδιότητες Καλλωπιστικό

Εξάπλωση Ενδημικό της Κεντρικής Κρήτης
Έχει βρεθεί στο όρος Γιούχτα και στο Μαλεβίτσι πάνω από τον Πρινιά.

Ενδιαίτημα Σχισμές και επίπεδες προεξοχές ασβεστολιθικών βράχων.

Υψόμετρο (m) 500-800 **Άνθιση** Ιουν, Ιουλ, Αυγ

- ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΔΙΑΤΗΡΗΣΗΣ -

Κόκκινο Βιβλίο:

WCMC-IUCN: V

MIPSG:

Νέα Κατηγορία IUCN: VU/?EN

Κριτήρια D - 2 μόνο γνωστές θέσεις [VU]
D - εύρος εξάπλωσης μικρότερο από 100 km². [VU]

Κατάσταση Διατήρησης - Απειλές

Ο αρκευθοειδής Διάνθος του Bauhin αναπτύσσεται σε μάλλον δυσπρόσιτες θέσεις αλλά η εξάπλωσή του είναι πολύ περιορισμένη. Δεν είναι γνωστά ο ακριβής αριθμός των υποπληθυσμών ή η πυκνότητά τους ή οι τάσεις τους. Αν διαπιστωθούν διακυμάνσεις του υποπληθυσμού ή υποβάθμισή του, θα μπορούσε να χαρακτηριστεί κινδυνεύων (EN) καθώς το εύρος εξάπλωσής του στο νησί είναι μικρότερο από 100 km² και είναι γνωστός από 2 μόνο θέσεις. Επίσης, ενδέχεται το μέγεθος του συνολικού πληθυσμού να μην ξεπερνά τις μερικές εκατοντάδες άτομα.

- ΚΑΘΕΣΤΩΣ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ -

Π.Δ. (67/1981): (Υ)

BERNE:

CITES:

Οδηγία 92/43/ΕΟΚ:

Περιοχές ΦΥΣΗ 2000: GR4310002

Μέτρα Προστασίας

Δεν έχουν ληφθεί μέτρα για τη διατήρησή του. Απαιτείται εντοπισμός και αξιολόγηση των πληθυσμών.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ: FHe, L426, L403, L1563

Πρόγραμμα ARCHI-MED, Δράση 2.1
ΑΠΕΙΛΟΥΜΕΝΑ ΕΝΔΗΜΙΚΑ ΕΙΔΗ ΤΗΣ ΧΛΩΡΙΔΑΣ ΣΤΗ ΝΟΤΙΑ ΕΛΛΑΔΑ

Caryophyllaceae

***Dianthus juniperinus* Sm. subsp. *heldreichii* Greuter**

Συνώνυμα *Dianthus juniperinus sensu auct. Raulin 1869 p.p., non Sm.*
Dianthus juniperinus Sm var. *sieberi sensu auct. non Boiss.*

Περιγραφή Μικρός θάμνος (χαμαίφυτο). Έχει ξυλώδεις βλαστούς με πολλά παχειά-δερματώδη φύλλα και σχηματίζει πυκνά "μαξιλάρια". Οι ανθοφόροι βλαστοί έχουν λίγα φύλλα και φτάνουν τα 13 εκ. Τα άνθη βγαίνουν συνήθως 1-4 μαζί και ανοίγουν ταυτόχρονα. Τα πέταλα είναι χωμένα στον κάλυκα απ'όπου προεξέχει το φαρδύτερο ακραίο έντονο ρόδινο και οδοντωτό τμήμα.

Ιδιότητες Καλλωπιστικό

Εξάπλωση Ενδημικό των Λευκών Ορέων.
ΝΑ τμήμα των Λευκών Ορέων: φαράγγι Ίμπρος, Σφακιανό φαράγγι πάνω από τον Ασπρόκρεμνο, φαράγγι Ασφένδου, φαράγγι νότια του Ασφένδου

Ενδιαίτημα Σχισμές και επίπεδες προεξοχές ασβεστολιθικών βράχων σε φαράγγια.

Υψόμετρο (m) (200-) 500-650 Άνθιση Ιουν, Ιουλ

- ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΔΙΑΤΗΡΗΣΗΣ -

Κόκκινο Βιβλίο:

WCMC-IUCN: V

MIPSG:

Νέα Κατηγορία IUCN: VU/?EN

Κριτήρια D - εύρος εξάπλωσης μικρότερο από 100 km² [VU]
D - 4 μόνο γνωστές θέσεις [VU]

Κατάσταση Διατήρησης - Απειλές

Ο αρκευθοειδής Διάνθος του Heldreich αναπτύσσεται σε δυσπρόσιτες θέσεις αλλά η εξάπλωσή του είναι πολύ περιορισμένη. Δεν είναι γνωστά ο ακριβής αριθμός των υποπληθυσμών ή η πυκνότητά τους ή οι τάσεις τους. Ανάλογα με τα στοιχεία αυτά, αν διαπιστωθεί οποιαδήποτε υποβάθμιση του πληθυσμού θα μπορούσε να χαρακτηριστεί κινδυνεύων (EN) ή και κρισίμως κινδυνεύων (CR).

- ΚΑΘΕΣΤΩΣ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ -

Π.Δ. (67/1981): (Υ)

BERNE:

CITES:

Οδηγία 92/43/ΕΟΚ:

Περιοχές ΦΥΣΗ 2000: GR4340008 (?1/2 του πληθυσμού)
GR4340012 (?1/2 του πληθυσμού)

Μέτρα Προστασίας

Δεν έχουν ληφθεί μέτρα για τη διατήρησή του. Απαιτείται εντοπισμός και αξιολόγηση των πληθυσμών.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ: FHe, L426, L403*, L1563

Πρόγραμμα ARCHI-MED, Δράση 2.1
ΑΠΕΙΛΟΥΜΕΝΑ ΕΝΔΗΜΙΚΑ ΕΙΔΗ ΤΗΣ ΧΛΩΡΙΔΑΣ ΣΤΗ ΝΟΤΙΑ ΕΛΛΑΔΑ

Caryophyllaceae

Dianthus juniperinus Sm. subsp. *idaeus* Turland

Συνώνυμα

Περιγραφή Μικρός θάμνος (χαμαίφυτο). Έχει ξυλώδεις βλαστούς με πολλά παχειά-δερματώδη φύλλα και σχηματίζει πυκνά "μαξιλάρια". Οι ανθοφόροι βλαστοί έχουν λίγα φύλλα και φτάνουν τα 30 εκ. Τα άνθη βγαίνουν συνήθως 3-10 μαζί. Τα πέταλα είναι χωμένα στον κάλυκα απ'όπου προεξέχει το φαρδύτερο ακραίο αχνό ως έντονο ρόδινο ή ρόδινο-πορφυρό και οδοντωτό τμήμα.

Ιδιότητες Καλλωπιστικό

Εξάπλωση Ενδημικό της Ίδης.
Δυτικές παρυφές της Ίδης στο Ρέθυμνο και νότιες παρυφές της Ίδης στο φαράγγι πάνω από τις Καμάρες

Ενδιαίτημα Σχισμές και επίπεδες προεξοχές ασβεστολιθικών βράχων.

Υψόμετρο (m) 500-600 **Άνθιση** Ιουν, Ιουλ

- ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΔΙΑΤΗΡΗΣΗΣ -

Κόκκινο Βιβλίο:

WCMC-IUCN: V

MIPSG:

Νέα Κατηγορία IUCN: VU/?EN

Κριτήρια D - εύρος εξάπλωσης μικρότερο από 100 km² [VU]
D - 2 μόνο γνωστές θέσεις [VU]

Κατάσταση Διατήρησης - Απειλές

Ο αρκευθοειδής Διάνθος της Ίδης αναπτύσσεται σε μάλλον δυσπρόσιτες θέσεις αλλά η εξάπλωσή του είναι πολύ περιορισμένη. Δεν είναι γνωστά ο ακριβής αριθμός των υποπληθυσμών ή η πυκνότητά τους ή οι τάσεις τους. Ανάλογα με τα στοιχεία αυτά, αν διαπιστωθεί οποιαδήποτε υποβάθμιση του πληθυσμού θα μπορούσε να χαρακτηριστεί κινδυνεύων (EN) ή και κρίσιμως κινδυνεύων (CR).

- ΚΑΘΕΣΤΩΣ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ -

Π.Δ. (67/1981): (Y)

BERNE:

CITES:

Οδηγία 92/43/ΕΟΚ:

Περιοχές ΦΥΣΗ 2000: GR4330005 (το σύνολο του πληθυσμού)

Μέτρα Προστασίας

Δεν έχουν ληφθεί μέτρα για τη διατήρησή του. Απαιτείται εντοπισμός και αξιολόγηση των πληθυσμών.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ: FHe, L426*, L1563

Πρόγραμμα ARCHI-MED, Δράση 2.1
ΑΠΕΙΛΟΥΜΕΝΑ ΕΝΔΗΜΙΚΑ ΕΙΔΗ ΤΗΣ ΧΛΩΡΙΔΑΣ ΣΤΗ ΝΟΤΙΑ ΕΛΛΑΔΑ

Caryophyllaceae

Dianthus juniperinus* Sm. subsp. *juniperinus

Συνώνυμα

Περιγραφή Μικρός θάμνος (χαμαίφυτο). Έχει ξυλώδεις βλαστούς με πολλά παχειά-δερματώδη φύλλα και σχηματίζει πυκνά "μαξιλάρια". Οι ανθοφόροι βλαστοί έχουν λίγα φύλλα και φτάνουν τα 20 εκ. Τα άνθη βγαίνουν συνήθως 2-7 μαζί και ανοίγουν ταυτόχρονα. Τα πέταλα είναι χωμένα στον κάλυκα απ' όπου προεξέχει το φαρδύτερο ακραίο αγνορόδινο και οδοντωτό τμήμα.

Ιδιότητες Καλλωπιστικό

Εξάπλωση Ενδημικό των Λευκών Ορέων
Δυτικό τμήμα των Λευκών Ορέων: μεταξύ του όρους Στριφομάδι και της Ξυλόσκαλας, Ανατολικές Παχνές, Γκίγγκιλος, πηγή Ελινოსέλι στον Βολακιά. Υπάρχει και μία αναφορά αμφισβητούμενης προέλευσης από το Ακρωτήρι.

Ενδιαίτημα Σχισμές και επίπεδες προεξοχές ασβεστολιθικών βράχων.

Υψόμετρο (m) (1100-) 1400-1750 **Άνθιση** Ιουν, Ιουλ, Αυγ

- ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΔΙΑΤΗΡΗΣΗΣ -

Κόκκινο Βιβλίο:

WCMC-IUCN: V

MIPSG:

Νέα Κατηγορία IUCN: VU/?EN

Κριτήρια D - εύρος εξάπλωσης μικρότερο από 100 km² [VU]
D - 4-5 μόνο γνωστές θέσεις [VU]

Κατάσταση Διατήρησης - Απειλές

Ο αρκευθοειδής Διάνθος (τυπικό υποείδος) αναπτύσσεται σε μάλλον δυσπρόσιτες θέσεις αλλά η εξάπλωσή του είναι πολύ περιορισμένη. Δεν είναι γνωστά ο ακριβής αριθμός των υποπληθυσμών ή η πυκνότητά τους ή οι τάσεις τους. Ανάλογα με τα στοιχεία αυτά, αν διαπιστωθεί οποιαδήποτε υποβάθμιση του πληθυσμού θα μπορούσε να χαρακτηριστεί κινδυνεύων (EN) ή και κρισίμως κινδυνεύων (CR).

- ΚΑΘΕΣΤΩΣ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ -

Π.Δ. (67/1981): (Υ)

BERNE:

CITES:

Οδηγία 92/43/ΕΟΚ:

Περιοχές ΦΥΣΗ 2000: GR4340008 (το σύνολο του πληθυσμού)

Μέτρα Προστασίας

Δεν έχουν ληφθεί μέτρα για τη διατήρησή του. Απαιτείται εντοπισμός και αξιολόγηση των πληθυσμών.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ: FHe, L426, L403*, L518, L1563

Πρόγραμμα ARCHI-MED, Δράση 2.1
ΑΠΕΙΛΟΥΜΕΝΑ ΕΝΔΗΜΙΚΑ ΕΙΔΗ ΤΗΣ ΧΛΩΡΙΔΑΣ ΣΤΗ ΝΟΤΙΑ ΕΛΛΑΔΑ

Caryophyllaceae

***Dianthus juniperinus* Sm. subsp. *kavusicus* Turland**

Συνώνυμα *Dianthus juniperinus* var. *sieberi* sensu Rechinger (*Phyton*, 1943) p.p.

Περιγραφή Μικρός θάμνος (χαμαίφυτο). Έχει ξυλώδεις βλαστούς με πολλά παχειά-δερματώδη φύλλα και σχηματίζει πυκνά "μαξιλάρια". Οι ανθοφόροι βλαστοί έχουν λίγα φύλλα και φτάνουν τα 10 εκ. Τα άνθη βγαίνουν 9-10 μαζί και ανοίγουν ταυτόχρονα. Τα πέταλα είναι χωμένα στον κάλυκα απ' όπου προεξέχει το φαρδύτερο ακραίο ρόδινο-πορφυρό με σκούρες ρίγες και οδοντωτό τμήμα.

Ιδιότητες Καλλωπιστικό

Εξάπλωση Ενδημικό του όρους Σκληρός
Όρος Σκληρός βόρεια του Αφέντη Καβούσι.

Ενδιαίτημα Σχισμές και επίπεδες προεξοχές ασβεστολιθικών βράχων.

Υψόμετρο (m) 900-900 **Άνθιση** Σεπ

- ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΔΙΑΤΗΡΗΣΗΣ -

Κόκκινο Βιβλίο:

WCMC-IUCN: V

MIPSG:

Νέα Κατηγορία IUCN: VU/?EN

Κριτήρια D - εύρος εξάπλωσης μικρότερο από 100 km² [VU]
D - 2 μόνο γνωστές θέσεις [VU]

Κατάσταση Διατήρησης - Απειλές

Ο αρκευθοειδής Διάνθος του Καβουσίου αναπτύσσεται σε μάλλον δυσπρόσιτες θέσεις αλλά η εξάπλωσή του είναι εξαιρετικά περιορισμένη. Δεν είναι γνωστό το ακριβές μέγεθος του πληθυσμού ή οι τάσεις του. Ανάλογα με τα στοιχεία αυτά, αν διαπιστωθεί οποιαδήποτε υποβάθμιση του πληθυσμού ή αν ο συνολικός πληθυσμός είναι μικρότερος από 250 άτομα θα μπορούσε να χαρακτηριστεί κινδυνεύων (EN) ή και κρισίμως κινδυνεύων (CR).

- ΚΑΘΕΣΤΩΣ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ -

Π.Δ. (67/1981): (Υ)

BERNE:

CITES:

Οδηγία 92/43/ΕΟΚ:

Περιοχές ΦΥΣΗ 2000: GR4320005 (το σύνολο του πληθυσμού)

Μέτρα Προστασίας

Δεν έχουν ληφθεί μέτρα για τη διατήρησή του. Απαιτείται αξιολόγηση του γνωστού πληθυσμού και εντοπισμός άλλων πιθανών θέσεων.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ: FHe, L426*, L1563

Πρόγραμμα ARCHI-MED, Δράση 2.1
ΑΠΕΙΛΟΥΜΕΝΑ ΕΝΔΗΜΙΚΑ ΕΙΔΗ ΤΗΣ ΧΛΩΡΙΔΑΣ ΣΤΗ ΝΟΤΙΑ ΕΛΛΑΔΑ

Caryophyllaceae

***Dianthus juniperinus* Sm. subsp. *pulviniformis* (Greuter) Turland**

Συνώνυμα *Dianthus pulviniformis* Greuter

Περιγραφή Μικρός θάμνος (χαμαίφυτο). Έχει ξυλώδεις βλαστούς με πολλά παχειά-δερματώδη φύλλα και σχηματίζει πυκνά "μαξιλάρια". Οι ανθοφόροι βλαστοί έχουν λίγα φύλλα και φτάνουν τα 8,5 εκ. Τα άνθη βγαίνουν συνήθως 1-4 μαζί και ανοίγουν ταυτόχρονα. Τα πέταλα είναι χωμένα στον κάλυκα απ' όπου προεξέχει το φαρδύτερο ακραίο αγχορόδιο και οδοντωτό τμήμα.

Ιδιότητες Καλλωπιστικό

Εξάπλωση Ενδημικό της Κεντρικής Κρήτης
Όρος Κέδρος (βόρεια πλευρά πάνω από το Γερακάρι και νότια πλευρά κοντά στην Κρύα Βρύση), όρος Κρυονερίτης

Ενδιαίτημα Σχισμές και επίπεδες προεξοχές ασβεστολιθικών βράχων.

Υψόμετρο (m) 500-1500 **Άνθιση** Ιουν, Ιουλ, Αυγ

- ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΔΙΑΤΗΡΗΣΗΣ -

Κόκκινο Βιβλίο:

WCMC-IUCN: V

MIPSG:

Νέα Κατηγορία IUCN: VU/?EN

Κριτήρια D - λιγότερες από 5 γνωστές θέσεις [EN]

Κατάσταση Διατήρησης - Απειλές

Ο αρκευθοειδής μαξιλαροειδής Δίανθος αναπτύσσεται σε μάλλον δυσπρόσιτες θέσεις αλλά η εξάπλωσή του είναι περιορισμένη. Δεν είναι γνωστά ο ακριβής αριθμός των υποπληθυσμών ή η πυκνότητά τους ή οι τάσεις τους. Ανάλογα με τα στοιχεία αυτά, αν διαπιστωθεί οποιαδήποτε υποβάθμιση του πληθυσμού ή αν ο συνολικός πληθυσμός είναι μικρότερος από 250 άτομα θα μπορούσε να χαρακτηριστεί κινδυνεύων (EN) ή και κρισίμως κινδυνεύων (CR).

- ΚΑΘΕΣΤΩΣ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ -

Π.Δ. (67/1981): Y

BERNE:

CITES:

Οδηγία 92/43/ΕΟΚ:

Περιοχές ΦΥΣΗ 2000: GR4330002 (τουλάχιστον 1/2 του πληθυσμού)

Μέτρα Προστασίας

Δεν έχουν ληφθεί μέτρα για τη διατήρησή του. Απαιτείται εντοπισμός και αξιολόγηση των πληθυσμών.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ: FHe, L426, L403*, L1563

Πρόγραμμα ARCHI-MED, Δράση 2.1
ΑΠΕΙΛΟΥΜΕΝΑ ΕΝΔΗΜΙΚΑ ΕΙΔΗ ΤΗΣ ΧΛΩΡΙΔΑΣ ΣΤΗ ΝΟΤΙΑ ΕΛΛΑΔΑ

Caryophyllaceae

Dianthus xylorrhizus Boiss. & Heldr.

Συνώνυμα

Περιγραφή Πολυετής πόα με ξυλώδη βάση (χαμαίφυτο) και με πολλά κλαδιά. Οι στείροι βλαστοί είναι κοντοί ενώ οι ανθοφόροι έχουν ύψος 10-25 εκ. και φέρουν 1-2 άνθη. Τα πέταλα είναι χωμένα στον κάλυκα απ' όπου προεξέχει το φαρδύτερο ακραίο καφετί-λευκωπό ή αχνορόδινο τμήμα.

Ιδιότητες Καλλωπιστικό

Εξάπλωση Ενδημικό της βορειοδυτικής Κρήτης
Κίσσαμος: αρχαία Ακρόπολις της Πολυρρήνιας, όρος Μάννα (Προφήτης Ηλίας), Τοπόλια (φαράγγι Ν. του Αρκιγιάννη), Παλαικάστρο (δεν έχει επιβεβαιωθεί από το 1846).

Ενδιαίτημα Κρημνοί και σχισμές βράχων σε ασβεστούχα πετρώματα; χασμόφυτο.

Υψόμετρο (m) 300-700 **Άνθιση** Απρ, Μαι, Ιουν

- ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΔΙΑΤΗΡΗΣΗΣ -

Κόκκινο Βιβλίο: V

WCMC-IUCN: V

MIPSG: VU

Νέα Κατηγορία IUCN: VU/?EN

Κριτήρια B - εύρος εξάπλωσης μικρότερο από 100 km² και 2-3 γνωστές θέσεις και πιθανή υποβάθμιση του συνολικού πληθυσμού [EN]

D - εύρος εξάπλωσης μικρότερο από 100 km². [VU]

Κατάσταση Διατήρησης - Απειλές

Ο Δίανθος ο ξυλόριζος έχει πολύ περιορισμένη εξάπλωση. Στα Τοπόλια αναπτύσσεται σε πολύ δυσπρόσιτη θέση αλλά στην Πολυρρήνια απειλείται από υπερσυλλογή και από ανθρώπινες πιέσεις καθώς αναπτύσσεται σε πολυσύχναστο αρχαιολογικό χώρο [RDB]. Αν το ακριβές μέγεθος του συνολικού πληθυσμού είναι μικρό, θα μπορούσε να χαρακτηριστεί κινδυνεύων (EN) ή κρισίμως κινδυνεύων (CR).

- ΚΑΘΕΣΤΩΣ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ -

Π.Δ. (67/1981): Y

BERNE:

CITES:

Οδηγία 92/43/ΕΟΚ:

Περιοχές ΦΥΣΗ 2000: GR4340004

Μέτρα Προστασίας

Δεν έχουν ληφθεί μέτρα για τη διατήρησή του. Απαιτείται εντοπισμός και αξιολόγηση των πληθυσμών.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ: FHe, RDB*, L1563, L01

Πρόγραμμα ARCHI-MED, Δράση 2.1
ΑΠΕΙΛΟΥΜΕΝΑ ΕΝΔΗΜΙΚΑ ΕΙΔΗ ΤΗΣ ΧΛΩΡΙΔΑΣ ΣΤΗ ΝΟΤΙΑ ΕΛΛΑΔΑ

Caryophyllaceae

***Minuartia pichleri* (Boiss.) Maire & Petitm.**

Συνώνυμα *Alsine pichleri* Boiss.
Minuartia favargerii Iatrou & T.Georgiadis (included in taxon)

Περιγραφή Πολυετής, φουντωτό, μαξιλαρόμορφο φυτό (χαμαίφυτο) με ύψος 3-10 εκ. Όλο το φυτό καλύπτεται από μαλακό τρίχωμα. Τα σταχτοπράσινα-πράσινα φύλλα έχουν ελαφριά οσμή. Τα άνθη έχουν 5 λευκά πέταλα και βγαίνουν 1-6 μαζί.

Ιδιότητες

Εξάπλωση Ενδημικό της Πελοποννήσου
Ταύγετος: φαράγγι Λαγκάδα. Πάρνων: περιοχή Μονής Ελώνης. Οροσειρά Μαδάρα. Κυλλήνη: Φλαμπουρίτσα (δεν έχει επιβεβαιωθεί πρόσφατα)

Ενδιαίτημα Κρημνοί σε σκληρούς ασβεστόλιθους ή σε σχισμές βράχων, σε περιοχές του ύφυγρου έως υγρού μεσογειακού ορόφου, σε κοινότητες που χαρακτηρίζονται από την παρουσία και άλλων ενδημικών φυτών.

Υψόμετρο (m) 400-1300 (-1700) **Άνθιση** Απρ, Μαι, Ιουν, Ιουλ

- ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΔΙΑΤΗΡΗΣΗΣ -

Κόκκινο Βιβλίο: V

WCMC-IUCN: R

MIPSG:

Νέα Κατηγορία IUCN: VU/?EN

Κριτήρια C - συνολικός πληθυσμός μικρότερος από 1000 άτομα [VU] και υποπληθυσμοί μικρότεροι από 250 άτομα σε συνδυασμό με πιθανή υποβάθμιση του πληθυσμού.

Κατάσταση Διατήρησης - Απειλές

Η Μινουάρτια του Pichler έχει μικρούς και διάσπαρτους πληθυσμούς (ο καθένας αντιπροσωπεύει διαφορετική ποικιλία) που αποτελούνται από 100-200 άτομα το πολύ, αλλά βρίσκονται σε μάλλον απομακρυσμένες περιοχές [RDB]. Το μικρό μέγεθός τους τους καθιστά ευαίσθητους ακόμα και σε μικρές διαταράξεις. Ο πληθυσμός της Κυλλήνης μπορεί να έχει εξαφανιστεί [RDB].

- ΚΑΘΕΣΤΩΣ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ -

Π.Δ. (67/1981): Y

BERNE:

CITES:

Οδηγία 92/43/ΕΟΚ:

Περιοχές ΦΥΣΗ 2000: GR2520005
GR2520006
GR2530001 (πιθανώς εξαφανισθέν)
GR2540005
GR2550006

Μέτρα Προστασίας

Δεν έχουν ληφθεί μέτρα για τη διατήρησή της. Απαιτείται εντοπισμός και αξιολόγηση των πληθυσμών.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ: FHe, RDB, L607, L756*

Πρόγραμμα ARCHI-MED, Δράση 2.1
ΑΠΕΙΛΟΥΜΕΝΑ ΕΝΔΗΜΙΚΑ ΕΙΔΗ ΤΗΣ ΧΛΩΡΙΔΑΣ ΣΤΗ ΝΟΤΙΑ ΕΛΛΑΔΑ

Caryophyllaceae

Minuartia wettsteinii Mattf. subsp. *parnonia* Kamari

Συνώνυμα

Περιγραφή Πολυετής πόα με ξυλώδη βάση (χαμαίφυτο). Οι μη-ανθοφόροι βλαστοί σχηματίζουν αραιά "μαξιλαράκια" και έχουν χαρακτηριστικές τούφες από γραμμοειδή-σαρκώδη φύλλα πράσινα με κοντό και μαλακό τρίχωμα. Οι ανθοφόροι βλαστοί είναι όρθιοι, με αραιά ζεύγη φύλλων και φέρουν ένα ή περισσότερα άνθη με 5 λευκά πέταλα.

Ιδιότητες

Εξάπλωση Ενδημικό του Πάρνωνα
Έχει βρεθεί σε μία μόνο θέση στην ανατολική πλαγιά του Πάρνωνα μεταξύ των χωριών Παλαιοχώρι και Άγιος Βασίλειος (Κυνουρία).

Ενδιαίτημα Πετρώδεις θέσεις, στις άκρες καλλιεργημένων χωραφιών.

Υψόμετρο (m) 700-700 **Άνθιση** Ιουν

- ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΔΙΑΤΗΡΗΣΗΣ -

Κόκκινο Βιβλίο: E

WCMC-IUCN:

MIPSG:

Νέα Κατηγορία IUCN: VU/?CR

Κριτήρια B - εύρος εξάπλωσης μικρότερο από 100 km² και μία μόνο γνωστή θέση σε συνδυασμό με πιθανή υποβάθμιση του πληθυσμού [CR]
D - εύρος εξάπλωσης μικρότερο από 100 km². [VU]

Κατάσταση Διατήρησης - Απειλές

Η Μινουάρτια του Wettstein του Πάρνωνα έχει εξαιρετικά περιορισμένη εξάπλωση και το γεγονός ότι αναπτύσσεται σε περιβάλλον που δέχεται ανθρώπινες επιδράσεις την καθιστά ακόμα πιο ευαίσθητη. Δεν είναι γνωστές οι οικολογικές της απαιτήσεις ώστε να μπορεί να εκτιμηθεί η σχέση της με τις καλλιέργειες. Είναι υποείδος που ανακαλύφθηκε πρόσφατα και είναι πιθανό να υπάρχει και σε άλλες θέσεις.

- ΚΑΘΕΣΤΩΣ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ -

Π.Δ. (67/1981): (Y)

BERNE:

CITES:

Οδηγία 92/43/ΕΟΚ:

Περιοχές ΦΥΣΗ 2000:

Μέτρα Προστασίας

Δεν έχουν ληφθεί μέτρα για τη διατήρησή της. Απαιτείται μελέτη του υπάρχοντος πληθυσμού και προσπάθεια για εντοπισμό πιθανών νέων θέσεων.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ: FHe, RDB

Πρόγραμμα ARCHI-MED, Δράση 2.1
ΑΠΕΙΛΟΥΜΕΝΑ ΕΝΔΗΜΙΚΑ ΕΙΔΗ ΤΗΣ ΧΛΩΡΙΔΑΣ ΣΤΗ ΝΟΤΙΑ ΕΛΛΑΔΑ

Caryophyllaceae

Minuartia wettsteinii Mattf. subsp. *wettsteinii*

Συνώνυμα

Περιγραφή Πολυετής πόα με ξυλώδη βάση (χαμαίφυτο). Οι μη-ανθοφόροι βλαστοί σχηματίζουν αραιά "μαξιλαράκια" και έχουν χαρακτηριστικές τούφες από γραμμοειδή-σαρκώδη φύλλα λευκοπράσινα και λεία. Οι ανθοφόροι βλαστοί είναι όρθιοι, με αραιά ζεύγη φύλλων και φέρουν ένα ή περισσότερα άνθη με 5 λευκά πέταλα.

Ιδιότητες

Εξάπλωση Ενδημικό του Αφέντη Καβούσι
Αφέντης Καβούσι (περιοχή της κορυφής)

Ενδιαίτημα Βραχώδεις, ασβεστολιθικές (δολομιτικές) θέσεις, περιστασιακά σε λιθώνες, ανάμεσα σε φρύγανα.

Υψόμετρο (m) 1250-1400 **Άνθιση** Ιουν, Ιουλ, Αυγ, Σεπ

- ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΔΙΑΤΗΡΗΣΗΣ -

Κόκκινο Βιβλίο: E

WCMC-IUCN: E

MIPSG:

Νέα Κατηγορία IUCN: VU/?CR

Κριτήρια B - εύρος εξάπλωσης μικρότερο από 100 km² και μία μόνο γνωστή θέση σε συνδυασμό με πιθανή υποβάθμιση του πληθυσμού [CR]
D - εύρος εξάπλωσης μικρότερο από 100 km². [VU]

Κατάσταση Διατήρησης - Απειλές

Η Μινουάρτια του Wettstein (τυπικό υποείδος) έχει εξαιρετικά περιορισμένη εξάπλωση. Επιπλέον υφίσταται έντονη βόσκηση και ανθρωπογενείς πιέσεις, όπως η κατασκευή του δρόμου προς την κορυφή του Αφέντη Καβούσι. Δεν είναι γνωστές οι επιπτώσεις της βόσκησης στον πληθυσμό.

- ΚΑΘΕΣΤΩΣ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ -

Π.Δ. (67/1981): (Υ)

BERNE:

CITES:

Οδηγία 92/43/ΕΟΚ:

Περιοχές ΦΥΣΗ 2000: GR4320005 (το σύνολο του πληθυσμού)

Μέτρα Προστασίας

Δεν έχουν ληφθεί μέτρα για τη διατήρησή της. Απαιτείται αξιολόγηση του υπάρχοντος πληθυσμού.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ: FHe, RDB*

Πρόγραμμα ARCHI-MED, Δράση 2.1
ΑΠΕΙΛΟΥΜΕΝΑ ΕΝΔΗΜΙΚΑ ΕΙΔΗ ΤΗΣ ΧΛΩΡΙΔΑΣ ΣΤΗ ΝΟΤΙΑ ΕΛΛΑΔΑ

Caryophyllaceae

***Petrorhagia grandiflora* Iatrou**

Συνώνυμα

Περιγραφή Πολυετής πόα με ξυλώδη βάση (ημικρυπτόφυτο). Οι βλαστοί είναι λεπτοί με λεπτά, μακριά φύλλα και ύψος 15-45 εκ. Τα άνθη βγαίνουν ανά 1-16 σε κάθε βλαστό και έχουν 5 πέταλα, λευκά ή αχνορόδινα με ιώδεις-βυσσινιές φλέβες.

Ιδιότητες

Εξάπλωση Ενδημικό της Πελοποννήσου
Ανατολικές πλαγιές του Πάρωνα: κοντά στη Μονή Ελώνης, μεταξύ Μονής Ελώνης και Λεωνιδίου, μεταξύ χωριού Σαμπατική και Λεωνιδίου

Ενδιαίτημα Σχισμές βράχων σε σκληρούς ασβεστόλιθους, βραχώδεις και πετρώδεις θέσεις; οι γύρω κοινότητες είναι φρυγανικές.

Υψόμετρο (m) 20-600 **Άνθιση** Μαί, Ιουν, Ιουλ

- ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΔΙΑΤΗΡΗΣΗΣ -

Κόκκινο Βιβλίο: V

WCMC-IUCN: ?

MIPSG:

Νέα Κατηγορία IUCN: VU/?EN

Κριτήρια D - συνολικός πληθυσμός πιθανώς μικρότερος από 1000 άτομα [VU]
B - περιοχή εξάπλωσης μικρότερη από 5000 km² και όλοι οι υποπληθυσμοί μικρότεροι από 250 άτομα σε συνδυασμό με πιθανή υποβάθμιση του πληθυσμού [EN]

Κατάσταση Διατήρησης - Απειλές

Η μεγαλανθής Πετροράγια έχει πολύ περιορισμένη εξάπλωση και οι πληθυσμοί της δεν ξεπερνούν τα 150-200 άτομα [L607]. Επιπλέον η περιοχή εξάπλωσής της είναι εύκολα προσβάσιμη και υπάρχει ο κίνδυνος της υπερσυλλογής [RDB].

- ΚΑΘΕΣΤΩΣ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ -

Π.Δ. (67/1981):

BERNE:

CITES:

Οδηγία 92/43/ΕΟΚ:

Περιοχές ΦΥΣΗ 2000: GR2520005 (το μεγαλύτερο τμήμα του συνολικού πληθυσμού)

Μέτρα Προστασίας

Δεν έχουν ληφθεί μέτρα για τη διατήρησή της. Απαιτείται αξιολόγηση των πληθυσμών.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ: FHe, RDB*, L916*, L607*

Πρόγραμμα ARCHI-MED, Δράση 2.1
ΑΠΕΙΛΟΥΜΕΝΑ ΕΝΔΗΜΙΚΑ ΕΙΔΗ ΤΗΣ ΧΛΩΡΙΔΑΣ ΣΤΗ ΝΟΤΙΑ ΕΛΛΑΔΑ

Caryophyllaceae

***Saponaria jagelii* Phitos & Greuter**

Συνώνυμα

Περιγραφή Μονοετής μικρή πόα (θερόφυτο) με εύρωστους κοκκινωπούς βλαστούς ύψους 3-10 εκ. και φύλλα σαρκώδη, σκούρα πράσινα, με κοκκινωπή χροιά. Τα άνθη έχουν 5 ρόδινα πέταλα που προς τη βάση στενεύουν και γίνονται λευκά.

Ιδιότητες

Εξάπλωση Ενδημικό της νήσου Ελαφονήσου (Πελοπόννησος)
Ελαφονήσος (δυτικές ακτές)

Ενδιαίτημα Αμμώδεις-αμμοχαλικώδεις παραθαλάσσιες θέσεις, σε αμμόφιλες κοινότητες.

Υψόμετρο (m) 0-0 **Άνθιση** Μαρ, Απρ

- ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΔΙΑΤΗΡΗΣΗΣ -

Κόκκινο Βιβλίο: E

WCMC-IUCN: ?

MIPSG: EN*

Νέα Κατηγορία IUCN: VU/?CR

Κριτήρια B - πραγματική έκταση του πληθυσμού μικρότερη από 10 km² σε συνδυασμό με 1 μόνο γνωστή θέση και πιθανότατη υποβάθμιση του ενδιαίτηματος
D - εύρος εξάπλωσης μικρότερο από 100 km² [VU]
D - Λιγότερες από 5 γνωστές θέσεις [VU]

Κατάσταση Διατήρησης - Απειλές

Η Σαπωνάρια του Jagel έχει εξαιρετικά περιορισμένη εξάπλωση και ως προς την έκταση που καταλαμβάνει αλλά και λόγω εξειδικευμένου ενδιαίτηματος. Αυτό την καθιστά εύρωστη στις ανθρώπινες επεμβάσεις οι οποίες στις ακτές της Ελαφονήσου, με αυξανόμενη τουριστική ανάπτυξη, μπορεί να γίνουν έντονες.

- ΚΑΘΕΣΤΩΣ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ -

Π.Δ. (67/1981):

BERNE:

CITES:

Οδηγία 92/43/ΕΟΚ:

Περιοχές ΦΥΣΗ 2000: GR2540002 (το σύνολο του πληθυσμού)

Μέτρα Προστασίας

Δεν έχουν ληφθεί μέτρα για τη διατήρησή της. Απαιτείται παρακολούθηση των πληθυσμών και άμεσος έλεγχος της τουριστικής ανάπτυξης στις ακτές όπου αναπτύσσεται.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ: FHe, RDB*, L313*

Πρόγραμμα ARCHI-MED, Δράση 2.1
ΑΠΕΙΛΟΥΜΕΝΑ ΕΝΔΗΜΙΚΑ ΕΙΔΗ ΤΗΣ ΧΛΩΡΙΔΑΣ ΣΤΗ ΝΟΤΙΑ ΕΛΛΑΔΑ

Caryophyllaceae

***Silene adelpchia* Runemark**

Συνώνυμα

Περιγραφή Πολυετές θαμνώδες, γκριζωπό και τριχωτό φυτό (χαμαίφυτο). Έχει γερά ξυλώδη κλαδιά και σαρκώδη φύλλα σε σχήμα ρόδακα στη βάση. Οι ανθοφόροι βλαστοί φτάνουν τα 15 εκ και φέρουν πολλά άνθη. Τα πέταλα έχουν σχήμα όνυχα και είναι χωμένα στον κάλυκα απ' όπου προεξέχει το φαρδύτερο ακραίο τμήμα, λευκό στην επάνω μεριά και πρασινοκίτρινο στην κάτω.

Ιδιότητες

Εξάπλωση Ενδημικό του νοτιοανατολικού Αιγαίου
Έχει βρεθεί σε 3 μόνο νησίδες μεταξύ Αστυπάλαιας-Καρπάθου: Δύο Αδελφοί (βόρεια της Σύρνας, ΝΔ άκρο του ανατολικού νησιού), Μικρό Σαφράνι (ή Σοφράνο ή Ζαφράνι) και Αστακιδόπουλο (νησίδες Αστακίδα)

Ενδιαίτημα Σχισμές κρημνών σε ασβεστόλιθους κοντά στη θάλασσα.

Υψόμετρο (m) 0-200 **Άνθιση** Μαι, Ιουν, Ιουλ

- ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΔΙΑΤΗΡΗΣΗΣ -

Κόκκινο Βιβλίο:

WCMC-IUCN:

MIPSG:

Νέα Κατηγορία IUCN: VU/?EN

Κριτήρια B- εύρος εξάπλωσης μικρότερο από 5000 km² και 3 μόνο γνωστές θέσεις σε συνδυασμό με πιθανή υποβάθμιση του πληθυσμού [EN]
D - Λιγότερες από 5 γνωστές θέσεις [VU]

Κατάσταση Διατήρησης - Απειλές

Η Σιληνή των νησίδων Αδέλφια έχει περιορισμένη εξάπλωση, ωστόσο αναπτύσσεται σε θέσεις δυσπρόσιτες και απομακρυσμένες από έντονες ανθρωπογενείς πιέσεις. Δεν είναι γνωστό το μέγεθος των υποπληθυσμών (ενδέχεται να είναι πολύ μικρό) ή οι τάσεις τους. Ενδεχομένως αποτελεί ένα από τα είδη που είναι προσαρμοσμένα στις αντίξοες συνθήκες των παράκτιων βράχων και εξειδικευμένα στις βραχονησίδες. Οι νησίδες όπου αναπτύσσεται υφίστανται υπερβόσκηση, αλλά δεν είναι γνωστές οι επιπτώσεις της βόσκησης στο είδος.

- ΚΑΘΕΣΤΩΣ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ -

Π.Δ. (67/1981):

BERNE:

CITES:

Οδηγία 92/43/ΕΟΚ:

Περιοχές ΦΥΣΗ 2000: GR4210011 (σύνολο του πληθυσμού)

Μέτρα Προστασίας

Δεν έχουν ληφθεί μέτρα για τη διατήρησή της. Χρειάζεται αξιολόγηση των πληθυσμών.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ: FHe, L254

Πρόγραμμα ARCHI-MED, Δράση 2.1
ΑΠΕΙΛΟΥΜΕΝΑ ΕΝΔΗΜΙΚΑ ΕΙΔΗ ΤΗΣ ΧΛΩΡΙΔΑΣ ΣΤΗ ΝΟΤΙΑ ΕΛΛΑΔΑ

Caryophyllaceae

Silene aegaea Oxelman

Συνώνυμα

Περιγραφή Μονοετής πόα (θερόφυτο). Οι βλαστοί ύψους 2-20 εκ έχουν ανοδική κλίση αλλά σπάνια είναι όρθιοι. Τα φύλλα είναι παχειά, αλλά όχι σαρκώδη, τα κατώτερα με τρίχωμα. Τα άνθη έχουν 5 πέταλα σε σχήμα όνυχα και ανοίγουν μέσα από τον κάλυκα με μόνο το φαρδύτερο ακραίο αχνορόδινο (χωρίς σκούρα κηλίδα) τμήμα να προεξέχει.

Ιδιότητες

Εξάπλωση Ενδημικό του Αιγαίου
Ικαρία: ΝΑ της Ευδήλου. Τήνος: δυτικό τμήμα (δεν έχει συλλεχθεί από το 1889)

Ενδιαίτημα Χαλικώδεις θέσεις, άκρες δρόμων ακριβώς πάνω από την υπερπαράλια ζώνη, σε κοινότητες με *Crithmum maritimum* (κρίταμο), *Cichorium spinosum* (σταμναγκάθι), όχι στην παραλιακή ζώνη βράχων με έντονη επιρροή από τη θάλασσα.

Υψόμετρο (m) 5-20 **Άνθιση** Απρ, Μαι, Ιουν

- ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΔΙΑΤΗΡΗΣΗΣ -

Κόκκινο Βιβλίο:

WCMC-IUCN:

MIPSG:

Νέα Κατηγορία IUCN: EN/?CR

Κριτήρια B - εύρος εξάπλωσης μικρότερο από 5000 km² και λιγότερες από 5 γνωστές θέσεις σε συνδυασμό με πιθανή υποβάθμιση του ενδιαιτήματος (EN) / κατά τα φαινόμενα πραγματική έκταση του πληθυσμού μικρότερη από 10 km² σε συνδυασμό με πιθανότα 1 μόνο εναπομείνασα θέση και πιθανότατα συνεχιζόμενη υποβάθμιση του ενδιαιτήματος [CR]

Κατάσταση Διατήρησης - Απειλές

Η Σιληνή του Αιγαίου όχι μόνο έχει πολύ περιορισμένη εξάπλωση αλλά και αναπτύσσεται σε περιορισμένης έκτασης και ευπρόσιτα παράκτια ενδιαιτήματα. Η μόνη γνωστή της θέση σήμερα είναι κοντά σε δρόμο. Η πρόσφατη αναζήτησή της στην Τήνο δεν απέδωσε καρπούς [L345]. Δεν είναι γνωστό το ακριβές μέγεθος του συνολικού πληθυσμού ούτε οι οικολογικές της απαιτήσεις.

- ΚΑΘΕΣΤΩΣ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ -

Π.Δ. (67/1981):

BERNE:

CITES:

Οδηγία 92/43/ΕΟΚ:

Περιοχές ΦΥΣΗ 2000:

Μέτρα Προστασίας

Δεν έχουν ληφθεί μέτρα για τη διατήρησή της. Απαιτείται μελέτη του υπάρχοντος πληθυσμού και εντοπισμός πιθανών νέων θέσεων

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ: FHe, L345*, L539

Πρόγραμμα ARCHI-MED, Δράση 2.1
ΑΠΕΙΛΟΥΜΕΝΑ ΕΝΔΗΜΙΚΑ ΕΙΔΗ ΤΗΣ ΧΛΩΡΙΔΑΣ ΣΤΗ ΝΟΤΙΑ ΕΛΛΑΔΑ

Caryophyllaceae

Silene ammophila* Boiss. & Heldr. subsp. *ammophila

Συνώνυμα *Conosilene conica* (L.) A. Love & Kjellqvist subsp. *ammophila* (Boiss. & Heldr.) A. Love & Kjellqvist subsp. *ammophila* (Boiss. & Heldr.)
Pleconax conica (L.) Sourkova subsp. *ammophila* (Boiss. & Heldr.) A. Love & Kjellqvist subsp. *ammophila* (Boiss. & Heldr.)

Περιγραφή Ετήσιο ποώδες φυτό (θερόφυτο), πολύ μικρό (ύψος μικρότερο από 10 εκ.). Τα φύλλα της βάσης είναι πιο μεγάλα και παχειά και σχηματίζουν ρόδακα από όπου αναδύονται 5-15 βλαστοί με μικρά, αντίθετα φύλλα. Τα άνθη ανοίγουν μέσα από το στενό σωλήνα του κάλυκα και έχουν 5 αχρορόδινα πέταλα σε σχήμα όνυχα, με λευκά λέπια.

Ιδιότητες

Εξάπλωση Ενδημικό της Κρήτης.
Βρίσκεται στη νήσο Χρυσή και στις ακτές της επαρχίας της Σητείας: στο Μακρυγαλιό ανατολικά της Ιεράπετρας και στις αμμώδεις ακτές βόρεια και νότια της Χιόνας ανατολικά του Παλαίικαστρου. Οι παλιές αναφορές από τα Πυλαλήματα (1870) και από το Κουφονήσι (1914/1917) δεν έχουν επιβεβαιωθεί πρόσφατα.

Ενδιαίτημα Αμμώδεις παραλίες σε κινούμενες θίνες και θεροφυτικά λιβάδια.

Υψόμετρο (m) 0-2 **Άνθιση** (Μαρ), Απρ, (Μαι)

- ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΔΙΑΤΗΡΗΣΗΣ -

Κόκκινο Βιβλίο: V

WCMC-IUCN: V

MIPSG:

Νέα Κατηγορία IUCN: CR/EN

Κριτήρια B - Συνεχής μείωση των πληθυσμών όπως τεκμαίρεται από τη μείωση της ποιότητας του ενδιαιτήματος και 5 (ή λιγότερες) μόνο γνωστές θέσεις εξάπλωσης σε συνδυασμό με εύρος εξάπλωσης μικρότερο από 5000 km² [EN] και πιθανότατα πραγματική έκταση του πληθυσμού μικρότερη από 10 km² [CR]
D2 - Το εύρος εξάπλωσης του πληθυσμού είναι < 100 km² [VU]

Κατάσταση Διατήρησης - Απειλές

Η αμμόφιλη Σιλινή (τυπικό υποείδος) έχει περιορισμένη εξάπλωση όχι μόνο ως προς την έκταση που καταλαμβάνει αλλά και λόγω εξειδικευμένου ενδιαιτήματος το οποίο έχει σχετικά περιορισμένη έκταση. Αυτό την καθιστά εύρωτη στις ανθρώπινες επεμβάσεις οι οποίες στην Κρήτη, και ειδικά στις αμμώδεις παραλίες που προσελκύουν τους τουρίστες, μπορεί να είναι πολύ έντονες. Το γεγονός ότι είναι θερόφυτο αποτελεί παράγοντα προστασίας στην υποβάθμιση από καταπάτηση ή καθάρισμα της παραλίας αλλά η κυριότερη απειλή που αντιμετωπίζει είναι η μείωση της έκτασης ή και η απώλεια του ενδιαιτήματός της. Η κατάσταση των πληθυσμών της στην Ιεράπετρα δεν είναι γνωστή. Πρόσφατα (2000) επιβεβαιώθηκε η παρουσία της στη Χρυσή, όπου συμμετέχει σε κοινότητες θεροφυτικών λιβαδιών που δεν φαίνεται να απειλούνται άμεσα προς το παρόν (επιπρόσθετα, τα τελευταία περίπου 25 χρόνια έχει σταματήσει η βόσκηση στο νησί) (L02). Ο πληθυσμός της κοντά στο Παλαίικαστρο αναπτύσσεται σε σταθερές αμμοθίνες και απειλείται καθώς οι αμμόφιλες κοινότητες της περιοχής έχουν περιορισμένη έκταση και δέχονται έντονες πιέσεις από την ανάπτυξη τουριστικών υποδομών (L02).

- ΚΑΘΕΣΤΩΣ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ -

Π.Δ. (67/1981): (Υ)

BERNE:

CITES:

Οδηγία 92/43/ΕΟΚ:

Περιοχές ΦΥΣΗ 2000: GR4320003 (?1/3 του πληθυσμού)
GR4320006 (?1/3 του πληθυσμού)

Μέτρα Προστασίας

Δεν έχουν ληφθεί μέτρα για τη διατήρησή της. Για την προστασία της απαιτείται εκτίμηση του μεγέθους όλων των πληθυσμών και παρακολούθησή τους. Μέτρα προστασίας αναμένεται να εφαρμοστούν στο πλαίσιο της διαχείρισης της περιοχής ΦΥΣΗ 2000.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ: FHe, RDB, L554, L518, L02

Πρόγραμμα ARCHI-MED, Δράση 2.1
ΑΠΕΙΛΟΥΜΕΝΑ ΕΝΔΗΜΙΚΑ ΕΙΔΗ ΤΗΣ ΧΛΩΡΙΔΑΣ ΣΤΗ ΝΟΤΙΑ ΕΛΛΑΔΑ

Caryophyllaceae

***Silene ammophila* Boiss. & Heldr. subsp. *carpathae* Chowdhuri**

Συνώνυμα *Conosilene conica* subsp. *ammophila* var. *carpathae* (Chowdhuri) A. Love & Kjellqvist
Pleconax ammophila (Bois. & Heldr) Sourkova subsp. *carpathae* (Chowdhuri) Sourkova
Pleconax carpathae (Chowdhuri) Ikonn.
Pleconax conica subsp. *ammophila* var. *carpathae* (Chowdhuri) A. Love & Kjellqvist

Περιγραφή Ετήσιο ποώδες φυτό (θερόφυτο), πολύ μικρό (φτάνει τα 15 εκ.). Τα φύλλα της βάσης είναι πιο μεγάλα και παχειά και σχηματίζουν ρόδακα από όπου αναδύονται 5-15 βλαστοί με μικρά, αντίθετα φύλλα. Τα άνθη ανοίγουν μέσα από το στενό σωλήνα του κάλυκα και έχουν 5 έντονα ρόδινα πέταλα σε σχήμα όνυχα, με λευκά λέπια.

Ιδιότητες

Εξάπλωση Ενδημικό του συμπλέγματος Κάσου-Καρπάθου
Κάρπαθος: Λευκός, όρμος Άδειας, Πηγάδια, νότιες ακτές, Βόρεια Κάρπαθος, Κάσος, Αρμάθεια

Ενδιαίτημα Αμμώδεις παραλίες σε πρωτογενείς θίνες.

Υψόμετρο (m) 0-2 **Άνθιση** (Μαρ), Απρ, (Μαι)

- ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΔΙΑΤΗΡΗΣΗΣ -

Κόκκινο Βιβλίο: V

WCMC-IUCN: R

MIPSG:

Νέα Κατηγορία IUCN: EN/?CR

Κριτήρια B - Συνεχής μείωση των πληθυσμών όπως τεκμαίρεται από τη μείωση της ποιότητας του ενδιαίτηματος σε συνδυασμό με υποπληθυσμούς μικρότερους από 250 άτομα και εύρος εξάπλωσης μικρότερο από 5000 km² [EN] ή πιθανώς υποληθυσμοί μικρότεροι από 50 άτομα και πιθανότητα πραγματική έκταση του πληθυσμού μικρότερη από 10 km² [CR]

Κατάσταση Διατήρησης - Απειλές

Η αμμόφιλη Σιληνή της Καρπάθου έχει περιορισμένη εξάπλωση όχι μόνο ως προς την έκταση που καταλαμβάνει αλλά και λόγω εξειδικευμένου ενδιαίτηματος το οποίο ειδικά στην Κάρπαθο και την Κάσο είναι περιορισμένο σε μία στενή ζώνη. Αυτό την καθιστά εύρωτη στις ανθρώπινες επεμβάσεις οι οποίες στην παράκτια ζώνη της τουριστικά αναπτυσσόμενης Καρπάθου γίνονται ολοένα εντονότερες. Ο μικρός πληθυσμός της *S. ammophila* ssp. *carpatha* στο Λευκό και στον όρμο Άδειας αναπτύσσεται σε ήδη υποβαθμισμένες κοινότητες, κοντά στο δρόμο και απειλείται σοβαρά από περαιτέρω επέκταση του δρόμου, από την καταπάτηση και από πιθανή διαμόρφωση της παραλίας. Στα Αρμάθεια βρίσκεται σε μία μόνο παραλία, με λίγα διεσπαρμένα άτομα σε θέση όπου η αμμόφιλη βλάστηση δεν συγκροτεί αντιπροσωπευτικές κοινότητες ενώ δεν βρέθηκε κανένα άτομο κατά την πρόσφατη έρευνα στις αμμώδεις ακτές της Κάσου.

- ΚΑΘΕΣΤΩΣ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ -

Π.Δ. (67/1981): (Υ)

BERNE:

CITES:

Οδηγία 92/43/ΕΟΚ:

Περιοχές ΦΥΣΗ 2000: GR4210001
GR4210002
GR4210003

Μέτρα Προστασίας

Δεν έχουν ληφθεί μέτρα για τη διατήρησή της. Για την προστασία της απαιτείται εκτίμηση του μεγέθους όλων των πληθυσμών και παρακολούθησή τους. Μέτρα προστασίας αναμένεται να εφαρμοστούν στο πλαίσιο της διαχείρισης των περιοχών ΦΥΣΗ 2000 αλλά απαιτείται άμεσα έλεγχος της τουριστικής ανάπτυξης στις ακτές όπου αναπτύσσεται.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ: FHe, RDB*, L04

Πρόγραμμα ARCHI-MED, Δράση 2.1
ΑΠΕΙΛΟΥΜΕΝΑ ΕΝΔΗΜΙΚΑ ΕΙΔΗ ΤΗΣ ΧΛΩΡΙΔΑΣ ΣΤΗ ΝΟΤΙΑ ΕΛΛΑΔΑ

Caryophyllaceae

Silene holzmannii Heldr. ex Boiss.

Συνώνυμα

Περιγραφή Μονοετές (ή διετές) ποώδες φυτό (θερόφυτο/ημικρυπτόφυτο). Ο βλαστός είναι εύρωστος και ψηλός (15-60 εκ) με αρκετά ζεύγη λογοχειδών φύλλων. Τα άνθη έχουν φουσκωτό κάλυκα με πράσινες-κοκκινωπές φλέβες απ' όπου μόλις προβάλλει το φαρδύτερο ακραίο ρόδινο τμήμα των 5 πετάλων.

Ιδιότητες

Εξάπλωση Ενδημικό των βραχονησίδων του Αιγαίου
Νησίδες Λειψών-Λέρου: Μεγάλο Καλαπόδι, Μικρό Καλαπόδι, Μικρή Τρυπητή (Λέρου), νησίδα ΒΑ της νησίδας Πιλάφι (Λειψοί). Σύμπλεγμα Φούρνων: Πλάκα. Κρήτη: νησίδα στον όρμο του Βάι. Κάσος: νησίδα Στρογγυλή. Κάρπαθος: νότια νησίδα Τριστόμου, Πρασονήσι (ΝΑ Κάρπαθος), Γλαρονήσι (Πηγάδια), νησίδα ακρωτηρίου Πρόνι. Νησίδες μεταξύ Αστυπάλαιας-Καρπάθου: Τρία Νησιά (ανατολική νησίδα), Μικρό Σαφράνι. Σύρος: Δελφίни. Πάρος: νότια νησίδα Κάβουρας, νησίδα ανατολικά της νησίδας Γλαρονήσι, νησίδα δυτικά του Οβριόκαστρου. Ίος: Πρασός. Φολέγανδρος: νησίδες Αδέλφια (βόρεια και δυτική. Νησίδες Πελοποννήσου-Στερεάς: Δισάκι (Υδρα), Μολάθι (Διαπόριοι Νήσοι), Αρπιδόνη (Σαλαμίνα), ανατολική νησίδα Μαρκέλλο (ΝΔ Αττική), Ποθητό (ΝΔ Αττική)

Ενδιαίτημα Λιβάδια σε βραχώδεις θέσεις της παραλιακής-υποπαραλιακής ζώνης των νησίδων, σε φωχά εδάφη συχνά, αλλά όχι πάντα, με χαμηλό ανταγωνισμό από άλλα φυτά, σε ασβεστόλιθους; εξειδικευμένο σε βραχονησίδες; περιορισμένο σε μη βοσκόμενες νησίδες; ανθεκτικό στην αλατότητα.

Υψόμετρο (m) 0-0 **Άνθιση** Απρ, Μαι

- ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΔΙΑΤΗΡΗΣΗΣ -

Κόκκινο Βιβλίο: V

WCMC-IUCN: V

MIPSG: VU

Νέα Κατηγορία IUCN: ?VU/EN

Κριτήρια B - πληθυσμοί με μεγάλες διακυμάνσεις σε συνδυασμό με πραγματική έκταση του πληθυσμού πιθανότατα μικρότερη από 500 km² (EN) ή μικρότερη από 2000 km² [VU] και συνεχής υποβάθμιση του ενδιαίτηματος σε αρκετές από τις θέσεις όπου αναπτύσσεται [EN]

Κατάσταση Διατήρησης - Απειλές

Η Σιληνή του Holzmann έχει αρκετά ευρεία εξάπλωση αλλά πολύ εξειδικευμένο ενδιαίτημα. Στις βραχονησίδες ο ρυθμός εναλλαγής ειδών είναι μεγάλος και οι πληθυσμοί μπορεί να παρουσιάζουν μεγάλες διακυμάνσεις [L495] ή ακόμα και να εξαφανιστούν. Το γεγονός ότι έχει βρεθεί σε πολλές νησίδες υποδεικνύει ότι ανταπεξέρχεται στο φυσικό αυτό κίνδυνο. Ωστόσο δεν μπορεί να ανταπεξέλθει στις επιδράσεις της βόσκησης, μιας πρακτικής συνηθισμένης στις βραχονησίδες η οποία όμως σταδιακά εγκαταλείπεται. Το μέγεθος των πληθυσμών σε διαφορετικές νησίδες μπορεί να κυμαίνεται από μερικά ως 2000 άτομα [L495]. Σε ορισμένες νησίδες αποτελεί το κυρίαρχο είδος φυτοκοινοτήτων με μεγάλη κάλυψη (π.χ., Β. Αδέλφι), σε άλλες απλώς συμμετέχει στη βλάστηση (π.χ., Τριστόμο) ενώ σε νησίδες που βόσκονται μπορεί να βρίσκεται στα πρόθυρα της εξαφάνισης (π.χ., Ν. Αδέλφι, Στεφανιά Ν της Σύρνας).

- ΚΑΘΕΣΤΩΣ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ -

Π.Δ. (67/1981): Y

BERNE: Y

CITES:

Οδηγία 92/43/ΕΟΚ: II*/IV

Περιοχές ΦΥΣΗ 2000:	GR4210001	GR4220004
	GR4210002	GR4320006
	GR4210010	GR4210003
	GR4210011	GR4320006

Μέτρα Προστασίας

Δεν έχουν ληφθεί μέτρα για τη διατήρησή της. Για την προστασία της απαιτείται εκτίμηση του μεγέθους όλων των πληθυσμών και παρακολούθησή τους. Μέτρα προστασίας αναμένεται να εφαρμοστούν στο πλαίσιο της διαχείρισης των περιοχών ΦΥΣΗ 2000. Η απαγόρευση της βόσκησης στις νησίδες είναι προτεινόμενο μέτρο.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ: FHe, RDB, L495, L913*, L05, L06, L018

Πρόγραμμα ARCHI-MED, Δράση 2.1
ΑΠΕΙΛΟΥΜΕΝΑ ΕΝΔΗΜΙΚΑ ΕΙΔΗ ΤΗΣ ΧΛΩΡΙΔΑΣ ΣΤΗ ΝΟΤΙΑ ΕΛΛΑΔΑ

Caryophyllaceae

Silene taygetea Halácsy ex Vierh.

Συνώνυμα *Saxifraga fruticulosa* subsp. *taygetea* (Halácsy) Hayek
Silene saxifraga L. subsp. *taygetea* (Halácsy ex Vierh.) Hayek

Περιγραφή Πολυετές θαμνώδες φυτό (χαμαίφυτο) που σχηματίζει αρκετά πυκνά και χαμηλά (8-12 εκ) "μαξιλαράκια". Τα φύλλα συνωστίζονται στη βάση των βλαστών. Τα άνθη έχουν 5 πέταλα σε σχήμα όνυχα, χωμένα στον κάλυκα, με μόνο το φαρδύτερο ακραίο λευκό ως αχνορόδινο τμήμα να προεξέχει.

Ιδιότητες

Εξάπλωση Ενδημικό του Ταΰγету του Νότιο τμήμα του Ταΰγету (Μεγάλα Ζωνάρια, Κουκοχιόνι)

Ενδιαίτημα Κρημνοί σε ασβεστόλιθους και λιθώνες.

Υψόμετρο (m) 2000-2250 Άνθιση Ιουλ, Αυγ

- ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΔΙΑΤΗΡΗΣΗΣ -

Κόκκινο Βιβλίο:

WCMC-IUCN:

MIPSG:

Νέα Κατηγορία IUCN: ?VU

Κριτήρια D - εύρος εξάπλωσης μικρότερο από 100 km²

Κατάσταση Διατήρησης - Απειλές

Η Σιληνή του Ταΰγету έχει περιορισμένη εξάπλωση αλλά αναπτύσσεται σε μάλλον δυσπρόσιτες θέσεις. Δεν αναφέρεται καμία πληροφορία ούτε για τον αριθμό και το μέγεθος των πληθυσμών ούτε για την πιο πρόσφατη επιβεβαίωση των θέσεών της. Ανάλογα με τα στοιχεία αυτά θα μπορούσε να ενταχθεί σε άλλη κατηγορία κινδύνου.

- ΚΑΘΕΣΤΩΣ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ -

Π.Δ. (67/1981):

BERNE:

CITES:

Οδηγία 92/43/ΕΟΚ:

Περιοχές ΦΥΣΗ 2000: GR2550006 (το σύνολο του πληθυσμού)

Μέτρα Προστασίας

Δεν έχουν ληφθεί μέτρα για τη διατήρησή της. Για την προστασία της απαιτείται εντοπισμός και εκτίμηση του μεγέθους όλων των πληθυσμών και παρακολούθησή τους. Μέτρα προστασίας αναμένεται να εφαρμοστούν στο πλαίσιο της διαχείρισης της περιοχής ΦΥΣΗ 2000.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ: FHe, MFG

Πρόγραμμα ARCHI-MED, Δράση 2.1
ΑΠΕΙΛΟΥΜΕΝΑ ΕΝΔΗΜΙΚΑ ΕΙΔΗ ΤΗΣ ΧΛΩΡΙΔΑΣ ΣΤΗ ΝΟΤΙΑ ΕΛΛΑΔΑ

Compositae

Anthemis brachmannii Boiss. & Heldr.

Συνώνυμα

Περιγραφή Μονοετές, τριχωτό ποώδες φυτό (θερόφυτο) με ύψος 20-30 εκ και σύνθετα φύλλα. Τα άνθη σχηματίζουν κεφάλια (3-4 εκ), όπως οι μαργαρίτες, με δίσκο από κίτρινα ανθίδια στο κέντρο που στεφανώνεται από αραιά ανθίδια με λευκά πέταλα. Όλο το άνθος στέκεται πάνω σε ένα ημισφαιρικό κύπελλο. Οι καρποί (αχαίνια) δεν έχουν πάππο, αλλά οδοντωτή στεφάνη.

Ιδιότητες

Εξάπλωση Ενδημικό της Πελοποννήσου
Ταΰγετος, Βουλκάνο, Παναχαϊκόν, Χελμός

Ενδιαίτημα Πετρώδεις θέσεις σε βουνά.

Υψόμετρο (m) - Άνθιση Μαι, Ιουν

- ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΔΙΑΤΗΡΗΣΗΣ -

Κόκκινο Βιβλίο:

WCMC-IUCN: ?

MIPSG:

Νέα Κατηγορία IUCN: DD

Κριτήρια ανεπαρκή στοιχεία

Κατάσταση Διατήρησης - Απειλές

Είναι ελάχιστες οι βιβλιογραφικές πληροφορίες για την Ανθεμίδα του Brachmann και δεν είναι δυνατή η κατάταξή της σε κάποια κατηγορία κινδύνου.

- ΚΑΘΕΣΤΩΣ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ -

Π.Δ. (67/1981): Υ

BERNE:

CITES:

Οδηγία 92/43/ΕΟΚ:

Περιοχές ΦΥΣΗ 2000: GR2320007
GR2550006

Μέτρα Προστασίας

Δεν έχει ληφθεί κανένα μέτρο για τη διατήρησή της. Απαιτείται εντοπισμός και αξιολόγηση των πληθυσμών.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ:

Πρόγραμμα ARCHI-MED, Δράση 2.1
ΑΠΕΙΛΟΥΜΕΝΑ ΕΝΔΗΜΙΚΑ ΕΙΔΗ ΤΗΣ ΧΛΩΡΙΔΑΣ ΣΤΗ ΝΟΤΙΑ ΕΛΛΑΔΑ

Compositae

***Anthemis filicaulis* (Boiss. & Heldr.) Greuter**

Συνώνυμα *Ammanthus filicaulis* Boiss. & Heldr.
Anthemis filicaulis (Boiss. & Heldr.) Greuter f. *discoidea* Greuter

Περιγραφή Πολυετής τριχωτό ποώδες φυτό (ημικρυπτόφυτο). Οι βλαστοί είναι κοντοί (2-14 εκ), πολύ λεπτοί και ελαστικοί, με πορφυρό χρώμα και σύνθετα φύλλα. Τα άνθη σχηματίζουν κεφάλια, με δίσκο από κίτρινα ανθίδια στο κέντρο που στεφανώνεται από 5-7 ανθίδια με λευκά πέταλα (μικρά, μερικές φορές λείπουν). Όλο το άνθος στέκεται πάνω σε ένα ημισφαιρικό κύπελλο. Οι καρποί (αχαίνια) δεν έχουν πάππο, αλλά οδοντωτή στεφάνη.

Ιδιότητες

Εξάπλωση Ενδημικό της Ανατολικής Κρήτης
Χερσόνησος Σίδερο: μεταξύ Ερημούπολης-ισθμού Τέντα, ακρωτήριο Μούρος, Διονυσάδες (Παξιμάδα).

Ενδιαίτημα Ασβεστολιθικά παράκτια βράχια, στην Παξιμάδα σε κοινότητες με *Asparagus stipularis*-*Atriplex halimus* και *Limonium graecum*-*Arthrocnemum macrostachyum*.

Υψόμετρο (m) 0-200 Άνθιση Μαρ, Απρ, Μαι

- ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΔΙΑΤΗΡΗΣΗΣ -

Κόκκινο Βιβλίο:

WCMC-IUCN: V

MIPSG:

Νέα Κατηγορία IUCN: VU

Κριτήρια D - εύρος εξάπλωσης μικρότερο από 100 km² [VU]

Κατάσταση Διατήρησης - Απειλές

Η Ανθεμίδα με τους νηματοειδείς βλαστούς έχει περιορισμένη εξάπλωση, αλλά το ενδιαίτημά της, τα παράκτια βράχια, γενικά δεν υφίσταται έντονες ανθρωπογενείς πιέσεις. Η παρουσία της στη χερσόνησο Σίδερο είναι γνωστή από το 1846 και αναφέρεται από την ίδια θέση μέχρι και τη δεκαετία του 1970. Δεν υπάρχουν πληροφορίες για τον αριθμό και το μέγεθος των πληθυσμών στο Σίδερο αλλά πρόσφατα παρατηρήθηκε ότι αποτελεί χαρακτηριστικό είδος της βλάστησης στη νησίδα Παξιμάδα η οποία δεν βόσκειται. Ανάλογα με το ακριβές μέγεθος και τις τάσεις των πληθυσμών της θα μπορούσε να καταταχτεί σε κατηγορία μεγαλύτερης απειλής.

- ΚΑΘΕΣΤΩΣ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ -

Π.Δ. (67/1981): Y

BERNE:

CITES:

Οδηγία 92/43/ΕΟΚ:

Περιοχές ΦΥΣΗ 2000: GR4320006 (το σύνολο του πληθυσμού)

Μέτρα Προστασίας

Δεν έχει ληφθεί κανένα μέτρο για τη διατήρησή της. Απαιτείται εντοπισμός και αξιολόγηση των πληθυσμών.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ: EFK, FCA, L338, L02

Πρόγραμμα ARCHI-MED, Δράση 2.1
ΑΠΕΙΛΟΥΜΕΝΑ ΕΝΔΗΜΙΚΑ ΕΙΔΗ ΤΗΣ ΧΛΩΡΙΔΑΣ ΣΤΗ ΝΟΤΙΑ ΕΛΛΑΔΑ

Compositae

Anthemis glaberrima (Rech.f.) Greuter

Συνώνυμα *Ammanthus glaberrimus Rech.f.*

Περιγραφή Μονοετές ποώδες φυτό (θερόφυτο) χωρίς τρίχωμα ή με αραιό τρίχωμα. Οι βλαστοί είναι ελαστικοί με ύψος 2-30 εκ. και σύνθετα φύλλα. Τα άνθη σχηματίζουν κεφάλια, όπως οι μαργαρίτες, με δίσκο από κίτρινα ανθίδια στο κέντρο που στεφανώνεται από αραιά ανθίδια με λευκά πέταλα με ροζ κάτω επιφάνεια. Όλο το άνθος στέκεται πάνω σε ένα ημισφαιρικό-κωνικό κύπελλο. Οι καρποί (αχαίνια) δεν έχουν πάππο, αλλά οδοντωτή στεφάνη.

Ιδιότητες

Εξάπλωση Ενδημικό των νησίδων της Δυτικής Κρήτης
Έχει βρεθεί μόνο στις νησίδες Άγρια και Ήμερη Γραμβούσα

Ενδιαίτημα Ασβεστούχοι παραθαλάσσιοι βράχοι.

Υψόμετρο (m) 0-0 **Άνθιση** Απρ, Μαι

- ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΔΙΑΤΗΡΗΣΗΣ -

Κόκκινο Βιβλίο: E

WCMC-IUCN: E

MIPSG: CR*

Νέα Κατηγορία IUCN: VU/?EN

Κριτήρια B - πραγματική έκταση του πληθυσμού μικρότερη από 10 km², εύρος εξάπλωσης μικρότερο από 100 km² και μέχρι 5 μόνο γνωστές θέσεις σε συνδυασμό με πιθανές διακυμάνσεις των πληθυσμών [EN]
C - συνολικός πληθυσμός 5000-10000 ?συγκεντρωμένος σε 1 θέση [VU]
D - εύρος εξάπλωσης μικρότερο από 100 km². [VU]

Κατάσταση Διατήρησης - Απειλές

Η λεία Ανθεμίδα εκτός του ότι έχει πολύ περιορισμένη εξάπλωση, φαίνεται ότι είναι ένα είδος εξειδικευμένο στις βραχονησίδες. Οι παράγοντες αυτοί την καθιστούν εύρωτη παρόλο που το ενδιαίτημά της δεν υφίσταται συνήθως ανθρωπογενείς πιέσεις, καθώς μπορεί να είναι ευαίσθητη ακόμα και σε μικρές διαταράξεις, φυσικές ή μη. Προς το παρόν, οι νησίδες δεν δέχονται έντονες επιδράσεις και δεν βόσκονται (RDB). Πρόσφατη έρευνα (L05) αποκάλυψε ότι "Η εξάπλωση της σχεδόν περιορίζεται στην Άγρια Γραμβούσα ενώ δεν κατέστη δυνατό να επιβεβαιωθεί η παλαιότερη αναφορά της από την Ήμερη Γραμβούσα. Ακόμη και στην Άγρια Γραμβούσα η *Anthemis glaberrima* δεν είναι κοινή, αλλά τοπικά είναι συχνή σε τρεις κόλπους με αρκετά εκτεταμένες, μέτρια απότομες βραχώδεις ακτές. Οι πληθυσμοί του είδους υπολογίζονται σε 5000 – 10000 φυτά."

Δεν είναι γνωστές οι πιθανές διακυμάνσεις των πληθυσμών. Ανάλογα με τα στοιχεία αυτά το είδος θα μπορούσε να χαρακτηριστεί κινδυνεύον (EN).

- ΚΑΘΕΣΤΩΣ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ -

Π.Δ. (67/1981): Y

BERNE: Y

CITES:

Οδηγία 92/43/ΕΟΚ: II*/IV

Περιοχές ΦΥΣΗ 2000: GR4340001 (το σύνολο του πληθυσμού)

Μέτρα Προστασίας

Δεν έχει ληφθεί κανένα μέτρο για τη διατήρησή της. Απαιτείται παρακολούθηση των διακυμάνσεων των πληθυσμών και έρευνα για να διαπιστωθεί η παρουσία της στην Ήμερη Γραμβούσα.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ: EFK, FCA, RDB*, L338, L1178, L017

Πρόγραμμα ARCHI-MED, Δράση 2.1
ΑΠΕΙΛΟΥΜΕΝΑ ΕΝΔΗΜΙΚΑ ΕΙΔΗ ΤΗΣ ΧΛΩΡΙΔΑΣ ΣΤΗ ΝΟΤΙΑ ΕΛΛΑΔΑ

Compositae

Anthemis rhodensis Boiss.

Συνώνυμα

Περιγραφή Πολυετές θαμνώδες φυτό (χαμαίφυτο), γκριζωπό, με μαλακό τρίχωμα και ύψος 10-30 εκ. Τα φύλλα είναι λογχοειδή, σύνθετα, με χαρακτηριστική οσμή. Τα άνθη σχηματίζουν κεφάλια, όπως οι μαργαρίτες, με δίσκο από κίτρινα ανθίδια στο κέντρο που στεφανώνεται από αραιά ανθίδια με λευκά μακρόστενα πέταλα. Όλο το άνθος στέκεται πάνω σε ένα ημισφαιρικό κύπελλο. Οι λευκωποί καρποί (αχαιίνια) δεν έχουν πάππο, αλλά οδοντωτή στεφάνη.

Ιδιότητες

Εξάπλωση Ενδημικό της Ρόδου
Ρόδος: μεταξύ Λαέρμας-Απόλλωνα, Μονή Αρταμύτη 4,5 km ΝΑ του Έμπωνα, 5 km ΑΒΑ του Αγίου Ισίδωρου, 4 km ΝΔ της Λαέρμας, μεταξύ Λαέρμας-Μονής Θάρη, όρος Προφήτης Ηλίας, όρος Ατάβυρος

Ενδιαίτημα Υπερβασικοί βράχοι, ανοικτές θέσεις.

Υψόμετρο (m) 500-1000 **Άνθιση** Απρ, Μαι

- ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΔΙΑΤΗΡΗΣΗΣ -

Κόκκινο Βιβλίο: V

WCMC-IUCN: R

MIPSG: VU

Νέα Κατηγορία IUCN: VU

Κριτήρια D - εύρος εξάπλωσης μικρότερο από 100 km² [VU]

Κατάσταση Διατήρησης - Απειλές

Η Ανθεμίδα της Ρόδου έχει περιορισμένη εξάπλωση. Δεν είναι γνωστό κανένα στοιχείο για τον ακριβή αριθμό και το μέγεθος των πληθυσμών της ούτε για την κατάσταση διατήρησης του ενδιαιτηματός της, το οποίο δεν έχει περιγραφεί ικανοποιητικά. Δεν είναι γνωστό αν, εκτός της ίδιας της σπανιότητάς της, αντιμετωπίζει κάποια άλλη εξωγενή απειλή και δεν έχουν επιβεβαιωθεί πρόσφατα όλες οι θέσεις εξάπλωσής της (π.χ., Προφήτης Ηλίας). Ανάλογα με τα στοιχεία αυτά θα μπορούσε ενταχθεί σε μεγαλύτερη κατηγορία απειλής.

- ΚΑΘΕΣΤΩΣ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ -

Π.Δ. (67/1981): Y

BERNE:

CITES:

Οδηγία 92/43/ΕΟΚ:

Περιοχές ΦΥΣΗ 2000: GR4210005 (το μεγαλύτερο τμήμα του πληθυσμού)
GR4210006

Μέτρα Προστασίας

Δεν έχει ληφθεί κανένα μέτρο για τη διατήρησή της. Απαιτείται εντοπισμός και αξιολόγηση των πληθυσμών.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ: RDB, FT, L197

Πρόγραμμα ARCHI-MED, Δράση 2.1
ΑΠΕΙΛΟΥΜΕΝΑ ΕΝΔΗΜΙΚΑ ΕΙΔΗ ΤΗΣ ΧΛΩΡΙΔΑΣ ΣΤΗ ΝΟΤΙΑ ΕΛΛΑΔΑ

Compositae

Anthemis rosea Sm. subsp. *rosea*

Συνώνυμα

Περιγραφή Μονοετές ποώδες φυτό (θερόφυτο) με μαλακό τρίχωμα, σύνθετα φύλλα και ύψος 3-20 εκ. Τα άνθη σχηματίζουν κεφάλια, όπως οι μαργαρίτες, με δίσκο από κίτρινα ανθίδια στο κέντρο που στεφανώνεται από αραιά ανθίδια με ρόδινα-μωβ πέταλα. Όλο το άνθος στέκεται πάνω σε ένα ημισφαιρικό-κωνικό κύπελλο.

Ιδιότητες

Εξάπλωση Ενδημικό του όρους Κέρκης της Σάμου
Σάμος: όρος Κέρκης

Ενδιαίτημα Ασβεστολιθικοί βράχοι και πλαγιές, στη ζώνη των ορο-μεσογειακών λιβαδιών (Daphno-Festucetalia).

Υψόμετρο (m) 1000-1200 **Άνθιση** Μαί, Ιουν

- ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΔΙΑΤΗΡΗΣΗΣ -

Κόκκινο Βιβλίο: V

WCMC-IUCN: V

MIPSG: VU

Νέα Κατηγορία IUCN: ?CR/EN

Κριτήρια B - εύρος εξάπλωσης μικρότερο από 100 km² και πιθανή υποβάθμιση του ενδιαιτήματος σε συνδυασμό με 1 μόνο γνωστή θέση [EN] ή λιγότερες από 5 θέσεις [EN]
D - εύρος εξάπλωσης μικρότερο από 100 km² [VU]

Κατάσταση Διατήρησης - Απειλές

Η ρόδινη Ανθεμίδα (τυπικό υποείδος) είναι γνωστή από μία μόνο θέση στο όρος Κέρκης και οι υποπληθυσμοί της είναι μικροί και διάσπαρτοι [RDB]. Η περιοχή στην οποία αναπτύσσεται υφίσταται έντονη βόσκηση (L975, RDB). Δεν είναι γνωστά το ακριβές μέγεθος του πληθυσμού, η δυνατότητα ανταλλαγής μεταξύ των "υποπληθυσμών" της ούτε οι επιδράσεις της βόσκησης.

- ΚΑΘΕΣΤΩΣ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ -

Π.Δ. (67/1981):

BERNE:

CITES:

Οδηγία 92/43/ΕΟΚ:

Περιοχές ΦΥΣΗ 2000: GR4120003

Μέτρα Προστασίας

Δεν έχει ληφθεί κανένα μέτρο για τη διατήρησή της. Απαιτείται αξιολόγηση του γνωστού πληθυσμού και εντοπισμός πιθανών νέων θέσεων.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ: RDB, FT, L796, L975

Πρόγραμμα ARCHI-MED, Δράση 2.1
ΑΠΕΙΛΟΥΜΕΝΑ ΕΝΔΗΜΙΚΑ ΕΙΔΗ ΤΗΣ ΧΛΩΡΙΔΑΣ ΣΤΗ ΝΟΤΙΑ ΕΛΛΑΔΑ

Compositae

***Carlina diae* (Rech.f.) Meusel & Kastner**

Συνώνυμα *Lyrolepis diae* Rech.f.
Lyrolepis piaie Norderstam

Περιγραφή Μικρό, λευκωπό θαμνώδες φυτό (χαμαίφυτο). Στη βάση του συνωστίζονται οι κοντοί μη-ανθοφόροι βλαστοί, με πολλά λευκοπράσινα φύλλα. Οι ανθοφόροι βλαστοί, με λίγα, μικρά φύλλα υψώνονται μέχρι τα 60 εκ. Τα άνθη σχηματίζουν κίτρινα "κεφάλια", 1-4 σε κάθε βλαστό.

Ιδιότητες

Εξάπλωση Ενδημικό της Κρήτης
Χερσόνησος Σίδερο: φαράγγι δυτικά της Μονής Τοπλού, ΒΑ τμήμα του ακρωτηρίου Μούρος.
Νήσοι Διονυσάδες: Δραγονάδα (δυτικό τμήμα), Γιανυσάδα (βόρεια ακτή). Νήσος Δία: όρμος Παναγιά, ανατολική ακτή, ?όρμος Κάπαρη

Ενδιαίτημα Παραθαλάσσιοι κρημνοί, σε ασβεστούχα πετρώματα.

Υψόμετρο (m) 0-150 **Άνθιση** Ιουν, Ιουλ

- ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΔΙΑΤΗΡΗΣΗΣ -

Κόκκινο Βιβλίο: V

WCMC-IUCN: V

MIPSG: VU

Νέα Κατηγορία IUCN: ?EN

Κριτήρια B - εύρος εξάπλωσης μικρότερο από 5000 km² και υποβάθμιση του πληθυσμού σε συνδυασμό με υποπληθυσμούς πιθανώς μικρότερους από 250 άτομα [EN]

Κατάσταση Διατήρησης - Απειλές

Η Καρλίνα της Δίας έχει σχετικά περιορισμένη εξάπλωση και εξειδικευμένο αλλά γενικά δυσπρόσιτο ενδιαίτημα. Η βόσκηση αποτελεί απειλή για το είδος στη νήσο Δία, όπου έχει προκαλέσει μεγάλη υποβάθμιση των πληθυσμών [RDB]. Οι πληθυσμοί της Σητείας είναι σε καλή κατάσταση, με μάλλον μερικές δεκάδες άτομα σε κάθε ένα από τους 2 μεγαλύτερους (Δραγονάδα, ακρωτήριο Μούρος) και ένα ως μερικά άτομα στους υπόλοιπους [RDB].

- ΚΑΘΕΣΤΩΣ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ -

Π.Δ. (67/1981): Y

BERNE: Y

CITES:

Οδηγία 92/43/ΕΟΚ:

Περιοχές ΦΥΣΗ 2000: GR4310003
GR4320006 (το μεγαλύτερο τμήμα του πληθυσμού)

Μέτρα Προστασίας

Δεν έχει ληφθεί κανένα μέτρο για τη επί τόπου διατήρησή της. Ως προς την εκτός τόπου διατήρηση, καλλιεργείται σε ένα Βοτανικό Κήπο της Γερμανίας. Απαιτείται αξιολόγηση των πληθυσμών και εντοπισμός πιθανών νέων θέσεων.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ: EFK, FCA, RDB*, L291, L268, L518, L1563, L08

Πρόγραμμα ARCHI-MED, Δράση 2.1
ΑΠΕΙΛΟΥΜΕΝΑ ΕΝΔΗΜΙΚΑ ΕΙΔΗ ΤΗΣ ΧΛΩΡΙΔΑΣ ΣΤΗ ΝΟΤΙΑ ΕΛΛΑΔΑ

Compositae

Carlina sitiensis Rech.f.

Συνώνυμα

Περιγραφή Πολυετές ποώδες, αγκαθωτό φυτό (ημικρυπτόφυτο). Τα φύλλα καταλήγουν σε αγκάθια και η επιφάνειά τους είναι επίσης αγκαθωτή. Τα άνθη έχουν τη μορφή μεγάλου κίτρινου δίσκου (με πολλά μικρά ανθίδια) τοποθετημένου στα αγκαθωτά βράκτια. Οι καρποί (αχαίνια) έχουν πλουμιστό πάππο.

Ιδιότητες

Εξάπλωση Ενδημικό της κρητικής περιοχής
Σητεία: χερσόνησος Σίδερο, Αφέντης Καβούσι, περιοχή Ζάκρου, νότιες ακτές. Κάσος: νήσος Κάσος, Κασονήσια (Μακρονήσι, Τράχηλας)

Ενδιαίτημα Ασβεστούχα, ανοικτά πετρώδη εδάφη και βραχώδεις θέσεις, συχνά κοντά στη θάλασσα, ξηρά δάση, γκαρίγκ, εγκαταλειμμένα χωράφια.

Υψόμετρο (m) 0-1450 **Άνθιση** (Ιουν), Ιουλ, Αυγ

- ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΔΙΑΤΗΡΗΣΗΣ -

Κόκκινο Βιβλίο:

WCMC-IUCN: V

MIPSG:

Νέα Κατηγορία IUCN: DD

Κριτήρια

Κατάσταση Διατήρησης - Απειλές

Η Καρλίνα της Σητείας έχει σχετικά περιορισμένη εξάπλωση, αλλά το ενδιαίτημά της δεν είναι περιορισμένο. Δεν δίνονται πληροφορίες σχετικά με τον αριθμό, το μέγεθος και τις τάσεις των πληθυσμών. Το γεγονός αυτό καθώς και το σχετικά μεγάλο εύρος εξάπλωσης δεν επιτρέπουν την κατάταξή της σε κάποια κατηγορία κινδύνου. Είναι πιθανό η πραγματική έκταση των πληθυσμών να είναι μικρή.

- ΚΑΘΕΣΤΩΣ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ -

Π.Δ. (67/1981): Y

BERNE:

CITES:

Οδηγία 92/43/ΕΟΚ:

Περιοχές ΦΥΣΗ 2000: GR4210001
GR4320006

Μέτρα Προστασίας

Δεν έχει ληφθεί κανένα μέτρο για τη επί τόπου διατήρησή της. Ως προς την εκτός τόπου διατήρηση, καλλιεργείται σε ένα Βοτανικό Κήπο της Γερμανίας. Απαιτείται αξιολόγηση των πληθυσμών και εντοπισμός πιθανών νέων θέσεων.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ: EFK, FCA, FE, L201

Πρόγραμμα ARCHI-MED, Δράση 2.1
ΑΠΕΙΛΟΥΜΕΝΑ ΕΝΔΗΜΙΚΑ ΕΙΔΗ ΤΗΣ ΧΛΩΡΙΔΑΣ ΣΤΗ ΝΟΤΙΑ ΕΛΛΑΔΑ

Compositae

Centaurea baldaccii Degen ex Halacsy

Συνώνυμα

Περιγραφή Πολυετές ποώδες φυτό με μακρύ, έρπον ρίζωμα (γεώφυτο) και πολύ κοντούς (2-4 εκ) βλαστούς που φέρουν ένα μόνο άνθος. Τα άνθη λευκά ή αχνορόδινα-λιλά βγαίνουν μέσα από ένα κύπελλοειδές περίβλημα και έχουν μικρότερα ανθίδια στο κέντρο που περιβάλλονται ακτινωτά από μεγαλύτερα ανθίδια.

Ιδιότητες

Εξάπλωση Ενδημικό των Λευκών Ορέων
Λευκά Όρη: Γίνγυλος, Βολακιάς, ?Τροχάρης

Ενδιαίτημα Υπαλπικά λιβάδια και βραχώδεις προεξοχές, σε ασβεστούχο υπόστρωμα.

Υψόμετρο (m) 1800-2100 **Άνθιση** Ιουν, Ιουλ, Αυγ

- ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΔΙΑΤΗΡΗΣΗΣ -

Κόκκινο Βιβλίο: V

WCMC-IUCN: V

MIPSG: VU

Νέα Κατηγορία IUCN: VU/?EN

Κριτήρια C - συνολικός πληθυσμός μικρότερος από 10.000 άτομα και πιθανώς υποπληθυσμοί μικρότεροι από 1000 άτομα [VU]
D - πιθανότητα εύρος εξάπλωσης μικρότερο από 100 km² [VU]
D - Λιγότερες από 5 γνωστές θέσεις [VU]

Κατάσταση Διατήρησης - Απειλές

Η Κενταύρια του Baldacci έχει περιορισμένη εξάπλωση, ο συνολικός της πληθυσμός εκτιμάται ότι είναι 1000-5000 άτομα στις 2 γνωστές της θέσεις [RDB]. Η αναφορά από το όρος Τροχάρης είναι παλιά (1914) και ίσως αμφίβολη και απαιτεί επιβεβαίωση. Η τοπική της εξάπλωση την καθιστά εύρωτη στις διαταράξεις, π.χ. κατασκευή δρόμων. Λόγω του μικρούς εύρους εξάπλωσής της και των λίγων θέσεων η οποιαδήποτε μείωση των πληθυσμών ή υποβάθμιση του ενδιαιτήματος θα την κατέτασσε σε μεγαλύτερη κατηγορία κινδύνου.

- ΚΑΘΕΣΤΩΣ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ -

Π.Δ. (67/1981): Y

BERNE:

CITES:

Οδηγία 92/43/ΕΟΚ:

Περιοχές ΦΥΣΗ 2000: GR4340008

Μέτρα Προστασίας

Δεν έχει ληφθεί κανένα μέτρο για τη διατήρησή της. Απαιτείται αξιολόγηση των πληθυσμών και εντοπισμός πιθανών νέων θέσεων.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ: EFK, FCA, RDB*, MFG

Πρόγραμμα ARCHI-MED, Δράση 2.1
ΑΠΕΙΛΟΥΜΕΝΑ ΕΝΔΗΜΙΚΑ ΕΙΔΗ ΤΗΣ ΧΛΩΡΙΔΑΣ ΣΤΗ ΝΟΤΙΑ ΕΛΛΑΔΑ

Compositae

***Centaurea lactucifolia* Boiss.**

Συνώνυμα *Centaurea chalkensis* Fors-Maj. & Barbey
Centaurea lactucifolia Boiss. subsp. *chalkensis* (Fors-Maj & Barbey) Rech.f.

Περιγραφή Πολυετής πόα (ημικρυπτόφυτο) με εύρωστους βλαστούς, ύψους 20-75 εκ. Έχει μεγάλα και λεπτά φύλλα (σαν μαρούλια ή θρίδακες), λεία ή χνουδωτά. Τα άνθη σχηματίζουν αχνοκίτρινα σφαιρικά "κεφάλια".

Ιδιότητες Καλλωπιστικό. Βρώσιμοι καρποί.

Εξάπλωση Ενδημικό του ανατολικού Αιγαίου
Ρόδος: νότια της Λίνδου, νότια του ακρωτηρίου Βαγιά, όρος Προφήτης Ηλίας πάνω από την Σαλάκο, Μονόλιθος (κάστρο), βόρεια της Απολλώνας, ακρωτήριο Λάρδος, περιοχή Σιάνας, όρος Ακραμύτης πάνω από τη Σιάνα. Χάλκη: κοντά στο χωριό Χωρίον, ΒΔ τμήμα, ΝΑ τμήμα.

Ενδιαίτημα Κρημνοί και σχισμές ασβεστολιθικών βράχων; υποχρεωτικό χασμόφυτο.

Υψόμετρο (m) 50-800 **Άνθιση** Μαι, Ιουν

- ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΔΙΑΤΗΡΗΣΗΣ -

Κόκκινο Βιβλίο: V

WCMC-IUCN: R

MIPSG: VU

Νέα Κατηγορία IUCN: ?VU

Κριτήρια B - εύρος εξάπλωσης μικρότερο από 5000 km² και πιθανή υποβάθμιση ορισμένων υποπληθυσμών σε συνδυασμό με υποπληθυσμούς μικρότερους από 1000 άτομα [VU] ή πιθανώς μικρότερους από 250 άτομα [EN]

Κατάσταση Διατήρησης - Απειλές

Η θριδακόφυλλη Κενταύρια έχει περιορισμένη εξάπλωση και οι πληθυσμοί της είναι μικροί και διάσπαρτοι [RDB]. Δεν δίνονται πληροφορίες σχετικά με τον ακριβή αριθμό και το μέγεθος των υποπληθυσμών, ωστόσο έχει βρεθεί σε αρκετές θέσεις, το ενδιαίτημά της συνήθως δεν είναι ευπρόσιτο και είναι εξαιρετικά γόνιμο είδος [RDB]. Είναι εύρωτη σε διαταράξεις όπως η κατασκευή δρόμων ενώ στη Ρόδο απειλείται από τον καθαρισμό των παλιών κάστρων που αποτελούν ενδιαίτημά της [RDB]. Οι κάτοικοι των τοπικών κοινοτήτων την χρησιμοποιούν ενίοτε ως καλλωπιστικό ή ως βρώσιμο είδος αλλά όχι σε μεγάλη έκταση.

- ΚΑΘΕΣΤΩΣ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ -

Π.Δ. (67/1981): Y

BERNE:

CITES:

Οδηγία 92/43/ΕΟΚ:

Περιοχές ΦΥΣΗ 2000: GR4210005
GR4210006

Μέτρα Προστασίας

Δεν έχει ληφθεί κανένα μέτρο για τη διατήρησή της. Απαιτείται εντοπισμός και αξιολόγηση των πληθυσμών.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ: RDB*, FT, L197, L1058*, L03

Πρόγραμμα ARCHI-MED, Δράση 2.1
ΑΠΕΙΛΟΥΜΕΝΑ ΕΝΔΗΜΙΚΑ ΕΙΔΗ ΤΗΣ ΧΛΩΡΙΔΑΣ ΣΤΗ ΝΟΤΙΑ ΕΛΛΑΔΑ

Compositae

Centaurea lancifolia Sieber ex Sprengel

Συνώνυμα *Aberboa lancifolia (Sprengel) DC.*
Chartolepis lancifolia (Sprengel) Fenzl
Wagenitzia lancifolia (Sieber ex Sprengel) Dostál

Περιγραφή Πολυετές ποώδες φυτό (ημικρυπτόφυτο). Από την ξυλώδη βάση βγαίνουν χαμηλοί ρόδακες και ψηλοί ανθοφόροι βλαστοί (20-35 εκ) με κάθετες γραμμώσεις και κοντό και σκληρό τρίχωμα. Τα φύλλα είναι μεγάλα, λογχοειδή, πράσινα, με χαρακτηριστική ωχροπράσινη φλέβα στη μέση. Τα άνθη αναδύονται από την κορυφή του αγκαθωτού "βάζου" που σχηματίζουν τα βράκτια και αποτελούνται από μικρά, κίτρινα ανθίδια.

Ιδιότητες Καλλωπιστικό, κατάλληλο για αποκατάσταση διαταραγμένων βραχωδών περιοχών. Θεωρείται "υπολειμματικό είδος" (επιστημονική αξία).

Εξάπλωση Ενδημικό της Κρήτης
Λευκά Όρη: Σφακιά (όρος Άνδραχος), Κυδωνία (όρος Μαύρη, όρος Βόλικας). Δίκτη: όρος Λάζαρος

Ενδιαίτημα Σχισμές σε ασβεστολιθικούς βράχους; χασμόφυτο.

Υψόμετρο (m) 1780-1850 **Άνθιση** Ιουλ, Αυγ, Σεπ

- ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΔΙΑΤΗΡΗΣΗΣ -

Κόκκινο Βιβλίο: V

WCMC-IUCN: V

MIPSG: VU

Νέα Κατηγορία IUCN: ?VU

Κριτήρια D - ?λιγότερες από 5 γνωστές θέσεις

Κατάσταση Διατήρησης - Απειλές

Η λογχήφυλλη Κενταύρια έχει περιορισμένη εξάπλωση αλλά το ενδιαίτημά της είναι σταθερό και δεν επηρεάζεται από τη βόσκηση [RDB] ενώ θεωρείται χαρακτηριστικό είδος των σπάνιων χασμοφυτικών κοινοτήτων της περιοχής (Asplenio-Centaureetum lancifoliae). Από την άλλη μεριά, η σπανιότητά της, εκτός του ότι συνεπάγεται κίνδυνο γενετικής υποβάθμισης του πληθυσμού, την καθιστά (ειδικά τους μικρούς πληθυσμούς) εύρωτη στις διαταράξεις, φυσικές ή μη. Λόγω του μικρού εύρους εξάπλωσής της και των πιθανότατα μικρών μεγεθών των υποπληθυσμών, η οποιαδήποτε μείωση του μεγέθους τους θα την κατέτασσε σε μεγαλύτερη κατηγορία κινδύνου.

- ΚΑΘΕΣΤΩΣ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ -

Π.Δ. (67/1981): Y

BERNE: Y

CITES:

Οδηγία 92/43/ΕΟΚ: IV

Περιοχές ΦΥΣΗ 2000: GR4320002
GR4340008 (το μεγαλύτερο τμήμα του συνολικού πληθυσμού)

Μέτρα Προστασίας

Δεν έχει ληφθεί κανένα μέτρο για τη διατήρησή της. Απαιτείται εντοπισμός και αξιολόγηση των πληθυσμών.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ: EFK, FCA, RDB*, L1583, L518

Πρόγραμμα ARCHI-MED, Δράση 2.1
ΑΠΕΙΛΟΥΜΕΝΑ ΕΝΔΗΜΙΚΑ ΕΙΔΗ ΤΗΣ ΧΛΩΡΙΔΑΣ ΣΤΗ ΝΟΤΙΑ ΕΛΛΑΔΑ

Compositae

Centaurea poculatoris Greuter

Συνώνυμα

Περιγραφή Πολυετές ποώδες φυτό (ημικρυπτόφυτο), με πρηγείς βλαστούς, μήκους 3-10 εκ. και φύλλα σε ρόδακα στη βάση του. Τα νεώτερα φύλλα είναι λευκωπά, σκεπασμένα απαλό τρίχωμα ενώ τα παλαιότερα είναι λίγο-πολύ λεία. Τα άνθη αναδύονται από το τριχωτό και αγκαθωτό "κύπελλο" που σχηματίζουν τα βράκτια και αποτελούνται από πολλά ανθίδια κίτρινα με ρόδινες άκρες.

Ιδιότητες

Εξάπλωση Ενδημικό της Νοτιοδυτικής Κρήτης
Σφακιά: φαράγγι Ασφένδου, φαράγγι Καλλικρατιανό στον Πατσιανό

Ενδιαίτημα Σχισμές απότομων ασβεστούχων βράχων, θαμνώνες με *Daphne jasminea*.

Υψόμετρο (m) 50-320 **Άνθιση** Απρ, Μαι, (Ιουν, Ιουλ)

- ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΔΙΑΤΗΡΗΣΗΣ -

Κόκκινο Βιβλίο: E

WCMC-IUCN: V

MIPSG: VU

Νέα Κατηγορία IUCN: VU

Κριτήρια D - εύρος εξάπλωσης μικρότερο από 100 km² [VU]

D - 2 μόνο γνωστές θέσεις [VU]

Κατάσταση Διατήρησης - Απειλές

Η καλυκοειδής Κενταύρια έχει εξαιρετικά περιορισμένη εξάπλωση: έχουν καταγραφεί 2 μόνο πληθυσμοί σε 2 κοντινά, μικρά φαράγγια. Η κύρια απειλή που αντιμετωπίζει φαίνεται ότι είναι η σπανιότητά της που, εκτός του ότι ενέχει τον κίνδυνο γενετικής υποβάθμισης του πληθυσμού, την κάνει ευπρόσβλητη σε οποιαδήποτε τυχαία διατάραξη. Σύμφωνα με πρόσφατη αναφορά (L09): "Εξαιτίας του απρόσιτου δεν απειλείται. Η *Centaurea poculatoris* αναπτύσσεται κυρίως σε εύκολα προσιτά μέρη των βράχων (ή ακόμη και σε φρυγανικούς οικοτόπους) αλλά μοιάζει να μην επηρεάζεται από τη βόσκηση." Δεν δίνονται ακριβή στοιχεία για το μέγεθος και τις τάσεις των πληθυσμών της. Ανάλογα με τα στοιχεία αυτά θα μπορούσε να ενταχθεί σε κατηγορία μεγαλύτερου κινδύνου.

- ΚΑΘΕΣΤΩΣ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ -

Π.Δ. (67/1981): Y

BERNE:

CITES:

Οδηγία 92/43/ΕΟΚ:

Περιοχές ΦΥΣΗ 2000: GR4340012 (το σύνολο του πληθυσμού)

Μέτρα Προστασίας

Δεν έχει ληφθεί κανένα μέτρο για τη διατήρησή της. Απαιτείται μελέτη των πληθυσμών και έρευνα για τυχόν νέες θέσεις εξάπλωσης.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ: EFK, FCA, RDB*, L337, L888, L09

Πρόγραμμα ARCHI-MED, Δράση 2.1
ΑΠΕΙΛΟΥΜΕΝΑ ΕΝΔΗΜΙΚΑ ΕΙΔΗ ΤΗΣ ΧΛΩΡΙΔΑΣ ΣΤΗ ΝΟΤΙΑ ΕΛΛΑΔΑ

Compositae

Centaurea xylobasis Rech.f.

Συνώνυμα

Περιγραφή Μικρό, αγκαθωτό, θαμνώδες φυτό (χαμαίφυτο). Έχει ξυλώδη βάση και πολλούς βλαστούς (5-10 εκ) με μακριά αγκάθια που σχηματίζουν σχεδόν σφαιρικά "μαξιλαράκια". Τα άνθη αποτελούνται από πολλά κίτρινα ανθίδια και στεφανώνονται από μακριά αγκάθια καθώς αναδύονται από το αγκαθωτό κυλινδρικό "κύπελλο" που σχηματίζουν τα βράκτια.

Ιδιότητες

Εξάπλωση Ενδημικό της Σάμου
Σάμος: όρος Κέρκης

Ενδιαίτημα Ασβεστολιθικοί βράχοι, στη ζώνη των Daphno-Festucetalia.

Υψόμετρο (m) 1200-1400 **Άνθιση** Ιουλ, Αυγ

- ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΔΙΑΤΗΡΗΣΗΣ -

Κόκκινο Βιβλίο: V

WCMC-IUCN: V

MIPSG: VU

Νέα Κατηγορία IUCN: VU/?EN

Κριτήρια B - εύρος εξάπλωσης μικρότερο από 100 km² και πιθανή υποβάθμιση του πληθυσμού σε συνδυασμό με πιθανότητα υποπληθυσμούς μικρότερους από 1000 άτομα [VU] ή 250 άτομα (EN).
D - εύρος εξάπλωσης μικρότερο από 100 km². [VU]
D - λιγότερες από 5 γνωστές θέσεις [VU]

Κατάσταση Διατήρησης - Απειλές

Η Κενταύρια η ξυλοβασίς έχει πολύ περιορισμένη περιοχή εξάπλωσης στην περιοχή της κορυφής του όρους Κέρκης όπου σχηματίζει μικρούς υποπληθυσμούς [RDB]. Η σπανιότητά της που, εκτός του ότι ενέχει τον κίνδυνο γενετικής υποβάθμισης του πληθυσμού, την κάνει ευπρόσβλητη σε οποιαδήποτε τυχαία διατάραξη. Η περιοχή στην οποία αναπτύσσεται υφίσταται έντονη βόσκηση, αλλά δεν είναι γνωστές οι επιπτώσεις της. Δεν δίνονται στοιχεία για το μέγεθος και τον αριθμό των υποπληθυσμών ή για τις τάσεις και τις σχέσεις μεταξύ τους. Ανάλογα με τα στοιχεία αυτά θα μπορούσε να χαρακτηριστεί κινδυνεύουσα (EN) ή κρισίμως κινδυνεύουσα (CR).

- ΚΑΘΕΣΤΩΣ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ -

Π.Δ. (67/1981): Y

BERNE:

CITES:

Οδηγία 92/43/ΕΟΚ:

Περιοχές ΦΥΣΗ 2000: GR4120003 (το σύνολο του πληθυσμού)

Μέτρα Προστασίας

Δεν έχει ληφθεί κανένα μέτρο για την επί τόπου διατήρησή της. Ως προς την εκτός τόπου διατήρηση καλλιεργείται σε ένα Βοτανικό Κήπο της Μεγάλης Βρετανίας. Απαιτείται αξιολόγηση των πληθυσμών.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ: RDB*, FT, L707, L975

Πρόγραμμα ARCHI-MED, Δράση 2.1
ΑΠΕΙΛΟΥΜΕΝΑ ΕΝΔΗΜΙΚΑ ΕΙΔΗ ΤΗΣ ΧΛΩΡΙΔΑΣ ΣΤΗ ΝΟΤΙΑ ΕΛΛΑΔΑ

Compositae

***Crepis heldreichiana* (O. Kuntze) Greuter**

Συνώνυμα *Crepis taygetea* Babcock
Hieracioides heldreichianum O. Kuntze

Περιγραφή Πολυετές ποώδες φυτό (ημικρυπτόφυτο) με ξυλώδη βάση που καλύπτεται από τους ρόδακες των λευκωπών-χνουδωτών φύλλων. Οι βλαστοί φτάνουν τα 15-35 εκ. και έχουν πολλά και σκληρά κλαδιά. Τα άνθη έχουν 15 περίπου κίτρινα πέταλα, με πορφυρά-κόκκινη κάτω επιφάνεια.

Ιδιότητες

Εξάπλωση Ενδημικό της Νότιας Πελοποννήσου
Ταύγετος: Μεγάλα Ζωνάρια, Ξεροβούνα, Κακοχίονι, Προφήτης Ηλίας, λόφοι μεταξύ κορυφών Λιποβούν-Νεραϊδοβούνα. Πάρνων: Γαϊδανορράχη, Μεγάλη Τούρλα, πάνω από τον Άγιο Πέτρο

Ενδιαίτημα Σχισμές και κοιλότητες σε βραχώδεις καρστικές πεδιάδες, σε περιοχές του υγρού βιοκλιματικού ορόφου; χασμόφυτο.

Υψόμετρο (m) 1450-2300 **Άνθιση** Ιουν, Ιουλ, Αυγ, Σεπ, Οκτ

- ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΔΙΑΤΗΡΗΣΗΣ -

Κόκκινο Βιβλίο: V

WCMC-IUCN: R

MIPSG:

Νέα Κατηγορία IUCN: VU/?EN

Κριτήρια B - εύρος εξάπλωσης μικρότερο από 5000 km² και υποβάθμιση του πληθυσμού σε συνδυασμό με υποπληθυσμούς πιθανότατα μικρότερους από 250 άτομα (EN)
C - συνολικός αριθμός πιθανότατα μικρότερος από 1000 άτομα σε συνδυασμό με πιθανή μείωση του πληθυσμού και υποπληθυσμούς μικρότερους από 250 άτομα (EN)
D - συνολικός αριθμός πιθανότατα μικρότερος από 1000 άτομα [VU]

Κατάσταση Διατήρησης - Απειλές

Η Κρεπίς του Heldreich έχει λίγους και διάσπαρτους πληθυσμούς οι οποίοι ειδικά στον Ταύγετο υφίστανται έντονη βόσκηση με αποτέλεσμα την καταστροφή των νεαρών βλαστών και την παρεμπόδιση της (απαραίτητης) εγγενούς αναπαραγωγής [RDB, L607]. Στα φυτά που βόσκονται αναπτύσσονται πολλοί ρόδακες από μία ρίζα και ενισχύεται η βλαστητική αναπαραγωγή. Στις περιοχές, όπως στον Πάρωνα, που δεν βόσκονται η εγγενής αναπαραγωγή είναι μεγαλύτερη. Η γονιμότητα των γυρεοκόκκων και η φυτρωτική ικανότητα των σπερμάτων είναι μεγάλες ενώ η ικανότητα διασποράς είναι μάλλον μικρή αφού τα περισσότερα σπέρματα μένουν κοντά στο μητρικό φυτό [L607]. Ως προς το μέγεθος των πληθυσμών, ο συνολικός αριθμός των ατόμων (χωρίς να υπολογίζονται 2-3 θέσεις εξάπλωσης που ανακαλύφθηκαν αργότερα) ήταν 200-250 άτομα τη δεκαετία του 1980 [L607]. Δεν είναι γνωστά ο ακριβής αριθμός, το μέγεθος ή οι τάσεις των πληθυσμών σήμερα. Ανάλογα με τα στοιχεία αυτά θα μπορούσε να καταταχθεί σε μεγαλύτερη κατηγορία κινδύνου.

- ΚΑΘΕΣΤΩΣ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ -

Π.Δ. (67/1981): Y

BERNE:

CITES:

Οδηγία 92/43/ΕΟΚ:

Περιοχές ΦΥΣΗ 2000: GR2520006
GR2550006

Μέτρα Προστασίας

Δεν έχουν ληφθεί μέτρα για τη διατήρησή της. Απαιτείται αξιολόγηση των πληθυσμών και προστασία τους από τη βόσκηση.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ: RDB*, MFG, L607, L259

Πρόγραμμα ARCHI-MED, Δράση 2.1
ΑΠΕΙΛΟΥΜΕΝΑ ΕΝΔΗΜΙΚΑ ΕΙΔΗ ΤΗΣ ΧΛΩΡΙΔΑΣ ΣΤΗ ΝΟΤΙΑ ΕΛΛΑΔΑ

Compositae

***Crepis sibthorpiana* Boiss. & Heldr.**

Συνώνυμα *Crepis divaricata* Boiss. & Heldr. subsp. *sibthorpiana* (Boiss. & Heldr.) Hayek
Hieracioides sibthorpiantum (Boiss. & Heldr.) O. Kuntze
Hieracium foetidum Sm.

Περιγραφή Πολυετές ποώδες φυτό (ημικρυπτόφυτο) με ξυλώδη βάση που καλύπτεται από τους ρόδακες των λευκωπών-χνουδωτών φύλλων. Οι βλαστοί φτάνουν τα 15-35 εκ. και έχουν πολλά και σκληρά κλαδιά. Τα άνθη έχουν 15 περίπου κίτρινα πέταλα, με πορφυρά-κόκκινη κάτω επιφάνεια.

Ιδιότητες

Εξάπλωση Ενδημικό της Κρήτης
Λευκά Όρη: Αμμουντζάρα, Λινές, όρος Σωρός, όρος Σπαθί, όρος Τροχάρης, όρος Μελιντάου, όρος Ακόνες, όρος Στέρνες, όρος Παχνές (ανατολικές), όρος Θεωρή Κορυφή, δολίνη Κούμη, όρος Κάστρο, όρος Κακοβόλι, όρος Άγιο Πνεύμα, όρος Ορνιό, όρος Μαύρη, όρος Παυλιάς, περιοχή καταφυγίου ΕΟΣ). Οροσειρά Ίδης: όρος Κουδούνι, όρος Μαύρη. Άγιος Βασίλειος: όρος Κρουονερίτης

Ενδιαίτημα Κρημνοί σε ασβεστόχο υπόστρωμα, βραχώδεις θέσεις και λιθώνες, φρύγανα, επίπεδες περιοχές με πηλώδες έδαφος.

Υψόμετρο (m) (1000-) 1500-2450 **Άνθιση** Ιουν, Ιουλ, Αυγ, Σεπ

- ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΔΙΑΤΗΡΗΣΗΣ -

Κόκκινο Βιβλίο: V

WCMC-IUCN: nt

MIPSG: VU

Νέα Κατηγορία IUCN: ?VU/EN

Κριτήρια B - εύρος εξάπλωσης μικρότερο από 5000 km² και πιθανώς συνεχή υποβάθμιση των πληθυσμών σε συνδυασμό με υποπληθυσμούς πιθανώς μικρότερους από 250 άτομα [EN]

Κατάσταση Διατήρησης - Απειλές

Η Κρεπίς του Sibthorp έχει σχετικά περιορισμένη εξάπλωση σε μεγάλα υψόμετρα σε δύο κύριες οροσειρές της Κρήτης και οι πληθυσμοί της είναι μικροί και διάσπαρτοι [RDB]. Το ενδιαίτημά της δεν είναι πολύ περιορισμένο, αλλά βρίσκεται συνήθως σε θέσεις με αραιή βλάστηση και η κάλυψή της είναι πάντα μικρή. Αν και θεωρείται χαρακτηριστικό είδος των ανοικτών βραχωδών θέσεων συμμετέχει σε διάφορων τύπων κοινότητες (χασμοφυτικές, φρυγανικές, κοινότητες λιθώνων και δολίνων). Απειλείται από τη βόσκηση καθώς ολόκληρο το φυτό χρησιμοποιείται ως τροφή για τα ζώα με αποτέλεσμα τη συνεχή μείωση των πληθυσμών, αλλά ο κίνδυνος υποχωρεί από τότε που κατσίκια αντικαταστάθηκαν από πρόβατα [RDB]. Καθώς έχει βρεθεί σε αρκετές θέσεις αλλά δεν είναι με βεβαιότητα γνωστά το μέγεθος και οι τάσεις των πληθυσμών σήμερα, μπορεί να εντάσσεται σε μεγαλύτερη ή και σε μικρότερη κατηγορία κινδύνου.

- ΚΑΘΕΣΤΩΣ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ -

Π.Δ. (67/1981): Y

BERNE:

CITES:

Οδηγία 92/43/ΕΟΚ:

Περιοχές ΦΥΣΗ 2000: GR4330005
GR4340008

Μέτρα Προστασίας

Δεν έχουν ληφθεί μέτρα για τη διατήρησή της. Απαιτείται αξιολόγηση των πληθυσμών και προστασία τους από τη βόσκηση.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ: RDB*, MFG, EFK, FCA, L522, L518

Πρόγραμμα ARCHI-MED, Δράση 2.1
ΑΠΕΙΛΟΥΜΕΝΑ ΕΝΔΗΜΙΚΑ ΕΙΔΗ ΤΗΣ ΧΛΩΡΙΔΑΣ ΣΤΗ ΝΟΤΙΑ ΕΛΛΑΔΑ

Compositae

***Helichrysum amorginum* Boiss. & Orph.**

Συνώνυμα

Περιγραφή Πολυετές, λευκόγκριζο, χνουδωτό φυτό με ξυλώδη βάση (χαμαίφυτο). Τα φύλλα της βάσης σχηματίζουν πυκνούς ρόδακες απ' όπου υψώνονται οι ανθοφόροι βλαστοί (ύψος 12-30 εκ) με πολύ μικρά φύλλα. Τα άνθη βγαίνουν σε μικρά στρογγυλά κεφάλια και έχουν περίβλημα από λευκά (κρεμώδη ή λευκορόδινα), λεπτά, ξηρά, σαν χαρτί βράκτια.

Ιδιότητες Καλλωπιστικό

Εξάπλωση Ενδημικό των Κυκλάδων

Αμοργός: Μονή Παναγίας Χοζοβιώτισσας νότια της κορυφής του όρους Προφήτης Ηλίας (νότιας έκθεσης γκρεμός), ΒΔ του Ποταμού (βόρειας έκθεσης γκρεμός), κοντά στον Παππά, κοντά στον Σταυρό, κοντά στη Λαγκάδα. Νησίδα Άνυδρος (βόρειος γκρεμός). Νήσος Κέρος: ΒΔ τμήμα, κεντρικό τμήμα (ανατολικής έκθεσης γκρεμός), νησίδα Βουλγάρης (ΝΑ πλευρά)

Ενδιαίτημα Σε κρημνούς σκληρού ασβεστόλιθου, συνήθως σε τοποθεσίες που βλέπουν τη θάλασσα ή βόρειας έκθεσης.

Υψόμετρο (m) 250-600

Άνθιση

- ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΔΙΑΤΗΡΗΣΗΣ -

Κόκκινο Βιβλίο: V

WCMC-IUCN: R

MIPSG: VU

Νέα Κατηγορία IUCN: ?LRnt

Κριτήρια B - εύρος εξάπλωσης μικρότερο από 5000 km² και πιθανότατα υποπληθυσμοί μικρότεροι από 1000 άτομα αλλά πιθανότατα δεν υπάρχει υποβάθμιση των πληθυσμών

Κατάσταση Διατήρησης - Απειλές

Το Ελίχρυσο της Αμοργού έχει λίγους μόνο γνωστούς πληθυσμούς σε 3 νησιά [RDB]. Η σπανιότητά του εκτός του ότι συνεπάγεται τον κίνδυνο γενετικής υποβάθμισης το κάνει εύτρωτο και σε μικρές ακόμα διαταράξεις. Καθώς αναπτύσσεται σε δυσπρόσιτες θέσεις δεν απειλείται άμεσα προς το παρόν [RDB] και στην Αμοργό αποτελεί χαρακτηριστικό είδος των χασμοφυτικών κοινοτήτων (L07). Δεν δίνονται πληροφορίες για το ακριβές μέγεθος του συνολικού πληθυσμού. Ανάλογα με το στοιχείο αυτό θα μπορούσε να καταταχθεί σε μεγαλύτερη κατηγορία κινδύνου.

- ΚΑΘΕΣΤΩΣ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ -

Π.Δ. (67/1981): Y

BERNE:

CITES:

Οδηγία 92/43/ΕΟΚ:

Περιοχές ΦΥΣΗ 2000: GR4220012 (περίπου 1/2 των γνωστών θέσεων)
GR4220013 (περίπου 1/2 των γνωστών θέσεων)

Μέτρα Προστασίας

Δεν έχουν ληφθεί μέτρα για τη διατήρησή της. Απαιτείται αξιολόγηση των πληθυσμών.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ: RDB*, L206, L07

Πρόγραμμα ARCHI-MED, Δράση 2.1
ΑΠΕΙΛΟΥΜΕΝΑ ΕΝΔΗΜΙΚΑ ΕΙΔΗ ΤΗΣ ΧΛΩΡΙΔΑΣ ΣΤΗ ΝΟΤΙΑ ΕΛΛΑΔΑ

Compositae

***Helichrysum doerfleri* Rech.f.**

Συνώνυμα

Περιγραφή Πολυετές, λευκωπό, χνουδωτό φυτό με ξυλώδη βάση (χαμαίφυτο). Τα φύλλα της βάσης σχηματίζουν μαξιλαράκια απ' όπου υψώνονται οι ανθοφόροι βλαστοί (δεν ξεπερνούν τα 8 εκ.) με πολύ μικρά φύλλα. Τα άνθη βγαίνουν σε μικρά στρογγυλά κεφάλια και έχουν περίβλημα από λευκά, λεπτά, ξηρά, σαν χαρτί βράκτια.

Ιδιότητες Καλλωπιστικό

Εξάπλωση Ενδημικό της Ανατολικής Κρήτης
Όρη Θρυπτής: Αφέντης Καβούσι, Κλήρος

Ενδιαίτημα Ανοικτό βραχώδες έδαφος, σε ασβεστούχο υπόστρωμα, συχνά κάτω από ακανθώδεις μικρούς θάμνους, ορεινοί λόφοι.

Υψόμετρο (m) 750-1450 **Άνθιση** Μαι, Ιουν

- ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΔΙΑΤΗΡΗΣΗΣ -

Κόκκινο Βιβλίο:

WCMC-IUCN: V

MIPSG:

Νέα Κατηγορία IUCN: VU

Κριτήρια D - εύρος εξάπλωσης μικρότερο από 100 km² [VU]
D - λιγότερες από 5 γνωστές θέσεις [VU]

Κατάσταση Διατήρησης - Απειλές

Το Ελίχρυσο του Doerfler είναι γνωστό από λίγες μόνο θέσεις, στα πιο ξηρά ορεινά βραχολίβαδα και επίσης βρέθηκε να συμμετέχει στη βλάστηση των ορεινών καρστικών δολίνων (μικρή κάλυψη). Δεν δίνονται πληροφορίες σχετικά με τον αριθμό και το ακριβές μέγεθος των υποπληθυσμών ή για τις τάσεις τους. Ανάλογα με τα στοιχεία αυτά θα μπορούσε να καταταχτεί σε μεγαλύτερη κατηγορία κινδύνου.

- ΚΑΘΕΣΤΩΣ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ -

Π.Δ. (67/1981): Y

BERNE:

CITES:

Οδηγία 92/43/ΕΟΚ:

Περιοχές ΦΥΣΗ 2000: GR4320005 (το σύνολο του πληθυσμού)

Μέτρα Προστασίας

Δεν έχουν ληφθεί μέτρα για την επί τόπου διατήρησή του. Ως προς την εκτός τόπου διατήρηση, καλλιεργείται σε τουλάχιστον 1 βοτανικό κήπο της Μεγάλης Βρετανίας. Για τη διατήρησή του απαιτείται εντοπισμός και παρακολούθηση των πληθυσμών.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ: EFK, FCA, FE, FAe*, L518

Πρόγραμμα ARCHI-MED, Δράση 2.1
ΑΠΕΙΛΟΥΜΕΝΑ ΕΝΔΗΜΙΚΑ ΕΙΔΗ ΤΗΣ ΧΛΩΡΙΔΑΣ ΣΤΗ ΝΟΤΙΑ ΕΛΛΑΔΑ

Compositae

***Helichrysum heldreichii* Boiss.**

Συνώνυμα

Περιγραφή	Θαμνώδες φυτό (χαμαίφυτο) με πυκνό λευκωπό τρίχωμα και ελαφριά μυρωδιά κάρυ. Έχει ξυλώδη βάση αλλά εύκαμπτους βλαστούς που φτάνουν τα 40 ή 60 εκ. και τελικά γέρνουν. Τα φύλλα των βλαστών είναι γραμμοειδή με γυριστά άκρα. Τα άνθη βγαίνουν σε μικρά στρογγυλά κεφάλια και έχουν περίβλημα από αχνοκίτρινα λεπτά, ξηρά, σαν χαρτί βράκτια απ' όπου μόλις προβάλλουν τα πορτοκαλοκίτρινα ανθίδια.
Ιδιότητες	Κατάλληλο για αποκατάσταση διαταραγμένων βραχωδών περιοχών. Είναι πιθανό να έχει αρωματικές-φαρμακευτικές ιδιότητες. Θεωρείται "υπολειμματικό είδος" (επιστημονική αξία)
Εξάπλωση	Ενδημικό της Δυτικής Κρήτης Νότια Λευκά Όρη: φαράγγι Σαμαριάς, φαράγγι Ίμπρου, ?φαράγγι Αγίας Ειρήνης
Ενδιαίτημα	Απότομοι βράχοι σε φαράγγια, σε ασβεστόχο πέτρωμα; υποχρεωτικό χασμόφυτο, χαρακτηριστικό των κοινοτήτων με <i>Eryngium ternatum</i> - <i>Satureja cretica</i> .
Υψόμετρο (m)	0-900 Άνθιση Μαι

- ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΔΙΑΤΗΡΗΣΗΣ -

Κόκκινο Βιβλίο: V

WCMC-IUCN: V

MIPSG: CR

Νέα Κατηγορία IUCN: VU/?EN

Κριτήρια D - λιγότερες από 5 γνωστές θέσεις [VU]

Κατάσταση Διατήρησης - Απειλές

Το Ελίχρυσο του Heldreich έχει εξαιρετικά περιορισμένη εξάπλωση, μέσα σε 2-3 φαράγγια, και περιορισμένο ενδιαίτημα. Συμμετέχει σε αραιές κοινότητες, ωστόσο θεωρείται χαρακτηριστικό είδος της χασμοφυτικής βλάστησης της περιοχής και καθώς το ενδιαίτημά του είναι δυσπρόσιτο δεν φαίνεται να απειλείται άμεσα. Η σπανιότητά του το κάνει εύρωτο στις διαταράξεις. Πιθανό κίνδυνο αποτελεί η υπερσυλλογή, ειδικά στο πολυσύχναστο φαράγγι της Σαμαριάς [RDB]. Καθώς έχει πραγματική έκταση του πληθυσμού μικρότερη από 10 km² αν το συνολικό μέγεθος του πληθυσμού είναι μικρό ή αν διαπιστωθεί οποιαδήποτε υποβάθμισή του θα πρέπει να καταταχτεί σε μεγαλύτερη κατηγορία κινδύνου.

- ΚΑΘΕΣΤΩΣ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ -

Π.Δ. (67/1981): Y

BERNE:

CITES:

Οδηγία 92/43/ΕΟΚ:

Περιοχές ΦΥΣΗ 2000: GR4340008 (?το σύνολο του πληθυσμού)

Μέτρα Προστασίας

Δεν έχουν ληφθεί μέτρα για τη διατήρησή του. Απαιτείται αξιολόγηση των πληθυσμών.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ: RDB*, FCA, EFK, L522, L518, L1583

Πρόγραμμα ARCHI-MED, Δράση 2.1
ΑΠΕΙΛΟΥΜΕΝΑ ΕΝΔΗΜΙΚΑ ΕΙΔΗ ΤΗΣ ΧΛΩΡΙΔΑΣ ΣΤΗ ΝΟΤΙΑ ΕΛΛΑΔΑ

Compositae

***Helichrysum taenari* Rothm.**

Συνώνυμα

Περιγραφή Πολυετές γκριζοπράσινο και χνουδωτό ποώδες φυτό (ημικρυπτόφυτο). Οι ρόδακες των φύλλων συνωστίζονται στην ξυλώδη βάση και σχηματίζουν "μαξιλαράκια". Ανάμεσά τους υψώνονται οι ανθοφόροι βλαστοί, ένας από κάθε ρόδακα, που φτάνουν τα 30 εκ. Τα άνθη βγαίνουν σε μικρά ολόλευκα στρογγυλά κεφάλια και έχουν περίβλημα από λευκά λεπτά, ξηρά, σαν χαρτί βράκτια που καλύπτουν τα κίτρινα ανθίδια.

Ιδιότητες Καλλωπιστικό.

Εξάπλωση Ενδημικό της χερσονήσου της Μάνης
Mani (Porto Kagio, Lagia)

Ενδιαίτημα Σχισμές βράχων σε ασβεστούχα υποστρώματα.

Υψόμετρο (m) 300-300 **Άνθιση** [Μαι]

- ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΔΙΑΤΗΡΗΣΗΣ -

Κόκκινο Βιβλίο: V

WCMC-IUCN: V

MIPSG:

Νέα Κατηγορία IUCN: VU/?EN

Κριτήρια D - εύρος εξάπλωσης μικρότερο από 100 km² [VU]

Κατάσταση Διατήρησης - Απειλές

Το Ελίχρυσο του Ταινάρου αναπτύσσεται σε μικρούς πληθυσμούς με εξαιρετικά περιορισμένη εξάπλωση (αν και δεν αποκλείεται να αναπτύσσεται και σε άλλους παρόμοιους βιοτόπους της ευρύτερης περιοχής) [RDB]. Το ενδιαίτημά του είναι δυσπρόσιτο και δεν φαίνεται να απειλείται άμεσα. Η τουριστική ανάπτυξη της περιοχής αποτελεί πιθανή απειλή [RDB]. Κύρια απειλή αποτελεί η ίδια η σπανιότητά του η οποία, εκτός του ότι ενέχει τον κίνδυνο γενετικής υποβάθμισης του πληθυσμού, το καθιστά εύτρωτο στις διαταράξεις, φυσικές ή μη. Δεν είναι γνωστά ο ακριβής αριθμός και το μέγεθος των πληθυσμών. Ανάλογα με τα στοιχεία θα μπορούσε να καταταχτεί σε μεγαλύτερη ή μικρότερη κατηγορία κινδύνου. Καθώς έχει πραγματική έκταση του πληθυσμού μικρότερη από 10 km² αν το συνολικό μέγεθος του πληθυσμού είναι μικρό ή αν διαπιστωθεί οποιαδήποτε υποβάθμισή του θα πρέπει να καταταχτεί σε μεγαλύτερη κατηγορία κινδύνου.

- ΚΑΘΕΣΤΩΣ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ -

Π.Δ. (67/1981): Y

BERNE:

CITES:

Οδηγία 92/43/ΕΟΚ:

Περιοχές ΦΥΣΗ 2000: GR2540004

Μέτρα Προστασίας

Δεν έχουν ληφθεί μέτρα για την επί τόπου διατήρησή του. Ως προς την εκτός τόπου διατήρηση, καλλιεργείται σε 2 Βοτανικούς Κήπους στη Μεγάλη Βρετανία και στη Δανία. Απαιτείται αξιολόγηση των πληθυσμών και έρευνα για εντοπισμό πιθανών νέων θέσεων.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ: RDB*, FE

Πρόγραμμα ARCHI-MED, Δράση 2.1
ΑΠΕΙΛΟΥΜΕΝΑ ΕΝΔΗΜΙΚΑ ΕΙΔΗ ΤΗΣ ΧΛΩΡΙΔΑΣ ΣΤΗ ΝΟΤΙΑ ΕΛΛΑΔΑ

Compositae

Onopordum messeniacum Halacsy

Συνώνυμα

Περιγραφή Διετές ποώδες αγκάθι (ημικρυπτόφυτο). Έχει ψηλούς (ως 1 μέτρο) κιτρινωπούς βλαστούς με αραιό τρίχωμα και αγκάθια και φύλλα λεία στην πάνω επιφάνεια και γκρίζα και τριχωτά στην κάτω. Τα άνθη σχηματίζουν μεγάλα "κεφάλια" (διάμετρος 4-5 εκ.) από μοβ λεπτά ανθίδια που βγαίνουν μέσα από το ημισφαιρικό και αγκαθωτό "κύπελλο" που σχηματίζουν τα βράκτια.

Ιδιότητες

Εξάπλωση Ενδημικό της Νότιας Πελοποννήσου - Κυθήρων
Μεσσηνία: κοντά στην Καλαμάτα. Κύθηρα: ΒΔ του Ποταμού, βόρεια των Τριφυλλιάνικων

Ενδιαίτημα Ξηρές θέσεις.

Υψόμετρο (m) [300-350] **Άνθιση** Μαί, Ιουν

- ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΔΙΑΤΗΡΗΣΗΣ -

Κόκκινο Βιβλίο:

WCMC-IUCN:

MIPSG:

Νέα Κατηγορία IUCN: DD

Κριτήρια Ανεπαρκή στοιχεία

Κατάσταση Διατήρησης - Απειλές

Το Ονόπορδο της Μεσσηνίας αναφέρεται από λίγες μόνο θέσεις και δεν αναφέρονται καθόλου πληθυσμιακά στοιχεία, ούτε κατ' εκτίμηση, ούτε έχει χαρακτηριστεί επαρκώς ο βιότοπός του. Δεν είναι καν γνωστό αν οι θέσεις εξάπλωσής του έχουν επιβεβαιωθεί πρόσφατα.

- ΚΑΘΕΣΤΩΣ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ -

Π.Δ. (67/1981): Y

BERNE:

CITES:

Οδηγία 92/43/ΕΟΚ:

Περιοχές ΦΥΣΗ 2000: GR2540004
GR3000007

Μέτρα Προστασίας

Δεν έχουν ληφθεί μέτρα για την προστασία του. Απαιτούνται εντοπισμός και αξιολόγηση των πληθυσμών.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ: FE, FGC, L765

Πρόγραμμα ARCHI-MED, Δράση 2.1
ΑΠΕΙΛΟΥΜΕΝΑ ΕΝΔΗΜΙΚΑ ΕΙΔΗ ΤΗΣ ΧΛΩΡΙΔΑΣ ΣΤΗ ΝΟΤΙΑ ΕΛΛΑΔΑ

Compositae

***Phytosia crocifolia* (Boiss. & Heldr.) Kamari & Greuter**

Συνώνυμα *Crepis crocifolia* Boiss. & Heldr.
Hieracioides crocifolium (Boiss. & Heldr.) O. Kuntze

Περιγραφή Πολυετής ποώδες φυτό (ημικρυπτόφυτο). Τα πολυάριθμα μακρόστενα φύλλα που συνωστίζονται στη βάση σχηματίζουν μεγάλες τούφες απ' όπου υψώνονται οι λεπτοί ανθοφόροι βλαστοί (ύψος ως 35 εκ). Τα λεπτά κίτρινα άνθη ανοίγουν μέσα από την "καμπάνα" που σχηματίζουν τα βράκτια.

Ιδιότητες

Εξάπλωση Ενδημικό του Ταΰγету. Ταΰγετος: Γούπατα, Μεγάλα Ζωνάρια, πάνω από το καταφύγιο του ΕΟΣ, ΒΑ του Προφήτη Ηλία, Αγία Παρασκευή, Ξεροβούνα, Ν. τμήμα της Μαυροβούνας πάνω από τον Άγιο Δημήτριο, ΒΑ και ΝΑ τμήμα της κορυφής της Μαυροβούνας

Ενδιαίτημα Ξηρές βραχώδεις θέσεις, κρημνοί και σχισμές βράχων, σε ασβεστόλιθους; κοινότητες των *Scabiosa taygetea*-*Onosma leptanthum* στη ζώνη των *Daphno-Festucetalia*.

Υψόμετρο (m) 1600-2130 **Άνθιση** Ιουν, Ιουλ, Αυγ, Σεπ

- ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΔΙΑΤΗΡΗΣΗΣ -

Κόκκινο Βιβλίο: E

WCMC-IUCN: E

MIPSG:

Νέα Κατηγορία IUCN: VU/?EN

Κριτήρια B - εύρος εξάπλωσης μικρότερο από 100 km² και συνεχής μείωση των πληθυσμών σε συνδυασμό με υποπληθυσμούς πιθανώς μικρότερους από 250 άτομα [EN] ή λιγότερες από 5 θέσεις [CR]
D - εύρος εξάπλωσης μικρότερο από 100 km² [VU]

Κατάσταση Διατήρησης - Απειλές

Η κροκόφυλλη Φιτόσια περιορίζεται στα μεγαλύτερα υψόμετρα του Ταΰγету. Παρόλο που θεωρείται χαρακτηριστικό είδος των λιβαδιών σε βραχώδεις θέσεις [L512], η περιορισμένη εγγενής αναπαραγωγή της σε συνδυασμό με την πίεση που δέχεται από τη βόσκηση την έχουν περιορίσει στα πιο απρόσιτα βράχια και έχουν ως αποτέλεσμα τη συνεχή μείωση των πληθυσμών [RDB]. Αν το συνολικό μέγεθος των πληθυσμών της είναι μικρότερο από 2500 άτομα θα πρέπει να θεωρηθεί κινδυνεύουσα (EN) ενώ αν οι υποπληθυσμοί της είναι μικρότεροι από 50 άτομα κρίσιμως κινδυνεύουσα (CR).

- ΚΑΘΕΣΤΩΣ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ -

Π.Δ. (67/1981): Y

BERNE: Y

CITES:

Οδηγία 92/43/ΕΟΚ: II*/IV

Περιοχές ΦΥΣΗ 2000: GR2550006 (το σύνολο του πληθυσμού)

Μέτρα Προστασίας

Δεν έχουν ληφθεί μέτρα για την επί τόπου διατήρησή της. Ως προς την εκτός τόπου διατήρηση, καλλιεργείται στο Βοτανικό Κήπο του Πανεπιστημίου Πατρών. Απαιτείται αξιολόγηση των πληθυσμών.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ: RDB*, MFG, L512, L1685*

Πρόγραμμα ARCHI-MED, Δράση 2.1
ΑΠΕΙΛΟΥΜΕΝΑ ΕΝΔΗΜΙΚΑ ΕΙΔΗ ΤΗΣ ΧΛΩΡΙΔΑΣ ΣΤΗ ΝΟΤΙΑ ΕΛΛΑΔΑ

Compositae

Tragopogon lassithicus Rech.f.

Συνώνυμα

Περιγραφή Μικρό ποώδες μονοετές ή πιθανώς διετές φυτό (θερόφυτο ή ημικρυπτόφυτο), με τρίχες μόνο στη βάση και στους μίσχους των φύλλων και πασσαλώδη ρίζα. Ο βλαστός δεν ξεπερνά τα 8 εκ. και έχει πολλά στενά και αναδιπλωμένα φύλλα. Τα άνθη έχουν πολλά λεπτά κίτρινα (μερικές φορές κοκκινωπά) ανθίδια που ορθώνονται μέσα από το τριχωτό, θαμπό βιολετι-πράσινο κύπελλο που σχηματίζουν τα βράκτια. Οι καρποί (αχαίνια) έχουν πλουμιστό κοκκινωπό ανοιχτό καφέ πάππο.

Ιδιότητες

Εξάπλωση Ενδημικό της Κρήτης
Οροσειρά Δίκτης: όρος Λάζαρος (περιοχή κορυφής), όρος Αφέντης Χρηστός (ανατολικές πλαγιές πάνω από το Σελάκανο). Οροσειρά Ίδης: όρος Τίμιος Σταυρός (βόρεια πλαγιά), όρος Σωρός, μεταξύ των ορέων Αγκαθιάς-Τίμιος Σταυρός

Ενδιαίτημα Βραχώδεις πλαγιές σε λιβάδια και επίπεδες πηλώδεις θέσεις και λιθώνες.

Υψόμετρο (m) 1435-2400 **Άνθιση** Μαι, Ιουν, Ιουλ

- ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΔΙΑΤΗΡΗΣΗΣ -

Κόκκινο Βιβλίο: V

WCMC-IUCN: V

MIPSG: VU

Νέα Κατηγορία IUCN: ?VU

Κριτήρια B - εύρος εξάπλωσης μικρότερο από 5000 km² και πιθανώς συνεχής υποβάθμιση των πληθυσμών σε συνδυασμό με υποπληθυσμούς πιθανώς μικρότερους από 250 άτομα [EN] ή από 1000 άτομα [VU]

Κατάσταση Διατήρησης - Απειλές

Ο Τραγοπόγων του Λασιθίου παρόλο που έχει περιορισμένη εξάπλωση έχει βρεθεί σε αρκετές θέσεις και το ενδιαίτημά του δεν είναι πολύ περιορισμένο. Απειλείται από την υπερβόσκηση η οποία εκτιμάται ότι μειώνει την παραγωγή σπερμάτων και την ανάπτυξη νέων φυτών [RDB]. Δεν δίνονται στοιχεία για τον ακριβή αριθμό, το μέγεθος και τις τάσεις των πληθυσμών. Ανάλογα με τα στοιχεία αυτά θα μπορούσε να καταταχτεί σε μεγαλύτερη ή μικρότερη κατηγορία κινδύνου.

- ΚΑΘΕΣΤΩΣ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ -

Π.Δ. (67/1981): Y

BERNE:

CITES:

Οδηγία 92/43/ΕΟΚ:

Περιοχές ΦΥΣΗ 2000: GR4320002
GR4330005

Μέτρα Προστασίας

Δεν έχουν ληφθεί μέτρα για την προστασία του. Απαιτούνται αξιολόγηση των πληθυσμών και προστασία τους από τη βόσκηση.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ: RDB, EFK, FCA, L554*, L518, L522

Πρόγραμμα ARCHI-MED, Δράση 2.1
ΑΠΕΙΛΟΥΜΕΝΑ ΕΝΔΗΜΙΚΑ ΕΙΔΗ ΤΗΣ ΧΛΩΡΙΔΑΣ ΣΤΗ ΝΟΤΙΑ ΕΛΛΑΔΑ

Convolvulaceae

Convolvulus argyrothamnus Greuter

Συνώνυμα

Περιγραφή Θαμνώδες φυτό (χαμαίφυτο) με ξυλώδη κατώτερα τμήματα, καλυμένο με μεταξένιο, αργυρόχρωμο χνούδι. Έχει ύψος ως 80 εκ. και πλάτος από λίγα ως 80 εκατοστά. Οι παλαιότεροι βλαστοί είναι γερτοί ενώ οι νέοι όρθιοι. Τα φύλλα είναι στενά, οξύληκτα. Τα άνθη είναι λευκά χωνάκια με 5 πέταλα.

Ιδιότητες Καλλωπιστικό. Κατάλληλο για αποκατάσταση βραχωδών θέσεων.

Εξάπλωση Ενδημικό της Κρήτης
Νοτιοανατολικό τμήμα της Δίκτης: φαράγγι μεταξύ των χωριών Χριστός και Μεταξοχώρι (Ψωριάρης). ?Κίσσαμος: φαράγγι ΝΑ του χωριού Ρόκκα

Ενδιαίτημα Σχισμές ασβεστολιθικών βράχων, προστατευόμενες και σκιερές θέσεις; υποχρεωτικό χασμόφυτο.

Υψόμετρο (m) 150-450 **Άνθιση** Ιουλ, Αυγ

- ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΔΙΑΤΗΡΗΣΗΣ -

Κόκκινο Βιβλίο: E

WCMC-IUCN: E

MIPSG: CR*

Νέα Κατηγορία IUCN: CR

Κριτήρια B - πραγματική έκταση του πληθυσμού μικρότερη από 10 km² και πιθανώς συνεχής υποβάθμιση των πληθυσμών σε συνδυασμό με λιγότερες από 5 γνωστές θέσεις [EN] ή με υποπληθυσμούς μικρότερους από 50 άτομα [CR]
C - συνολικός πληθυσμός πιθανότατα μικρότερος από 50 άτομα [CR]

Κατάσταση Διατήρησης - Απειλές

Ο αργυροθαμνώδης Κονβόλβουλος (χωνάκι) έχει εξαιρετικά περιορισμένη εξάπλωση και περιορισμένο, αν και γενικά δυσπρόσιτο ενδιαίτημα. Οι γνωστοί πληθυσμοί του είναι πολύ μικροί και έτσι είναι εξαιρετικά εύρωτος στις διαταράξεις, φυσικές ή μη. Στην Ιεράπετρα παρατηρήθηκαν όταν ανακαλύφθηκε 3-4 άτομα (L337) το 1966, 8 άτομα το 1984 και 6 άτομα το 1993 [RDB]. Ο πληθυσμός του Κισσάμου, με αχνορόδινα άνθη, μπορεί να μην ανήκει στο ίδιο είδος. Αποτελούνταν το 1993 από 31 άτομα και στις πιο ευπρόσιτες θέσεις αντιμετώπιζε πίεση από τη βόσκηση [L336]. Το γεγονός ότι δεν έχουν παρατηρηθεί ώριμοι καρποί ούτε στους φυσικούς πληθυσμούς ούτε στα καλλιεργημένα φυτά (τα οποία ανθίζουν αλλά δεν δένουν καρπό) υποδεικνύει πιθανά προβλήματα στην εγγενή αναπαραγωγή και πιθανώς να πρόκειται για στείτο υβρίδιο. Η βλαστητική αναπαραγωγή είναι εύκολη.

- ΚΑΘΕΣΤΩΣ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ -

Π.Δ. (67/1981): Y

BERNE: Y

CITES:

Οδηγία 92/43/ΕΟΚ: II*/IV

Περιοχές ΦΥΣΗ 2000: GR4320002

Μέτρα Προστασίας

Δεν έχουν ληφθεί μέτρα για την επί τόπου προστασία του. Ως προς την εκτός τόπου προστασία, έχουν καλλιεργηθεί φυτά για ερευνητικούς σκοπούς και στο Βοτανικό Κήπο Ηρακλείου, τα οποία όμως δεν παράγουν καρπούς. Απαιτείται αξιολόγηση των πληθυσμών και κυρίως μελέτη δυναμικής τους, κυρίως όσον αφορά στο αναπαραγωγικό δυναμικό. Προτείνεται η άμεση προστασία τους από τη βόσκηση ή οποιαδήποτε ανθρωπογενή διατάραξη (π.χ., κατασκευαστικά έργα).

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ: RDB*, EFK, FCA, L336*, L337, L1583

Πρόγραμμα ARCHI-MED, Δράση 2.1
ΑΠΕΙΛΟΥΜΕΝΑ ΕΝΔΗΜΙΚΑ ΕΙΔΗ ΤΗΣ ΧΛΩΡΙΔΑΣ ΣΤΗ ΝΟΤΙΑ ΕΛΛΑΔΑ

Cruciferae

Aethionema carlsbergii Strid & Papanicolaou

Συνώνυμα *Aethionema orbiculatum* auct. non (Boiss.) Hayek

Περιγραφή Πολύ μικρό πολυετές ποώδες φυτό (ημικρυπτόφυτο) με μακρύ, λεπτό ξυλώδες ρίζωμα απ' όπου βγαίνουν οι ανθοφόροι βλαστοί ύψους 4-10 εκ. Έχει φύλλα ωσειδή και κάπως σαρκώδη, τα ψηλότερα πιο στενά. Τα άνθη έχουν 4 πρασινο-πορφυρά σέπαλα και 5 αχνορόδινα, στρογγυλεμένα πέταλα. Οι καρποί (κέρατα) είναι στρογγυλοί, φουσκωτοί στη μέση, με ένα σπέρμα και περιβάλλονται από πρασινο-πορφυρό "φτερό".

Ιδιότητες

Εξάπλωση Ενδημικό του Ταΰγετου
Ταΰγετος, στην περιοχή της ψηλότερης κορυφής.

Ενδιαίτημα Υγροί ασβεστούχοι λιθώνες και επίπεδες προεξοχές βράχων.

Υψόμετρο (m) 2000-2400 **Άνθιση** Μαι, Ιουν, Ιουλ

- ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΔΙΑΤΗΡΗΣΗΣ -

Κόκκινο Βιβλίο: V

WCMC-IUCN: R

MIPSG:

Νέα Κατηγορία IUCN: VU

Κριτήρια D - εύρος εξάπλωσης μικρότερο από 100 km² [VU]

Κατάσταση Διατήρησης - Απειλές

Το Αιθιόνημα του Carlsberg είναι ένα σπάνιο είδος με πολύ περιορισμένη εξάπλωση και περιορισμένο αλλά δυσπρόσιτο ενδιαίτημα. Η σπανιότητά του το κάνει εύτρωτο στις διαταράξεις, φυσικές ή μη, αλλά φαίνεται ότι προς το παρόν δεν απειλείται από ανθρωπογενείς παράγοντες, εκτός αν γίνουν κατασκευαστικά έργα στην περιοχή [RDB]. Φαίνεται ότι είναι σχετικά άφθονο στις κοινότητες όπου συμμετέχει [L389]. Δεν δίνονται στοιχεία σχετικά με τον ακριβή αριθμό και το μέγεθος των υποπληθυσμών. Λόγω της πολύ περιορισμένης εξάπλωσής του, αν ο συνολικός πληθυσμός δεν ξεπερνά τα 250 άτομα ή αν διαπιστωθεί οποιαδήποτε υποβάθμισή του θα μπορούσε να θεωρηθεί κινδυνεύον.

- ΚΑΘΕΣΤΩΣ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ -

Π.Δ. (67/1981):

BERNE:

CITES:

Οδηγία 92/43/ΕΟΚ:

Περιοχές ΦΥΣΗ 2000: GR2550006

Μέτρα Προστασίας

Δεν έχουν ληφθεί μέτρα για την προστασία του. Απαιτείται αξιολόγηση των πληθυσμών.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ: RDB*, MFG*, L389*, L404

Πρόγραμμα ARCHI-MED, Δράση 2.1
ΑΠΕΙΛΟΥΜΕΝΑ ΕΝΔΗΜΙΚΑ ΕΙΔΗ ΤΗΣ ΧΛΩΡΙΔΑΣ ΣΤΗ ΝΟΤΙΑ ΕΛΛΑΔΑ

Cruciferae

***Alyssum fragillimum* (Baldacci) Rech.f.**

Συνώνυμα *Alyssum alpestre* L. var. *fragillimum* Baldacci
Alyssum nebrodense Tineo var. *fragillimum* (Baldacci) Halácsy

Περιγραφή Πολύ μικρό, πολυετές θαμνώδες φυτό (χαμαίφυτο) με πολλούς κοντούς (ως 4 εκ.), λεπτεπίλεπτους βλαστούς που σχηματίζουν "χαλάκια". Τα φύλλα συνωστίζονται στη βάση και στην κορυφή των βλαστών και σκεπάζονται από λευκό τρίχωμα. Τα μικρά άνθη βγαίνουν μέχρι 10 μαζί και έχουν 4 κιτρινωπά, τριχωτά σέπαλα και 4 κίτρινα λεία πέταλα. Οι καρποί είναι μικροί (2-3 χιλ.), πεπλατυσμένοι με λευκές τρίχες.

Ιδιότητες

Εξάπλωση Ενδημικό της Κρήτης
Λευκά Όρη: Άγιο Πνεύμα, Μικρός Τροχάρης, ανατολικές Παχνές, μεταξύ Εκκλησίδα-Μαύρο Κορφάλι ΝΔ των Παχνών, Θεόδωρος, Στέρνες, Κακοβόλι, Ζβουριχτή, Κάστρο. Οροσειρά Ίδης: Τίμιος Σταυρός

Ενδιαίτημα Λιθώνες, πετρώδεις και χαλικώδεις θέσεις, σχισμές βράχων, σε ασβεστόλιθους, κοινότητες λιθώνων με *Alyssum fragillimum*-*Silene variegata*.

Υψόμετρο (m) 1850-2730 **Άνθιση** Μαί, Ιουν, Ιουλ

- ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΔΙΑΤΗΡΗΣΗΣ -

Κόκκινο Βιβλίο: V

WCMC-IUCN: V

MIPSG: CR

Νέα Κατηγορία IUCN: ?EN

Κριτήρια B - εύρος εξάπλωσης μικρότερο από 5000 km² σε συνδυασμό με πιθανή υποβάθμιση των πληθυσμών και με υποπληθυσμούς πιθανώς μικρότερους από 250 άτομα [EN]

Κατάσταση Διατήρησης - Απειλές

Το εύθραστο Άλυσσο έχει σχετικά περιορισμένη εξάπλωση κυρίως στα Λευκά Όρη και σε μία θέση στην Ίδη, αλλά όχι πολύ περιορισμένο ενδιαίτημα. Θεωρείται χαρακτηριστικό είδος των κοινοτήτων των λιθώνων, αλλά συμμετέχει και στις κοινότητες των βραχολίβαδων και των χασμόφυτων και έχει βρεθεί σε αρκετές θέσεις, πάντα με μικρή κάλυψη. Απειλή αποτελεί η υπερβόσκηση η οποία προκαλεί υποβάθμιση της εγγενούς αναπαραγωγής [RDB]. Δεν είναι γνωστά ακριβή στοιχεία σχετικά με το μέγεθος και τον αριθμό των πληθυσμών ή τις τάσεις τους. Ανάλογα με τα στοιχεία αυτά θα μπορούσε να καταταχτεί σε μεγαλύτερη ή μικρότερη κατηγορία κινδύνου.

- ΚΑΘΕΣΤΩΣ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ -

Π.Δ. (67/1981): Y

BERNE:

CITES:

Οδηγία 92/43/ΕΟΚ:

Περιοχές ΦΥΣΗ 2000: GR4340008 (το μεγαλύτερο τμήμα του πληθυσμού)
GR4330005

Μέτρα Προστασίας

Δεν έχουν ληφθεί μέτρα για την προστασία του. Απαιτούνται αξιολόγηση των πληθυσμών και προστασία τους από τη βόσκηση.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ: RDB, MFG*, EFK, FCA, L554, L518, L522

Πρόγραμμα ARCHI-MED, Δράση 2.1
ΑΠΕΙΛΟΥΜΕΝΑ ΕΝΔΗΜΙΚΑ ΕΙΔΗ ΤΗΣ ΧΛΩΡΙΔΑΣ ΣΤΗ ΝΟΤΙΑ ΕΛΛΑΔΑ

Cruciferae

Alyssum lassiticum Halacsy

Συνώνυμα

Περιγραφή Μικρό, λευκόγκριζο, θαμνώδες φυτό (χαμαίφυτο) με σχεδόν έρποντες βλαστούς μήκους 5-10 εκ. που σχηματίζουν χαλάκια. Τα φύλλα έχουν σχήμα έλλειψης και καλύπτονται από τρίχες. Τα άνθη έχουν 4 σέπαλα και 4 πέταλα. Οι καρποί (κέρατα) είναι μικροί, σχεδόν στρογγυλοί (διάμετρος 6-7 χιλ.), φουσκωτοί και τριχωτοί.

Ιδιότητες

Εξάπλωση Ενδημικό της Δίκτης
Οροσειρά Δίκτης: όρος Λάζαρος, όρος Λεκανίδα

Ενδιαίτημα Ασβεστούχες βραχώδεις θέσεις; αποκλειστικό χασμόφυτο.

Υψόμετρο (m) 1700-2000 **Άνθιση** Μαι, Ιουν

- ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΔΙΑΤΗΡΗΣΗΣ -

Κόκκινο Βιβλίο:

WCMC-IUCN: V

MIPSG:

Νέα Κατηγορία IUCN: VU

Κριτήρια D - εύρος εξάπλωσης μικρότερο από 100 km² [VU]

Κατάσταση Διατήρησης - Απειλές

Το Άλυσσο του Λασιθίου έχει περιορισμένη εξάπλωση και περιορισμένο, αλλά δυσπρόσιτο ενδιαίτημα. Είναι σπάνιο είδος, αλλά δεν δίνονται στοιχεία για τον ακριβή αριθμό και το μέγεθος των πληθυσμών του. Ανάλογα με τα στοιχεία αυτά θα μπορούσε να ενταχθεί σε μεγαλύτερη κατηγορία κινδύνου.

- ΚΑΘΕΣΤΩΣ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ -

Π.Δ. (67/1981): Y

BERNE:

CITES:

Οδηγία 92/43/ΕΟΚ:

Περιοχές ΦΥΣΗ 2000: GR4320002 (το σύνολο του πληθυσμού)

Μέτρα Προστασίας

Δεν έχουν ληφθεί μέτρα για την προστασία του. Απαιτείται αξιολόγηση των πληθυσμών.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ: MFG*, EFK, FCA, L518

Πρόγραμμα ARCHI-MED, Δράση 2.1
ΑΠΕΙΛΟΥΜΕΝΑ ΕΝΔΗΜΙΚΑ ΕΙΔΗ ΤΗΣ ΧΛΩΡΙΔΑΣ ΣΤΗ ΝΟΤΙΑ ΕΛΛΑΔΑ

Cruciferae

Alyssum samium Dudley & Christodoulakis

Συνώνυμα

Περιγραφή Μικρό θαμνώδες φυτό (χαμαίφυτο) καλυμένο με πυκνό αργυρόγκριζο τρίχωμα. Έχει ξυλώδη βάση και πολλά λεπτεπίλεπτα κλαδιά με πυκνό φύλλωμα προς την κορυφή τους που σχηματίζουν "μαξιλαράκια" μεγέθους 5x15 εκ. Τα άνθη βγαίνουν πολλά μαζί 4 σέπαλα καλυμένα με αργυρόγκριζο τρίχωμα (πέφτουν γρήγορα) και 4 αχνοκίτρινα πέταλα. Οι καρποί (κέρατα) είναι πρασινωποί ή ελαφρά γκριζοί, τριχωτοί, ωοειδείς, και φουσκωμένοι.

Ιδιότητες

Εξάπλωση Ενδημικό του όρους Κέρκης
Σάμος: όρος Κέρκης πάνω από τους Δρακαίους

Ενδιαίτημα Σχισμές ή κοιλότητες διαβρωμένων ασβεστολιθικών βράχων με λίγο χώμα, στη ζώνη των Daphno-Festucetalia.

Υψόμετρο (m) 800-950 **Άνθιση** [Απρ]

- ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΔΙΑΤΗΡΗΣΗΣ -

Κόκκινο Βιβλίο:

WCMC-IUCN:

MIPSG:

Νέα Κατηγορία IUCN: VU

Κριτήρια D - εύρος εξάπλωσης μικρότερο από 100 km²

Κατάσταση Διατήρησης - Απειλές

Το Άλυσσο της Σάμου έχει πολύ περιορισμένη εξάπλωση, ωστόσο αποτελεί χαρακτηριστικό είδος της βλάστησης (αν και με μικρή κάλυψη) στα ορεινά βραχολίβαδα του Κέρκη. Η σπανιότητά του το κάνει εύτρωτο στις διαταράξεις, φυσικές ή μη. Δεν δίνονται καθόλου στοιχεία σχετικά με τον ακριβή αριθμό και το μέγεθος των υποληθυσμών ούτε για τις τάσεις τους. Λόγω της πολύ περιορισμένης εξάπλωσής του, η οποιαδήποτε υποβάθμιση του πληθυσμού (για παράδειγμα από τη βόσκηση που πλήττει την περιοχή όπου αναπτύσσεται) θα το κατέτασσε στα κινδυνεύοντα (EN) ή και στα κρισίμως κινδυνεύοντα (CR) είδη.

- ΚΑΘΕΣΤΩΣ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ -

Π.Δ. (67/1981):

BERNE:

CITES:

Οδηγία 92/43/ΕΟΚ:

Περιοχές ΦΥΣΗ 2000: GR4120003 (το σύνολο του πληθυσμού)

Μέτρα Προστασίας

Δεν έχουν ληφθεί μέτρα για την προστασία του. Απαιτείται αξιολόγηση των πληθυσμών.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ: L975, L753*, L796

Πρόγραμμα ARCHI-MED, Δράση 2.1
ΑΠΕΙΛΟΥΜΕΝΑ ΕΝΔΗΜΙΚΑ ΕΙΔΗ ΤΗΣ ΧΛΩΡΙΔΑΣ ΣΤΗ ΝΟΤΙΑ ΕΛΛΑΔΑ

Cruciferae

Alyssum sphacioticum Boiss. & Heldr.

Συνώνυμα *Alyssum atlanticum sensu Sm.*

Περιγραφή Μικρό ημιθαμνώδες φυτό (χαμαίφυτο). Οι μη ανθοφόροι βλαστοί είναι ξαπλωτοί ενώ οι ανθοφόροι είναι όρθιοι και φτάνουν τα 10 εκ. Τα φύλλα είναι γκριζοπράσινα και τριχωτά. Τα άνθη έχουν 4 σέπαλα και 4 κίτρινα πέταλα. Οι καρποί (κέρατα) είναι τριχωτοί, ωοειδείς, και φουσκωμένοι.

Ιδιότητες

Εξάπλωση Ενδημικό της Κρήτης
Λευκά Όρη: όρη Άγιο Πνεύμα, Μαύρη, Αγκασωτή, Τροχάρης, Σωρός, Ανατολικές Παχνές, Θεόδωρος, Κακοβόλι, Ψάρι, Κάστρο, Στέρνες. Οροσειρά Ίδης: όρη Τίμιος Σταυρός, Κούσσακας

Ενδιαίτημα Κινούμενοι και κάπως σταθεροποιημένοι ασβεστολιθικοί λιθώνες; κοινότητες των *Peucedanum alpinum*-*Cynoglossum sphacioticum*.

Υψόμετρο (m) 1550-2400 **Άνθιση** Μαι, Ιουν, (Ιουλ)

- ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΔΙΑΤΗΡΗΣΗΣ -

Κόκκινο Βιβλίο: V

WCMC-IUCN: V

MIPSG: VU

Νέα Κατηγορία IUCN: ?VU/EN

Κριτήρια B - εύρος εξάπλωσης μικρότερο από 5000 km² και συνεχής υποβάθμιση του ενδιαίτηματος σε συνδυασμό με υποπληθυσμούς πιθανώς μικρότερους από 250 άτομα [EN] ή από 1000 άτομα [VU]

Κατάσταση Διατήρησης - Απειλές

Το σφακיאνό Άλυσσο έχει σχετικά περιορισμένη εξάπλωση και περιορισμένο, αλλά σχετικά δυσπρόσιτο ενδιαίτημα. Οι πληθυσμοί του είναι μικροί, αλλά θεωρείται χαρακτηριστικό είδος της βλάστησης των λιθώνων (αραιές κοινότητες) στην περιοχή εξάπλωσής του. Απειλή για τους πληθυσμούς του αποτελεί η βόσκηση η οποία υποβαθμίζει την εγγενή αναπαραγωγή [RDB]. Δεν δίνονται στοιχεία για τον ακριβή αριθμό και το μέγεθος των υποπληθυσμών ή για τις τάσεις τους. Ανάλογα με τα στοιχεία αυτά θα μπορούσε να καταταχτεί σε κατηγορία μεγαλύτερου κινδύνου.

- ΚΑΘΕΣΤΩΣ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ -

Π.Δ. (67/1981): Y

BERNE:

CITES:

Οδηγία 92/43/ΕΟΚ:

Περιοχές ΦΥΣΗ 2000: GR4330005
GR4340008

Μέτρα Προστασίας

Δεν έχουν ληφθεί μέτρα για την προστασία του. Απαιτείται αξιολόγηση των πληθυσμών.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ: RDB*, MFG, EFK, FCA, L522

Πρόγραμμα ARCHI-MED, Δράση 2.1
ΑΠΕΙΛΟΥΜΕΝΑ ΕΝΔΗΜΙΚΑ ΕΙΔΗ ΤΗΣ ΧΛΩΡΙΔΑΣ ΣΤΗ ΝΟΤΙΑ ΕΛΛΑΔΑ

Cruciferae

Alyssum tenium Halacsy

Συνώνυμα

Περιγραφή Ημιθαμνώδεις, χνουδωτό φυτό (χαμαίφυτο) με ένα ξυλώδη πολυετή βλαστό και αρκετά γερά ή όρθια κλαδιά. Οι ανθοφόροι βλαστοί που τα 30 εκ συχνά διακλαδίζονται και τα άνθη φτιάχνουν ένα "μπουκέτο" ενώ οι χαμηλότεροι κλάδοι γίνονται μοβ-καφέ. Τα φύλλα είναι από πάνω γκριζοπράσινα και από κάτω λευκοπράσινα με πιο πυκνό χνούδι. Τα άνθη έχουν 4 χνουδωτά σέπαλα και 4 ανοιχτοκίτρινα και επίσης χνουδωτά πέταλα. Ο καρπός (κέρας) είναι ωοειδής και χνουδωτός.

Ιδιότητες

Εξάπλωση Ενδημικό της Τήνου
Τήνος: όρος Τσιμέντας (Τσικνιάς)

Ενδιαίτημα Ανοικτές διαβρωμένες πλαγιές, σε σχιστόλιθους με αραιή βλάστηση, σε φρυγανικές κοινότητες.

Υψόμετρο (m) 100-700 **Άνθιση** Μαι, Ιουν

- ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΔΙΑΤΗΡΗΣΗΣ -

Κόκκινο Βιβλίο: V

WCMC-IUCN: R

MIPSG: EN*

Νέα Κατηγορία IUCN: VU/?CR

Κριτήρια B - εύρος εξάπλωσης μικρότερο από 100 km² και πραγματική έκταση του πληθυσμού μικρότερη από 10 km² σε συνδυασμό με μία μόνο θέση και πιθανή υποβάθμιση του ενδιαιτήματος [CR]
D - εύρος εξάπλωσης μικρότερο από 100 km² [VU]

Κατάσταση Διατήρησης - Απειλές

Το Άλυσσο της Τήνου έχει πολύ περιορισμένη εξάπλωση, ωστόσο στην περιοχή αυτή είναι κοινό είδος της φρυγανικής βλάστησης αν και με μικρή σχετικά κάλυψη. Η σπανιότητά του το κάνει εύρωστο στις διαταράξεις, φυσικές ή μη. Η περιοχή βόσκειται αλλά δεν είναι γνωστή η επίδραση της βόσκησης στον πληθυσμό του. Επίσης, δεν είναι γνωστά το ακριβές μέγεθος του συνολικού πληθυσμού ή οι τάσεις τους. Ανάλογα με τα στοιχεία αυτά θα μπορούσε να καταταχτεί σε κατηγορία μεγαλύτερου κινδύνου.

- ΚΑΘΕΣΤΩΣ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ -

Π.Δ. (67/1981): Y

BERNE:

CITES:

Οδηγία 92/43/ΕΟΚ:

Περιοχές ΦΥΣΗ 2000: GR4220019 (?το σύνολο του πληθυσμού)

Μέτρα Προστασίας

Δεν έχουν ληφθεί μέτρα για την επί τόπου προστασία του. Ως προς την εκτός τόπου διατήρησή του, καλλιεργείται σε 2 βοτανικούς κήπους του εξωτερικού. Απαιτείται αξιολόγηση των πληθυσμών.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ: RDB, FE, FAe, L010

Πρόγραμμα ARCHI-MED, Δράση 2.1
ΑΠΕΙΛΟΥΜΕΝΑ ΕΝΔΗΜΙΚΑ ΕΙΔΗ ΤΗΣ ΧΛΩΡΙΔΑΣ ΣΤΗ ΝΟΤΙΑ ΕΛΛΑΔΑ

Cruciferae

***Draba strasseri* Greuter**

Συνώνυμα

Περιγραφή Μικρό πολυετές ποώδες φυτό (ημικρυπτόφυτο) με ύψος 7-8 εκ. Τα φύλλα είναι στενά και σχηματίζουν ρόδακα στη βάση. Οι βλαστοί σκεπάζονται από τρίχωμα. Τα άνθη βγαίνουν 5-10 μαζί. Οι καρποί (κέρατα) είναι χνουδωτοί, πεπλατυσμένοι μεγέθους 10-12χ2-3 χιλ.

Ιδιότητες

Εξάπλωση Ενδημικό της Πελοποννήσου
Όρος Πάρνων: όρος Προφήτης Ηλίας ανατολικά του χωριού Μολάοι, ?κεντρικό τμήμα

Ενδιαίτημα

Υψόμετρο (m) [1070-1070] **Άνθιση**

- ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΔΙΑΤΗΡΗΣΗΣ -

Κόκκινο Βιβλίο:

WCMC-IUCN:

MIPSG:

Νέα Κατηγορία IUCN: VU

Κριτήρια D - εύρος εξάπλωσης μικρότερο από 100 km² [VU]
D - πιθανότητα γνωστό από λιγότερες από 5 θέσεις [VU]

Κατάσταση Διατήρησης - Απειλές

Η Ντράμπα του Strasser είναι ένα είδος που ανακαλύφθηκε σχετικά πρόσφατα (έχει δημοσιευτεί μία μόνο θέση εξάπλωσής της) και ίσως δεν είναι γνωστοί όλοι οι πληθυσμοί της. Δεν δίνεται καμμία πληροφορία σχετικά με το μέγεθος ή την κατάσταση των πληθυσμών της ή για το ενδιαίτημά της. Ανάλογα με τα στοιχεία αυτά θα μπορούσε να καταταχτεί σε μεγαλύτερη κατηγορία κινδύνου.

- ΚΑΘΕΣΤΩΣ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ -

Π.Δ. (67/1981):

BERNE:

CITES:

Οδηγία 92/43/ΕΟΚ:

Περιοχές ΦΥΣΗ 2000: GR2520006
GR2540001

Μέτρα Προστασίας

Δεν έχουν ληφθεί μέτρα για την προστασία της. Απαιτείται αξιολόγηση του γνωστού πληθυσμού και εντοπισμός νέων πιθανών θέσεων.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ: AFE, L942

Πρόγραμμα ARCHI-MED, Δράση 2.1
ΑΠΕΙΛΟΥΜΕΝΑ ΕΝΔΗΜΙΚΑ ΕΙΔΗ ΤΗΣ ΧΛΩΡΙΔΑΣ ΣΤΗ ΝΟΤΙΑ ΕΛΛΑΔΑ

Cruciferae

Erysimum naxense Snogerup

Συνώνυμα

Περιγραφή Πολυετής μικρός θάμνος (χαμαίφυτο) με ύψος 30-70 εκ. Ζει 6-11 χρόνια και ανθίζει συνήθως τον 6ο χρόνο. Έχει χοντρό κεντρικό βλαστό με φύλλα σε ρόδακα στη βάση τους και με χαρακτηριστικές "ουλές" από τα παλιά φύλλα και από κανένα έως λίγους πλευρικούς κλάδους. Στην άκρη του κεντρικού βλαστού βγαίνει μια μεγάλη ομάδα με 100-300 άνθη που δεν ανοίγουν όλα μαζί. Έχουν πράσινα ή κιτρινοπράσινα σέπαλα και κίτρινα (έντονα ή αχνά) πέταλα με σχήμα όνυχα και ελαφριά μυρωδιά μελιού.

Ιδιότητες Πιθανή πηγή γενετικής ποικιλομορφίας για καλλιεργούμενα είδη *Erysimum* (*E. cheiri*)

Εξάπλωση Ενδημικό της Νάξου
Νάξος: όρος Κόρωνος (ΔΒΔ του χωριού Σκάδο), νότια του χωριού Κόρωνος, όρμος Λιόνα (γκρεμοί Δ και ΔΝΔ του όρμου), ΒΑ της Απειράθου, όρος Φανάρι (βόρεια της κορυφής ανατολικής της Μονής, ΑΝΑ της Μονής), όρος Ζεύς (νότια της κορυφής, νότια της Φιλωτής), όρος Αμμομάχη (ΝΑ τμήμα, νότια της κορυφής, ανατολικά του Σταυρού Κεραμωτής), ΒΒΑ του Αγίου Στεφάνου

Ενδιαίτημα Ανοικτοί κρημνοί, απότομοι βράχοι σε ρεματιές, σε σκληρούς ασβεστόλιθους.

Υψόμετρο (m) (100-) 500-800 **Άνθιση**

- ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΔΙΑΤΗΡΗΣΗΣ -

Κόκκινο Βιβλίο: R

WCMC-IUCN: R

MIPSG: VU

Νέα Κατηγορία IUCN: VU

Κριτήρια D - εύρος εξάπλωσης μικρότερο από 100 km²

Κατάσταση Διατήρησης - Απειλές

Το Ερύσιμο της Νάξου έχει περιορισμένη εξάπλωση και μικρούς ως πολύ μικρούς πληθυσμούς [RDB], είναι ωστόσο γνωστό από αρκετές θέσεις και το ενδιαίτημά του είναι γενικά δυσπρόσιτο. Η επικοινωνία γίνεται και με τον αέρα και με διάφορα είδη εντόμων. Καθώς το είδος ανθίζει μόνο μία (το πολύ δύο) φορές στη διάρκεια της ζωής του και τα σπέρματά του φυτρώνουν αμέσως (δεν δημιουργείται τράπεζα σπερμάτων), η εγγενής αναπαραγωγή του εξαρτάται απόλυτα από τη συνεχή κατάσταση του ενδιαίτηματος των μητρικών φυτών [RDB].

- ΚΑΘΕΣΤΩΣ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ -

Π.Δ. (67/1981): Y

BERNE:

CITES:

Οδηγία 92/43/ΕΟΚ:

Περιοχές ΦΥΣΗ 2000: GR4220014 (το μεγαλύτερο τμήμα του πληθυσμού)

Μέτρα Προστασίας

Δεν έχουν ληφθεί μέτρα για την προστασία του. Απαιτείται αξιολόγηση των πληθυσμών.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ: RDB, FE, L129*, L869

Πρόγραμμα ARCHI-MED, Δράση 2.1
ΑΠΕΙΛΟΥΜΕΝΑ ΕΝΔΗΜΙΚΑ ΕΙΔΗ ΤΗΣ ΧΛΩΡΙΔΑΣ ΣΤΗ ΝΟΤΙΑ ΕΛΛΑΔΑ

Cruciferae

Erysimum senoneri (Heldr. & Sart.) Wettst. subsp. *amorginum* Snogerup

Συνώνυμα

Περιγραφή Θάμνος ή υπόθαμνος (χαμαίφυτο) που ζει για 3-17 χρόνια. Έχει ένα κεντρικό βλαστό με πολλούς κλάδους όρθιους που φτάνουν τα 15-45 εκ. ή αδύναμους και πλαγιαστούς (όταν φυτρώνει μέσα από θάμνους το μήκος των κλάδων μπορεί να φτάσει το 1 μέτρο). Τα φύλλα είναι χνουδωτά και εκείνα της βάσης σχηματίζουν ρόδακα. Τα άνθη βγαίνουν σε ομάδες των 2-25 και δεν ανοίγουν όλα μαζί (ανοίγουν ανά 1-4 άνθη σε κάθε ομάδα). Έχουν 4 κίτρινα ή κιτρινοπράσινα σέπαλα και 4 έντονα κίτρινα πέταλα με σχήμα όνυχα και ελαφριά μυρωδιά μελιού. Οι καρποί (κεράτα) έχουν μία σειρά από σπέρματα που περιβάλλονται από λεπτό "φτερό".

Ιδιότητες Πιθανή πηγή γενετικής ποικιλομορφίας για καλλιεργούμενα είδη *Erysimum* (*E. cheiri*)

Εξάπλωση Ενδημικό της Αμοργού
Αμοργός: 1.5 km νότιο του Ακρ. Μούρος, 2 km ΝΝΔ της Χώρας, Κατάπολα, όρος Προφήτης Ηλίας (Δ-ΝΔ & ΒΑ της κορυφής, δυτικές πλαγιές), 1-1.5 km ΝΔ του χωριού Ποταμός, Λαγκάδα (Ν και Α της Λαγκάδας), όρος Κρικέλας

Ενδιαίτημα Κυρίως μέσα σε πυκνούς θάμνους των φρυγάνων, σπανιότερα σε ανοικτό βραχώδες έδαφος και σε κρημνούς.

Υψόμετρο (m) 150-750 **Άνθιση** ?[Ιαν, Φεβ, Μαρ, Απρ, Μαι]

- ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΔΙΑΤΗΡΗΣΗΣ -

Κόκκινο Βιβλίο: V

WCMC-IUCN: nt

MIPSG: VU

Νέα Κατηγορία IUCN: VU

Κριτήρια D - εύρος εξάπλωσης μικρότερο από 100 km²

Κατάσταση Διατήρησης - Απειλές

Το ενδημικό της Αμοργού Ερύσιμο του Σένονερ έχει περιορισμένη εξάπλωση είναι ωστόσο γνωστό από αρκετές θέσεις με σχετικά μεγάλους πληθυσμούς [RDB] και το ενδιαίτημά του αν και σχετικά περιορισμένο δεν είναι άμεσα απειλούμενο. Η επικονίαση γίνεται και με τον αέρα και με διάφορα είδη εντόμων. Είναι πιθανό ότι αποτελεί φρυγανικό οικοτύπο του χασμοφυτικού *Erysimum senoneri* και λόγω της μεγαλύτερης έκτασης του ενδιαιτήματός του στο νησία απειλεί την υπάρξη του τυπικού υποείδους (με το οποίο υβριδίζει) που περιορίζεται στην κορυφή του Κρικέλα. Λόγω του περιορισμένου ενδιαιτήματός του εξαρτάται απόλυτα από τη διατήρηση των χρήσεων γης στην Αμοργό [RDB]. Ανάλογα με το μέγεθος των πληθυσμών θα μπορούσε να καταταχτεί σε μεγαλύτερη κατηγορία κινδύνου.

- ΚΑΘΕΣΤΩΣ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ -

Π.Δ. (67/1981):

BERNE:

CITES:

Οδηγία 92/43/ΕΟΚ:

Περιοχές ΦΥΣΗ 2000: GR4220012 (?1/2 του πληθυσμού)

Μέτρα Προστασίας

Δεν έχουν ληφθεί μέτρα για την προστασία του. Απαιτείται αξιολόγηση των πληθυσμών και παρακολούθηση της εξέλιξης του ενδιαιτήματός του.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ: RDB*, FE, L129*

Πρόγραμμα ARCHI-MED, Δράση 2.1
ΑΠΕΙΛΟΥΜΕΝΑ ΕΝΔΗΜΙΚΑ ΕΙΔΗ ΤΗΣ ΧΛΩΡΙΔΑΣ ΣΤΗ ΝΟΤΙΑ ΕΛΛΑΔΑ

Cruciferae

Erysimum senoneri (Heldr. & Sart.) Wettst. subsp. *icaricum* Snogerup

Συνώνυμα

Περιγραφή Θάμνος ή υπόθαμνος (χαμαίφυτο) ύψους 20-50 εκ. που ζει για 4-6 χρόνια. Έχει ένα κεντρικό βλαστό απ' όπου βγαίνουν πλάγιοι ανθοφόροι κλάδοι και κοντοί μη ανθοφόροι βλαστοί. Τα φύλλα είναι χνουδωτά. Τα άνθη βγαίνουν σε ομάδες των 10-30 και δεν ανοίγουν όλα μαζί (ανοίγουν ανά 2-6 άνθη σε κάθε ομάδα) και έχουν 4 κιτρινοπράσινα σέπαλα και 4 έντονα κίτρινα πέταλα με σχήμα όνυχα και ελαφριά μυρωδιά μελιού. Οι καρποί (κεράτα) έχουν μία σειρά από σπέρματα που περιβάλλονται από λεπτό "φτερό".

Ιδιότητες Πιθανή πηγή γενετικής ποικιλομορφίας για καλλιεργούμενα είδη *Erysimum* (*E. cheiri*)

Εξάπλωση Ενδημικό της Ικαρίας
Ικαρία: έχει βρεθεί σε 5 μόνο γκρεμούς στο κεντρικό τμήμα του νησιού: 1.5 km ανατολικά της Μεσαριάς, όρος στο ΝΔ τμήμα του Αθέρα (δυτικό τμήμα, Β και ΒΔ της κορυφής πάνω από την Πλαγιά), επάνω από την Περιχού

Ενδιαίτημα Κρημνοί σε ασβεστόλιθους και σχιστόλιθους; υποχρεωτικό χασμόφυτο.

Υψόμετρο (m) 250-750 **Άνθιση** ?[Ιαν, Φεβ, Μαρ, Απρ, Μαι]

- ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΔΙΑΤΗΡΗΣΗΣ -

Κόκκινο Βιβλίο: V

WCMC-IUCN: nt

MIPSG: VU

Νέα Κατηγορία IUCN: VU

Κριτήρια D - εύρος εξάπλωσης μικρότερο από 100 km² [VU]
D - γνωστό από λιγότερες από 5 θέσεις

Κατάσταση Διατήρησης - Απειλές

Το ενδημικό της Ικαρίας *Ερύσιμο* του Σένονερ έχει πολύ περιορισμένη εξάπλωση και εξειδικευμένο αλλά δυσπρόσιτο ενδιαίτημα. Λόγω της περιορισμένης εξάπλωσής του είναι ευαίσθητο σε φυσικές ή μη διαταράξεις αλλά οι ανθρωπογενείς επιδράσεις δεν αποτελούν προς το παρόν απειλή. Ανάλογα με το μέγεθος των πληθυσμών του θα μπορούσε να καταταχτεί σε μεγαλύτερη κατηγορία κινδύνου.

- ΚΑΘΕΣΤΩΣ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ -

Π.Δ. (67/1981):

BERNE:

CITES:

Οδηγία 92/43/ΕΟΚ:

Περιοχές ΦΥΣΗ 2000: GR4120004

Μέτρα Προστασίας

Δεν έχουν ληφθεί μέτρα για την προστασία του. Απαιτείται αξιολόγηση των πληθυσμών.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ: RDB*, FE, L129*

Πρόγραμμα ARCHI-MED, Δράση 2.1
ΑΠΕΙΛΟΥΜΕΝΑ ΕΝΔΗΜΙΚΑ ΕΙΔΗ ΤΗΣ ΧΛΩΡΙΔΑΣ ΣΤΗ ΝΟΤΙΑ ΕΛΛΑΔΑ

Cruciferae

***Iberis runemarkii* Greuter & Burdet**

Συνώνυμα *Iberis arbuscula* Runemark

Περιγραφή Ημιθαμνώδεις φυτό (χαμαίφυτο) με ένα κεντρικό βλαστό και αντίθετα πλάγια κλαδιά που το κάνουν να μοιάζει με "καντηλέρι". Οι ανθοφόροι κλάδοι έχουν μικρά αντίθετα φύλλα και στην κορυφή 2-3 ομάδες από άνθη. Τα άνθη είναι μικρά και βγαίνουν σε ομάδες των 15-70 σχηματίζοντας μια σχεδόν σφαιρική "ομπρέλλα". Κάθε μικρό άνθος έχει 4 πρασινωπά σέπαλα με λευκά περιθώρια και μία ρόδινη κηλίδα στην κορυφή και 4 ρόδινα ως λευκά πέταλα. Οι καρποί (κέρατα) έχουν ωοειδές σχήμα και περιβάλλονται από λεπτό "φτερό".

Ιδιότητες

Εξάπλωση Ενδημικό της Ικαρίας
Ικαρία: σύστημα ασβεστολιθικών βράχων στο ΝΔ τμήμα του όρους Αθέρας 2-3 km Β του χωριού Πλαγιά

Ενδιαίτημα Κρημνοί σε ασβεστόλιθους.

Υψόμετρο (m) 600-800 **Άνθιση** Μαι, Ιουν

- ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΔΙΑΤΗΡΗΣΗΣ -

Κόκκινο Βιβλίο: V

WCMC-IUCN: E

MIPSG: VU

Νέα Κατηγορία IUCN: VU/?EN

Κριτήρια D - εύρος εξάπλωσης μικρότερο από 100 km² [VU]

D - 1 μόνο γνωστή θέση [VU]

D - πληθυσμός πιθανώς μικρότερος από 1000 άτομα [VU] ή από 250 άτομα [EN]

Κατάσταση Διατήρησης - Απειλές

Η Ιβηρίς του Runemark είναι γνωστή από ένα μόνο γκρεμό (200 m ύψος και 2 km μήκος) στην Ικαρία. Το ακριβές μέγεθος του πληθυσμού δεν είναι γνωστό καθώς παρατηρήθηκαν λίγα άτομα αλλά ήταν δύσκολο να ερευνηθεί όλος ο γκρεμός [RDB]. Είναι πιθανό να απαντά και σε άλλους δυσπρόσιτους γκρεμούς της περιοχής που είναι σχεδόν αδύνατο να ερευνηθούν εξονυχιστικά. Καθώς το ενδιαίτημά της είναι εξαιρετικά δυσπρόσιτο δεν διατρέχει άμεσο κίνδυνο, είναι ωστόσο ευαίσθητη στις διαταράξεις, τυχαίες ή μη. Η κατασκευή δρόμου στην περιοχή εξάπλωσής της δεν φαίνεται να προς το παρόν να απειλεί τον πληθυσμό καθώς γίνεται στη βάση των βράχων (μεταξύ ασβεστολιθικού-σχιστολιθικού τμήματος). Η καλύτερη κατάταξη σε κατηγορία κινδύνου απαιτεί καλύτερη εκτίμηση του μεγέθους του πληθυσμού.

- ΚΑΘΕΣΤΩΣ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ -

Π.Δ. (67/1981): Y

BERNE: Y

CITES:

Οδηγία 92/43/ΕΟΚ: II*/IV

Περιοχές ΦΥΣΗ 2000: GR4120004 (το σύνολο του πληθυσμού)

Μέτρα Προστασίας

Δεν έχουν ληφθεί μέτρα για την προστασία της. Απαιτείται αξιολόγηση του πληθυσμού. Κατά την κατασκευή έργων στην περιοχή θα πρέπει να ληφθεί μέριμνα ώστε να διατηρηθούν στο ελάχιστο οι διαταραχές του ασβεστολιθικού τμήματος των βράχων.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ: RDB*, FT

Πρόγραμμα ARCHI-MED, Δράση 2.1
ΑΠΕΙΛΟΥΜΕΝΑ ΕΝΔΗΜΙΚΑ ΕΙΔΗ ΤΗΣ ΧΛΩΡΙΔΑΣ ΣΤΗ ΝΟΤΙΑ ΕΛΛΑΔΑ

Cruciferae

Ricotia isatoides (Barbey) B.L. Burt

Συνώνυμα *Peltaria isatoides* W. Barbey

Περιγραφή Μικρό, σαρκώδες πολυετές ποώδες φυτό (ημικρυπτόφυτο) με ύψος 15-20 εκ. Έχει 4 σέπαλα και 4 πέταλα με πορφυρά χροιά ή λευκά με ιώδεις φλέβες. Ο καρπός (κέρας) έχει μέγεθος 10-12x6-8 χιλ. και περιβάλλεται από στενό "φτερό".

Ιδιότητες

Εξάπλωση Ενδημικό της Καρπάθου
Karpathos (Profitis Ilias Mt by Aperi & Mesi Mt, Meloura Mt by Volada, Kollas Mt between Aperi-Mertonas, NE of Volada, NW of Avlona towards Vrykounta)

Ενδιαίτημα Ασβεστούχοι λιθώνες.

Υψόμετρο (m) 450-700 **Άνθιση** Μαρ, Απρ, Μαι

- ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΔΙΑΤΗΡΗΣΗΣ -

Κόκκινο Βιβλίο: V

WCMC-IUCN: V

MIPSG: VU

Νέα Κατηγορία IUCN: ?VU/EN

Κριτήρια B - εύρος εξάπλωσης μικρότερο από 5000 km² και πιθανότατα πραγματική έκταση των πληθυσμών μικρότερη από 10 km² και πιθανή υποβάθμιση ορισμένων θέσεων σε συνδυασμό με υποπληθυσμούς μικρότερους από 250 άτομα [EN] ή μικρότερους από 1000 άτομα [VU]

Κατάσταση Διατήρησης - Απειλές

Η Ρικότια η ισατοειδής έχει περιορισμένη εξάπλωση και περιορισμένο ενδιαίτημα, είναι ωστόσο διαδεδομένη στους λιθώνες της Καρπάθου και αποτελεί χαρακτηριστικό και συχνά επικρατές είδος της βλάστησης στις θέσεις αυτές, αν και με μικρή κάλυψη καθώς οι κοινότητες είναι πάντα αραιές. Το ενδιαίτημά της είναι δυσπρόσιτο και απειλείται κυρίως από κατασκευαστικά έργα. Δεν είναι γνωστό το ακριβές μέγεθος του συνολικού πληθυσμού.

- ΚΑΘΕΣΤΩΣ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ -

Π.Δ. (67/1981): Y

BERNE:

CITES:

Οδηγία 92/43/ΕΟΚ:

Περιοχές ΦΥΣΗ 2000: GR4210002
GR4210003

Μέτρα Προστασίας

Δεν έχουν ληφθεί μέτρα για την προστασία της. Απαιτείται αξιολόγηση των πληθυσμών.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ: RDB*, EFK, FCA, FAe, FE

Πρόγραμμα ARCHI-MED, Δράση 2.1
ΑΠΕΙΛΟΥΜΕΝΑ ΕΝΔΗΜΙΚΑ ΕΙΔΗ ΤΗΣ ΧΛΩΡΙΔΑΣ ΣΤΗ ΝΟΤΙΑ ΕΛΛΑΔΑ

Cruciferae

***Rorippa icarica* Rech.f.**

Συνώνυμα

Περιγραφή Πολυετής πόα (ημικρυπτόφυτο) που ανθίζει από τον πρώτο χρόνο της ζωής της. Έχει ξυλώδη, διακλαδισμένη βάση που κάθε χρόνο βγάζει τους νέους ποώδεις ανθοφόρους βλαστούς με ύψος 5-20 εκ. και μερικούς κοντούς μη ανθοφόρους βλαστούς. Τα άνθη βγαίνουν 5-15 μαζί στις άκρες των βλαστών ή των κλάδων τους και έχουν 3-4 σέπαλα και ανοιχτοπράσινα με στενό λευκό περιθώριο και 3-4 πέταλα κίτρινα με λευκωπή βάση.

Ιδιότητες

Εξάπλωση Ενδημικό της Ικαρίας
Ικαρία: όρος Αθέρας (περιοχή από την κορυφή ως 3 km ΒΑ της κορυφής), όρος Μέλισσα (ΝΑ της κορυφής στην βραχώδη κοιλάδα βόρεια του χωριού Τραπάλο)

Ενδιαίτημα Υγρές θέσεις συνήθως σε κρημνούς, βάσεις κρημνών και βράχους ή ανάμεσα σε μεγάλους βράχους σε ρέματα, μόνο σε σχιστόλιθους ή σε άλλα μη ασβεστολιθικά υποστρώματα.

Υψόμετρο (m) 300-1000 **Άνθιση** Ιουν, Ιουλ

- ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΔΙΑΤΗΡΗΣΗΣ -

Κόκκινο Βιβλίο: V

WCMC-IUCN: R

MIPSG: VU

Νέα Κατηγορία IUCN: VU

Κριτήρια D - εύρος εξάπλωσης μικρότερο από 100 km²

D - λιγότερες από 5 γνωστές θέσεις

Κατάσταση Διατήρησης - Απειλές

Η Ρορίπα της Ικαρίας έχει πολύ περιορισμένη εξάπλωση σε μόνο 2 περιοχές στην Ικαρία. Ωστόσο, το ενδιαίτημά της δεν είναι ευπρόσιτο και ειδικά η νοτιοδυτική περιοχή είναι απομακρυσμένη και δυσπρόσιτη, έτσι το είδος δεν απειλείται προς το παρόν [RDB]. Δεν δίνονται ακριβή στοιχεία για το μέγεθος των πληθυσμών, ανάλογα με τα στοιχεία αυτά θα μπορούσε να καταταχτεί σε μεγαλύτερη κατηγορία κινδύνου.

- ΚΑΘΕΣΤΩΣ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ -

Π.Δ. (67/1981): Y

BERNE:

CITES:

Οδηγία 92/43/ΕΟΚ:

Περιοχές ΦΥΣΗ 2000: GR4120004 (το σύνολο του πληθυσμού)

Μέτρα Προστασίας

Δεν έχουν ληφθεί μέτρα για την προστασία της. Απαιτείται αξιολόγηση των πληθυσμών.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ: RDB, FT, FAe*

Πρόγραμμα ARCHI-MED, Δράση 2.1
ΑΠΕΙΛΟΥΜΕΝΑ ΕΝΔΗΜΙΚΑ ΕΙΔΗ ΤΗΣ ΧΛΩΡΙΔΑΣ ΣΤΗ ΝΟΤΙΑ ΕΛΛΑΔΑ

Cruciferae

***Thlaspi zaffranii* (F.K. Meyer) Greuter & Burdet**

Συνώνυμα *Noccaea zaffranii* F.K. Meyer

Περιγραφή Μικρό ποώδες φυτό (χαμαίφυτο) χωρίς τρίχωμα, αλλά καλυμμένη με λευκωπή "σκόνη". Τα φύλλα της βάσης είναι συνήθως σαρκώδη και σχηματίζουν ρόδακα απ' όπου βγαίνουν οι ανθοφόροι βλαστοί ύψους 3-5 εκ. Τα άνθη βγαίνουν 12-32 μαζί. Οι καρποί (κέρατα) είναι ωοειδείς και πεπλατυσμένοι μεγέθους 5-6x3-4 χιλ.

Ιδιότητες

Εξάπλωση Ενδημικό των Λευκών Ορέων
Λευκά Όρη: όρος Βολακιάς (ΒΔ του φαραγγιού της Σαμαριάς), όρος Γίνγιλος (ΒΔ του φαραγγιού της Σαμαριάς), όρος Κάστρο (νότιες πλαγιές ΒΑ της Ανόπολης), βόρεια της Ανόπολης (νότια της κορυφής Κακοβόλι και ανατολικά της Αμμουντζάρας), Χωραφά Κορυφή (νότιες πλαγιές βόρεια της Ανόπολης)

Ενδιαίτημα Ασβεστούχοι λιθώνες.

Υψόμετρο (m) 1500-1990 **Άνθιση** ?Μαι

- ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΔΙΑΤΗΡΗΣΗΣ -

Κόκκινο Βιβλίο: V

WCMC-IUCN: V

MIPSG: VU

Νέα Κατηγορία IUCN: VU/?EN

Κριτήρια B - εύρος εξάπλωσης μικρότερο από 100 km² σε συνδυασμό με πιθανή συνεχή υποβάθμιση των πληθυσμών και υποπληθυσμούς πιθανώς μικρότερους από 250 άτομα ή με μέχρι 5 γνωστές θέσεις [EN]
D - εύρος εξάπλωσης μικρότερο από 100 km² [VU]

Κατάσταση Διατήρησης - Απειλές

Το Θλάσπι του Zaffran έχει περιορισμένη εξάπλωση. Απειλείται από τη βόσκηση η οποία έχει ως αποτέλεσμα την υποβάθμιση της εγγενούς αναπαραγωγής και επίσης υπάρχει η απειλή της υπερσυλλογής [RDB]. Γενικά, οι γνώσεις για το είδος αυτό είναι πολύ λίγες. Δεν δίνονται στοιχεία σχετικά με τον ακριβή αριθμό και το μέγεθος των υποπληθυσμών. Ανάλογα με τα στοιχεία αυτά θα μπορούσε να καταταχτεί σε μεγαλύτερη κατηγορία κινδύνου.

- ΚΑΘΕΣΤΩΣ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ -

Π.Δ. (67/1981):

BERNE:

CITES:

Οδηγία 92/43/ΕΟΚ:

Περιοχές ΦΥΣΗ 2000: GR4340008 (το σύνολο του πληθυσμού)

Μέτρα Προστασίας

Δεν έχουν ληφθεί μέτρα για την προστασία του. Απαιτείται αξιολόγηση των πληθυσμών.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ: RDB, FCA, EFK, L518, L346

Πρόγραμμα ARCHI-MED, Δράση 2.1
ΑΠΕΙΛΟΥΜΕΝΑ ΕΝΔΗΜΙΚΑ ΕΙΔΗ ΤΗΣ ΧΛΩΡΙΔΑΣ ΣΤΗ ΝΟΤΙΑ ΕΛΛΑΔΑ

Cyperaceae

Carex cretica Gradstein & Kern

Συνώνυμα

Περιγραφή Πολυετές ποώδες φυτό (ημικρυπτόφυτο) που σχηματίζει αραιά "μαξιλάρια" με βλαστούς ύψους 10-35 cm, άκαμπτους και γωνιώδεις. Τα φύλλα είναι ωχροπράσινα ή γκριζοπράσινα, πλάτους ως 3 mm και πιο κοντά από τους βλαστούς. Η βάση του βλαστού τυλίγεται από καφέ φυλλώδεις δομές. Τα μικρά άνθη βγαίνουν σε επιμήκεις ομάδες, χωριστά τα αρσενικά και τα θηλυκά, τα πρώτα ψηλά, τα δεύτερα συχνά κοντά στη βάση του βλαστού.

Ιδιότητες

Εξάπλωση Ενδημικό Κρήτης-Ικαρίας
Δ Κρήτη: Κίσαμος (Κουτσοματάδος, ΝΝΔ πάνω από την Άνω Μηλιά, μεταξύ Κωσταγιάννηδων-Βερπαθιανών, Έλος), Κυδωνία (κοιλιάδα Φασά). Ανατολικό Αιγαίο: Ικαρία (Β του Αγίου Νικολάου, περιοχή Καρκιναγρίου)

Ενδιαίτημα Παρόχθια δάση πλατάνου, όχθες ρυακιών σε μακί, κοιλάδες με μικρά ποτάμια, άλλες υγρές θέσεις. Χαρακτηριστικό είδος της μεταβατικής ζώνης μεταξύ υδρόβιας βλάστησης και πλατανοδάσους, συμμετέχει συχνά στη βλάστηση των υγρών λιβαδιών και σε κοινότητες υγρών βραχδών θέσεων.

Υψόμετρο (m) 250-600 **Άνθιση** Απρ, Μαι, Ιουν, Ιουλ

- ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΔΙΑΤΗΡΗΣΗΣ -

Κόκκινο Βιβλίο:

WCMC-IUCN: V

MIPSG:

Νέα Κατηγορία IUCN: ?VU/EN

Κριτήρια B - συνολική έκταση των πληθυσμών πιθανότατα μικρότερη από 10 km² και υποβάθμιση του ενδιαίτηματος σε συνδυασμό με υποπληθυσμούς πιθανότατα μικρότερους από 250 άτομα [EN] ή από 1000 άτομα [VU]
D - περίπου 5 μόνο γνωστές θέσεις [VU]

Κατάσταση Διατήρησης - Απειλές

Η κρητική Κάρεξ (είδος βούρλων) έχει πολύ περιορισμένη εξάπλωση και στην Κρήτη και στην Ικαρία και το ενδιαίτημά της είναι επίσης περιορισμένο. Ως υδρόφιλο είδος είναι ευάλωτη στις μεταβολές της υδρολογικής κατάστασης, στις επεμβάσεις στη ροή και την κοίτη των ποταμών όπου απαντά και πιθανώς στη ρύπανση των υδάτων. Στην Κρήτη (Κουτσοματάδος, Φασάς κ.α.) επικρατεί σε κοινότητες που καταλαμβάνουν στενή ζώνη αλλά είναι συχνά πυκνές. Στην περιοχή του Κίσαμου οι έντονες επεμβάσεις στην υδρολογία (αποστραγγίσεις) και οι άλλες ανθρωπογενείς δραστηριότητες αποτελούν απειλή για όλα τα υδρόφιλα είδη ενώ στην περιοχή του Φασά ορισμένες θέσεις απειλούνται από υπερβολική άρδευση και κατασκευές.

- ΚΑΘΕΣΤΩΣ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ -

Π.Δ. (67/1981): Y

BERNE:

CITES:

Οδηγία 92/43/ΕΟΚ:

Περιοχές ΦΥΣΗ 2000: GR4120004
GR4340004 (το μεγαλύτερο τμήμα του πληθυσμού)
GR4340006

Μέτρα Προστασίας

Δεν έχουν ληφθεί μέτρα για την προστασία του. Απαιτείται αξιολόγηση και παρακολούθηση των πληθυσμών. Επίσης είναι απαραίτητη η διατήρηση του καθεστώτος της ροής και της κατάστασης της κοίτης των ρεμάτων-ποταμών όπου απαντά.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ: FE, FT, L257, L01, L012

Πρόγραμμα ARCHI-MED, Δράση 2.1
ΑΠΕΙΛΟΥΜΕΝΑ ΕΝΔΗΜΙΚΑ ΕΙΔΗ ΤΗΣ ΧΛΩΡΙΔΑΣ ΣΤΗ ΝΟΤΙΑ ΕΛΛΑΔΑ

Dipsacaceae

***Lomelosia minoana* (P.H. Davis) Greuter & Burdet subsp. *asterusica* (Greuter) Greuter & Burdet**

Συνώνυμα *Scabiosa cretica* *Scabiosa cretica sensu Baldacci 1903, p.p.*; *Fl. Aeg. p.p.*
Scabiosa minoana (P.H. Davis) Greuter subsp. *asterusica* Greuter

- Περιγραφή** Νάνος μαξιλαρόμορφος θάμνος (χαμαίφυτο) με ύψος 10-30 εκ και διάμετρο ως 40 εκ. Τα φύλλα είναι αντίθετα με σχήμα ελλειψοειδές και καλύπτονται από πυκνό και μακρύ, μεταξένιο ασημί τρίχωμα. Τα άνθη βγαίνουν σε κεφάλια με πολλά αχνά μπλε-ρόδινα ανθίδια, στη μέση του δίσκου πιο κοντά και στην περιφέρεια μακρύτερα.
- Ιδιότητες** Θεωρείται υπολειμματικό είδος με επιστημονική αξία.
- Εξάπλωση** Ενδημικό της Κρήτης
Αστερούσια Όρη: Κόφινας (γκρεμός νότιας έκθεσης κάτω από την κορυφή), Όροσειρά Ίδης (μεταξύ Νίδας-Κρουσώνα)
- Ενδιαίτημα** Κρημνοί σε ασβεστούχο πέτρωμα; υποχρεωτικό χασμόφυτο.
- Υψόμετρο (m)** 1150-1200 Άνθιση Μαι, Ιουν, Ιουλ, Αυγ

- ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΔΙΑΤΗΡΗΣΗΣ -

Κόκκινο Βιβλίο: V

WCMC-IUCN: R

MIPSG: VU

Νέα Κατηγορία IUCN: VU

Κριτήρια D - Εύρος εξάπλωσης μικρότερο από 100 km² [VU]
D - λιγότερες από 5 θέσεις [VU]

Κατάσταση Διατήρησης - Απειλές

Η ενδημική στα Αστερούσια Λομελόσια του Μίνωα έχει εξαιρετικά περιορισμένη εξάπλωση (η παρουσία της στην Ίδη βασίζεται σε παλιά και αμφίβολη αναφορά), εξειδικευμένο ενδιαίτημα και μικρούς πληθυσμούς (RDB). Η περιορισμένη εξάπλωσή της την κάνει ευαίσθητη στις διαταράξεις, αλλά ο βιότοπός της είναι δυσπρόσιτος και δεν απειλείται άμεσα από ανθρωπογενείς επεμβάσεις. Δεν είναι γνωστό το ακριβές μέγεθος του πληθυσμού ή οι τάσεις του. Λόγω της πολύ περιορισμένης εξάπλωσής της, ανάλογα με τα στοιχεία αυτά και ειδικά αν διαπιστωνόταν οποιαδήποτε υποβάθμιση του πληθυσμού θα μπορούσε να καταταχτεί σε μεγαλύτερη κατηγορία κινδύνου.

- ΚΑΘΕΣΤΩΣ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ -

Π.Δ. (67/1981): (Y)

BERNE:

CITES:

Οδηγία 92/43/ΕΟΚ:

Περιοχές ΦΥΣΗ 2000: GR4310005 (?το σύνολο του πληθυσμού)

Μέτρα Προστασίας

Δεν έχουν ληφθεί μέτρα για την προστασία της. Απαιτείται αξιολόγηση των πληθυσμών.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ: RDB*, EFK, FCA, L1247

Πρόγραμμα ARCHI-MED, Δράση 2.1
ΑΠΕΙΛΟΥΜΕΝΑ ΕΝΔΗΜΙΚΑ ΕΙΔΗ ΤΗΣ ΧΛΩΡΙΔΑΣ ΣΤΗ ΝΟΤΙΑ ΕΛΛΑΔΑ

Dipsacaceae

Lomelosia minoana* (P.H. Davis) Greuter & Burdet subsp. *minoana

Συνώνυμα *Scabiosa cretica* (L.) Greuter & Burdet subsp. *minoana* P.H. Davis
Scabiosa cretica sensu auct. cret. Fl. Aeg. p.p. (non L. 1753 s.str.)
Scabiosa minoana (P.H. Davis) Greuter
Scabiosa minoana (P.H. Davis) Greuter subsp. *minoana*
Trochocephalus minoanus (P.H. Davis) J. Holub

Περιγραφή Νάνος μαξιλαρόμορφος θάμνος (χαμαίφυτο) με ύψος 10-30 εκ και διάμετρο ως 40 εκ. Τα φύλλα είναι αντίθετα, με σχήμα ελλειψοειδές-ωοειδές και καλύπτονται από κοντό, μεταξένιο ασημί τρίχωμα. Τα άνθη βγαίνουν σε κεφάλια με πολλά αγνά μπλε-ρόδινα ανθίδια, στη μέση του δίσκου πιο κοντά και στην περιφέρεια μακρύτερα.

Ιδιότητες Καλλωπιστικό, κατάλληλο για αποκατάσταση διαταραγμένων βραχιδών περιοχών. Θεωρείται υπολειμματικό είδος με επιστημονική αξία.

Εξάπλωση Ενδημικό της Δίκτης
Οροσειρά Δίκτης: μεταξύ Αφέντη Χριστού-Μεταξοχωρίου, περιοχή Ψυχρού, φαράγγι Ψωριάρη, όρος Αφέντης Σαρακήνος, κοντά στην Κασταμονίτσα, βόρειες πλαγιές του όρους Κούπα πάνω από το Μιλλιαράδο

Ενδιαίτημα Κρημνοί σε ασβεστόχο πέτρωμα.

Υψόμετρο (m) 450-1500 **Άνθιση** Μαι, Ιουν, Ιουλ, Αυγ

- ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΔΙΑΤΗΡΗΣΗΣ -

Κόκκινο Βιβλίο:

WCMC-IUCN: R

MIPSG:

Νέα Κατηγορία IUCN: ?LRnt/VU

Κριτήρια D - εύρος εξάπλωσης λίγο μεγαλύτερο από 100 km²

Κατάσταση Διατήρησης - Απειλές

Η Λομελόσια του Μίνωα (τυπικό υποείδος) έχει σχετικά περιορισμένη εξάπλωση στην οροσειρά της Δίκτης και περιορισμένο ενδιαίτημα, αλλά έχει βρεθεί σε αρκετές γενικά δυσπρόσιτες θέσεις. Δεν δίνονται πληροφορίες σχετικά με τον ακριβή αριθμό και το μέγεθος των πληθυσμών της. Ανάλογα με τα στοιχεία αυτά θα μπορούσε να καταταχτεί σε μεγαλύτερη κατηγορία κινδύνου.

- ΚΑΘΕΣΤΩΣ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ -

Π.Δ. (67/1981): (Υ)

BERNE:

CITES:

Οδηγία 92/43/ΕΟΚ:

Περιοχές ΦΥΣΗ 2000: GR4310006
GR4320002

Μέτρα Προστασίας

Δεν έχουν ληφθεί μέτρα για την επί τόπου προστασία της. Απαιτείται αξιολόγηση των πληθυσμών. Ως προς την εκτός τόπου προστασία, καλλιεργείται σε ένα Βοτανικό Κήπο της Μεγάλης Βρετανίας.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ: EFK, FCA, L1247, L518, L1583

Πρόγραμμα ARCHI-MED, Δράση 2.1
ΑΠΕΙΛΟΥΜΕΝΑ ΕΝΔΗΜΙΚΑ ΕΙΔΗ ΤΗΣ ΧΛΩΡΙΔΑΣ ΣΤΗ ΝΟΤΙΑ ΕΛΛΑΔΑ

Euphorbiaceae

***Euphorbia sultan-hassei* Strid**

Συνώνυμα *Euphorbia bivonae* sensu Turland 1989, non Steud
Euphorbia myrsinites sensu Rechinger 1944

Περιγραφή Θάμνος (νανο-φανερόφυτο), σχεδόν σφαιρικός, χωρίς αγκάθια με ύψος και διάμετρο ως 1,5 μέτρο. Τα κλαδιά δεν είναι πυκνά, φέρουν "ουλές" από τα παλαιά φύλλα και έχουν ανοιχτό κοκκινο-καφέ φλοιό με επιμήκη "κανάλια". Τα φύλλα ανοιχτοπράσινα φύλλα (κάπως λευκωπά στην κάτω επιφάνεια) είναι πυκνά και βγαίνουν σπειροειδώς γύρω από τα κλαδιά. Τα άνθη βγαίνουν σε ομάδες, τα κύαθια, με τη χαρακτηριστική μορφή "καλαθιού" που περιέχει τα άρρενα άνθη (σαν σωλήνες) και ένα μεγάλο θήλυ άνθος (σαν σφαίρα) και επίσης 4 μεγάλους γαλακτοφόρους αδένες. Τα σπέρματα έχουν τραχειά επιφάνεια και φέρουν ένα λευκωπό, ημισφαιρικό εξάρτημα, το ελαιόσωμα που χρησιμεύει για να προσελκύει τα μυρμήγκια που διασπείρουν τα σπέρματα.

Ιδιότητες

Εξάπλωση Ενδημικό της Δυτικής Κρήτης
Φαράγγι Ίμπρου, φαράγγι Σαμαριάς (κατώτερο τμήμα και έξοδος στην Αγία Ρουμέλη), φαράγγι Αράδαινας, φαράγγι Ασφένδου (κατώτερο τμήμα Β του Αγίου Γεωργίου).

Ενδιαίτημα Κρηνοί σε φαράγγια, σε ασβεστούχο πέτρωμα.

Υψόμετρο (m) 0-500 **Άνθιση** (Ιαν, Φεβ), Μαρ, Απρ

- ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΔΙΑΤΗΡΗΣΗΣ -

Κόκκινο Βιβλίο:

WCMC-IUCN: V

MIPSG:

Νέα Κατηγορία IUCN: VU/?EN

Κριτήρια D - λιγότερες από 5 γνωστές θέσεις [VU]
D - συνολικός πληθυσμός πιθανώς μικρότερος από 1000 [VU] ή από 250 [EN] άτομα

Κατάσταση Διατήρησης - Απειλές

Η Ευφόρβια sultan-hassei έχει σχετικά περιορισμένη εξάπλωση και περιορισμένο, αλλά δυσπρόσιτο ενδιαίτημα. Είναι είδος που περιγράφηκε πρόσφατα και μπορεί να βρίσκεται και σε άλλα φαράγγια της νοτιοδυτικής Κρήτης (L336). Η περιορισμένη εξάπλωσή του το κάνει ευαίσθητο στις διαταράξεις, αλλά φαίνεται ότι δεν κινδυνεύει άμεσα από ανθρωπογενείς επεμβάσεις. Δεν έχει γίνει ακριβής εκτίμηση όλων των πληθυσμών, αλλά φαίνεται ότι ο μεγαλύτερος βρίσκεται στην Ίμβρο ενώ στην Αράδαινα παρατηρήθηκε 1 μόνο άτομο [L336]. Η καλύτερη κατάταξή του σε κατηγορία κινδύνου εξαρτάται από ακριβές μέγεθος και τις τάσεις των πληθυσμών.

- ΚΑΘΕΣΤΩΣ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ -

Π.Δ. (67/1981):

BERNE:

CITES:

Οδηγία 92/43/ΕΟΚ:

Περιοχές ΦΥΣΗ 2000: GR4340008 (το μεγαλύτερο τμήμα του πληθυσμού)
GR4340012

Μέτρα Προστασίας

Δεν έχουν ληφθεί μέτρα για την προστασία της. Απαιτείται αξιολόγηση των πληθυσμών.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ: EFK, FCA, L265*, L336, L1583

Πρόγραμμα ARCHI-MED, Δράση 2.1
ΑΠΕΙΛΟΥΜΕΝΑ ΕΝΔΗΜΙΚΑ ΕΙΔΗ ΤΗΣ ΧΛΩΡΙΔΑΣ ΣΤΗ ΝΟΤΙΑ ΕΛΛΑΔΑ

Geraniaceae

***Erodium chrysanthum* L'Her. ex DC.**

Συνώνυμα *Erodium absinthoides* Willd. subsp. *chrysanthum* (L'Herit. ex DC.) Maire & Pettimengin

Περιγραφή Πολυετής πόα (ημικρυπτόφυτο), με αργυρόχρωμα τρίχωμα και ύψος 3-12 εκ. Τα άνθη βγαίνουν σε ομάδες των 2-6 με σχήμα "ομπρέλλας". Έχουν 5 σέπαλα που καταλήγουν σε αιχμηρό και λεπτό άκρο και 5 ωοειδή, κίτρινα στο χρώμα του λεμονιού πέταλα. Οι καρποί έχουν δύο μέρη ενωμένα (μερικόρπια) που καταλήγουν σε ράμφος.

Ιδιότητες

Εξάπλωση Ενδημικό Πελοποννήσου-Στερεάς Ελλάδας
Πελοπόννησος: Χελμός, Λιβαδάκι, Ταύγετος, Ξεροβούνα, Κυλλήνη, Πάρνων, Μαίναλον. Στερεά Ελλάδα: Κιθαιρών, Πατέρας, Παρνασσός, Γκιώνα.

Ενδιαίτημα Ασβεστολιθικοί λιθώνες και πετρώδη υψώματα.

Υψόμετρο (m) 1000-2200 **Άνθιση** Μαι, Ιουν, Ιουλ, Αυγ

- ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΔΙΑΤΗΡΗΣΗΣ -

Κόκκινο Βιβλίο:

WCMC-IUCN: V

MIPSG:

Νέα Κατηγορία IUCN: ?LRnt

Κριτήρια

Κατάσταση Διατήρησης - Απειλές

Το χρυσανθές Ερώδιον έχει σχετικά περιορισμένη εξάπλωση, αλλά είναι γνωστό από αρκετές θέσεις στους ορεινούς όγκους της Στερεάς και της Πελοποννήσου. Πολλές από τις θέσεις στις οποίες απαντά έχουν υποστεί διαταράξεις από υπερβόσκηση, τουρισμό, και μεταλλευτικές δραστηριότητες (βωξίτης), αλλά δεν είναι γνωστές οι επιπτώσεις στους πληθυσμούς του είδους [L138]. Δεν δίνονται στοιχεία για τον ακριβή αριθμό, το μέγεθος ή τις τάσεις των πληθυσμών. Λόγω της πιθανής υποβάθμισης του πληθυσμού, αν οι υποπληθυσμοί είναι μικρότεροι από 250 ή από 1000 άτομα το είδος θα χαρακτηριζόταν κινδυνεύον (EN) ή εύρωτο (VU), αντίστοιχα.

- ΚΑΘΕΣΤΩΣ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ -

Π.Δ. (67/1981): Y

BERNE: Y

CITES:

Οδηγία 92/43/ΕΟΚ:

Περιοχές ΦΥΣΗ 2000: GR1420003
GR2320002
GR2450002
GR2450005
GR2520001
GR2520006
GR2530001
GR2550006

Μέτρα Προστασίας

Δεν έχουν ληφθεί μέτρα για την επί τόπου προστασία του. Απαιτείται αξιολόγηση των πληθυσμών. Ως προς την εκτός τόπου προστασία, καλλιεργείται σε 12 Βοτανικούς Κήπους του εξωτερικού.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ: MFG, L756, L530, L138

Πρόγραμμα ARCHI-MED, Δράση 2.1
ΑΠΕΙΛΟΥΜΕΝΑ ΕΝΔΗΜΙΚΑ ΕΙΔΗ ΤΗΣ ΧΛΩΡΙΔΑΣ ΣΤΗ ΝΟΤΙΑ ΕΛΛΑΔΑ

Globulariaceae

***Globularia stygia* Orph. ex Boiss.**

Συνώνυμα *Globularia cordifolia* subsp. *stygia* (Orph.) Wettst.

Περιγραφή Μικρό, πολυετές φυτό (χαμαίφυτο) που σχηματίζει μικρές τούφες σαν "χαλάκια". Οι λεπτοί βλαστοί έρπουν και μέρος τους είναι θαμμένο στο έδαφος από όπου βλαστάνουν νέα φυτά. Τα άνθη βγαίνουν σε μεγάλα, σφαιρικά "κεφάλια" που αποτελούνται από πολλά μικρά, σωληνωτά ανθίδια με μπλε ως μπλε-πορφυρά χροιά

Ιδιότητες Καλλωπιστικό.

Εξάπλωση Ενδημικό της Πελοποννήσου
Ταΰγετος (Ξεροβούνα), Χελμός, Κυλλήνη

Ενδιαίτημα Σχισμές και επίπεδες προεξοχές σε ασβεστολιθικούς βράχους σε ανοιχτές θέσεις και σκιερά λαγκάδια, χαρακτηριστικό των κοινοτήτων των λιθώνων και στερεών πετροστιβάδων με *Aster alpinus*, επίσης σε δάση μαύρης πεύκης και ελάτης, κατά προτίμηση σε μάλλον σκιερές και υγρές θέσεις.

Υψόμετρο (m) 1300-2300 **Άνθιση** Ιουν, Ιουλ

- ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΔΙΑΤΗΡΗΣΗΣ -

Κόκκινο Βιβλίο: V

WCMC-IUCN: E

MIPSG:

Νέα Κατηγορία IUCN: ?VU/EN

Κριτήρια B - εύρος εξάπλωσης μικρότερο από 5000 km² και πραγματική έκταση μικρότερη από 500 km² και πιθανή υποβάθμιση του πληθυσμού σε συνδυασμό με υποπληθυσμούς πιθανώς μικρότερους από 250 άτομα [EN] ή από 1000 άτομα [VU]

Κατάσταση Διατήρησης - Απειλές

Η Γλοβουλάρια της Στυγός έχει σχετικά περιορισμένη εξάπλωση, περιορισμένο ενδιαίτημα (οι κοινότητες στις οποίες συμμετέχει με αξιολογητή κάλυψη έχουν πολύ περιορισμένη έκταση) και μικρούς πληθυσμούς. Ωστόσο, θεωρείται χαρακτηριστικό είδος των κοινοτήτων των πετρωδών θέσεων και το ενδιαίτημά της είναι σχετικά δυσπρόσιτο. Φαίνεται ότι δεν αντιμετωπίζει άμεσο κίνδυνο, αλλά λόγω των μικρών πληθυσμών και της περιορισμένης εξάπλωσής της είναι ευαίσθητη στις διαταράξεις. Επίσης αντιμετωπίζει της απειλή της υπερσυλλογής για επιστημονικούς σκοπούς ή για την καλλιέργεια. Ανάλογα με το ακριβές μέγεθος και τις τάσεις των πληθυσμών θα μπορούσε να καταταχτεί σε μεγαλύτερη ή μικρότερη κατηγορία κινδύνου.

- ΚΑΘΕΣΤΩΣ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ -

Π.Δ. (67/1981): Y

BERNE: Y

CITES:

Οδηγία 92/43/ΕΟΚ: II*/IV

Περιοχές ΦΥΣΗ 2000: GR2320002
GR2530001
GR2550006

Μέτρα Προστασίας

Δεν έχουν ληφθεί μέτρα για την προστασία της, αλλά ήδη οι θέσεις όπου απαντά στον Χελμό βρίσκονται υπό προστασία (Αισθητικό Δάσος, SPA) και αναμένεται να προστατευθούν και οι υπόλοιπες περιοχές εξάπλωσής της (ανήκουν όλες στο δίκτυο ΦΥΣΗ2000). Απαιτείται αξιολόγηση των πληθυσμών.

BIBΛΙΟΓΡΑΦΙΑ: RDB*, MFG, L138, L395

Πρόγραμμα ARCHI-MED, Δράση 2.1
ΑΠΕΙΛΟΥΜΕΝΑ ΕΝΔΗΜΙΚΑ ΕΙΔΗ ΤΗΣ ΧΛΩΡΙΔΑΣ ΣΤΗ ΝΟΤΙΑ ΕΛΛΑΔΑ

Gramineae

***Sesleria doerfleri* Hayek**

Συνώνυμα

Περιγραφή Πολυετές ποώδες φυτό (ημικρυπτόφυτο) που σχηματίζει συμπαγείς συστάδες καθώς η έρπουσα βάση του βλαστού διακλαδίζεται. Τα φωτεινά πράσινα φύλλα είναι μακριά και λεπτά (50 x 0,5 cm), κάπως δερματώδη και λεία, με λεία περιθώρια, αλλά στην άκρη γίνονται οξύληκτα με τραχειά περιθώρια. Οι ανθοφόροι βλαστοί είναι πολύ λεπτοί. Τα άνθη σχηματίζουν μία πολύ πυκνή επιμήκη ταξιανθία.

Ιδιότητες

Εξάπλωση Ενδημικό της Κρήτης
Επ. Σφακίων: φαράγγι μεταξύ Σαμαριάς-Αγίας Ρουμέλης, Ποταμός φαράγγι Α του φαραγγιού της Σαμαριάς. Επ. Ρεθύμνης: Κουτσουνάρα φαράγγι (Β πλαγιές του όρους Κρουνερίτη πάνω από το Ρουμπάδο), Πρασσιανό φαράγγι (ανώτερο τμήμα πάνω από τις Πρασσιές). Επ. Αγίου Βασιλείου: Κοτσύφου φαράγγι μεταξύ Αγίου Ιωάννη-Σελλίων, όρος Κουρούπα (Α πρόποδες ΝΝΔ του Κοξαρέ), Κουρταλιώτικο φαράγγι (κοντά στο δρόμο). Επ. Αμαρίου: όρος Κέδρος (Β πλευρά)

Ενδιαίτημα Ασβεστολιθικοί κρημνοί, συχνά σκιεροί και υγροί, πολλές φορές σε φαράγγια; υποχρεωτικό χασμόφυτο.

Υψόμετρο (m) 100-1300 **Άνθιση** Μαρ, Απρ, Μαι

- ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΔΙΑΤΗΡΗΣΗΣ -

Κόκκινο Βιβλίο: V

WCMC-IUCN: R

MIPSG: VU

Νέα Κατηγορία IUCN: ?LRnt

Κριτήρια

Κατάσταση Διατήρησης - Απειλές

Η Σεσλέρια του Doerfler έχει περιορισμένη εξάπλωση (έχει βρεθεί σε 9 συνολικά θέσεις) και μερικοί από τους πληθυσμούς της είναι μικροί [RDB]. Το γεγονός αυτό την κάνει ευάλωτη στις διαταράξεις τυχαίες ή μη, ειδικά τους μικρότερους πληθυσμούς. Επιπλέον αντιμετωπίζει τον κίνδυνο υπερσυλλογής για επιστημονικούς σκοπούς καθώς μερικές θέσεις της είναι ευπρόσιτες [RDB]. Δεν δίνονται στοιχεία για το ακριβές μέγεθος του συνολικού πληθυσμού ή τις τάσεις τους. Ανάλογα με τα στοιχεία αυτά θα μπορούσε να καταταχτεί σε μεγαλύτερη ή μικρότερη κατηγορία κινδύνου. Οποιαδήποτε μείωση του πληθυσμού ή υποβάθμιση του ενδιαίτηματος θα καταστήσει το είδος εύτρωτο [VU] ή και κινδυνεύον [EN].

- ΚΑΘΕΣΤΩΣ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ -

Π.Δ. (67/1981): Y

BERNE:

CITES:

Οδηγία 92/43/ΕΟΚ:

Περιοχές ΦΥΣΗ 2000: GR4330002
GR4330003
GR4330004
GR4340008

Μέτρα Προστασίας

Δεν έχουν ληφθεί μέτρα για την προστασία του. Απαιτείται αξιολόγηση και παρακολούθηση των πληθυσμών.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ: RDB*, L430, L750, L1583

Πρόγραμμα ARCHI-MED, Δράση 2.1
ΑΠΕΙΛΟΥΜΕΝΑ ΕΝΔΗΜΙΚΑ ΕΙΔΗ ΤΗΣ ΧΛΩΡΙΔΑΣ ΣΤΗ ΝΟΤΙΑ ΕΛΛΑΔΑ

Guttiferae

***Hypericum aciferum* (Greuter) N.K.B. Robson**

Συνώνυμα *Elodes acifera* Greuter

- Περιγραφή** Χαμηλός θάμνος (χαμαίφυτο) με ύψος 20-30 εκ. που σχηματίζει "χαλάκια" μήκους από λίγα ως 60 εκ. Τα φύλλα είναι μακριά και λεπτά με δερματώδη υφή. Τα άνθη έχουν 5 κίτρινα πέταλα και στο κέντρο τους οι κιτρινωποί στήμονες ενώνονται σε 3 ομάδες.
- Ιδιότητες** Αρωματικό-φαρμακευτικό, κατάλληλο για αποκατάσταση διαταραγμένων βραχιδών περιοχών.
- Εξάπλωση** Ενδημικό της νοτιοδυτικής Κρήτης
Σφακιά: φαράγγι Δώματα, φαράγγι Τρυπητή, ανατολικά του φαραγγιού της Τρυπητής
- Ενδιαίτημα** Σκιεροί κρημνοί σε ασβεστούχο πέτρωμα και συμπαγείς βράχοι κοντά στη θάλασσα, κατά προτίμηση σε βόρειες εκθέσεις; χασμόφυτο, ?ανθεκτικό στον ψεκασμό με θαλασσινό νερό.
- Υψόμετρο (m)** 4-50 **Άνθιση** Ιουν, Ιουλ, Αυγ, Σεπ, Οκτ

- ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΔΙΑΤΗΡΗΣΗΣ -

Κόκκινο Βιβλίο: E
WCMC-IUCN: E
MIPSG: CR

Νέα Κατηγορία IUCN: EN

Κριτήρια C - συνολικός πληθυσμός μικρότερος από 250 άτομα [EN]
D - λιγότερες από 5 γνωστές θέσεις [VU]
D - εύρος εξάπλωσης μικρότερο από 100 km² [VU]

Κατάσταση Διατήρησης - Απειλές

Το Υπερικόν το οξύφερον (φύλλα με οξεία όψη) έχει εξαιρετικά περιορισμένη εξάπλωση και περιορισμένο αν και όχι ευπρόσιτο ενδιαίτημα. Οι πληθυσμοί του είναι μικροί, 35 άτομα στα Δώματα και 50-60 άτομα στο φαράγγι της Τρυπητής [RDB, L333]. Το μικρό μέγεθος των πληθυσμών και η μικρή εξάπλωση το καθιστούν εύρωστο στις διαταράξεις, φυσικές ή μη, αλλά δεν φαίνεται να αντιμετωπίζει προβλήματα προς το παρόν. Ωστόσο, οποιαδήποτε μείωση του πληθυσμού ή υποβάθμιση του ενδιαίτηματος θα το καθιστούσε κρισίμως κινδυνεύον.

- ΚΑΘΕΣΤΩΣ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ -

Π.Δ. (67/1981):

BERNE: Y

CITES:

Οδηγία 92/43/ΕΟΚ: II*/IV

Περιοχές ΦΥΣΗ 2000: GR4340008 (το σύνολο του πληθυσμού)

Μέτρα Προστασίας

Δεν έχουν ληφθεί μέτρα για την επί τόπου προστασία του. Απαιτείται αυτοοικολογική και συνοικολογική μελέτη των πληθυσμών και μελέτη της δυναμικής τους. Ως προς την εκτός τόπου προστασία, καλλιεργείται στον Βοτανικό Κήπο του Ηρακλείου.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ: RDB*, EFK, FCA, L408*, L336, L1583

Πρόγραμμα ARCHI-MED, Δράση 2.1
ΑΠΕΙΛΟΥΜΕΝΑ ΕΝΔΗΜΙΚΑ ΕΙΔΗ ΤΗΣ ΧΛΩΡΙΔΑΣ ΣΤΗ ΝΟΤΙΑ ΕΛΛΑΔΑ

Guttiferae

***Hypericum jovis* Greuter**

Συνώνυμα

Περιγραφή	Εντυπωσιακός μικρός θάμνος (χαμαίφυτο) με πολλά κλαδιά που σχηματίζουν "χαλάκια" ή μαξιλαράκια με ύψος 10-60 εκ. και πλάτος ως 40 εκ. Τα φύλλα βγαίνουν σε ομάδες των 4 και είναι λεπτά-γραμμοειδή με μαύρα στίγματα (από αδένες). Τα άνθη έχουν 5 κίτρινα πέταλα που σχηματίζουν άστρο και στο κέντρο τους υψώνονται οι λεπτοί κίτρινοι στήμονες (ενωμένοι σε 3 ομάδες).
Ιδιότητες	Καλλωπιστικό, αρωματικό-φαρμακευτικό, κατάλληλο για αποκατάσταση διαταραγμένων βραχωδών περιοχών. Θεωρείται υπολειμματικό είδος με επιστημονική αξία.
Εξάπλωση	Ενδημικό της Κεντρικής Κρήτης Γιούχτας όρος (Α πλευρά της κορυφής, Β πλευρά), Αστερούσια Όρη: Κόφινας (Β πλευρά), Οροσειρά Τδης: φαράγγι δυτικά του χωριού Καμάρες, όρος Μαύρη, Επ. Μαλεβιζίου
Ενδιαίτημα	Κρημνοί σε ασβεστόχο πέτρωμα; χασμόφυτο.
Υψόμετρο (m)	550-1500 Άνθιση Απρ, Μαι, Ιουν

- ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΔΙΑΤΗΡΗΣΗΣ -

Κόκκινο Βιβλίο: V

WCMC-IUCN: V

MIPSG: VU

Νέα Κατηγορία IUCN: ?VU/EN

Κριτήρια B - εύρος εξάπλωσης μικρότερο από 5000 km² σε συνδυασμό με πιθανή υποβάθμιση του πληθυσμού και με υποπληθυσμούς μικρότερους από 250 άτομα [EN] ή από 1000 άτομα [VU]

Κατάσταση Διατήρησης - Απειλές

Το Υπερικόν του Δία έχει σχετικά περιορισμένη εξάπλωση και περιορισμένο αλλά γενικά δυσπρόσιτο ενδιαίτημα. Τρεις από τους πληθυσμούς του αποτελούνται από λίγα άτομα και ένας τουλάχιστον είναι σε ευπρόσιτη θέση [RDB]. Η περιορισμένη εξάπλωση και οι μικροί πληθυσμοί το καθιστούν ευαίσθητο στις διαταράξεις. Απειλείται από την υπερσυλλογή για επιστημονικούς ή άλλους σκοπούς [RDB]. Δεν είναι γνωστά το ακριβές μέγεθος και οι τάσεις των πληθυσμών του. Ανάλογα με τα στοιχεία αυτά θα μπορούσε να καταταχτεί σε μεγαλύτερη κατηγορία κινδύνου.

- ΚΑΘΕΣΤΩΣ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ -

Π.Δ. (67/1981): Y

BERNE:

CITES:

Οδηγία 92/43/ΕΟΚ:

Περιοχές ΦΥΣΗ 2000: GR4310002
GR4310005
GR4330005

Μέτρα Προστασίας

Δεν έχουν ληφθεί μέτρα για την προστασία του. Απαιτείται αξιολόγηση των πληθυσμών.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ: RDB*, EFK, FCA, L253, L1583

Πρόγραμμα ARCHI-MED, Δράση 2.1
ΑΠΕΙΛΟΥΜΕΝΑ ΕΝΔΗΜΙΚΑ ΕΙΔΗ ΤΗΣ ΧΛΩΡΙΔΑΣ ΣΤΗ ΝΟΤΙΑ ΕΛΛΑΔΑ

Guttiferae

Hypericum kelleri Baldacci

Συνώνυμα

Περιγραφή Πολύ μικρό θαμνώδες φυτό (χαμαίφυτο) που σχηματίζει "χαλάκια". Οι λεπτοί (σαν σύρματα) και με πολλές διακλαδώσεις βλαστοί του έρπουν και σε πολλά σημεία ριζώνουν δίνοντας νέα φυτά. Τα φύλλα έχουν λίγα μαύρα στίγματα. Τα άνθη με 4-5 κίτρινα (με λίγα μαύρα στίγματα) πέταλα και κόκκινη χροιά στην κάτω επιφάνεια έχουν σχήμα άστρου που στο κέντρο του υψώνονται οι λεπτοί, κίτρινοι στήμονες.

Ιδιότητες ?Πιθανώς αρωματικό-φαρμακευτικό.

Εξάπλωση Ενδημικό της Κρήτης
Ευρύτερη περιοχή των Λευκών Ορέων: Ομαλός, Αγριμοκεφαλή, Καλλέργη, Λιβάδα, Λινές, Ακόνες, Κατσιβέλι, όρος Κάστρο, όρος Ψιλάφι, όρος Μελιντάου, όρος Ξερακοκεφάλια, όρος Ορνιό, όρος Βολακιάς, όρος Άγιο Πνεύμα, όρος Αγκαθές, μεταξύ Αργυρούπολης-Καλλικράτη. ?Οροσειρά Ίδης. ?Ορος Κέδρος.

Ενδιαίτημα Επίπεδες αργιλώδεις κοιλάτες και κάποτε περιθώρια χωραφιών, επίσης σε λιθώνες και σχιστώδεις/σχιστολιθικές πλαγιές; χαρακτηριστικό και συχνό είδος των δολίνων

Υψόμετρο (m) (300-) 1050-2000 **Άνθιση** Μαι, Ιουν, Ιουλ, (Αυγ)

- ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΔΙΑΤΗΡΗΣΗΣ -

Κόκκινο Βιβλίο: V

WCMC-IUCN: V

MIPSG: VU

Νέα Κατηγορία IUCN: ?VU/EN

Κριτήρια B - εύρος εξάπλωσης μικρότερο από 5000 km² και πιθανή υποβάθμιση του ενδιαίτηματος σε συνδυασμό με υποπληθυσμούς πιθανώς μικρότερους από 250 άτομα [EN] ή 1000 άτομα [VU]

Κατάσταση Διατήρησης - Απειλές

Το Υπερικόν του Keller έχει σχετικά περιορισμένη εξάπλωση αλλά έχει βρεθεί σε αρκετές θέσεις και το ενδιαίτημά του δεν είναι πολύ περιορισμένο. Απειλείται από την υπερβόσκηση (που έχει ως αποτέλεσμα την καταστροφή των φυτών και κατά τα φαινόμενα την μείωση της εγγενούς αναπαραγωγής) και πιθανώς από την υπερσυλλογή [RDB]. Η αγενής αναπαραγωγή του είναι έντονη. Δεν έχει γίνει ακριβής εκτίμηση του μεγέθους των πληθυσμών ή μελέτη της δυναμικής τους ώστε να αξιολογηθούν οι επιδράσεις της βόσκησης ή άλλων παραγόντων. Ανάλογα με τα στοιχεία αυτά το είδος μπορεί να καταταχτεί σε μεγαλύτερη ή μικρότερη κατηγορία κινδύνου.

- ΚΑΘΕΣΤΩΣ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ -

Π.Δ. (67/1981): Y

BERNE:

CITES:

Οδηγία 92/43/ΕΟΚ:

Περιοχές ΦΥΣΗ 2000: ?GR4330002
?GR4330005
GR4340008
GR4340012

Μέτρα Προστασίας

Δεν έχουν ληφθεί μέτρα για την επί τόπου προστασία του. Απαιτείται αξιολόγηση των πληθυσμών. Ως προς την εκτός τόπου προστασία, καλλιεργείται σε 1 Βοτανικό Κήπο της Ολλανδίας.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ: RDB*, MFG, L522*, L518

Πρόγραμμα ARCHI-MED, Δράση 2.1
ΑΠΕΙΛΟΥΜΕΝΑ ΕΝΔΗΜΙΚΑ ΕΙΔΗ ΤΗΣ ΧΛΩΡΙΔΑΣ ΣΤΗ ΝΟΤΙΑ ΕΛΛΑΔΑ

Iridaceae

***Crocus goulimyi* Turrill**

Συνώνυμα

Περιγραφή Πολυετές ποώδες φυτό (γεώφυτο) με βολβοκόνδυλο απ' όπου βγαίνει το φθινόπωρο ένας κοντός και λεπτός βλαστός που κατά την ανθοφορία φτάνει τα 10-15 cm. Από τη βάση βγαίνουν 4-6 πολύ λεπτά και μακριά, πράσινα με μία ωχρή γραμμή στο κέντρο φύλλα ορατά κατά την ανθοφορία. Τα ευωδιαστά άνθη έχουν χρώμα αχνό ως βαθύ μπλε-λιλά και 6 οξύληκτα οβάλ πέταλα, τα 3 εσωτερικά συχνά πιο αχνόχρωμα. Στο κέντρο ο υψώνονται κίτρινοι στήμονες. Ο καρπός είναι κάψα με σχεδόν στρογγυλά κοκκίνα-πορφυρά σπέρματα.

Ιδιότητες Καλλωπιστικό.

Εξάπλωση Ενδημικό της Ν Πελοποννήσου
Μάνη: Δ του χωριού Βαχός, χωράφια κοντά στο δρόμο Γύθειο-Αρεόπολις, Ν του Πύργου Διρού κοντά στο δρόμο Γερολιμνή-Αρεόπολις. Χερσόνησος Μαλέα: Μονεμβασιά μέχρι το Ν τμήμα του όρους Πάρνων

Ενδιαίτημα Κάτω από ελαιόδεντρα και συκίες, δίπλα σε ξηρούς πέτρινους τοίχους, σε βραχώδεις θέσεις, σε ασβεστολιθικούς σχηματισμούς και σε καλλιεργημένα εδάφη.

Υψόμετρο (m) 300-750 **Άνθιση** Οκτ, Νοε

- ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΔΙΑΤΗΡΗΣΗΣ -

Κόκκινο Βιβλίο: V+

WCMC-IUCN: R

MIPSG:

Νέα Κατηγορία IUCN: DD

Κριτήρια

Κατάσταση Διατήρησης - Απειλές

Ο Κρόκος του Γουλιμί (που πρώτος τον ανακάλυψε το 1954-1955 σε 3 θέσεις) έχει περιορισμένη εξάπλωση και ευπρόσιτο ενδιαίτημα. Δεν απειλείται άμεσα, αλλά ενδεχόμενες απειλές για το είδος αποτελούν η πιθανή αύξηση των τουριστικών δραστηριοτήτων στην περιοχή με παράλληλη αλλαγή των χρήσεων γης και η πιθανή υπερσυλλογή για εμπορικούς σκοπούς (φυτοκομία) [RDB]. Δεν δίνονται καθόλου στοιχεία για το μέγεθος και τις τάσεις των πληθυσμών και δεν είναι δυνατή η εκτίμηση της κατάστασης διατήρησής του.

- ΚΑΘΕΣΤΩΣ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ -

Π.Δ. (67/1981): Y

BERNE:

CITES:

Οδηγία 92/43/ΕΟΚ:

Περιοχές ΦΥΣΗ 2000: GR2540002
GR2540004

Μέτρα Προστασίας

Δεν έχουν ληφθεί μέτρα για την προστασία του. Σημαντική για τη διατήρησή του είναι η διατήρηση των παραδοσιακών ελαιώνων, με αραιή καλλιέργεια από κάτω, χωρίς χημικά [RDB]. Απαιτείται αξιολόγηση και παρακολούθηση των πληθυσμών.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ: RDB*, L818*, L785

Πρόγραμμα ARCHI-MED, Δράση 2.1
ΑΠΕΙΛΟΥΜΕΝΑ ΕΝΔΗΜΙΚΑ ΕΙΔΗ ΤΗΣ ΧΛΩΡΙΔΑΣ ΣΤΗ ΝΟΤΙΑ ΕΛΛΑΔΑ

Labiatae

***Micromeria taygetea* P.H. Davis**

Συνώνυμα *Satureja taygetea* (P.H. Davis) Greuter & Burdet

Περιγραφή Πολυετής, μικρή, ημιθαμνώδης πόα (χαμαίφυτο) με αρκετούς λευκωπούς-βελούδινους βλαστούς που φτάνουν τα 15 εκ. Τα φύλλα είναι μικρά, ωοειδή και επίσης λευκωπά-βελούδινα. Τα άνθη είναι πορφυρά-μοβ και συγκεντρώνονται 2-10 μαζί σε ομάδες διαταγμένες η μία πάνω από την άλλη στο άκρο του βλαστού. Τα πέταλά τους σχηματίζουν σωλήνα που καταλήγει σε 2 χείλη.

Ιδιότητες Πιθανώς αρωματικές ιδιότητες. Επιστημονική αξία από βιογεωγραφική άποψη.

Εξάπλωση Ενδημικό του Ταΰγετου
Ταΰγετος: Μαυροβούνα, Λαγκάδα Τρύπης

Ενδιαίτημα Σε σχισμές ασβεστολιθικών βράχων.

Υψόμετρο (m) 1500-1900 **Άνθιση** Ιουλ, Αυγ, Σεπ

- ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΔΙΑΤΗΡΗΣΗΣ -

Κόκκινο Βιβλίο:

WCMC-IUCN: E

MIPSG:

Νέα Κατηγορία IUCN: ?VU

Κριτήρια D- εύρος εξάπλωσης πιθανώς μικρότερο από 100 km²

Κατάσταση Διατήρησης - Απειλές

Η Μικρομέρια του Ταΰγετου έχει περιορισμένη εξάπλωση και περιορισμένο αλλά γενικά δυσπρόσιτο ενδιαίτημα. Δεν δίνονται καθόλου στοιχεία σχετικά με τον αριθμό, το μέγεθος ή τις τάσεις των πληθυσμών. Ανάλογα με τα στοιχεία αυτά μπορεί να καταταχτεί σε μικρότερη ή μεγαλύτερη κατηγορία κινδύνου.

- ΚΑΘΕΣΤΩΣ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ -

Π.Δ. (67/1981): Y

BERNE: Y

CITES:

Οδηγία 92/43/ΕΟΚ: II*/IV

Περιοχές ΦΥΣΗ 2000: GR2540005
GR2550006

Μέτρα Προστασίας

Δεν έχουν ληφθεί μέτρα για την επί τόπου προστασία της. Απαιτείται αξιολόγηση των πληθυσμών. Ως προς την εκτός τόπου προστασία, καλλιεργείται σε 1 Βοτανικό Κήπο της Σουηδίας.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ: MFG

Πρόγραμμα ARCHI-MED, Δράση 2.1
ΑΠΕΙΛΟΥΜΕΝΑ ΕΝΔΗΜΙΚΑ ΕΙΔΗ ΤΗΣ ΧΛΩΡΙΔΑΣ ΣΤΗ ΝΟΤΙΑ ΕΛΛΑΔΑ

Labiatae

Nepeta sphaciotica P.H. Davis

Συνώνυμα

Περιγραφή Πολυετής ημιθαμνώδης πόα (χαμαίφυτο) με αρκετούς βλαστούς ύψους 5-20 εκ. Τα φύλλα είναι βγαίνουν σε αντίθετα ζεύγη και είναι αχνοπράσινα με μαλακό τρίχωμα και οδοντωτά περιθώρια. Τα άνθη είναι λευκά με ρόδινα στίγματα και συγκεντρώνονται σε ομάδες διαταγμένες η μία πάνω από την άλλη στο άκρο του βλαστού. Τα πέταλά τους σχηματίζουν σωλήνα που καταλήγει σε 2 χείλη, το επάνω με 2 λοβούς και το κάτω με 3 (ο μεσαίος λοβός είναι μεγαλύτερος και κοίλος).

Ιδιότητες

Εξάπλωση Ενδημικό των Λευκών Ορέων
Λευκά Όρη: όρος Ζβουριχτή (βόρεια πλευρά της κορυφής)

Ενδιαίτημα Βραχώδεις πλαγιές και σταθεροποιημένοι λιθώνες, σε ασβεστόλιθους. Χαρακτηριστικό των χασμοφυτικών κοινοτήτων με *Agabis cretica* και *Sedum idaeum*.

Υψόμετρο (m) 2300-2300 **Άνθιση** Αυγ

- ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΔΙΑΤΗΡΗΣΗΣ -

Κόκκινο Βιβλίο: E

WCMC-IUCN: E

MIPSG: CR

Νέα Κατηγορία IUCN: CR

Κριτήρια B - εύρος εξάπλωσης μικρότερο από 100 km² και πραγματική έκταση του πληθυσμού μικρότερη από 10 km² σε συνδυασμό με εκτιμώμενη υποβάθμιση του ενδιαίτηματος/γενετική υποβάθμιση του πληθυσμού και μία μόνο γνωστή θέση [CR]
C - μέγεθος συνολικού πληθυσμού μικρότερο από 1000 άτομα, εκτιμώμενη υποβάθμιση του πληθυσμού και μία μόνο θέση [EN]
D - συνολικό μέγεθος πληθυσμού μικρότερο από 1000 άτομα [VU]

Κατάσταση Διατήρησης - Απειλές

Η σφακιανή Νεπέτα περιορίζεται σε μία μόνο θέση και ο μοναδικός της πληθυσμός της αποτελείται από 500-600 άτομα [RDB, cf. Κυπριωτάκης]. Απειλείται από την υπερβόσκηση που έχει ως αποτέλεσμα τη μείωση της εγγενούς αναπαραγωγής, αν και η αντικατάσταση των κατσικιών με πρόβατα έχει οδηγήσει σε ανάκαμψη του πληθυσμού [L255, RDB]. Το μικρό μέγεθος του πληθυσμού την κάνει ευαίσθητη στις διαταράξεις και ενέχει τον κίνδυνο της γενετικής υποβάθμισης. Τα 100 άτομα που βρέθηκαν το 1980 είχαν μικρή γενετική ποικιλότητα [L351]. Δεν έχουν γίνει συστηματικές μετρήσεις και παρακολούθηση του πληθυσμού ώστε να εξακριβωθούν οι διακυμάνσεις του και οι επιπτώσεις της βόσκησης.

- ΚΑΘΕΣΤΩΣ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ -

Π.Δ. (67/1981): Y

BERNE: Y

CITES:

Οδηγία 92/43/ΕΟΚ: II*/IV

Περιοχές ΦΥΣΗ 2000: GR4340008 (το σύνολο του πληθυσμού)

Μέτρα Προστασίας

Δεν έχουν ληφθεί μέτρα για την προστασία της. Απαιτείται συστηματική παρακολούθηση του μοναδικού πληθυσμού.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ: RDB, MFG*, FCA, L255, L351, L981, L518

Πρόγραμμα ARCHI-MED, Δράση 2.1
ΑΠΕΙΛΟΥΜΕΝΑ ΕΝΔΗΜΙΚΑ ΕΙΔΗ ΤΗΣ ΧΛΩΡΙΔΑΣ ΣΤΗ ΝΟΤΙΑ ΕΛΛΑΔΑ

Labiatae

***Origanum scabrum* Boiss. & Heldr.**

Συνώνυμα *Amaracus pulcher* (boiss. & Heldr.) Briq.
Amaracus scaber (Boiss. & Heldr.) Briq.
Origanum scabrum Boiss. & Heldr.) subsp. *pulchrum* (Boiss. & Heldr.) P.H. Davis

Περιγραφή Πολυετής πόα με λεπτό ξυλώδες ρίζωμα (ημικρυπτόφυτο) με μαλακούς βλατούς ύψους 10-30 εκ. Τα φύλλα είναι αντίθετα με σκληρές τρίχες στα περιθώρια και λεία επιφάνεια. Τα άνθη συγκεντρώνονται συνήθως στην άκρη του βλαστού σε 1 μόνο ωοειδές "κεφάλι" που γέρνει προς το έδαφος. Έχουν ρόδινα-πορφυρά πέταλα που σχηματίζουν σωλήνα που καταλήγει σε 2 χείλη και στη βάση τους βγαίνουν κοκκινωπα-πορφυρά λεπτά "φύλλα" (βράκτια).

Ιδιότητες

Εξάπλωση Ενδημικό Πελοποννήσου-Ευβοίας
Πελοπόννησος: Ταΰγετος, Πάρνων. Εύβοια: Ξιροβούνι, Δίρφος, Καντήλι

Ενδιαίτημα Σχισμές βράχων, ανάμεσα σε ογκόλιθους και σε σταθεροποιημένους λιθώνες, σε ασβεστόλιθους.

Υψόμετρο (m) 1000-1900 **Άνθιση** Ιουν, Ιουλ, Αυγ

- ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΔΙΑΤΗΡΗΣΗΣ -

Κόκκινο Βιβλίο:

WCMC-IUCN: V

MIPSG:

Νέα Κατηγορία IUCN: DD

Κριτήρια

Κατάσταση Διατήρησης - Απειλές

Το τραχύτριχο Ορίγανον έχει σχετικά περιορισμένη εξάπλωση και σχετικά περιορισμένο ενδιαίτημα, το οποίο είναι γενικά δυσπρόσιτο. Παράγοντες απειλής αποτελούν η υπερβόσκηση και η κατασκευή δρόμων [L138]. Δίνονται ελάχιστα στοιχεία που δεν επιτρέπουν την κατάταξή του σε κάποια κατηγορία κινδύνου.

- ΚΑΘΕΣΤΩΣ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ -

Π.Δ. (67/1981): Y

BERNE: Y

CITES:

Οδηγία 92/43/ΕΟΚ:

Περιοχές ΦΥΣΗ 2000: GR2420002
GR2420003
GR2520006
GR2550006

Μέτρα Προστασίας

Δεν έχουν ληφθεί μέτρα για την επί τόπου προστασία του. Απαιτείται αξιολόγηση των πληθυσμών. Ως προς την εκτός τόπου προστασία, καλλιεργείται σε 2 Βοτανικούς Κήπους του εξωτερικού.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ: MFG, L138

Πρόγραμμα ARCHI-MED, Δράση 2.1
ΑΠΕΙΛΟΥΜΕΝΑ ΕΝΔΗΜΙΚΑ ΕΙΔΗ ΤΗΣ ΧΛΩΡΙΔΑΣ ΣΤΗ ΝΟΤΙΑ ΕΛΛΑΔΑ

Labiatae

***Origanum symes* A. Carlström**

Συνώνυμα

Περιγραφή Ημίθαμος (χαμαίφυτο) με ύψος μέχρι 35 εκ. Έχει αρκετούς όρθιους ανθοφόρους βλαστούς με ζεύγη ανοιχτοκίτρινων ως κιτρινωπων-καφέ κλάδων και χνουδωτή βάση. Τα φύλλα είναι αντίθετα και τριχωτά. Τα άνθη βγαίνουν ανά 2, το ένα πάνω από το άλλο. Τα ρόδινα πέταλά τους σχηματίζουν σωλήνα σαν "σακούλι" που καταλήγει σε 2 χείλη.

Ιδιότητες

Εξάπλωση Ενδημικό της νήσου Σύμης
Σύμη: όρμος Αγίου Γεωργίου

Ενδιαίτημα Κρημνοί σκληρού ασβεστόλιθου Β έκθεσης, κοντά στη θάλασσα; χασμόφυτο.

Υψόμετρο (m) 0-0 **Άνθιση** Ιουν

- ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΔΙΑΤΗΡΗΣΗΣ -

Κόκκινο Βιβλίο: V

WCMC-IUCN:

MIPSG: VU

Νέα Κατηγορία IUCN: VU

Κριτήρια D - εύρος εξάπλωσης μικρότερο από 100 km² [VU]
D - 1 μόνο γνωστή θέση [VU]

Κατάσταση Διατήρησης - Απειλές

Το Ορίγανον της Σύμης είναι γνωστό από μία μόνο θέση. Το ενδιαίτημά του είναι περιορισμένο αλλά δυσπρόσιτο και φαίνεται ότι δεν απειλείται άμεσα προς το παρόν [RDB]. Δεν δίνονται ακριβή στοιχεία για το μέγεθος του πληθυσμού, ανάλογα με τα στοιχεία αυτά θα μπορούσε να καταταχτεί σε μεγαλύτερη κατηγορία κινδύνου. Το γεγονός ότι όλος ο πληθυσμός είναι συγκεντρωμένος σε μία θέση το καθιστά εξαιρετικά εύτρωτο στις διαταράξεις, φυσικές ή μη. Οποιαδήποτε μείωση του πληθυσμού ή υποβάθμιση του ενδιαιτήματος θα το καταστήσει κρίσιμως κινδυνεύον [CR].

- ΚΑΘΕΣΤΩΣ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ -

Π.Δ. (67/1981):

BERNE:

CITES:

Οδηγία 92/43/ΕΟΚ:

Περιοχές ΦΥΣΗ 2000:

Μέτρα Προστασίας

Δεν έχουν ληφθεί μέτρα για την προστασία του. Απαιτείται συστηματική παρακολούθηση του μοναδικού πληθυσμού και έλεγχος των δραστηριοτήτων όπως κατασκευές δρόμων και οι λατομικές δραστηριότητες στην περιοχή.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ: RDB*, FT, L197, L279*

Πρόγραμμα ARCHI-MED, Δράση 2.1
ΑΠΕΙΛΟΥΜΕΝΑ ΕΝΔΗΜΙΚΑ ΕΙΔΗ ΤΗΣ ΧΛΩΡΙΔΑΣ ΣΤΗ ΝΟΤΙΑ ΕΛΛΑΔΑ

Labiatae

Satureja icarica P.H. Davis

Συνώνυμα

Περιγραφή Μικρός και χαμηλός θάμνος (χαμαίφυτο) που σχηματίζει "μαξιλαράκια". Οι χνουδωτοί βλαστοί φτάνουν τα 5-12 εκ, και είναι συνήθως διακλαδισμένοι, με πολλά φύλλα. Τα φύλλα είναι πράσινα, τριχωτά και οξύληκτα και μικραίνουν από τη βάση προς την κορυφή του βλαστού. Τα άνθη βγαίνουν σε ομάδες των 2, η μία πάνω από την άλλη. Τα λευκά πέταλά τους σχηματίζουν σωλήνα που καταλήγει σε 2 χείλη.

Ιδιότητες

Εξάπλωση Ενδημικό της Ικαρίας
Ικαρία: όρος Αθέρας (κυρίως στα μεγαλύτερα υψόμετρα), πάνω από τον Άγιο Νικόλαο, 2 km ΒΔ του Άγιου Κήρυκου

Ενδιαίτημα Κρημνοί και ανοικτοί θαμνότοποι σε σκληρούς σχιστόλιθους, χαρακτηριστικό και επικρατές είδος κοινοτήτων με πολύ χαμηλούς θάμνους στην κορυφογραμμή του Αθέρα.

Υψόμετρο (m) 100-1040 **Άνθιση** Ιουν, Ιουλ

- ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΔΙΑΤΗΡΗΣΗΣ -

Κόκκινο Βιβλίο:

WCMC-IUCN:

MIPSG:

Νέα Κατηγορία IUCN: ?VU

Κριτήρια D - εύρος εξάπλωσης μικρότερο από 100 km²

Κατάσταση Διατήρησης - Απειλές

Η Σατουρέα της Ικαρίας έχει περιορισμένη εξάπλωση, αλλά όχι πολύ περιορισμένο ενδιαίτημα. Είναι συχνή στους φρυγανότοπους των μεγάλων υψομέτρων του Αθέρα και ο πληθυσμός της πρέπει να είναι μεγάλος. Η περιοχή όπου αναπτύσσεται δέχεται πολύ έντονη βόσκηση αλλά αυτό πιθανώς δεν επηρεάζει αρνητικά το είδος ή τον τύπο βλάστησης όπου επικρατεί καθώς σε θέσεις που δεν βόσκονται αναπτύσσονται δασικές συστάδες στις οποίες φαίνεται ότι δεν μπορεί να εισδύσει η Σατουρέα. Ωστόσο, δεν είναι γνωστά ούτε το ακριβές μέγεθος του συνολικού πληθυσμού της ούτε η δυναμική τους. Ανάλογα με τα στοιχεία αυτά θα μπορούσε να καταταχτεί σε μεγαλύτερη κατηγορία κινδύνου.

- ΚΑΘΕΣΤΩΣ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ -

Π.Δ. (67/1981):

BERNE:

CITES:

Οδηγία 92/43/ΕΟΚ:

Περιοχές ΦΥΣΗ 2000: GR4120004 (?το σύνολο του πληθυσμού)

Μέτρα Προστασίας

Δεν έχουν ληφθεί μέτρα για την προστασία της. Απαιτείται αξιολόγηση των πληθυσμών.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ: FT, L540, L05

Πρόγραμμα ARCHI-MED, Δράση 2.1
ΑΠΕΙΛΟΥΜΕΝΑ ΕΝΔΗΜΙΚΑ ΕΙΔΗ ΤΗΣ ΧΛΩΡΙΔΑΣ ΣΤΗ ΝΟΤΙΑ ΕΛΛΑΔΑ

Labiatae

Scutellaria rupestris Boiss. & Heldr. subsp. *caroli-henrici* Bothmer

Συνώνυμα

Περιγραφή Πολυετές φυτό, όρθιο ή πλαγιαστό με αρκετούς βλαστούς, ως 50 εκ. Οι τριχωτοί ανθοφόροι βλαστοί είναι όρθιοι και φτάνουν τα 20 εκ. Τα φύλλα είναι χνουδωτά και οδοντωτά. Τα άνθη βγαίνουν σε πυκνές ομάδες. Τα πορφυρόχρωμα πέταλά τους σχηματίζουν σωλήνα που στη βάση του κάμπτεται προς τα πάνω και στην κορυφή καταλήγει σε 2 χείλη, το επάνω σκούρο πορφυρό και το κάτω λευκωπό.

Ιδιότητες

Εξάπλωση Ενδημική της χερσονήσου του Μαλέα
Χερσόνησος Μαλέα

Ενδιαίτημα Απότομοι ασβεστολιθικοί κρημνοί και βράχια.

Υψόμετρο (m) -300 **Άνθιση** Μια

- ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΔΙΑΤΗΡΗΣΗΣ -

Κόκκινο Βιβλίο:

WCMC-IUCN: R

MIPSG:

Νέα Κατηγορία IUCN: ?VU

Κριτήρια D - εύρος εξάπλωσης πιθανότατα μικρότερο από 100 km²

Κατάσταση Διατήρησης - Απειλές

Η Σκουτελλάρια των βράχων του Καρόλου-Ερρίκου (K.H. Rechinger, μελετητής της χλωρίδας του Αιγαίου) έχει περιορισμένη εξάπλωση, σε αρκετές θέσεις της χερσονήσου του Μαλέα. Δεν δίνονται στοιχεία σχετικά με τον ακριβή αριθμό, το μέγεθος ή την κατάσταση των πληθυσμών της. Ανάλογα με τα στοιχεία αυτά θα μπορούσε να καταταχτεί σε μεγαλύτερη κατηγορία κινδύνου.

- ΚΑΘΕΣΤΩΣ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ -

Π.Δ. (67/1981): (Υ)

BERNE:

CITES:

Οδηγία 92/43/ΕΟΚ:

Περιοχές ΦΥΣΗ 2000:

Μέτρα Προστασίας

Δεν έχουν ληφθεί μέτρα για την προστασία της. Απαιτείται αξιολόγηση των πληθυσμών.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ: L963*

Πρόγραμμα ARCHI-MED, Δράση 2.1
ΑΠΕΙΛΟΥΜΕΝΑ ΕΝΔΗΜΙΚΑ ΕΙΔΗ ΤΗΣ ΧΛΩΡΙΔΑΣ ΣΤΗ ΝΟΤΙΑ ΕΛΛΑΔΑ

Labiatae

***Scutellaria rupestris* Boiss. & Heldr. subsp. *cytherea* (Rech.f.) Greuter & Burdet**

Συνώνυμα *Scutellaria rubicunda* Hornem. subsp. *cytherea* Rech.f.

Περιγραφή Μικρός ημίθαμνος (χαμαίφυτο) με πολλούς βλαστούς. Οι τριχωτοί ανθοφόροι βλαστοί είναι όρθιοι και φτάνουν τα 17 εκ. Τα φύλλα είναι χνουδωτά και οδοντωτά. Τα άνθη βγαίνουν σε πυκνές ομάδες. Τα λευκά πέταλά τους σχηματίζουν σωλήνα που στη βάση του κάμπτεται προς τα πάνω και στην κορυφή καταλήγει σε 2 χείλη, το επάνω αχνό λιλά και το κάτω λευκό.

Ιδιότητες

Εξάπλωση Ενδημικό των Κυθήρων
Κύθηρα: Δ της Χώρας, Α πλαγιές του όρους Βίγλα, όρος Κάστρο (κάτω από τη Β πλευρά και Α πλαγιές), κοντά στην Μονή Παναγίας Ορφανής, Δ του χωριού Διακόφτι, Καψάλι, όρος Μερμηγκάρης, λόφος Λιονής

Ενδιαίτημα Σχισμές βράχων και λιθώνες, σε ασβεστόλιθους.

Υψόμετρο (m) 100-420 **Άνθιση** Μια

- ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΔΙΑΤΗΡΗΣΗΣ -

Κόκκινο Βιβλίο:

WCMC-IUCN: R

MIPSG:

Νέα Κατηγορία IUCN: ?VU

Κριτήρια D - εύρος εξάπλωσης περίπου ίσο με 100 km²

Κατάσταση Διατήρησης - Απειλές

Η ενδημική των Κυθήρων Σκουτελλάρια των βράχων έχει περιορισμένη εξάπλωση αλλά έχει βρεθεί σε αρκετές θέσεις. Το ενδιαίτημά της είναι σχετικά περιορισμένο αλλά γενικά δυσπρόσιτο. Δεν δίνονται καθόλου στοιχεία σχετικά με τον ακριβή αριθμό, το μέγεθος ή τις τάσεις των πληθυσμών ούτε σχετικά με πιθανές απειλές. Ανάλογα με τα στοιχεία αυτά θα μπορούσε να καταταχτεί σε μεγαλύτερη κατηγορία κινδύνου.

- ΚΑΘΕΣΤΩΣ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ -

Π.Δ. (67/1981): (Υ)

BERNE:

CITES:

Οδηγία 92/43/ΕΟΚ:

Περιοχές ΦΥΣΗ 2000: GR3000007

Μέτρα Προστασίας

Δεν έχουν ληφθεί μέτρα για την προστασία της. Απαιτείται αξιολόγηση των πληθυσμών.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ: L119, L765, L963*

Πρόγραμμα ARCHI-MED, Δράση 2.1
ΑΠΕΙΛΟΥΜΕΝΑ ΕΝΔΗΜΙΚΑ ΕΙΔΗ ΤΗΣ ΧΛΩΡΙΔΑΣ ΣΤΗ ΝΟΤΙΑ ΕΛΛΑΔΑ

Labiatae

Scutellaria rupestris* Boiss. & Heldr. subsp. *rupestris

Συνώνυμα *Scutellaria peregrina* L. subsp. *rupestris* (Boiss. & Heldr.) Maire & Petitmengin
Scutellaria rubicunda Hornem. subsp. *rupestris* (Boiss. & Heldr.) I.B.K. Richardson

Περιγραφή Πολυετής πόα (χαμαίφυτο), ξαπλωτή, με 3-5 τριχωτούς βλαστούς που ορθώνονται φτάνοντας τα 15 εκ. Τα φύλλα είναι στρογγυλεμένα τριγωνικά με οδοντωτά περιθώρια. Τα άνθη βγαίνουν σε ομάδες και απέχουν 5-6 χιλ. το ένα από το άλλο. Τα αχνορόδινα ως λιλά πέταλά τους σχηματίζουν σωλήνα που στη βάση του κάμπτεται προς τα πάνω και καταλήγει σε 2 χείλη, το κάτω μεγαλύτερο, με χρώμα αχνό λιλά και με μεγάλες άχρωμες κηλίδες.

Ιδιότητες

Εξάπλωση Ενδημικό του Ταΰγετου
Ταΰγετος: περιοχή της κορυφής

Ενδιαίτημα Πετρώδη αλπικά λιβάδια ή λιθώνες και σε σχισμές βράχων, σε ασβεστόλιθους.

Υψόμετρο (m) 1800-2000 **Άνθιση** Ιουλ, Αυγ

- ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΔΙΑΤΗΡΗΣΗΣ -

Κόκκινο Βιβλίο: V

WCMC-IUCN: R

MIPSG:

Νέα Κατηγορία IUCN: ?VU

Κριτήρια D - εύρος εξάπλωσης πιθανότατα μικρότερο από 100 km²

Κατάσταση Διατήρησης - Απειλές

Η Σκουτελλάρια των βράχων (τυπικό υποείδος) έχει περιορισμένη εξάπλωση. Οι μικροί πληθυσμοί της στην περιοχή της κορυφής του Ταΰγετου δεν φαίνεται να απειλούνται προς το παρόν [RDB]. Έχει καταγραφεί και σε άλλες τρεις θέσεις (Λαγκάδα Τρύπης, Πάρνων, Μαίναλον) αλλά η αναφορά αυτή χρειάζεται επιβεβαίωση. Ανάλογα με το ακριβές μέγεθος, τις τάσεις και την εξάπλωση των πληθυσμών μπορεί να καταταχτεί σε μεγαλύτερη ή μικρότερη κατηγορία κινδύνου.

- ΚΑΘΕΣΤΩΣ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ -

Π.Δ. (67/1981): (Υ)

BERNE:

CITES:

Οδηγία 92/43/ΕΟΚ:

Περιοχές ΦΥΣΗ 2000: GR2540005
GR2550006
?GR2520001
?GR2520006

Μέτρα Προστασίας

Δεν έχουν ληφθεί μέτρα για την προστασία της. Απαιτείται αξιολόγηση των πληθυσμών.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ: RDB*, L347

Πρόγραμμα ARCHI-MED, Δράση 2.1
ΑΠΕΙΛΟΥΜΕΝΑ ΕΝΔΗΜΙΚΑ ΕΙΔΗ ΤΗΣ ΧΛΩΡΙΔΑΣ ΣΤΗ ΝΟΤΙΑ ΕΛΛΑΔΑ

Labiatae

Stachys spreitzenhoferi* Heldr. subsp. *spreitzenhoferi

Συνώνυμα

Περιγραφή Πολυετές ημιθαμνώδες φυτό (χαμαίφυτο) που σχηματίζει τούφες σαν "μαξιλαράκια". Οι τριχωτοί βλαστοί του έχουν ύψος 5-20 εκ. Τα φύλλα είναι τριχωτά με οδοντωτά περιθώρια, γκριζοπράσινα στην επάνω επιφάνεια και λευκωπά στην κάτω. Τα άνθη βγαίνουν σε ομάδες των 4-6, η μία πάνω από την άλλη, στην άκρη των βλαστών. Τα πέταλά τους είναι λευκά και σχηματίζουν σωλήνα που καταλήγει σε 2 χείλη, το κάτω με σκούρα πορφυροκόκκινα σχήματα και το επάνω σκούρο πορφυρό κόκκινο.

Ιδιότητες

Εξάπλωση Ενδημικό Νότιας Πελοποννήσου-Κυθήρων
Πελοπόννησος: Χερσόνησος Μαλέα. Κύθηρα: όρος Κάστρο, Βαρδιόλα, Αυλέμων, Β του Παλαιόκαστρου, κοντά στον όρμο Μουδάρι, εκβολή του χειμάρου Σκαρφίδι, κοντά στην Παναγία Ορφανή, όρμος Φούρνοι, Αγία Πελαγία, Διακόφτι, Αγία Σοφία κοντά στον Μυλοπόταμο, Καψάλι, Κάλαμος

Ενδιαίτημα Σχισμές βράχων, τοίχοι, σε ασβεστόλιθους και άλλα ιζηματογενή πετρώματα, χασμόφυτο.

Υψόμετρο (m) 5-50 **Άνθιση** Μαί, Ιουν, Ιουλ

- ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΔΙΑΤΗΡΗΣΗΣ -

Κόκκινο Βιβλίο:

WCMC-IUCN: R

MIPSG:

Νέα Κατηγορία IUCN: ?LRnt

Κριτήρια B - εύρος εξάπλωσης μικρότερο από 5000 km² και πιθανώς υποπληθυσμοί μικρότεροι από 250 άτομα [EN] ή υποπληθυσμοί μικρότεροι από 1000 άτομα [VU] αλλά δεν φαίνεται να απειλείται από ανθρωπογενείς δραστηριότητες

Κατάσταση Διατήρησης - Απειλές

Ο Στάχυς του Spreitzenhofer (τυπικό υποείδος) έχει σχετικά περιορισμένη εξάπλωση αλλά όχι τόσο περιορισμένο ενδιαίτημα και είναι γνωστός από αρκετές θέσεις. Στη χερσόνησο του Μαλέα οι πληθυσμοί του είναι αραιοί και μικροί και ο συνολικός πληθυσμός μπορεί να μην υπερβαίνει τα 100 άτομα, αλλά δεν βόσκεται και δεν φαίνεται να απειλείται άμεσα [L607]. Πιθανή απειλή αποτελεί η υπερσυλλογή για επιστημονικούς σκοπούς [L607]. Στα Κύθηρα φαίνεται ότι έχει ευρεία εξάπλωση σε ότι είναι τυπικό, ενίοτε και επικρατές είδος των χασμοφυτικών κοινοτήτων οι οποίες δεν απειλούνται άμεσα λόγω του δυσπρόσιτου (L011). Δεν είναι γνωστό το ακριβές μέγεθος των υποπληθυσμών των Κυθήρων. Ανάλογα με τα στοιχεία αυτά θα μπορούσε να καταταχτεί σε κάποια κατηγορία κινδύνου.

- ΚΑΘΕΣΤΩΣ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ -

Π.Δ. (67/1981): (Υ)

BERNE:

CITES:

Οδηγία 92/43/ΕΟΚ:

Περιοχές ΦΥΣΗ 2000: GR2540002
GR3000007

Μέτρα Προστασίας

Δεν έχουν ληφθεί μέτρα για την προστασία του. Απαιτείται αξιολόγηση και παρακολούθηση των πληθυσμών.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ: L607*, L765, L119, L011

Πρόγραμμα ARCHI-MED, Δράση 2.1
ΑΠΕΙΛΟΥΜΕΝΑ ΕΝΔΗΜΙΚΑ ΕΙΔΗ ΤΗΣ ΧΛΩΡΙΔΑΣ ΣΤΗ ΝΟΤΙΑ ΕΛΛΑΔΑ

Labiatae

Stachys spreitzenhoferi Heldr. subsp. *virella* D. Persson

Συνώνυμα

Περιγραφή Πολυετές ημιθαμνώδες φυτό (χαμαίφυτο) πυκνό και φουντωτό που σχηματίζει τούφες σαν "μαξιλαράκια". Οι τριχωτοί βλαστοί του έχουν ύψος 10-23 εκ. Τα φύλλα είναι τριχωτά με οδοντωτά περιθώρια, ανοιχτά πράσινα ή ελαφρά γκριζοπράσινα. Τα άνθη βγαίνουν σε ομάδες των 4-6, η μία πάνω από την άλλη, στην άκρη των βλαστών. Τα πέταλά τους είναι λευκά και σχηματίζουν σωλήνα που καταλήγει σε 2 χείλη, το κάτω με σκούρα πορφυροκόκκινα σχήματα και το επάνω λευκό με πορφυροκόκκινα στίγματα.

Ιδιότητες

Εξάπλωση Ενδημικό της Ανατολικής Πελοποννήσου
Πελοπόννησος: Κάστρο Μονεμβασιάς

Ενδιαίτημα Κατακόρυφοι ασβεστολιθικοί βράχοι νότιας έκθεσης, χασμόφυτο.

Υψόμετρο (m) 50-50 **Άνθιση** Μαι, Ιουν, (Ιουλ)

- ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΔΙΑΤΗΡΗΣΗΣ -

Κόκκινο Βιβλίο: E

WCMC-IUCN:

MIPSG:

Νέα Κατηγορία IUCN: CR

Κριτήρια B - εύρος εξάπλωσης μικρότερο από 100 km² και πιθανή υποβάθμιση του πληθυσμού και 1 μόνο γνωστή θέση ή υποπληθυσμοί μικρότεροι από 50 άτομα [CR]
D - συνολικός πληθυσμός μικρότερος από 50 άτομα [CR] ή μικρότερος από 250 άτομα [EN]

Κατάσταση Διατήρησης - Απειλές

Ο πρασινωπός Στάχυς του Spreitzenhofer απαντά μόνο στο Κάστρο της Μονεμβασιάς, με συνολικό πληθυσμό όχι μεγαλύτερο από 50 άτομα [L607]. Το ενδιαίτημά του είναι εύκολα προσεγγίσιμο και η υπερσυλλογή αποτελεί πιθανό κίνδυνο [RDB]. Ο μικρός πληθυσμός του τον κάνει εξαιρετικά εύτρωτο στις διαταράξεις, φυσικές ή μη.

- ΚΑΘΕΣΤΩΣ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ -

Π.Δ. (67/1981): (Υ)

BERNE:

CITES:

Οδηγία 92/43/ΕΟΚ:

Περιοχές ΦΥΣΗ 2000: GR2540001 (το σύνολο του πληθυσμού)

Μέτρα Προστασίας

Δεν έχουν ληφθεί μέτρα για την προστασία του. Απαιτείται παρακολούθηση των πληθυσμών.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ: RDB*, L607*

Πρόγραμμα ARCHI-MED, Δράση 2.1
ΑΠΕΙΛΟΥΜΕΝΑ ΕΝΔΗΜΙΚΑ ΕΙΔΗ ΤΗΣ ΧΛΩΡΙΔΑΣ ΣΤΗ ΝΟΤΙΑ ΕΛΛΑΔΑ

Labiatae

***Thymbra calostachya* (Rech.f.) Rech.f.**

Συνώνυμα *Micromeria calostachya* Rech.f.

- Περιγραφή** Θαμνώδες φυτό (χαμαίφυτο) με βλαστούς 20-40 εκ. Οι παλαιοί βλαστοί είναι λυγισμένη, σαν τόξα. Τα φύλλα είναι κάπως παχιά με γκριζωπό χνούδι. Οι καφέ και τριχωτοί ανθοφόροι βλαστοί είναι όρθιοι και άκαμπτοι με μια ομάδα ανθών στην άκρη τους. Τα πέταλα των ανθών σχηματίζουν σωλήνα που καταλήγει σε 2 χείλη, το κάτω πιο κοντό.
- Ιδιότητες** Αρωματικό-φαρμακευτικό.
- Εξάπλωση** Ενδημικό της Ανατολικής Κρήτης
Σητεία: φαράγγι Καψά (μεταξύ Μονής Καψά-χωριού Περιβολάκια), φαράγγι ΝΑ του χωριού Αχλάδι, περιοχή γειτονική των φαραγγιών
- Ενδιαίτημα** Κυρίως κρημνοί σε ασβεστόχο πέτρωμα σε φαράγγια, αλλά και σε κοινότητες με φρύγανα γειτονικές με βραχώδεις πλαγιές.
- Υψόμετρο (m)** 0-250 **Άνθιση** Μαί, Ιουν

- ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΔΙΑΤΗΡΗΣΗΣ -

Κόκκινο Βιβλίο: R

WCMC-IUCN: R

MIPSG: CR

Νέα Κατηγορία IUCN: VU

Κριτήρια D - εύρος εξάπλωσης μικρότερο από 100 km²

Κατάσταση Διατήρησης - Απειλές

Η Θύμβρα η καλοστάχα έχει πολύ περιορισμένη εξάπλωση, αλλά οι πληθυσμοί της αποτελούνται από αρκετές χιλιάδες άτομα και φαίνονται σταθεροί [RDB]. Λόγω της μικρής της εξάπλωσης απειλείται από διαταράξεις, φυσικές ή μη.

- ΚΑΘΕΣΤΩΣ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ -

Π.Δ. (67/1981): Y

BERNE:

CITES:

Οδηγία 92/43/ΕΟΚ:

Περιοχές ΦΥΣΗ 2000: GR4320004

Μέτρα Προστασίας

Δεν έχουν ληφθεί μέτρα για την προστασία της. Απαιτείται αξιολόγηση των πληθυσμών.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ: RDB*, EFK, FCA, L554*, L1583

Πρόγραμμα ARCHI-MED, Δράση 2.1
ΑΠΕΙΛΟΥΜΕΝΑ ΕΝΔΗΜΙΚΑ ΕΙΔΗ ΤΗΣ ΧΛΩΡΙΔΑΣ ΣΤΗ ΝΟΤΙΑ ΕΛΛΑΔΑ

Labiatae

***Thymus laconicus* Jalas**

Συνώνυμα *Thymus pastoralis* Turill non Iljin

Περιγραφή Μικρό, θαμνώδες φυτό (χαμαίφυτο) που σχηματίζει "χαλάκια" ύψους ως 10 εκ. Τα φύλλα είναι μικρά και στενά με αμβλύ ή σχεδόν οξύ άκρο. Τα άνθη είναι μικρά και βγαίνουν σε πυκνές ομάδες που συνωστίζονται σε ένα "κεφάλι" στην άκρη των βλαστών. Στη βάση τους βγαίνουν φύλλα (βράκτια) με κάπως πορφυρή χροιά. Τα ρόδινα-πορφυρά πέταλά τους σχηματίζουν ίσιο σωλήνα που καταλήγει σε 2 χείλη, πιο μακρύτερα από το σωλήνα.

Ιδιότητες

Εξάπλωση Ενδημικό της Νότιας Πελοποννήσου
Πελοπόννησος: Χερσόνησος Μαλέας

Ενδιαίτημα

Υψόμετρο (m) - **Άνθιση**

- ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΔΙΑΤΗΡΗΣΗΣ -

Κόκκινο Βιβλίο:

WCMC-IUCN:

MIPSG:

Νέα Κατηγορία IUCN: DD

Κριτήρια

Κατάσταση Διατήρησης - Απειλές

Το λακωνικό θυμάρι έχει περιορισμένη εξάπλωση. Τα διαθέσιμα στοιχεία δεν επιτρέπουν την κατάταξή του σε κάποια κατηγορία κινδύνου.

- ΚΑΘΕΣΤΩΣ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ -

Π.Δ. (67/1981): Y

BERNE:

CITES:

Οδηγία 92/43/ΕΟΚ:

Περιοχές ΦΥΣΗ 2000: GR2540002

Μέτρα Προστασίας

Δεν έχουν ληφθεί μέτρα για την προστασία του. Απαιτείται αξιολόγηση των πληθυσμών.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ: FE

Πρόγραμμα ARCHI-MED, Δράση 2.1
ΑΠΕΙΛΟΥΜΕΝΑ ΕΝΔΗΜΙΚΑ ΕΙΔΗ ΤΗΣ ΧΛΩΡΙΔΑΣ ΣΤΗ ΝΟΤΙΑ ΕΛΛΑΔΑ

Labiatae

Thymus samius *Ronniger & Rech.f.*

Συνώνυμα

Περιγραφή Χαμηλό, 2-6 εκ., θαμνώδες φυτό (χαμαίφυτο) με χνουδωτούς βλαστούς που σχηματίζουν "χαλάκια". Τα φύλλα είναι μικρά και στενά, χνουδωτά με κιτρινωπές κηλίδες. Τα άνθη είναι μικρά και βγαίνουν σε πυκνές ομάδες που συνωστίζονται σε ένα "κεφάλι" στην άκρη των βλαστών. Στη βάση τους βγαίνουν φύλλα (βράκτια) με κάπως πορφυρή χροιά. Τα λευκωπά ως αχνορόδινα πέταλά τους σχηματίζουν ίσιο σωλήνα που καταλήγει σε 2 χείλη.

Ιδιότητες Πιθανές αρωματικές-φαρμακευτικές ιδιότητες

Εξάπλωση Ενδημικό της Σάμου
Σάμος: Όρος Κερκετεύς, Όρος Άμπελος

Ενδιαίτημα Ξηρές πετρώδεις θέσεις, συμμετέχει στις κοινότητες των ορεινών λιβαδιών.

Υψόμετρο (m) 900-1140 **Άνθιση** Ιουν

- ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΔΙΑΤΗΡΗΣΗΣ -

Κόκκινο Βιβλίο:

WCMC-IUCN:

MIPSG:

Νέα Κατηγορία IUCN: VU/EN

Κριτήρια B - εύρος εξάπλωσης μικρότερο από 100 km² σε συνδυασμό με λιγότερες από 5 γνωστές θέσεις και πιθανή υποβάθμιση του ενδιαίτηματος [EN]
D - εύρος εξάπλωσης μικρότερο από 100 km² [VU]
D - λιγότερες από 5 γνωστές θέσεις [VU]

Κατάσταση Διατήρησης - Απειλές

Το θυμάρι της Σάμου έχει περιορισμένη εξάπλωση στα μεγαλύτερα υψόμετρα των δύο κύριων ορεινών όγκων της Σάμου. Η υπερβόσκηση κατά τους καλοκαιρινούς μήνες μπορεί να αποτελεί απειλή για τα φυτά [L975]. Δεν δίνονται στοιχεία για τον ακριβή αριθμό και το μέγεθος των υποπληθυσμών ή για τις επιπτώσεις της βόσκησης. Ανάλογα με τα στοιχεία αυτά θα μπορούσε να καταταχτεί σε μεγαλύτερη κατηγορία κινδύνου.

- ΚΑΘΕΣΤΩΣ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ -

Π.Δ. (67/1981):

BERNE:

CITES:

Οδηγία 92/43/ΕΟΚ:

Περιοχές ΦΥΣΗ 2000: ?GR4120001
GR4120002
GR4120003

Μέτρα Προστασίας

Δεν έχουν ληφθεί μέτρα για την προστασία του. Απαιτείται αξιολόγηση των πληθυσμών και διερεύνηση των επιπτώσεων της βόσκησης.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ: MFG, FT, L796, L975

Πρόγραμμα ARCHI-MED, Δράση 2.1
ΑΠΕΙΛΟΥΜΕΝΑ ΕΝΔΗΜΙΚΑ ΕΙΔΗ ΤΗΣ ΧΛΩΡΙΔΑΣ ΣΤΗ ΝΟΤΙΑ ΕΛΛΑΔΑ

Leguminosae

Astragalus agraniotii Orph. ex Boiss.

Συνώνυμα

Περιγραφή Μικρή πολυετής πόα (ημικρυπτόφυτο), χωρίς βλαστό, με ξυλώδες ρίζωμα. Τα αργυρόχροα, με πυκνό τρίχωμα φύλλα χωρίζονται σε 4-6 ζεύγη φυλλαρίων. Τα άνθη βγαίνουν σε πυκνές σχεδόν σφαιρικές ομάδες που στηρίζονται σε ένα ποδίσκο με άσπρες και μαύρες τρίχες. Έχουν 5 μενεξεδιά πέταλα ενωμένα σε σχήμα "πεταλούδας", το ένα από πάνω, τα 2 μεσαία ενωμένα σαν "φτερά", τα 2 κάτω ενωμένα σαν "τροπίδα". Τα πέταλα βγαίνουν μέσα από τριχωτό κάλυκα που σχηματίζει σωλήνα με άσπρη βάση και μαύρο άκρο.

Ιδιότητες

Εξάπλωση Ενδημικό του Πάρωνα
Όρος Πάρων: κορυφή Μεγάλη Τούρλα

Ενδιαίτημα Σε λιβάδια, ανάμεσα σε πόες.

Υψόμετρο (m) 1800-1800 **Άνθιση** Μαι, Ιουν, Ιουλ

- ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΔΙΑΤΗΡΗΣΗΣ -

Κόκκινο Βιβλίο: V

WCMC-IUCN: R

MIPSG:

Νέα Κατηγορία IUCN: VU/?EN

Κριτήρια D - εύρος εξάπλωσης μικρότερο από 100 km² [VU]
D - 1 μόνο γνωστή θέση [VU]

Κατάσταση Διατήρησης - Απειλές

Ο Αστράγαλος του Αγρανιώτη σχηματίζει ένα μόνο μικρό πληθυσμό στον Πάρωνα [RDB]. Η σπανιότητά του τον κάνει εξαιρετικά ευαίσθητο στις διαταράξεις, φυσικές ή μη. Η υπερσυλλογή αποτελεί πιθανή απειλή [RDB]. Δεν δίνονται στοιχεία για το ακριβές μέγεθος ή τις τάσεις του πληθυσμού. Αν ο πληθυσμός δεν ξεπερνά τα 250 άτομα ή αν διαπιστωθεί οποιαδήποτε υποβάθμισή του το είδος θα πρέπει να θεωρηθεί κινδυνεύον [EN] ή και κρισίμως κινδυνεύον [CR].

- ΚΑΘΕΣΤΩΣ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ -

Π.Δ. (67/1981): Y

BERNE:

CITES:

Οδηγία 92/43/ΕΟΚ:

Περιοχές ΦΥΣΗ 2000: GR2520006 (το σύνολο του πληθυσμού)

Μέτρα Προστασίας

Δεν έχουν ληφθεί μέτρα για την προστασία του. Απαιτείται αξιολόγηση του πληθυσμού.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ: RDB, MFG

Πρόγραμμα ARCHI-MED, Δράση 2.1
ΑΠΕΙΛΟΥΜΕΝΑ ΕΝΔΗΜΙΚΑ ΕΙΔΗ ΤΗΣ ΧΛΩΡΙΔΑΣ ΣΤΗ ΝΟΤΙΑ ΕΛΛΑΔΑ

Leguminosae

Astragalus drupaceus Orph. ex Boiss.

Συνώνυμα

Περιγραφή Πολυετής πόα (ημικρυπτόφυτο) με εύρωστους, όρθιους, τριχωτούς και με πολλά φύλλα βλαστούς ύψους 25-90 εκ.. Τα φύλλα είναι λεία ή λίγο τριχωτά και χωρίζονται σε 8-30 ζεύγη φυλλαρίων. Τα άνθη βγαίνουν σε ομάδες των 3-6. Έχουν 5 πρασινωπα-κίτρινα πέταλα ενωμένα σε σχήμα "πεταλούδας", το ένα από πάνω, τα 2 μεσαία ενωμένα σαν "φτερά", τα 2 κάτω ενωμένα σαν "τροπίδα". Ο κοκκινωπος-καφέ ή καφε-μαύρος καρπός μοιάζει με του φασολιού (χέδρωπας).

Ιδιότητες

Εξάπλωση Ενδημικό της Νότιας Πελοποννήσου
Λακωνία: περιοχή Κροκεών. Πάρνων: κοντά στον Άγιο Ιωάννη

Ενδιαίτημα Αναπτύσσεται στα περιθώρια προσφάτως καλλιεργημένων περιοχών ή σχηματίζει τούφες ανάμεσα σε συστάδες υποβαθμισμένων μακί αναμειγμένων με φρύγανα.

Υψόμετρο (m) 0-300 **Άνθιση** Απρ, Μαι

- ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΔΙΑΤΗΡΗΣΗΣ -

Κόκκινο Βιβλίο: E

WCMC-IUCN: R

MIPSG:

Νέα Κατηγορία IUCN: EN/?CR

Κριτήρια B - πραγματική έκταση πιθανότατα μικρότερη από 10 km² και εύρος εξάπλωσης πιθανώς μικρότερο από 100 km² σε συνδυασμό με υποβάθμιση των πληθυσμών και λιγότερες από 5 θέσεις [EN]
C - Υποβάθμιση του πληθυσμού σε συνδυασμό με συνολικό μέγεθος του πληθυσμού πιθανότατα μικρότερο από 250 άτομα [CR] ή με υποπληθυσμούς πιθανώς μικρότερους από 50 άτομα [CR]
D - συνολικό μέγεθος του πληθυσμού πιθανότατα μικρότερο από 250 άτομα [EN]

Κατάσταση Διατήρησης - Απειλές

Ο δρυσοειδής Αστράγαλος έχει 2 μόνο μικρούς πληθυσμούς και το ενδιαίτημά του δέχεται ανθρωπογενείς πιέσεις [RDB]. Αίτια της υποβάθμισης των πληθυσμών του είναι από τη μια μεριά η ταχεία επέκταση στον ελαιώνων και των αμπελιών καθώς και των σχετικών υποδομών και από την άλλη η έντονη βόσκηση [RDB]. Ο πληθυσμός στη θέση όπου ανακαλύφθηκε το φυτό στην Κυλλήνη έχει πιθανότατα εξαφανιστεί [RDB]. Είναι αξιοσημείωτο ότι ο πληθυσμός αυτός βρισκόταν σε υψόμετρο 1000 m (μεσο- ή υπερμεσογειακός όροφος), πολύ μεγαλύτερο από την τρέχουσα εξάπλωση του φυτού (θερμομεσογειακός όροφος). Δεν έχει χαρακτηριστεί επαρκώς το ενδιαίτημά του καθώς οι θέσεις όπου αναπτύσσεται σήμερα αποτελούν πιθανώς ενδιαίτητα όπου κατέφυγε ή απέμεινε μετά τις μεταβολές που υπέστη ο βιότοπος.

- ΚΑΘΕΣΤΩΣ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ -

Π.Δ. (67/1981): Y

BERNE:

CITES:

Οδηγία 92/43/ΕΟΚ:

Περιοχές ΦΥΣΗ 2000: GR2520006
GR2530001 (πιθανώς εξαφανισθέν)

Μέτρα Προστασίας

Δεν έχουν ληφθεί μέτρα για την επί τόπου προστασία του. Απαιτείται αυτοοικολογική και συνοικολογική μελέτη και παρακολούθηση των πληθυσμών. Ως προς την εκτός τόπου προστασία, καλλιεργείται στον πειραματικό βοτανικό κήπο του Παν/μιου Πατρών.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ: RDB*, FGC

Πρόγραμμα ARCHI-MED, Δράση 2.1
ΑΠΕΙΛΟΥΜΕΝΑ ΕΝΔΗΜΙΚΑ ΕΙΔΗ ΤΗΣ ΧΛΩΡΙΔΑΣ ΣΤΗ ΝΟΤΙΑ ΕΛΛΑΔΑ

Leguminosae

Astragalus laconicus Iatrou & Kit Tan

Συνώνυμα

Περιγραφή Μικρός θάμνος (χαμαίφυτο) που σχηματίζει πυκνές και αγκαθωτές τούφες ύψους 10-20 εκ.. Τα γκριζοπράσινα φύλλα καταλήγουν σε κιτρινωπό και τριχωτό αγκάθι και χωρίζονται σε 8-11 ζεύγη μικρών και στενών φυλλαρίων. Τα άνθη βγαίνουν συνωστίζονται σε σε ομάδες λίγο κάτω από την άκρη των βλαστών. Έχουν 5 αχνορόδινα πέταλα (κρεμώδη όταν ξεραθούν) ενωμένα σε σχήμα "πεταλούδας", το ένα από πάνω με σκούρες ρόδινες φλέβες, τα 2 μεσαία ενωμένα σαν "φτερά", τα 2 κάτω ενωμένα σαν "τροπίδα". Ο καρπός μοιάζει με του φασολιού (χέδρωπας) και καλύπτεται από πυκνό, λευκωπό τρίχωμα.

Ιδιότητες

Εξάπλωση Ενδημικό της Νότιας Πελοποννήσου
Πελοπόννησος, Επ. Επιδαύρου Λιμήρας: κοντά στο χωριό Βλαχιώτης στο δρόμο Σκάλας-Μολάων, μεταξύ των χωριών Μακρινάρα-Βλαχιώτης, Β της Νεάπολης 2-3 km από τον Κάμπο

Ενδιαίτημα Χαμηλοί αμμώδεις λόφοι, καλλιεργούμενες ή μη καλλιεργούμενες θέσεις.

Υψόμετρο (m) 50-100 **Άνθιση** Μαι, Ιουν

- ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΔΙΑΤΗΡΗΣΗΣ -

Κόκκινο Βιβλίο:

WCMC-IUCN:

MIPSG:

Νέα Κατηγορία IUCN: VU/?EN

Κριτήρια B - εύρος εξάπλωσης περίπου 100 km² και μάλλον λιγότερες από 5 γνωστές θέσεις σε συνδυασμό με πιθανή υποβάθμιση του πληθυσμού [EN]
D - εύρος εξάπλωσης περίπου 100 km² [VU]

Κατάσταση Διατήρησης - Απειλές

Ο Αστράγαλος της Λακονίας είναι ένα είδος που ανακαλύφθηκε πρόσφατα. Έχει περιορισμένη εξάπλωση και το ενδιαίτημά του υφίσταται έντονες ανθρωπογενείς επιδράσεις. Δεν δίνονται στοιχεία σχετικά με τον ακριβή αριθμό και το μέγεθος των πληθυσμών και ελάχιστα είναι γνωστά για την οικολογία και την ευαισθησία τους στις διαταράξεις διάφορων τύπων.

- ΚΑΘΕΣΤΩΣ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ -

Π.Δ. (67/1981):

BERNE:

CITES:

Οδηγία 92/43/ΕΟΚ:

Περιοχές ΦΥΣΗ 2000:

Μέτρα Προστασίας

Δεν έχουν ληφθεί μέτρα για την προστασία του.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ: L1600a*

Πρόγραμμα ARCHI-MED, Δράση 2.1
ΑΠΕΙΛΟΥΜΕΝΑ ΕΝΔΗΜΙΚΑ ΕΙΔΗ ΤΗΣ ΧΛΩΡΙΔΑΣ ΣΤΗ ΝΟΤΙΑ ΕΛΛΑΔΑ

Leguminosae

Astragalus maniaticus Kit Tan & Strid

Συνώνυμα

Περιγραφή Πολυετής πόα (ημικρυπτόφυτο) ύψους 10-15 εκ., με ξυλώδη διακλαδισμένη βάση και κατακόρυφη ροπαλοειδή ρίζα. Τα γκριζοπράσινα φύλλα καταλήγουν σε κιτρινωπό και τριχωτό αγκάθι και χωρίζονται σε 8-11 ζεύγη μικρών και στενών φυλλαρίων. Τα άνθη συνωστίζονται σε ομάδες λίγο κάτω από την άκρη των βλαστών. Έχουν 5 αχνορόδινα πέταλα (κρεμώδη όταν ξεραθούν) ενωμένα σε σχήμα "πεταλούδας", το ένα από πάνω με σκούρες ροδινες φλέβες, τα 2 μεσαία ενωμένα σαν "φτερά", τα 2 κάτω ενωμένα σαν "τροπίδα". Ο καρπός μοιάζει με του φασολιού (χέδρωπας) και καλύπτεται από πυκνό, λευκωπό τρίχωμα.

Ιδιότητες

Εξάπλωση Ενδημικό της Νότιας Πελοποννήσου
Πελοπόννησος, χερσόνησος Μάνης: 0,2 km N του Γερολιμένα

Ενδιαίτημα Βοσκημένο γκαρίγκ με *Callicotome villosa* (ασπάλαθος), σε κοκκινόχωμα πάνω σε ασβεστόλιθο με εμφανίσεις του μητρικού πετρώματος, κοντά στη θάλασσα.

Υψόμετρο (m) 15-50 **Άνθιση** Μαρ

- ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΔΙΑΤΗΡΗΣΗΣ -

Κόκκινο Βιβλίο:

WCMC-IUCN:

MIPSG:

Νέα Κατηγορία IUCN: ?EX

Κριτήρια Έχει πιθανότητα εξαφανιστεί από τη μοναδική γνωστή θέση

Κατάσταση Διατήρησης - Απειλές

Ο Αστράγαλος της Μάνης ανακαλύφθηκε το 1980 σε ένα μόνο πληθυσμό που δεν έχει ξαναβρεθεί από τότε. Η περιοχή όπου βρέθηκε έχει υποστεί μεγάλες μεταβολές από οικοδομικές δραστηριότητες και μικρής κλίμακας τουριστικές δραστηριότητες και οι προσπάθειες επανέυρεσής του ήταν άκαρπες [L702]. Δεν αποκλείεται όμως να αναπτύσσεται σε άλλες θέσεις της περιοχής.

- ΚΑΘΕΣΤΩΣ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ -

Π.Δ. (67/1981):

BERNE:

CITES:

Οδηγία 92/43/ΕΟΚ:

Περιοχές ΦΥΣΗ 2000:

Μέτρα Προστασίας

Πρέπει να γίνουν έρευνες για εντοπισμό του στην ευρύτερη περιοχή της θέσης όπου ανακαλύφθηκε.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ: L702*

Πρόγραμμα ARCHI-MED, Δράση 2.1
ΑΠΕΙΛΟΥΜΕΝΑ ΕΝΔΗΜΙΚΑ ΕΙΔΗ ΤΗΣ ΧΛΩΡΙΔΑΣ ΣΤΗ ΝΟΤΙΑ ΕΛΛΑΔΑ

Leguminosae

Astragalus taygeteus J. Persson & Strid

Συνώνυμα

Περιγραφή Μικρός θάμνος (χαμαίφυτο) που σχηματίζει πυκνά, αγκαθωτά "μαξιλαράκια" ή "χαλάκια". Τα φύλλα καλύπτονται από αργυρόχρωμο τρίχωμα και χωρίζονται σε 6-10 ζεύγη μικρών και στενών φυλλαρίων. Τα άνθη βγαίνουν σε ομάδες των 3-12 που σχηματίζουν "κεφάλια". Έχουν 5 λευκά ή κρεμώδη πέταλα ενωμένα σε σχήμα "πεταλούδας", το ένα από πάνω με ρόδινες πινελιές, τα 2 μεσαία ενωμένα σαν "φτερά", τα 2 κάτω ενωμένα σαν "τροπίδα" με ρόδινη-πορφυρή κορφή. Ο καρπός, που μοιάζει με του φασολιού (χέδρωπας), καλύπτεται από πυκνό, λευκό τρίχωμα και καταλήγει σε μικρό ράμφος.

Ιδιότητες

Εξάπλωση Ενδημικό του Ταΰγετου
Ταΰγετος

Ενδιαίτημα Βραχώδεις πλαγιές, σε ασβεστόλιθους.

Υψόμετρο (m) 1600-2300 **Άνθιση** Ιουν, Ιουλ

- ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΔΙΑΤΗΡΗΣΗΣ -

Κόκκινο Βιβλίο:

WCMC-IUCN:

MIPSG:

Νέα Κατηγορία IUCN: DD

Κριτήρια

Κατάσταση Διατήρησης - Απειλές

Ο Αστράγαλος του Ταΰγετου έχει περιορισμένη εξάπλωση. Δεν δίνονται καθόλου στοιχεία για τον ακριβή αριθμό, το μέγεθος ή τις τάσεις των πληθυσμών του.

- ΚΑΘΕΣΤΩΣ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ -

Π.Δ. (67/1981):

BERNE:

CITES:

Οδηγία 92/43/ΕΟΚ:

Περιοχές ΦΥΣΗ 2000: GR2550006

Μέτρα Προστασίας

Δεν έχουν ληφθεί μέτρα για την προστασία του. Απαιτείται αξιολόγηση των πληθυσμών.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ: MFG*, L1601*

Πρόγραμμα ARCHI-MED, Δράση 2.1
ΑΠΕΙΛΟΥΜΕΝΑ ΕΝΔΗΜΙΚΑ ΕΙΔΗ ΤΗΣ ΧΛΩΡΙΔΑΣ ΣΤΗ ΝΟΤΙΑ ΕΛΛΑΔΑ

Leguminosae

Lathyrus neurolobus Boiss. & Heldr.

Συνώνυμα

Περιγραφή Πολυετής πόα (ημικρυπτόφυτο), χωρίς τρίχωμα. Οι βλαστοί φτάνουν τα 15-50 εκ. και έχουν λεπτό και πλατύ περιθώρια (σαν φτερό). Τα φυλλά αποτελούνται από 1 ζεύγος φυλλαρίων τα ανώτερα καταλήγουν σε έλικα. Τα άνθη βγαίνουν ανά 1 ή 2. Έχουν 5 μπλε πέταλα ενωμένα σε σχήμα "πεταλούδας", το ένα από πάνω, τα 2 μεσαία ενωμένα σαν "φτερά", τα 2 κάτω ενωμένα σαν "τροπίδα". Ο καρπός, που μοιάζει με του φασιολιού (χέδρωπας) είναι λείος, καφέ και οι λοβοί του έχουν πολύ έντονες φλέβες ("νεύρα") κατά μήκος.

Ιδιότητες

Εξάπλωση Ενδημικό της Δυτικής Κρήτης
Επ. Κυδωνίας: κοιλάδα Φασά (μεταξύ των χωριών Σκινές-Νέα Ρούματα), περιοχή λίμνης Αγιάς, Αγία Ειρήνη, περιοχή Αγιάς. Επ. Κισσάμου: περιοχή Έλους, πάνω από τους Μηλώνες, μεταξύ Μηλώνων-Σάσσαλου, μεταξύ Κωσταγιάννηδων-Βερπαθιανών, ΝΝΔ πάνω από την Άνω Μηλιά

Ενδιαίτημα Βάλτοι, ρυάκια και πηγές σε δάση και μακί, υγροί σκιεροί βράχοι, λασπώδες έδαφος που ξεραίνεται το καλοκαίρι; χαρακτηριστικό είδος της βλάστησης των υγρών λιβαδιών με *Hydrocotyle vulgaris* και των υγρών βράχων με *Adiantum capillus-veneris* (πολυτρίχι, μαλόχορτο).

Υψόμετρο (m) 50-850 **Άνθιση** Μαί, Ιουν, Ιουλ

- ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΔΙΑΤΗΡΗΣΗΣ -

Κόκκινο Βιβλίο:

WCMC-IUCN:

MIPSG:

Νέα Κατηγορία IUCN: ?EN

Κριτήρια B - εύρος εξάπλωσης μικρότερο από 5000 km² και υποβάθμιση του ενδιαίτηματος με συνδυασμό με 5 περίπου θέσεις [EN]

Κατάσταση Διατήρησης - Απειλές

Ο νευρόλοβος Λάθυρος έχει περιορισμένη εξάπλωση και αρκετά περιορισμένο ενδιαίτημα. Καθώς είναι είδος της υδρόφιλης βλάστησης που έχει υποστεί υποβάθμιση σε ευρωπαϊκό επίπεδο, το ενδιαίτημά του θεωρείται απειλούμενο. Στις περιοχές όπου αναπτύσσεται είναι υπαρκτό το πρόβλημα της ρύπανσης των υδάτων. Σύμφωνα με πρόσφατη αναφορά για την περιοχή Έλους-Σάσσαλου-Μηλώνων [L01]: "Ο παρών οικότοπος (υγρά λιβάδια) απειλείται από την αποστράγγιση, τη ρύπανση και την έστω και μη συνειδητή καταστροφή. Υπάρχουν επίσης κίνδυνοι από τη λίπανση και την εφαρμογή παρασιτοκτόνων στους γειτονικούς καλλιεργημένους αγρούς. Όλες οι υγροτοπικές κοινότητες είναι ευαίσθητες στην ρύπανση των υδάτων και στις μεταβολές της υδρολογικής ισορροπίας ... ο οικότοπος των υγρών βράχων απειλείται. Οι κίνδυνοι προέρχονται από την κατασκευή δρόμων, από τη ρύπανση του νερού (παρασιτοκτόνα που χρησιμοποιούνται στις γειτονικές καλλιέργειες), αλλά και από τυχαία καταστροφή." Οι μικρότεροι, υποπληθυσμοί της κοιλάδας του Φασά δεν φαίνεται να απειλούνται. Δεν έχουν γίνει εκτιμήσεις του ακριβούς μεγέθους των υποπληθυσμών και των σχέσεων επικοινωνίας μεταξύ τους και ίσως να μην είναι με ακρίβεια γνωστές όλες οι θέσεις εξάπλωσης του είδους. Ανάλογα με τα στοιχεία αυτά θα μπορούσε να καταταχτεί σε μεγαλύτερη ή μικρότερη κατηγορία κινδύνου.

- ΚΑΘΕΣΤΩΣ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ -

Π.Δ. (67/1981): Y

BERNE:

CITES:

Οδηγία 92/43/ΕΟΚ:

Περιοχές ΦΥΣΗ 2000: GR4340004 (το μεγαλύτερο τμήμα του πληθυσμού)
GR4340006

Μέτρα Προστασίας

Δεν έχουν ληφθεί μέτρα για την εκτός τόπου προστασία του. Απαιτείται εντοπισμός και παρακολούθηση των πληθυσμών. Ως προς την εκτός τόπου προστασία, καλλιεργείται σε ένα Βοτανικό Κήπο της Γαλλίας.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ: EFK, FCA*, L257, L554, L01, L012

Πρόγραμμα ARCHI-MED, Δράση 2.1
ΑΠΕΙΛΟΥΜΕΝΑ ΕΝΔΗΜΙΚΑ ΕΙΔΗ ΤΗΣ ΧΛΩΡΙΔΑΣ ΣΤΗ ΝΟΤΙΑ ΕΛΛΑΔΑ

Leguminosae

***Onobrychis sphaciotica* Greuter**

Συνώνυμα

Περιγραφή Πολυετής ημιθαμνώδης πόα (χαμαίφυτο) με αργυρόχρωμο τρίχωμα. Από την ξυλώδη βάση ανεβαίνουν μη ανθοφόροι και ανθοφόροι βλαστοί που φτάνουν τα 60 εκ. Τα φύλλα έχουν 8-14 ζεύγη φυλλαρίων, πρασινωπών στην επάνω επιφάνεια και αργυρόχρωμων στην κάτω. Τα άνθη βγαίνουν σε ομάδες των 15-30 με κατακόρυφη διάταξη. Έχουν 5 ρόδινα πορφυρά πέταλα ενωμένα σε σχήμα "πεταλούδας", το ένα από πάνω, τα 2 μεσαία ενωμένα σαν "φτερά", τα 2 κάτω ενωμένα σαν "τροπίδα". Ο καρπός (χέδρωπας) είναι ημικυκλικός, τριχωτός και έχει κοντά αγκάθια και "φτερό".

Ιδιότητες Καλλωπιστικό.

Εξάπλωση Ενδημικό των Λευκών Ορέων
Λευκά Όρη: Φαράγγι Σαμαριάς (Ξυλόσκαλο, Κακή Σκάλα), πάνω από το Λινوسέλι Ν του όρους Στριφομάδι, ύψωμα μεταξύ των φαραγγίων Σαμαριά-Δώματα, κοντά στα βοσκοτόπια Εκκλησίδα ΒΔ του όρους Παχνές

Ενδιαίτημα Κρημνοί σε ασβεστούχο πέτρωμα, σχισμές μεγάλων κατακόρυφων ασβεστολιθικών βράχων.

Υψόμετρο (m) 1300-1750 **Άνθιση** Ιουν, Ιουλ

- ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΔΙΑΤΗΡΗΣΗΣ -

Κόκκινο Βιβλίο: V

WCMC-IUCN: V

MIPSG: VU

Νέα Κατηγορία IUCN: ?VU

Κριτήρια D - εύρος εξάπλωσης μικρότερο από 100 km²

Κατάσταση Διατήρησης - Απειλές

Η σφακιανή Ονοβρυχίδα έχει πολύ περιορισμένη εξάπλωση και εξειδικευμένο αλλά απρόσιτο ενδιαίτημα. Οι πληθυσμοί της είναι μικροί και πιθανή απειλή αποτελεί η υπερσυλλογή για επιστημονικούς ή άλλους σκοπούς [RDB]. Η περιορισμένη εξάπλωση και οι μικροί πληθυσμοί την καθιστούν ευαίσθητη στις διαταράξεις. Δεν δίνονται στοιχεία σχετικά με το ακριβές μέγεθος του συνολικού πληθυσμού της ή τις τάσεις τους. Ανάλογα με τα στοιχεία αυτά θα μπορούσε να καταταχτεί σε μεγαλύτερη κατηγορία κινδύνου.

- ΚΑΘΕΣΤΩΣ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ -

Π.Δ. (67/1981): Y

BERNE:

CITES:

Οδηγία 92/43/ΕΟΚ:

Περιοχές ΦΥΣΗ 2000: GR4340008 (το σύνολο του πληθυσμού)

Μέτρα Προστασίας

Δεν έχουν ληφθεί μέτρα για την προστασία της. Απαιτείται αξιολόγηση των πληθυσμών.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ: RDB, EFK, FCA, L408*, L1583

Πρόγραμμα ARCHI-MED, Δράση 2.1
ΑΠΕΙΛΟΥΜΕΝΑ ΕΝΔΗΜΙΚΑ ΕΙΔΗ ΤΗΣ ΧΛΩΡΙΔΑΣ ΣΤΗ ΝΟΤΙΑ ΕΛΛΑΔΑ

Leguminosae

Trifolium barbeyi Gibelli & Belli

Συνώνυμα

Περιγραφή Πολύ μικρό και με πυκνό τρίχωμα μονοετές φυτό (θερόφυτο) που σχηματίζει επίπεδα "μαξιλαράκια" πλάτους ως 10 εκ. Τα φύλλα αποτελούνται από 3 φυλλάκια και στη βάση τους έχουν μικρά παράφυλλα. Τα άνθη βγαίνουν σε ομάδες (μέχρι 25 μαζί) που σχηματίζουν συμπαγή, στρογγυλά κεφάλια κατά μήκος των βλαστών ή στην άκρη τους. Έχουν 5 ρόδινα ρόδινα πέταλα ενωμένα σε σχήμα "πεταλούδας", το ένα από πάνω, τα 2 μεσαία ενωμένα σαν "φτερά", τα 2 κάτω ενωμένα σαν "τροπίδα".

Ιδιότητες

Εξάπλωση Ενδημικό της Καρπάθου
Κάρπαθος: όρος Χόμαλης (ανατολικές πλαγιές ΒΔ του χωριού Μενετές), οροπέδιο Κάτω Λάστος

Ενδιαίτημα Σήμερα αναπτύσσεται σε ανοικτές άδεντρες τοποθεσίες σε πυκνό, λασπώδες ως πηλώδες έδαφος, σε ασβεστούχο μητρικό πέτρωμα σε γεωργικές ή ημι-φυσικές θέσεις. Το πρωτογενές του ενδιαίτημα πιθανώς είναι οι κολλουβιακοί θύλακες με λεπτό, πηλώδες έδαφος σε καρστικές ασβεστοστολιθικές επιφάνειες.

Υψόμετρο (m) 450-660 **Άνθιση** Ιουν

- ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΔΙΑΤΗΡΗΣΗΣ -

Κόκκινο Βιβλίο: V

WCMC-IUCN: V

MIPSG: VU

Νέα Κατηγορία IUCN: VU

Κριτήρια D - εύρος εξάπλωσης μικρότερο από 100 km² [VU]

D - συνολικός πληθυσμός κατά τα φαινόμενα μικρότερος από 1000 άτομα [VU]

Κατάσταση Διατήρησης - Απειλές

Το Τριφύλλι του Barbey έχει εξαιρετικά περιορισμένη εξάπλωση, σήμερα είναι γνωστές μόνο 2 θέσεις με μερικές εκατοντάδες άτομα συνολικά [RDB]. Το ενδιαίτημά του σήμερα είναι άμεσα συνδεδεμένο με τον άνθρωπο και η διατήρησή του εξαρτάται από τη διατήρηση των σημερινών χρήσεων γης και των παραδοσιακών καλλιεργειών [RDB]. Η βόσκηση δεν φαίνεται να αποτελεί απειλή, αντίθετα συμβάλλει στη διατήρηση των ανοικτών θέσεων όπου αναπτύσσεται [RDB]. Στην Κάρπαθο, ειδικά στις εσωτερικές θέσεις όπου αναπτύσσεται διατηρούνται ακόμα οι παραδοσιακές χρήσεις γης, χρειάζεται όμως προσοχή καθώς η τουριστική ανάπτυξη έχει ανοδικές τάσεις. Καθώς τα παραπάνω στοιχεία προέρχονται από παρατηρήσεις και όχι από συστηματική μελέτη, δεν είναι με ακρίβεια γνωστές οι οικολογικές απαιτήσεις του ή οι τάσεις των πληθυσμών του ή οι επιπτώσεις διαφόρων παραγόντων. Λόγω της περιορισμένης εξάπλωσης και του περιορισμένου μεγέθους του συνολικού πληθυσμού, οποιαδήποτε μείωση του μεγέθους του πληθυσμού ή της ποιότητας του ενδιαίτηματος θα καταστήσει το είδος κινδυνεύον (EN).

- ΚΑΘΕΣΤΩΣ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ -

Π.Δ. (67/1981): Y

BERNE:

CITES:

Οδηγία 92/43/ΕΟΚ:

Περιοχές ΦΥΣΗ 2000: GR4210002 (?1/2 του πληθυσμού)

Μέτρα Προστασίας

Δεν έχουν ληφθεί μέτρα για την προστασία του. Απαιτείται αξιολόγηση και παρακολούθηση των πληθυσμών και εντοπισμός πιθανών νέων θέσεων. Η εξασφάλιση της διατήρησης των χρήσεων γης στην περιοχή ίσως είναι αρκετή για την προστασία του.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ: RDB, EFK, FCA

Πρόγραμμα ARCHI-MED, Δράση 2.1
ΑΠΕΙΛΟΥΜΕΝΑ ΕΝΔΗΜΙΚΑ ΕΙΔΗ ΤΗΣ ΧΛΩΡΙΔΑΣ ΣΤΗ ΝΟΤΙΑ ΕΛΛΑΔΑ

Liliaceae

Allium brulloi Salmeri

Συνώνυμα

Περιγραφή Πολυετές ποώδες φυτό (γεώφυτο) με βολβό. Ο λεπτός (πάχος 1 mm) βλαστός έχει ύψος 10-25 cm και γέρνει κατά την ανθοφορία. Τα πράσινα φύλλα είναι επίσης λεπτά και μακριά (10-15 cm), σαν νήματα, και περιβάλλουν το βλαστό. Τα άνθη είναι μικρά και βγαίνουν 10-30 μαζί στην άκρη του βλαστού σχηματίζοντας ένα "κεφάλι" που πριν ανοίξουν είναι κλεισμένο σε ένα μεγάλο και μακρύ διπλό φύλλο, τη σπάθη. Κάθε άνθος έχει 6 ενωμένα πέταλα (τέπαλα), ρόδινα με πορφυρή γραμμή στο εξωτερικό τους. Ο βολβός είναι ωοειδής με καφέ-ιώδη εξωτερικούς χιτώνες με νηματώδη υφή και διαφανείς εξωτερικούς. Ο καρπός είναι τριμερής κάψα με μαύρα σπέρματα.

Ιδιότητες Θεωρείται παλαιοενδημικό είδος με καταγωγή στο Τριτογενές (επιστημονική αξία).

Εξάπλωση Ενδημικό της Αστυπάλαιας
Αστυπάλαια: Κάστρο Αγίου Ιωάννη, Άγιος Χαράλαμπος, Λιβάδια, νησίδα Κουνουποί

Ενδιαίτημα Σχισμές βράχων από μεσοζωϊκό ασβεστόλιθο, σπάνια σε φρύγανα με *Sarcopoterium spinosum* (αστοιβή) και *Euphorbia acanthothamnus* (γαλαστοιβή) σε βραχώδεις θέσεις.

Υψόμετρο (m) - **Άνθιση** Ιουν

- ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΔΙΑΤΗΡΗΣΗΣ -

Κόκκινο Βιβλίο:

WCMC-IUCN:

MIPSG:

Νέα Κατηγορία IUCN: ?VU

Κριτήρια D - εύρος εξάπλωσης μικρότερο από 100 km²

Κατάσταση Διατήρησης - Απειλές

Το Άλλιον του Brullo (ένα είδος σκόρδου) ανακαλύφθηκε πρόσφατα (1998) και προς το παρόν έχει βρεθεί μόνο σε μερικές θέσεις στην Αστυπάλαια. Το ενδιαίτημά του είναι γενικά δυσπρόσιτο και απομακρυσμένο. Οι θέσεις όπου αναπτύσσεται δεν απειλούνται προς το παρόν από την τουριστική ανάπτυξη ή από κατασκευαστικά έργα, αλλά ο τουρισμός έχει ανοδική τάση στο νησί. Όλες οι θέσεις όπου έχει βρεθεί υφίστανται μέτρια ως έντονη βόσκηση και διαχείριση (κάψιμο, κόψιμο) για τη βόσκηση αλλά δεν είναι γνωστό κατά πόσο αυτό επηρεάζει του πληθυσμούς του είδους ή αν το περιορίζει στα απρόσιτα βράχια. Δεν δίνονται καθόλου στοιχεία σχετικά με το μέγεθος των πληθυσμών. Ανάλογα με τα στοιχεία αυτά θα μπορούσε να καταταχτεί σε μεγαλύτερη κατηγορία κινδύνου.

- ΚΑΘΕΣΤΩΣ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ -

Π.Δ. (67/1981):

BERNE:

CITES:

Οδηγία 92/43/ΕΟΚ:

Περιοχές ΦΥΣΗ 2000: GR4210009 (μεγάλο τμήμα του πληθυσμού)

Μέτρα Προστασίας

Δεν έχουν ληφθεί μέτρα για την προστασία του. Απαιτείται αξιολόγηση και παρακολούθηση των πληθυσμών και αξιολόγηση των πιθανών επιπτώσεων της βόσκησης. Επίσης πρέπει να ληφθεί πρόνοια ώστε τυχόν κατασκευαστικά έργα στο μέλλον να μην καταστρέψουν τους λίγους πληθυσμούς του είδους.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ: L1471*

Πρόγραμμα ARCHI-MED, Δράση 2.1
ΑΠΕΙΛΟΥΜΕΝΑ ΕΝΔΗΜΙΚΑ ΕΙΔΗ ΤΗΣ ΧΛΩΡΙΔΑΣ ΣΤΗ ΝΟΤΙΑ ΕΛΛΑΔΑ

Liliaceae

Allium chalkii Iatrou & Tzanoud.

Συνώνυμα

Περιγραφή Πολυετές ποώδες φυτό (γεώφυτο) με βολβό. Ο λεπτός βλαστός έχει ύψος 5-8 cm με 2-3 λεία φύλλα, σαν νήματα, και περιβάλλουν το βλαστό. Τα άνθη είναι μικρά και βγαίνουν 2-6 μαζί στην άκρη του βλαστού σχηματίζοντας ένα "κεφάλι" που πριν ανοίξουν είναι κλεισμένο σε ένα μεγάλο μονό φύλλο, τη σπάθη. Κάθε άνθος έχει 6 ενωμένα πέταλα (τέπαλα), ρόδινα με πορφυρή γραμμή στο εξωτερικό τους. Ο βολβός είναι σφαιρικός-ωοειδής με μεμβρανώδη εξωτερικούς χιτώνες και λευκωπούς εσωτερικούς. Ο καρπός είναι τριμερής κάψα με μαύρα σπέρματα.

Ιδιότητες

Εξάπλωση Ενδημικό της Χάλκης
Χάλκη: μεταξύ Χωριού-Κάστρου

Ενδιαίτημα Ασβεστολιθικές σχισμές; χασμόφυτο.

Υψόμετρο (m) 200-350 **Άνθιση** Μαι, Ιουν

- ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΔΙΑΤΗΡΗΣΗΣ -

Κόκκινο Βιβλίο:

WCMC-IUCN:

MIPSG:

Νέα Κατηγορία IUCN: ?VU

Κριτήρια D - εύρος εξάπλωσης μικρότερο από 100 km²

Κατάσταση Διατήρησης - Απειλές

Το Άλλιον της Χάλκης (είδος σκόρδου) ανακαλύφθηκε σχετικά πρόσφατα (1991) και έχει βρεθεί μόνο στη Χάλκη. Το ενδιαίτημά του είναι γενικά δυσπρόσιτο. Δεν δίνονται καθόλου στοιχεία σχετικά με τον αριθμό, το μέγεθος ή τις τάσεις των πληθυσμών. Ανάλογα με τα στοιχεία αυτά θα μπορούσε να καταταχτεί σε μεγαλύτερη κατηγορία κινδύνου.

- ΚΑΘΕΣΤΩΣ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ -

Π.Δ. (67/1981):

BERNE:

CITES:

Οδηγία 92/43/ΕΟΚ:

Περιοχές ΦΥΣΗ 2000:

Μέτρα Προστασίας

Δεν έχουν ληφθεί μέτρα για την προστασία του. Απαιτείται αξιολόγηση και παρακολούθηση των πληθυσμών

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ: L478*

Πρόγραμμα ARCHI-MED, Δράση 2.1
ΑΠΕΙΛΟΥΜΕΝΑ ΕΝΔΗΜΙΚΑ ΕΙΔΗ ΤΗΣ ΧΛΩΡΙΔΑΣ ΣΤΗ ΝΟΤΙΑ ΕΛΛΑΔΑ

Liliaceae

***Allium maniaticum* Brullo & Tzanoud.**

Συνώνυμα *Allium obtusiflorum* DC. (including taxon)

- Περιγραφή** Πολυετές ποώδες, λεπτό φυτό με βολβό (γεώφυτο). Ο βλαστός είναι κοντός (ως 15 εκ) με 2-4 γλαυκοπράσινα πολύ λεπτά φύλλα (γραμμοειδή). Στην άκρη του τα άνθη σχηματίζουν "ομπρέλλα" από 4 βόστρυχους με 5-20 λευκορόδινα, κύπελλοειδή ανθίδια με 6 τέπαλα. Ο καρπός είναι τριμερής κάψα με μαύρα σπέρματα που βγαίνει όρθια στην άκρη του βλαστού.
- Ιδιότητες** Τα είδη του γένους *Allium* περιέχουν πτητικά έλαια με χαρακτηριστική οσμή και με αρωματικές και φαρμακευτικές ιδιότητες. Δεν είναι γνωστές οι τυχόν ιδιότητες των ελαίων του *A. maniaticum*.
- Εξάπλωση** Ενδημικό της Νότιας Πελοποννήσου.
Έχει βρεθεί σε λίγες θέσεις στους παράκτιους βράχους της περιοχής του Γερολιμένα της Μάνης.
- Ενδιαίτημα** Σχισμές ασβεστολιθικών παράκτιων βράχων (χασμόφυτο) όπου αποτελεί χαρακτηριστικό είδος της βλάστησης της περιοχής.
- Υψόμετρο (m)** 0-100 **Άνθιση** Καλοκαίρι

- ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΔΙΑΤΗΡΗΣΗΣ -

Κόκκινο Βιβλίο:

WCMC-IUCN: V

MIPSG:

Νέα Κατηγορία IUCN: VU

Κριτήρια D - εύρος εξάπλωσης μικρότερο από 100 km² [VU]

Κατάσταση Διατήρησης - Απειλές

Το *Allium* της Μάνης είναι στενοενδημικό. Η μικρή περιοχή εξάπλωσης το καθιστά εύρωτο σε τυχόν ανθρώπινες επεμβάσεις. Ωστόσο, ο βιότοπός του είναι δυσπρόσιτος και φαίνεται να απειλείται άμεσα. Δεν έχουν γίνει εκτιμήσεις των πληθυσμών, αλλά το γεγονός ότι αναφέρεται ως κυρίαρχο είδος της βλάστησης μειώνει τις πιθανότητες να πληρεί τις συνθήκες ένταξης στις κατηγορίες CR και EN.

- ΚΑΘΕΣΤΩΣ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ -

Π.Δ. (67/1981):

BERNE:

CITES:

Οδηγία 92/43/ΕΟΚ:

Περιοχές ΦΥΣΗ 2000: GR4220004 (το σύνολο του πληθυσμού)

Μέτρα Προστασίας

Δεν έχουν ληφθεί μέτρα για τη διατήρησή του. Για την προστασία του απαιτείται κατ' αρχάς εντοπισμός όλων των πληθυσμών και παρακολούθησή τους. Μέτρα προστασίας αναμένεται να εφαρμοστούν στο πλαίσιο της διαχείρισης της περιοχής ΦΥΣΗ 2000.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ: L262*

Πρόγραμμα ARCHI-MED, Δράση 2.1
ΑΠΕΙΛΟΥΜΕΝΑ ΕΝΔΗΜΙΚΑ ΕΙΔΗ ΤΗΣ ΧΛΩΡΙΔΑΣ ΣΤΗ ΝΟΤΙΑ ΕΛΛΑΔΑ

Liliaceae

Allium ritsii Iatrou & Tzanoud.

Συνώνυμα

Περιγραφή Πολυετές ποώδες φυτό (γεώφυτο) με βολβό. Έχει λεία φύλλα, σαν νήματα, που περιβάλλουν το βλαστό και το ανώτερο φύλλο περιβάλλει τη βάση της ταξιανθίας. Τα άνθη είναι μικρά και βγαίνουν στην άκρη του βλαστού σχηματίζοντας ένα "κεφάλι" που πριν ανοίξουν είναι κλεισμένο σε ένα μεγάλο μονό φύλλο, τη σπάθη. Κάθε άνθος έχει 6 πέταλα (τέπαλα) ενωμένα σε σχήμα στάμνας. Ο βολβός έχει εξωτερικούς χιτώνες με νηματοειδή υφή. Ο καρπός είναι τριμερής κάψα με μαύρα σπέρματα.

Ιδιότητες

Εξάπλωση Ενδημικό της Νότιας Πελοποννήσου
N πελοπόννησος: Μονεμβασιά

Ενδιαίτημα Φρύγανα και ανοίγματα σε υποβαθμισμένα μακί.

Υψόμετρο (m) 10-50 **Άνθιση** φθινόπωρο

- ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΔΙΑΤΗΡΗΣΗΣ -

Κόκκινο Βιβλίο:

WCMC-IUCN:

MIPSG:

Νέα Κατηγορία IUCN: CR

Κριτήρια B - εύρος εξάπλωσης μικρότερο από 100 km² και πραγματική έκταση του πληθυσμού μικρότερη από 10 km² σε συνδυασμό με 1 μόνο θέση και με υποβάθμιση του ενδιαιτήματος [CR]
D - εύρος εξάπλωσης μικρότερο από 100 km² [VU]
D - 1 μόνο γνωστή θέση [VU]

Κατάσταση Διατήρησης - Απειλές

Το Άλλιον του Ρίτσου έχει εξαιρετικά περιορισμένη εξάπλωση και σχετικά μικρό πληθυσμό σε μία περιοχή που υφίσταται έντονες ανθρωπογενείς πιέσεις (εκχερσώσεις, πυρκαγιές) και ειδικά οικοδομική δραστηριότητα για την επέκταση της πόλης της Μονεμβασιάς [L243].

- ΚΑΘΕΣΤΩΣ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ -

Π.Δ. (67/1981):

BERNE:

CITES:

Οδηγία 92/43/ΕΟΚ:

Περιοχές ΦΥΣΗ 2000: GR2540001 (το σύνολο του πληθυσμού)

Μέτρα Προστασίας

Δεν έχουν ληφθεί μέτρα για την προστασία του. Απαιτείται παρακολούθηση του πληθυσμού και άμεση προστασία των θέσεων από τις εκχερσώσεις.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ: L243

Πρόγραμμα ARCHI-MED, Δράση 2.1
ΑΠΕΙΛΟΥΜΕΝΑ ΕΝΔΗΜΙΚΑ ΕΙΔΗ ΤΗΣ ΧΛΩΡΙΔΑΣ ΣΤΗ ΝΟΤΙΑ ΕΛΛΑΔΑ

Liliaceae

Androcymbium rechingeri Greuter

Συνώνυμα *Androcymbium gramineum* (Cav.) J.F.Macbr. var. *puniceum* (Maire) Maire

Περιγραφή Πολυετές ποώδες φυτό (γεώφυτο) με βολβοκόνδυλο. Ο βλαστός είναι κοντός, 2-7 cm και τα φύλλα μακρόστενα και λεία, μήκους 2-15 cm. Τα λευκά άνθη βγαίνουν 1-6 μαζί ανάμεσα από τα φύλλα, κοντά στο έδαφος. Έχουν 6 πέταλα, 2-2,5 cm, με χαρακτηριστική οξεία προεξοχή στο άνω άκρο. Ο καρπός είναι κάψα σε σχήμα αχλαδιού με σπέρματα σχεδόν στρογγυλά.

Ιδιότητες Καλλωπιστικό

Εξάπλωση Ενδημικό Κρήτης-Καρπάθου

Δ Κρήτη: ακτή απέναντι από την Ελαφώνησο, 0,5-1km N της Φαλάσαρνας, Ελαφώνησος, Ήμερη Γραμβούσα (νότια ακτή), χερσόνησος Τηγάνι απέναντι από τον Μπάλλο. ?Α Κρήτη: N του Βάι. Κάρπαθος: ακριβώς μετά και 4 km B από το Φοινίκι, 1 km ανατολικά από τα Πηγάδια

Ενδιαίτημα Αμμώδεις κοιλότητες εδάφους σε ασβεστόλιθους ανάμεσα σε φρύγανα, αμμώδεις ακτές.

Υψόμετρο (m) 0-25 **Άνθιση** Δεκ, Ιαν, Φεβ

- ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΔΙΑΤΗΡΗΣΗΣ -

Κόκκινο Βιβλίο: E

WCMC-IUCN: E

MIPSG: CR*

Νέα Κατηγορία IUCN: EN

Κριτήρια B - πραγματική έκταση του πληθυσμού μικρότερη από 10 km² και περίπου 5 γνωστές θέσεις σε συνδυασμό με πιθανή υποβάθμιση του ενδιαίτηματος και μείωση του πληθυσμού [EN]

Κατάσταση Διατήρησης - Απειλές

Το Ανδροκύμβιο του Rechinger (είδος κρίνου) είναι ένα εντυπωσιακό είδος με πολύ περιορισμένη εξάπλωση και εξειδικευμένο ενδιαίτημα. Ο πληθυσμός του στην Ελαφώνησο είναι μεγάλος και το πλάτωμα όπου βρίσκεται καλύπτεται από χιλιάδες ανθισμένα άτομα από το Δεκέμβριο μέχρι τον Ιανουάριο [L016]. Στη θέση αυτή η επίδραση από τουριστικές δραστηριότητες είναι αμελητέα και δεν υπάρχει βόσκηση, υπάρχει ωστόσο η απειλή της υπερσυλλογής για ανθοκομικούς σκοπούς [L016]. Στη Φαλάσαρνα και στην Ήμερη Γραμβούσα το εξειδικευμένο και μικρής έκτασης ενδιαίτημα του είδους απειλείται με υποβάθμιση λόγω των έντονων τουριστικών δραστηριοτήτων [L017]. Η κατάσταση των πληθυσμών του στην Κάρπαθο δεν είναι γνωστή και πιθανότατα δεν είναι μεγάλοι. Ο βιότοπός του καταλαμβάνει πολύ μικρή έκταση στο νησί και στις θέσεις από όπου έχει αναφερθεί (1992, 1994) η τουριστική ανάπτυξη είναι αλματώδης τα τελευταία χρόνια.

- ΚΑΘΕΣΤΩΣ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ -

Π.Δ. (67/1981): Y

BERNE: Y

CITES:

Οδηγία 92/43/ΕΟΚ: II*/IV

Περιοχές ΦΥΣΗ 2000: GR4210002
GR4340001
GR4340002 (το μεγαλύτερο τμήμα του πληθυσμού)

Μέτρα Προστασίας

Δεν έχουν ληφθεί μέτρα για την προστασία του. Απαιτείται παρακολούθηση των πληθυσμών. Επίσης προτείνεται η ενημέρωση σχετικά με την παρουσία του στις τουριστικές περιοχές της Κρήτης προκειμένου να επιβληθούν αποτελεσματικά απαγορευτικά μέτρα για τη συλλογή του και να αποφευχθεί η εκχέρσωση του βιοτόπου του. Θα μπορούσε να προωθηθεί η αντιμετώπισή του ως πολύτιμου αξιοθέατου.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ: RDB*, L1247, FCS, L016, L017

Πρόγραμμα ARCHI-MED, Δράση 2.1
ΑΠΕΙΛΟΥΜΕΝΑ ΕΝΔΗΜΙΚΑ ΕΙΔΗ ΤΗΣ ΧΛΩΡΙΔΑΣ ΣΤΗ ΝΟΤΙΑ ΕΛΛΑΔΑ

Liliaceae

***Bellevalia brevipedicellata* Turritt**

Συνώνυμα *Muscari macrocarpum sensu Rechinger 1943 cret.; Turritt 1992? cret.; non Sweet*

Περιγραφή Πολυετές ποώδες φυτό (γεώφυτο) με βολβό. Έχει 2-3 φύλλα μακριά, σαν λωρίδες, λεία πράσινα, συχνά με κοκκινωπή χροιά προς τη βάση. Τα άνθη βγαίνουν σε ομάδες των 9-30 με κυλινδρικό σχήμα και υπάρχουν 1-3 ομάδες σε κάθε φυτό, η κάθε μια με κοκκινοκαφέ μίσχο. Κάθε άνθος έχει 6 λευκά πέταλα (τέπαλα) ενωμένα σε σχήμα στάμνας, με δόντια στην άκρη, ρόδινα με πράσινη γραμμή. Στο κέντρο του άνθους οι στήμονες είναι σκουροπόρφυροι με μπλε γύρη. Ο καρπός είναι τριγωνική κάψα με μαύρα, στρογγυλά σπέρματα.

Ιδιότητες Καλλωπιστικό

Εξάπλωση Ενδημικό της Κρήτης
ΝΔ Κρήτη: Μονή Χρυσοσκαλίτισσας (Κουνένι), λόφοι κοντά στην Παλαιόχωρα, φαράγγι Ανύδρων, ακτή απέναντι από την Ελαφόνησο. Γαύδος: Β των Βατσιανών (πλαγιά ΒΑ έκθεσης), 1 km ΝΑ των Βατσιανών, ακρ. Τρυπητή, ΒΑ, Δ, Κ Γαύδος

Ενδιαίτημα Σχισμές βράχων, φρύγανα σε ανοικτές βραχώδεις λοφοπλαγιές, σε ασβεστόλιθους.

Υψόμετρο (m) 0-240 **Άνθιση** Ιαν, Φεβ, Μαρ

- ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΔΙΑΤΗΡΗΣΗΣ -

Κόκκινο Βιβλίο: V

WCMC-IUCN: V

MIPSG: VU

Νέα Κατηγορία IUCN: VU

Κριτήρια D - εύρος εξάπλωσης μικρότερο από 100 km²

Κατάσταση Διατήρησης - Απειλές

Η κοντόμυχη Μπελλεβάλια έχει περιορισμένη εξάπλωση και ευπρόσιτο ενδιαίτημα που ενδέχεται να υποστεί υποβάθμιση καθώς η τουριστική δραστηριότητα είναι αυξανόμενη στις περιοχές όπου αναπτύσσεται. Στη Γαύδο απαντά σε αρκετές θέσεις αλλά οι πληθυσμοί είναι μικροί και διεσπαρμένοι [L762, L015], το ίδιο και στην περιοχή της Ελαφονήσου [L016]. Επίσης πιθανή απειλή αποτελεί η συλλογή της για ανθοκομικούς σκοπούς [RDB]. Δεν είναι γνωστά το ακριβές μέγεθος και η έκταση των πληθυσμών. Ανάλογα με τα στοιχεία αυτά θα μπορούσε να καταταχτεί σε μεγαλύτερη κατηγορία κινδύνου.

- ΚΑΘΕΣΤΩΣ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ -

Π.Δ. (67/1981): Y

BERNE:

CITES:

Οδηγία 92/43/ΕΟΚ:

Περιοχές ΦΥΣΗ 2000: GR4340002
GR4340005
GR4340013

Μέτρα Προστασίας

Δεν έχουν ληφθεί μέτρα για την προστασία της. Απαιτείται αξιολόγηση και παρακολούθηση των πληθυσμών και προστασία των θέσεων όπου αναπτύσσεται από τυχόν κατασκευαστικά έργα.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ: RDB*, L1583, L762, L015, L016

Πρόγραμμα ARCHI-MED, Δράση 2.1
ΑΠΕΙΛΟΥΜΕΝΑ ΕΝΔΗΜΙΚΑ ΕΙΔΗ ΤΗΣ ΧΛΩΡΙΔΑΣ ΣΤΗ ΝΟΤΙΑ ΕΛΛΑΔΑ

Liliaceae

***Bellevalia sitiaca* Kypr. & Tzanoud.**

Συνώνυμα *Muscari macrocarpum sensu auct. Siteia*

Περιγραφή Πολυετές ποώδες φυτό (γεώφυτο) με βολβό. Έχει 4-5 φύλλα μακριά, σαν λωρίδες, λεία πράσινα. Ο βλαστός έχει ύψος 12-20 cm. Τα άνθη βγαίνουν σε ομάδες των 18-40 με κυλινδρικό σχήμα. Κάθε άνθος έχει 6 λευκά πέταλα (τέπαλα) ενωμένα σε σχήμα κυλινδρικό-καμπανοειδές που κατά την άνθιση παίρνουν ιώδη χροιά. Στο κέντρο του άνθους οι στήμονες είναι ιώδεις. Ο καρπός είναι τριγωνική κάψα με μαύρα, στρογγυλά σπέρματα.

Ιδιότητες

Εξάπλωση Ενδημικό της Ανατολικής Κρήτης
Σητεία: ακρ. Φανερωμένη κοντά στον Λιμένα Σητείας, όρος Μόδι, κοντά στο Παλαίικαστρο, φαράγγι κοντά στον Αδράβαστο, φαράγγι Μονής Καψά (ανώτερο τμήμα 2-3 km από τα Κάτω Περιβολάκια), φαράγγι ΝΔ από τα Αχλάδια

Ενδιαίτημα Φρύγανα σε βραχώδεις θέσεις, σχισμές ασβεστολιθικών βράχων.

Υψόμετρο (m) -750 **Άνθιση** Φεβ, Μαρ

- ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΔΙΑΤΗΡΗΣΗΣ -

Κόκκινο Βιβλίο:

WCMC-IUCN:

MIPSG:

Νέα Κατηγορία IUCN: ?LRnt

Κριτήρια

Κατάσταση Διατήρησης - Απειλές

Η Μπελλεβάλια της Σητείας έχει σχετικά περιορισμένη εξάπλωση αλλά όχι περιορισμένο ενδιαίτημα και φαίνεται ότι δεν είναι σπάνια στη Σητεία. Ανακαλύφθηκε πρόσφατα (παλαιότερα είχε λανθασμένα αναγνωριστεί ως *Muscari macrocarpum*) και είναι πιθανό να απαντά και σε άλλες θέσεις. Το ενδιαίτημά της είναι συχνά ευπρόσιτο. Δεν δίνονται στοιχεία σχετικά με πιθανές απειλές ή για το μέγεθος ή τις τάσεις των πληθυσμών. Ανάλογα με τα στοιχεία αυτά θα μπορούσε να καταταχτεί σε μεγαλύτερη κατηγορία κινδύνου.

- ΚΑΘΕΣΤΩΣ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ -

Π.Δ. (67/1981):

BERNE:

CITES:

Οδηγία 92/43/ΕΟΚ:

Περιοχές ΦΥΣΗ 2000: GR4320004
GR4320006
GR4320007

Μέτρα Προστασίας

Δεν έχουν ληφθεί μέτρα για την προστασία της. Απαιτείται αξιολόγηση και παρακολούθηση των πληθυσμών.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ: L1574*, L336

Πρόγραμμα ARCHI-MED, Δράση 2.1
ΑΠΕΙΛΟΥΜΕΝΑ ΕΝΔΗΜΙΚΑ ΕΙΔΗ ΤΗΣ ΧΛΩΡΙΔΑΣ ΣΤΗ ΝΟΤΙΑ ΕΛΛΑΔΑ

Liliaceae

Colchicum cousturierii Greuter

Συνώνυμα *Colchicum cupanii* sensu Rechinger 1944
Colchicum variegatum sensu Gandoger 1916, 1920

Περιγραφή Πολυετές ποώδες φυτό (γεώφυτο) με βολβό σκούρους καφέ χιτώνες. Έχει βλαστό ύψους 8-15 cm και 2 λογχοειδή φύλλα. Τα άνθη έχουν 6 ενωμένα πέταλα (τέπαλα), αχνορόδινα με πορφυρές ρίγες και στο κέντρο τους βγαίνουν στήμονες με σκούρους πορφυρούς ανθήρες.

Ιδιότητες Καλλωπιστικό

Εξάπλωση Ενδημικό της Ανατολικής Κρήτης (νησιά)
Χρυσή, Κουφονήσι

Ενδιαίτημα Στεπώδη λιβάδια.

Υψόμετρο (m) 0-0 **Άνθιση** Νοε

- ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΔΙΑΤΗΡΗΣΗΣ -

Κόκκινο Βιβλίο:

WCMC-IUCN: V

MIPSG:

Νέα Κατηγορία IUCN: ?CR

Κριτήρια B - εύρος εξάπλωσης μικρότερο από 100 km² και πραγματική έκταση του πληθυσμού μικρότερη από 10 km² σε συνδυασμό με πιθανή υποβάθμιση του ενδιαίτηματος και με πιθανή μείωση των πληθυσμών [CR]

Κατάσταση Διατήρησης - Απειλές

Το Κολχικό του Cousturier έχει περιορισμένη εξάπλωση και ευπρόσιτο ενδιαίτημα. Δεν υπάρχουν στη βιβλιογραφία καθόλου πρόσφατες αναφορές του από τα μέρη όπου είχε συλλεγεί (1916-1942) και καμμία αξιολόγηση των πληθυσμών του. Τα 2 νησιά υφίστανται και βόσκηση και τουριστική αξιοποίηση και μπορεί οι πληθυσμοί του να έχουν υποστεί καταστροφές λόγω υπερσυλλογής [L138].

- ΚΑΘΕΣΤΩΣ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ -

Π.Δ. (67/1981): Y

BERNE: Y

CITES:

Οδηγία 92/43/ΕΟΚ: IV

Περιοχές ΦΥΣΗ 2000: GR4320003
GR4320003

Μέτρα Προστασίας

Δεν έχουν ληφθεί μέτρα για την προστασία του. Απαιτείται αξιολόγηση και παρακολούθηση των πληθυσμών. Επίσης απαιτείται προστασία των θέσεων όπου αναπτύσσεται από επεμβάσεις για τουριστική αξιοποίηση.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ: L1247, FCA, FCS, L138

Πρόγραμμα ARCHI-MED, Δράση 2.1
ΑΠΕΙΛΟΥΜΕΝΑ ΕΝΔΗΜΙΚΑ ΕΙΔΗ ΤΗΣ ΧΛΩΡΙΔΑΣ ΣΤΗ ΝΟΤΙΑ ΕΛΛΑΔΑ

Liliaceae

***Fritillaria conica* Boiss.**

Συνώνυμα

Περιγραφή Πολυετές ποώδες φυτό (γεώφυτο) με βολβό. Ο βλαστός, ύψους 7-33 cm, έχει 5-9 ανοιχτοπράσινα λογχοειδή φύλλα και γέρνει κατά την άνθιση. Από κάθε βλαστό βγαίνουν 1-2 κίτρινα κωνικά-καμπανοειδή άνθη με 6 ωοειδή-ελλειπτικά πέταλα (τέπαλα), διαστάσεων 16-26x6-12 mm, τα εσωτερικά κάπως φαρδύτερα. Ο καρπός είναι σχεδόν σφαιρική ως πλατεία κυλινδρική κάψα, ως 2 cm.

Ιδιότητες Καλλωπιστικό

Εξάπλωση Ενδημικό της Πελοποννήσου
Μεσσηνία: λόφος Αγίου Νικολάου μεταξύ Πύλου-Μεθώνης, νησίδα Σαπιέντζα. ?Αχαΐα: κοντά στην Πάτρα, Παναχαϊκόν

Ενδιαίτημα Θαμνώνες και καλλιεργημένα εδάφη, σε ασβεστόλιθους, συνήθως σε βραχώδεις ασβεστούχους λόφους δίπλα στη θάλασσα καλυμμένους με θαμνώνες με *Quercus coccifera* (πουρνάρι), *Pistacia lentiscus* (σχίνο), *Phlomis fruticosa* (αφάκα).

Υψόμετρο (m) 0-400 **Άνθιση** Μαρ, Απρ

- ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΔΙΑΤΗΡΗΣΗΣ -

Κόκκινο Βιβλίο: V

WCMC-IUCN: V

MIPSG:

Νέα Κατηγορία IUCN: EN

Κριτήρια B - εύρος εξάπλωσης μικρότερο από 100 km² και πραγματική έκταση του πληθυσμού μικρότερη από 10 km² σε συνδυασμό με υποβάθμιση του ενδιαίτηματος/μείωση του πληθυσμού και λιγότερες από 5 θέσεις [EN].
D - εύρος εξάπλωσης μικρότερο από 100 km² [VU]
D - λιγότερες από 5 γνωστές θέσεις [VU]

Κατάσταση Διατήρησης - Απειλές

Η κωνική Φριτιλλάρια έχει εξαιρετικά περιορισμένη εξάπλωση και ευπρόσιτο ενδιαίτημα που δέχεται έντονες ανθρωπογενείς επιδράσεις. Είναι ευαίσθητη στη βόσκηση η οποία εμποδίζει την εγγενή αναπαραγωγή της. Οι 2 εναπομένοντες πληθυσμοί (Πύλος, Σαπιέντζα) είναι εκτεταμένοι αλλά καθώς οι περιοχές υφίστανται βόσκηση μειώνονται [RDB]. Στην Πύλο υπάρχει επίσης η πίεση της επέκτασης των καλλιεργειών. Ο πληθυσμός της στο Ναυαρίνο έχει εξαφανιστεί [RDB].

- ΚΑΘΕΣΤΩΣ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ -

Π.Δ. (67/1981): Y

BERNE: Y

CITES:

Οδηγία 92/43/ΕΟΚ: IV

Περιοχές ΦΥΣΗ 2000: GR2550003 (σημαντικό τμήμα του πληθυσμού)

Μέτρα Προστασίας

Δεν έχουν ληφθεί μέτρα για την επί τόπου προστασία της. Ως προς την εκτός τόπου προστασία της, καλλιεργείται σε 4 Βοτανικούς Κήπους του εξωτερικού και στο Πανεπιστήμιο της Πάτρας. Απαιτείται αξιολόγηση και παρακολούθηση των πληθυσμών. Επίσης απαιτείται μελέτη των επιδράσεων της βόσκησης και προστασία των θέσεων όπου αναπτύσσεται.

BIBΛΙΟΓΡΑΦΙΑ: RDB*, L494, L1229

Πρόγραμμα ARCHI-MED, Δράση 2.1
ΑΠΕΙΛΟΥΜΕΝΑ ΕΝΔΗΜΙΚΑ ΕΙΔΗ ΤΗΣ ΧΛΩΡΙΔΑΣ ΣΤΗ ΝΟΤΙΑ ΕΛΛΑΔΑ

Liliaceae

Muscari kerkis Karlin

Συνώνυμα

Περιγραφή Πολυετές ποώδες φυτό (γεώφυτο) με βολβό με γκριζο-καφέ χιτώνες Έχει 6-7 λεπτά και μακρὰ φύλλα, πράσινα με λευκωπή γραμμή στη μέση, συχνά καλυμμένα με λευκωπό επίχρισμα. Ο βλαστός έχει ύψος 6-12 cm και στην άκρη βγαίνουν 8-17 γόνιμα άνθη και 5-12 άγονα σχηματίζοντας όλα μαζί ένα κώνο. Τα γόνιμα άνθη είναι μεγαλύτερα, περίπου 5x3 mm, με χρώμα βαθύ κόκκινο-πορφυρό. Τα άγονα άνθη είναι αχνά μπλε.

Ιδιότητες

Εξάπλωση Ενδημικό της Σάμου
Σάμος: όρος Κέρκης (Δ πλευρά πάνω από την Καλλιθέα, Ν πλευρά πάνω από τη Μονή Ευαγγελίστριας)

Ενδιαίτημα Σε σκληρούς ασβεστόλιθους, σε πετρώδες έδαφος στη σκιά της τραχείας πεύκης και σε κρημνούς.

Υψόμετρο (m) 600-900 **Άνθιση** Φεβ, Μαρ, Απρ

- ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΔΙΑΤΗΡΗΣΗΣ -

Κόκκινο Βιβλίο: V

WCMC-IUCN:

MIPSG: VU

Νέα Κατηγορία IUCN: EN

Κριτήρια B - εύρος εξάπλωσης μικρότερο από 100 km² και πραγματική έκταση του πληθυσμού μικρότερη από 10 km² σε συνδυασμό με πιθανή υποβάθμιση του ενδιαίτηματος/μείωση του πληθυσμού και λιγότερες από 5 θέσεις [EN]
D - εύρος εξάπλωσης μικρότερο από 100 km² [VU]
D - λιγότερες από 5 γνωστές θέσεις [VU]

Κατάσταση Διατήρησης - Απειλές

Το Μούσκαρι του Κέρκη (είδος "βολβού" ή αγριόκρινου) έχει βρεθεί σε 2 μόνο θέσεις στη Σάμο. Δεν είναι γνωστή η κατάσταση του πληθυσμού στο δάσος τραχείας πεύκης (Καλλιθέα) μετά τις τελευταίες πυρκαγιές και στην πραγματικότητα δεν υπάρχουν αναφορές για κανέναν από τους 2 πληθυσμούς από το 1984.

- ΚΑΘΕΣΤΩΣ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ -

Π.Δ. (67/1981):

BERNE:

CITES:

Οδηγία 92/43/ΕΟΚ:

Περιοχές ΦΥΣΗ 2000: GR4120003 (το σύνολο του πληθυσμού)

Μέτρα Προστασίας

Δεν έχουν ληφθεί μέτρα για την προστασία του. Απαιτείται εντοπισμός, αξιολόγηση και παρακολούθηση των πληθυσμών.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ: RDB, L282*, MFG

Πρόγραμμα ARCHI-MED, Δράση 2.1
ΑΠΕΙΛΟΥΜΕΝΑ ΕΝΔΗΜΙΚΑ ΕΙΔΗ ΤΗΣ ΧΛΩΡΙΔΑΣ ΣΤΗ ΝΟΤΙΑ ΕΛΛΑΔΑ

Liliaceae

Ornithogalum dictaeum Landström subsp. *dictaeum*

Συνώνυμα

Περιγραφή Πολυετές ποώδες φυτό (γεώφυτο) με βολβό ωοειδή, συχνά και με παράπλευρα βολβίδια. Συχνά ο βλαστός φτάνει σε μεγάλο βάθος σε σχισμές βράχων. Ο βλαστός έχει μήκος 50-160 cm, αλλά είναι υπόγειος ή μόνο πολύ μικρό τμήμα του αναδύεται από το έδαφος. Έχει 3-5 πράσινα φύλλα, πολύ μακριά (μακρύτερα από όλο το φυτό) και λεπτά. Από κάθε φυτό βγαίνουν 3-15 άνθη με 6 λευκά πέταλα (σέπαλα) με στενή πράσινη λωρίδα που δεν φτάνει στη βάση τους. Ο καρπός είναι κάψα τριγωνική με στρογγυλεμένες γωνίες.

Ιδιότητες

Εξάπλωση Ενδημικό της Κρήτης
Δίκτη (Λασήθι): Κουδουμαλιά Ν από τους Αβρακόντες, Λάζαρος. Δίκτη (Μιράμπελλο): Καθαρό, 3 km Α & 4 km ΝΔ του Καθαρού

Ενδιαίτημα Κρημνοί και λιθώνες σε ασβεστόλιθους, βραχώδεις θέσεις.

Υψόμετρο (m) 900-1300 **Άνθιση** Απρ, Μαι

- ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΔΙΑΤΗΡΗΣΗΣ -

Κόκκινο Βιβλίο:

WCMC-IUCN:

MIPSG:

Νέα Κατηγορία IUCN: ?VU

Κριτήρια D - εύρος εξάπλωσης μικρότερο από 100 km²

Κατάσταση Διατήρησης - Απειλές

Το *Ornithogalum* της Δίκτης (τυπικό υποείδος) έχει περιορισμένη εξάπλωση και όχι δυσπρόσιτο ενδιαίτημα. Δεν δίνονται καθόλου στοιχεία σχετικά με το μέγεθος των πληθυσμών ή τις απειλές που μπορεί να αντιμετωπίζουν. Ανάλογα με τα στοιχεία αυτά θα μπορούσε να καταταχτεί σε μεγαλύτερη κατηγορία κινδύνου.

- ΚΑΘΕΣΤΩΣ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ -

Π.Δ. (67/1981):

BERNE:

CITES:

Οδηγία 92/43/ΕΟΚ:

Περιοχές ΦΥΣΗ 2000: GR4320002 (το σύνολο του πληθυσμού)

Μέτρα Προστασίας

Δεν έχουν ληφθεί μέτρα για την προστασία του. Απαιτείται αξιολόγηση και παρακολούθηση των πληθυσμών.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ: L515*, L1583

Πρόγραμμα ARCHI-MED, Δράση 2.1
ΑΠΕΙΛΟΥΜΕΝΑ ΕΝΔΗΜΙΚΑ ΕΙΔΗ ΤΗΣ ΧΛΩΡΙΔΑΣ ΣΤΗ ΝΟΤΙΑ ΕΛΛΑΔΑ

Liliaceae

Ornithogalum dictaeum Landström subsp. *naxense* Landström

Συνώνυμα

Περιγραφή Πολυετές ποώδες φυτό (γεώφυτο) με βολβό ωοειδή, συχνά και με παράπλευρα βολβίδια. Συχνά ο βλαστός φτάνει σε μεγάλο βάθος σε σχισμές βράχων. Ο βλαστός έχει μήκος 50-160 cm και ένα μεγάλο τμήμα του (μέχρι 130 cm) αναδύεται από το έδαφος. Έχει 3-5 πράσινα φύλλα, πολύ μακριά (μακρύτερα από όλο το φυτό) και λεπτά. Από κάθε φυτό βγαίνουν 3-15 άνθη με 6 λευκά πέταλα (σέπαλα) με στενή πράσινη λωρίδα που φτάνει σχεδόν στη βάση τους. Ο καρπός είναι κάψα τριγωνική με στρογγυλεμένες γωνίες.

Ιδιότητες

Εξάπλωση Ενδημικό της Νάξου
Νάξος: Κόρωνος, όρος Ζευσ, μεταξύ Μονής-Σιφώνων, όρος Αμμομάχης, Κομιάκι

Ενδιαίτημα Κρημνοί σε ασβεστόλιθους.

Υψόμετρο (m) 300-900 **Άνθιση** Απρ, Μαι

- ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΔΙΑΤΗΡΗΣΗΣ -

Κόκκινο Βιβλίο:

WCMC-IUCN:

MIPSG:

Νέα Κατηγορία IUCN: VU

Κριτήρια D - εύρος εξάπλωσης μικρότερο από 100 km²

Κατάσταση Διατήρησης - Απειλές

Το *Ornithogalum* της Δίκτης (υποείδος της Νάξου) έχει περιορισμένη εξάπλωση. Δεν δίνονται καθόλου στοιχεία σχετικά με το μέγεθος των πληθυσμών ή τις απειλές που μπορεί να αντιμετωπίζουν. Ανάλογα με τα στοιχεία αυτά θα μπορούσε να καταταχτεί σε μεγαλύτερη κατηγορία κινδύνου.

- ΚΑΘΕΣΤΩΣ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ -

Π.Δ. (67/1981):

BERNE:

CITES:

Οδηγία 92/43/ΕΟΚ:

Περιοχές ΦΥΣΗ 2000: GR4220014 (το σύνολο του πληθυσμού)

Μέτρα Προστασίας

Δεν έχουν ληφθεί μέτρα για την προστασία του. Απαιτείται αξιολόγηση και παρακολούθηση των πληθυσμών.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ: L515*

Πρόγραμμα ARCHI-MED, Δράση 2.1
ΑΠΕΙΛΟΥΜΕΝΑ ΕΝΔΗΜΙΚΑ ΕΙΔΗ ΤΗΣ ΧΛΩΡΙΔΑΣ ΣΤΗ ΝΟΤΙΑ ΕΛΛΑΔΑ

Liliaceae

Tulipa doerfleri Gandoger

Συνώνυμα *Tulipa hageri* Heldr. var. *doerfleri* (Gandoger) Hayek

Περιγραφή Πολυετής ποώδες φυτό (γεώφυτο) με βολβό με δερματώδεις χιτώνες με τρίχες στο εσωτερικό. Ο βλαστός έχει ύψος 10-30 cm και έχει λεπτά, γραμμοειδή φύλλα. Τα άνθη έχουν 6 ελεύθερα πέταλα (τέπαλα) σκούρα κόκκινα, ωοειδή με σχήμα σπάτουλας, 30-50 mm, τα εξωτερικά πιο μικρά με πράσινη χροιά στη βάση και τα εσωτερικά μεγαλύτερα με σκούρα κηλίδα στη βάση.

Ιδιότητες Καλλωπιστικό.

Εξάπλωση Ενδημικό της Κρήτης
Ρέθυμνο: Ανώματος, οροπέδιο ΝΔ του όρους Κέδρος

Ενδιαίτημα Καλλιεργημένα και ακαλλιεργητα χωράφια.

Υψόμετρο (m) 400-750 **Άνθιση** Απρ, Μαι

- ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΔΙΑΤΗΡΗΣΗΣ -

Κόκκινο Βιβλίο:

WCMC-IUCN:

MIPSG:

Νέα Κατηγορία IUCN: DD

Κριτήρια

Κατάσταση Διατήρησης - Απειλές

Η Τουλίπα του Doerfler έχει περιορισμένη εξάπλωση και ενδιαίτημα που υφίσταται έντονες επιδράσεις. Δεν δίνονται καθόλου πληροφορίες για την κατάσταση των πληθυσμών της και δεν είναι δυνατή η κατάταξή της σε κατηγορία κινδύνου.

- ΚΑΘΕΣΤΩΣ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ -

Π.Δ. (67/1981): Υ

BERNE:

CITES:

Οδηγία 92/43/ΕΟΚ:

Περιοχές ΦΥΣΗ 2000: GR4330002

Μέτρα Προστασίας

Δεν έχει ληφθεί κανένα μέτρο για τη επί τόπου διατήρησή της. Ως προς την εκτός τόπου διατήρηση, καλλιεργείται σε ένα Βοτανικό Κήπο της Μεγάλης Βρετανίας.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ: EFK*, FCA, L707

Πρόγραμμα ARCHI-MED, Δράση 2.1
ΑΠΕΙΛΟΥΜΕΝΑ ΕΝΔΗΜΙΚΑ ΕΙΔΗ ΤΗΣ ΧΛΩΡΙΔΑΣ ΣΤΗ ΝΟΤΙΑ ΕΛΛΑΔΑ

Liliaceae

***Tulipa goulimyi* Sealy & Turrill**

Συνώνυμα

- Περιγραφή** Πολυετές ποώδες φυτό (γεώφυτο) με βολβό με δερματώδεις χιτώνες με πυκνό, καφέ τρίχωμα στο εσωτερικό. Ο βλαστός έχει ύψος 15-35 cm, αλλά το υπέργειο τμήμα είναι 6-18 cm. Τα φύλλα είναι λεπτά και μακριά. Τα άνθη έχουν 6 ελεύθερα πέταλα (τέπαλα) με χρώμα λαμπρό κοκκινο-πορτοκαλλί ως έντονο κόκκινο. Τα τέπαλα έχουν σχήμα έλλειψης και είναι χαρακτηριστικά στενά, με οξεία άκρα.
- Ιδιότητες** Βρώσιμοι βολβοί, καλλωπιστικό
- Εξάπλωση** Ενδημικό Πελοποννήσου-Κρήτης
Λακωνία: μεταξύ Δαιμονίας-Κάμπου Βοΐων-Νέαπολης, κοντά στα χωριά Συκέα, Δάφνιον, Βλαχιώτης, περιοχή μεταξύ Γυθείου-Αρεόπολης. Ελαφόνησος: Λευκί. Κύθηρα: κοντά στον Ποταμό, κοντά στο Δρυμονάρι, κοντά στη Μονή Αγίας Ελέσης, κοντά στην Αγία Πελαγία, ΒΑ των Κομινιάνικων, Δ των Σταθιάνικων. Αντικύθηρα. Δ Κρήτη: κοντά στη Φαλάσαρνα.
- Ενδιαίτημα** Ασβεστούχα πετρώση ή αμμώδη εδάφη σε θαμνώνες με *Pistacia lentiscus* (σχίνο), ανάμεσα σε φρύγανα (μερικές φορές νανώδη), στα περιθώρια ή μέσα σε καλλιέργειες σιτηρών.
- Υψόμετρο (m)** [10-450] **Άνθιση** Μαρ, Απρ, (Μαι)

- ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΔΙΑΤΗΡΗΣΗΣ -

Κόκκινο Βιβλίο: V

WCMC-IUCN:

MIPSG:

Νέα Κατηγορία IUCN: ?VU/EN

Κριτήρια B - εύρος εξάπλωσης μικρότερο από 5000 km² σε συνδυασμό με υποβάθμιση του ενδιαίτηματος/μείωση των πληθυσμών και υποπληθυσμούς μικρότερους από 250 άτομα [EN] ή από 1000 άτομα [VU]

Κατάσταση Διατήρησης - Απειλές

Η Τουλίπα του Γουλιμί (καστανιόλα ή αγριοκάστανο) έχει σχετικά ευρεία εξάπλωση (ενδεικτική των στενών σχέσεων Πελοποννήσου-Κυθέρων-Κρήτης), αλλά ευπρόσιτο ενδιαίτημα που υφίσταται ανθρωπογενείς πιέσεις. Στην Πελοπόννησο απειλείται από επέκταση των καλλιεργειών [RDB]. Επίσης απειλείται από την υπερσυλλογή καθώς οι βολβοί της είναι βρώσιμοι και συλλέγονται από τους ντόπιους αλλά και γιατί πολλοί βολβοί αφαιρούνται από βοτανικούς ή σε μικρότερο βαθμό λόγω των εντυπωσιακών λουλουδιών [RDB]. Οι περισσότεροι πληθυσμοί της στην Πελοπόννησο (10 θέσεις) είναι διεσπαρμένοι και στην Ελαφόνησο και στην Κρήτη έχει βρεθεί σε μία μόνο θέση. Στα Κύθηρα οι πληθυσμοί είναι μεγαλύτεροι και βρίσκεται σε θαμνώνες που εγκαθίστανται σε εγκαταλειμμένες καλλιέργειες (L011). Στα Αντικύθηρα απαντά σε θαμνώνες που διατηρούνται σε καλή οικολογική κατάσταση (L019). Δεν είναι γνωστό το ακριβές μέγεθος του συνολικού πληθυσμού ή οι τάσεις του. Ανάλογα με τα στοιχεία αυτά το είδος θα μπορούσε να καταταχτεί σε μεγαλύτερη ή μικρότερη κατηγορία κινδύνου.

- ΚΑΘΕΣΤΩΣ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ -

Π.Δ. (67/1981): Y

BERNE: Y

CITES:

Οδηγία 92/43/ΕΟΚ:

Περιοχές ΦΥΣΗ 2000: GR2540002
GR2540004
GR3000007
GR3000008
GR4340001

Μέτρα Προστασίας

Δεν έχει ληφθεί κανένα μέτρο για τη επί τόπου διατήρησή της. Ως προς την εκτός τόπου διατήρηση, καλλιεργείται σε 2 Βοτανικούς Κήπους του εξωτερικού και στο Πανεπιστήμιο Πατρών. Ωστόσο οι προσπάθειες για αναπαραγωγή εκτός τόπου δεν είναι πολύ ενθαρρυντικές [RDB]. Απαιτείται αξιολόγηση και παρακολούθηση των πληθυσμών. Επίσης προτείνεται ενημέρωση του κοινού προκειμένου να παραμποδιστεί η υπερσυλλογή της. Η λήψη απαγορευτικών μέτρων για τη συλλογή θα ήταν επιθυμητή αν μπορούσε να εφαρμοστεί.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ: RDB*, L964*, L607, L011, L019

Linaceae

Πρόγραμμα ARCHI-MED, Δράση 2.1
ΑΠΕΙΛΟΥΜΕΝΑ ΕΝΔΗΜΙΚΑ ΕΙΔΗ ΤΗΣ ΧΛΩΡΙΔΑΣ ΣΤΗ ΝΟΤΙΑ ΕΛΛΑΔΑ

Linum gyaricum Vierh. subsp. *icaricum* Christodoulakis

Συνώνυμα

Περιγραφή Πολυετές ημιθαμνώδες φυτό (χαμαίφυτο) χωρίς τρίχωμα με 1 χοντρό όρθιο βλαστό και αρκετούς ανθοφόρους κλάδους ύψους ως 12 εκ. και μη ανθοφόρους ρόδακες. Τα φύλλα του ρόδακα και τα φύλλα του βλαστού έχουν θηλές ή κοντό χνουδί (σπάνια είναι λεία). Τα άνθη βγαίνουν σε συμπαγείς ομάδες των 1-13. Τα πέταλά τους είναι λευκά και ενώνονται στο κατώτερο τμήμα. Ο καρπός είναι σφαιρική κάψα με μικρό ράμφος.

Ιδιότητες

Εξάπλωση Ενδημικό της Ικαρίας
Ικαρία: Όρος Αθέρας (μεταξύ των χωριών Πλαγιά-Κοσοίκια στη θέση Άγιος Δημήτριος, 2-4 km ΔΒΔ και 1 km Δ της Πλαγιάς, σύστημα ασβεστολιθικοί γκρεμών όρους Πούντα στο Δ τμήμα)

Ενδιαίτημα Ασβεστούχοι βράχοι; υποχρεωτικό χασμόφυτο.

Υψόμετρο (m) 200-750 **Άνθιση** Απρ, Μαι

- ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΔΙΑΤΗΡΗΣΗΣ -

Κόκκινο Βιβλίο:

WCMC-IUCN: R

MIPSG:

Νέα Κατηγορία IUCN: ?VU

Κριτήρια D - εύρος εξάπλωσης μικρότερο από 100 km²

Κατάσταση Διατήρησης - Απειλές

Το ενδημικό της Ικαρίας Λίνον των Γιούρων έχει πολύ περιορισμένη εξάπλωση και περιορισμένο, αν και γενικά δυσπρόσιτο, ενδιαίτημα. Κύρια απειλή για το είδος φαίνεται ότι είναι η μικρή του εξάπλωση που το καθιστά ευαίσθητο στις διαταράξεις, τυχαίες ή μη. Δεν δίνονται στοιχεία σχετικά με τον ακριβή αριθμό, το μέγεθος ή τις τάσεις των πληθυσμών του. Ανάλογα με τα στοιχεία αυτά θα μπορούσε να καταταχτεί με μεγαλύτερη κατηγορία κινδύνου.

- ΚΑΘΕΣΤΩΣ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ -

Π.Δ. (67/1981): (Υ)

BERNE:

CITES:

Οδηγία 92/43/ΕΟΚ:

Περιοχές ΦΥΣΗ 2000: GR4120004 (?το σύνολο του πληθυσμού)

Μέτρα Προστασίας

Δεν έχουν ληφθεί μέτρα για την προστασία του. Απαιτείται αξιολόγηση των πληθυσμών.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ: FT, L329*

Πρόγραμμα ARCHI-MED, Δράση 2.1
ΑΠΕΙΛΟΥΜΕΝΑ ΕΝΔΗΜΙΚΑ ΕΙΔΗ ΤΗΣ ΧΛΩΡΙΔΑΣ ΣΤΗ ΝΟΤΙΑ ΕΛΛΑΔΑ

Linaceae

***Linum hellenicum* Iatrou**

Συνώνυμα

Περιγραφή Ημιθαμνώδες φυτό (χαμαίφυτο) με όρθιους πράσινους ως λευκωπούς ανθοφόρους βλαστούς ύψους ως 20 εκ. Τα φύλλα της βάσης σχηματίζουν ρόδακα που παραμένει όλο το χρόνο, ενώ τα υπόλοιπα τμήματα του φυτού πέφτουν. Τα φύλλα του βλαστού είναι πράσινα με καφέ αδένες (σαν κηλίδες). Τα άνθη βγαίνουν σε ομάδες στην άκρη των βλαστών. Έχουν ροδοπόρφυρα πέταλα και στο κέντρο προβάλλουν οι κίτρινοι, κοντοί στήμονες.

Ιδιότητες

Εξάπλωση Ενδημικό της Νότιας Πελοποννήσου
Λακωνία: Χερσόνησος Μαλέα (κοντά στο χωριό Ελληνικόν, γενικά περιοχή μεταξύ Μονεμβασιάς-Νεάπολης)

Ενδιαίτημα Ανοικτά αμμώδη ή αποσαθρωμένα ψαμμιτικά ή ασβεστούχα εδάφη με θάμνους και φρύγανα.

Υψόμετρο (m) 400-500 **Άνθιση** Απρ, Μαι

- ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΔΙΑΤΗΡΗΣΗΣ -

Κόκκινο Βιβλίο: V

WCMC-IUCN:

MIPSG:

Νέα Κατηγορία IUCN: ?VU

Κριτήρια D - εύρος εξάπλωσης μικρότερο από 100 km²

Κατάσταση Διατήρησης - Απειλές

Το Λίνον του Ελληνικού έχει πολύ περιορισμένη εξάπλωση και αναπτύσσεται σε εύκολα προσβάσιμες περιοχές. Οι πληθυσμοί του είναι μικροί και τοπικοί [RDB]. Δεν δίνονται στοιχεία σχετικά με τον ακριβή αριθμό, το μέγεθος ή τις τάσεις των πληθυσμών ή σχετικά με τις επιπτώσεις των πιθανών ανθρωπογενών επιδράσεων. Ανάλογα με τα στοιχεία αυτά θα μπορούσε να καταταχτεί σε μεγαλύτερη κατηγορία κινδύνου.

- ΚΑΘΕΣΤΩΣ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ -

Π.Δ. (67/1981):

BERNE:

CITES:

Οδηγία 92/43/ΕΟΚ:

Περιοχές ΦΥΣΗ 2000: GR2540002 (το σύνολο του πληθυσμού)

Μέτρα Προστασίας

Δεν έχουν ληφθεί μέτρα για την προστασία του. Απαιτείται αξιολόγηση των πληθυσμών.

BIBΛΙΟΓΡΑΦΙΑ: RDB*, L267*

Πρόγραμμα ARCHI-MED, Δράση 2.1
ΑΠΕΙΛΟΥΜΕΝΑ ΕΝΔΗΜΙΚΑ ΕΙΔΗ ΤΗΣ ΧΛΩΡΙΔΑΣ ΣΤΗ ΝΟΤΙΑ ΕΛΛΑΔΑ

Linaceae

Linum phitosianum Christodoulakis & Iatrou

Συνώνυμα

Περιγραφή Λεπτό ημιθαμνώδες φυτό (χαμαίφυτο) με πολυάριθμους όρθιους βλαστούς που φτάνουν τα 28 εκ. και μεταξύ τους παραμένουν οι αποξηραμένοι βλαστοί της προηγούμενης χρονιάς. Τα φύλλα είναι γλαυκοπράσινα. Τα λευκά άνθη βγαίνουν σε χαλαρές ομάδες. Ο καρπός (κάψα) έχει μικρό ράμφος.

Ιδιότητες

Εξάπλωση Ενδημικό της Νότιας Πελοποννήσου
Λακωνία: κοντά στο χωριό Βλαχιώτης

Ενδιαίτημα Ανοίγματα υποβαθμισμένης βλάστησης μακί μικτής με φρύγανα.

Υψόμετρο (m) 100-100 **Άνθιση** Απρ, Μαι

- ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΔΙΑΤΗΡΗΣΗΣ -

Κόκκινο Βιβλίο: E

WCMC-IUCN:

MIPSG:

Νέα Κατηγορία IUCN: CR

Κριτήρια B - εύρος εξάπλωσης μικρότερο από 100 km² και 1 μόνο θέση σε συνδυασμό με υποβάθμιση του ενδιαιτήματος [CR]
C - συνολικός πληθυσμός μικρότερος από 250 άτομα και 1 μόνο θέση σε συνδυασμό με πιθανή μείωση του πληθυσμού [CR]
D - εύρος εξάπλωσης μικρότερο από 100 km² [VU]
D - 1 μόνο θέση [VU]

Κατάσταση Διατήρησης - Απειλές

Το Λίνον του Φοίτου έχει βρεθεί προς το παρόν σε 1 μόνο θέση όπου σχηματίζει ένα πληθυσμό αποτελούμενο από 150-200 άτομα [RDB]. Στη θέση όπου αναπτύσσεται η βλάστηση έχει υποβαθμιστεί από τις φωτιές και την επέκταση των καλλιεργειών [RDB].

- ΚΑΘΕΣΤΩΣ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ -

Π.Δ. (67/1981):

BERNE:

CITES:

Οδηγία 92/43/ΕΟΚ:

Περιοχές ΦΥΣΗ 2000:

Μέτρα Προστασίας

Δεν έχουν ληφθεί μέτρα για την προστασία του. Απαιτείται αξιολόγηση του πληθυσμού και προσπάθεια για εντοπισμό νέων θέσεων.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ: RDB*, L976

Πρόγραμμα ARCHI-MED, Δράση 2.1
ΑΠΕΙΛΟΥΜΕΝΑ ΕΝΔΗΜΙΚΑ ΕΙΔΗ ΤΗΣ ΧΛΩΡΙΔΑΣ ΣΤΗ ΝΟΤΙΑ ΕΛΛΑΔΑ

Orchidaceae

***Cephalanthera cucullata* Boiss. & Heldr.**

Συνώνυμα *Cephalanthera rubra sensu Teschner 1975, non (L.) Rich.?*
Eripactis cucullata (Boiss. & Heldr. ex Rchb.f.) Wettstein

Περιγραφή Πολυετές ποώδες φυτό (γεώφυτο), με κοντά, έρποντα ριζώματα. Ο βλαστός έχει ύψος 10-30 cm με 4 "φύλλα" που τυλίγουν τη βάση και ανώτερα φύλλα λογχοειδή με σχήμα "κουκούλας". Τα άνθη είναι λευκά ή λευκορόδινα, ανοιχτά, 7-24 σε επιμήκη διάταξη. Το άνθος αποτελείται από 3 σέπαλα και 3 πέταλα, όλα με κατεύθυνση προς τα εμπρός. Τα 2 πέταλα είναι τοποθετημένα αντίθετα (πλευρικά). Το τρίτο πέταλο (χειλάριο) ανάμεσά τους και προς τα κάτω είναι πολύ μεγαλύτερο και διαφοροποιημένο σε πλατφόρμα προσγείωσης των εντόμων. Το χειλάριο έχει 3 λοβούς και μία κοντή, κωνική προεξοχή, το πλήκτρο. Τα σέπαλα είναι λογχοειδή, τα δύο αντίθετα (πλευρικά) και το τρίτο (ραχιαίο) με κατεύθυνση προς τα πάνω (στον ίδιο άξονα με το χειλάριο).

Ιδιότητες

Εξάπλωση Ενδημικό της Κρήτης
Λευκά Όρη: φαράγγι Σαμαριάς, φαράγγι Ίμπρου. Ίδη: Καμάρες (Μάννα του Νερού), πάνω από τα Βορίζια, κοντά στη Γέργερη, Ζαρός (φαράγγι Ρουβά μονοπάτι προς Σκίνακα, δάσος Ρουβά). Δίκτη: περιοχή Μάλες-Καρύδιον, πάνω από την Κριτσά.

Ενδιαίτημα Παλαιά δάση βελανιδιάς, κυπαρισσιού, πλάτανου ή μικτά δάση, σε ημι-σκιά, σε αλκαλικά ξηρά ως δροσερά ασβεστούχα εδάφη.

Υψόμετρο (m) 700-1500 **Άνθιση** Μαί, Ιουν

- ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΔΙΑΤΗΡΗΣΗΣ -

Κόκκινο Βιβλίο: E

WCMC-IUCN: V

MIPSG: CR

Νέα Κατηγορία IUCN: EN/?CR

Κριτήρια C - μείωση του πληθυσμού σε συνδυασμό με συνολικό πληθυσμό μικρότερο από 1000 άτομα και υποπληθυσμούς μικρότερους από 250 άτομα [EN] / ή ακόμα και συνολικός πληθυσμός περίπου 250 άτομα και όλοι σχεδόν οι υποπληθυσμοί είναι μικρότεροι από 50 άτομα [CR]
D - συνολικός πληθυσμός μικρότερος από 1000 άτομα [VU]

Κατάσταση Διατήρησης - Απειλές

Το κρητικό Κεφαλάνθηρο (Κεφαλάνθηρο με "κουκούλα") έχει βρεθεί σε περίπου 10 θέσεις στις κεντρικές οροσειρές της Κρήτης σε ενδιαίτηματα που απειλούνται από τη βόσκηση, την αποστράγγιση και την εκχέρσωση [RDB]. Ο συνολικός πληθυσμός της κυμαίνεται μεταξύ 100-500 ατόμων (RDB), αλλά μπορεί να μην ξεπερνά τα 300 άτομα. Σε ορισμένες θέσεις (Καμάρες, Κριτσά) βρίσκεται σε οριακά επίπεδα (1-12 άτομα) και έχει μειωθεί στην τελευταία 20ετία. Ο μεγαλύτερος υποπληθυσμός βρίσκεται στο Ρουβά (150-170 άτομα) ενώ οι υπόλοιποι υποπληθυσμοί κυμαίνονται μεταξύ 10 και 60 ατόμων. Ο Καλοπίσης υπολόγισε μείωση κατά 95 % των πληθυσμών σε λιγότερο από 10 χρόνια, αλλά τότε δεν ήταν γνωστές οι θέσεις στα Λευκά Όρη και στο Ρουβά. Σημειώνεται ότι δεν υπάρχουν στοιχεία για την κατάσταση των νέων πληθυσμών πριν την περίοδο 1984-1986 που ανακαλύφθηκαν και δεν έχει δημοσιευτεί πρόσφατη αξιολόγησή τους. Αν οι πληθυσμοί εμφανίζουν πτωτικές τάσεις το είδος θα μπορούσε να καταταχτεί στα κρισίμως κινδυνεύοντα (CR).

- ΚΑΘΕΣΤΩΣ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ -

Π.Δ. (67/1981): Y

BERNE: Y

CITES: BI(eu)/BII

Οδηγία 92/43/ΕΟΚ: II*/IV

Περιοχές ΦΥΣΗ 2000: GR4320002
GR4330005
GR4340008

Μέτρα Προστασίας

Οι πληθυσμοί παρακολουθούνται αλλά μάλλον περιστασιακά και έχει εκδηλωθεί έντονο ενδιαφέρον για την προστασία τους, χωρίς ωστόσο μεγάλο αποτέλεσμα προς το παρόν. Μία θέση μόνο προστατεύεται στις Καμάρες. Απαιτείται οργανωμένη παρακολούθηση των πληθυσμών και προστασία όλων των θέσεων (αναλόγως των ενδείξεων της παρακολούθησης).

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ: RDB*, L1395, L138, L791*, L611*

Πρόγραμμα ARCHI-MED, Δράση 2.1
ΑΠΕΙΛΟΥΜΕΝΑ ΕΝΔΗΜΙΚΑ ΕΙΔΗ ΤΗΣ ΧΛΩΡΙΔΑΣ ΣΤΗ ΝΟΤΙΑ ΕΛΛΑΔΑ

Orchidaceae

Eripactis cretica Kalopissis & Robatsch

Συνώνυμα *Eripactis helleborine sensu auct. cret. non (L.) Crantz, Künkele 1979?*

Περιγραφή Πολυετές ποώδες φυτό (γεώφυτο) με ρίζωμα. Ο βλαστός έχει ύψος 10-40 cm και είναι καφε-πράσινος με τριχωτό κατώτερο τμήμα. Τα κάτω φύλλα τυλίγουν το βλαστό και τα ανώτερα είναι λογχοειδή, πράσινα στην επάνω επιφάνεια και με πορφυρή χροιά στην κάτω. Τα άνθη είναι κοκκινωπά-πρασινωπά, 20 σε επιμήκη διάταξη, με το άκρο της ταξιανθίας να γέρνει. Το άνθος αποτελείται από 3 σέπαλα και 3 πέταλα με βράκτια (φύλλα στη βάση του) τα ανώτερα πράσινα και τα κατώτερα πιο μακριά και συχνά ιώδη. Τα 2 πέταλα είναι τοποθετημένα αντίθετα (πλευρικά). Το τρίτο πέταλο (χειλάριο) ανάμεσά τους και προς τα κάτω είναι πολύ μεγαλύτερο και διαφοροποιημένο σε πλατφόρμα προσγείωσης των εντόμων. Το μέσα τμήμα του είναι σαν κούπα με νέκταρ, πράσινη έξω και σκουροπράσινη μέσα. Το έξω τμήμα του είναι πράσινο στο κέντρο και κοκκινωπό στην περιφέρεια. Τα σέπαλα είναι κιτρινο-πρασινωπά, πιο μεγάλα από τα πέταλα, τα δύο αντίθετα (πλευρικά) και το τρίτο (ραχιαίο) με κατεύθυνση προς τα πάνω (στον ίδιο άξονα με το χειλάριο).

Ιδιότητες

Εξάπλωση Ενδημικό της Κρήτης
Τδη: Ν τμήμα πάνω από τις Καμάρες, Α τμήμα πάνω από τα Βορίζια. Δίκη: πάνω από την Κριτσά, ?ΒΔ του Καρυδιού

Ενδιαίτημα Στην ορεινή ζώνη σε αλκαλικά, συνήθως ασβεστούχα εδάφη, σε δάση *Quercus coccifera* (πουρνάρι), *Cupressus sempervirens* (κυπαρίσσι) και *Acer sempervirens* (κρητικό σφενδάμι), σε ημι-σκιά.

Υψόμετρο (m) 700-1500 **Άνθιση** Ιουν, Ιουλ

- ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΔΙΑΤΗΡΗΣΗΣ -

Κόκκινο Βιβλίο: V

WCMC-IUCN: V

MIPSG: VU

Νέα Κατηγορία IUCN: ?EN

Κριτήρια B - πιθανή υποβάθμιση του ενδιαίτηματος και περίπου 5 θέσεις σε συνδυασμό με εύρος εξάπλωσης μικρότερο από 5000 km² και με πραγματική έκταση των πληθυσμών μικρότερη από 10 km² [EN]

Κατάσταση Διατήρησης - Απειλές

Η κρητική Επιπακτίς έχει πολύ περιορισμένη εξάπλωση και ευαίσθητο ενδιαίτημα. Απειλείται κυρίως από τις πυρκαγιές και τη βόσκηση (οι μεγαλύτεροι πληθυσμοί της βρίσκονται σε θέσεις όπου απαγορεύεται η βόσκηση) [RDB]. Δεν δίνονται στοιχεία για το μέγεθος των πληθυσμών ή τις τάσεις τους. Ανάλογα με τα στοιχεία αυτά θα μπορούσε να καταταχτεί σε μεγαλύτερη ή μικρότερη κατηγορία κινδύνου.

- ΚΑΘΕΣΤΩΣ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ -

Π.Δ. (67/1981): Y

BERNE:

CITES: BI(eu)/BII

Οδηγία 92/43/ΕΟΚ:

Περιοχές ΦΥΣΗ 2000: GR4320002
GR4330005

Μέτρα Προστασίας

Δεν έχουν ληφθεί μέτρα για την προστασία της. Απαιτείται αξιολόγηση και παρακολούθηση των πληθυσμών και προστασία τους από τη βόσκηση.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ: RDB*, L430, L791*, L611*

Πρόγραμμα ARCHI-MED, Δράση 2.1
ΑΠΕΙΛΟΥΜΕΝΑ ΕΝΔΗΜΙΚΑ ΕΙΔΗ ΤΗΣ ΧΛΩΡΙΔΑΣ ΣΤΗ ΝΟΤΙΑ ΕΛΛΑΔΑ

Orchidaceae

***Ophrys aegaea* Kalteisen & H.R. Reinhard**

Συνώνυμα *Ophrys aegaea* Kalteisen & H.R. Reinhard subsp. *aegaea*
Ophrys argolica sensu auct. karp., non H. Fleischm

Περιγραφή Πολυετές ποώδες φυτό (γεώφυτο), με υπόγειο βλαστό (στολόνια που παράγουν νέα φυτά). Ο επίγειος βλαστός έχει ύψος 7-30 cm και στην άκρη του βγαίνουν 2-7 άνθη. Το άνθος αποτελείται από 3 σέπαλα και 3 πέταλα. Τα 2 πέταλα είναι τοποθετημένα αντίθετα (πλευρικά) και είναι στενά, πορφυροκαφέ και βελούδινα. Το τρίτο πέταλο (χειλάριο) ανάμεσά τους είναι πολύ μεγαλύτερο και διαφοροποιημένο σε πλατφόρμα προσγείωσης των εντόμων. Το χειλάριο είναι κυρτωμένο, κοκκινο-καφέ με πορτοκαλλοκόκκινο βελούδινο κέντρο, πλευρές με γκριζες τρίχες και στην επάνω επιφάνεια έχει 1 ζευγάρι λαμπερές κηλίδες γκρι ή μπλε-γκρι. Τα σέπαλα είναι στενά, λευκωπά ως αχνά ιώδη-κόκκινα τα δύο αντίθετα (πλευρικά) και το τρίτο (ραχιαίο) με κατεύθυνση προς τα πάνω (στον ίδιο άξονα με το χειλάριο). Επάνω από το χειλάριο κρέμεται ένα αχνοπράσινο "ρυγχίο".

Ιδιότητες

Εξάπλωση Ενδημική της Καρπάθου
Κάρπαθος. ?Κάσος.

Ενδιαίτημα Φρύγανα, γκαρίγκ, μακί, ελαιώνες, σε θέσεις ευήλιες ως λίγο σκιασμένες, σε αλκαλικά ξηρά ως δροσερά εδάφη.

Υψόμετρο (m) 150-850 **Άνθιση** Μαρ, Απρ

- ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΔΙΑΤΗΡΗΣΗΣ -

Κόκκινο Βιβλίο:

WCMC-IUCN:

MIPSG:

Νέα Κατηγορία IUCN: ?VU

Κριτήρια D - εύρος εξάπλωσης περίπου 100 km²

Κατάσταση Διατήρησης - Απειλές

Η αιγαιακή Οφρύς έχει περιορισμένη εξάπλωση αλλά όχι περιορισμένο ενδιαίτημα. Δεν δίνονται στοιχεία για τον ακριβή αριθμό ή το μέγεθος ή τις τάσεις των πληθυσμών της ή για τις απειλές που μπορεί να αντιμετωπίζει καθώς το ενδιαίτημά της είναι ευπρόσιτο και βρίσκεται κοντά σε θέσεις με αυξανόμενες δραστηριότητες και τουριστική ανάπτυξη. Ανάλογα με τα στοιχεία αυτά θα μπορούσε να καταταχτεί σε μεγαλύτερη ή μικρότερη κατηγορία κινδύνου.

- ΚΑΘΕΣΤΩΣ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ -

Π.Δ. (67/1981): Y

BERNE:

CITES: BI(eu)/BII

Οδηγία 92/43/ΕΟΚ:

Περιοχές ΦΥΣΗ 2000: GR4210002

Μέτρα Προστασίας

Δεν έχουν ληφθεί μέτρα για την προστασία της. Απαιτείται αξιολόγηση και παρακολούθηση των πληθυσμών.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ: L611*, FCA, L567

Πρόγραμμα ARCHI-MED, Δράση 2.1
ΑΠΕΙΛΟΥΜΕΝΑ ΕΝΔΗΜΙΚΑ ΕΙΔΗ ΤΗΣ ΧΛΩΡΙΔΑΣ ΣΤΗ ΝΟΤΙΑ ΕΛΛΑΔΑ

Orchidaceae

***Orchis prisca* Hautz.**

Συνώνυμα *Orchis patens* Desf. subsp. *falcicalcarata* Wildhaber
Orchis patens Desf. subsp. *nitidifolia* Teschner
Orchis patens Desf. subsp. *orientalis* sensu Rechner 1943
Orchis spitzelii Sauter ex Koch subsp. *nitidifolia* (Teschner) Soó
Orchis spitzelii sensu Seitz 1978, Henke 1983

Περιγραφή Πολυετές ποώδες φυτό (γεώφυτο), με υπόγειο βλαστό. Ο επίγειος βλαστός έχει ύψος 15-40 cm και στην άκρη του βγαίνουν 5-25 άνθη σε επιμήκη διάταξη. Τα 3-7 κάτω φύλλα σχηματίζουν ρόδακα και είναι ανοιχτά πράσινα χωρίς κηλίδες. Το άνθος αποτελείται από 3 σέπαλα και 3 πέταλα. Τα 2 πέταλα είναι τοποθετημένα αντίθετα (πλευρικά). Το τρίτο πέταλο (χειλάριο) ανάμεσά τους είναι πολύ μεγαλύτερο και διαφοροποιημένο σε πλατφόρμα προσγείωσης των εντόμων. Το χειλάριο έχει 3 λοβούς στην άκρη και είναι κυρτωμένο με χρώμα αγνό κόκκινο. Στη μέση του είναι λευκό με σκούρες κόκκινες κηλίδες. Στη βάση έχει μία μακριά, κοκκινωπή προεξοχή, το πλήκτρο. Τα σέπαλα είναι επιμήκη ωοειδή, τα δύο αντίθετα (πλευρικά) γέρνουν προς τα πίσω και έχουν πρασινωπό εσωτερικό και ρόδινα περιθώρια και το τρίτο (ραχιαίο) ενώνεται με τα 2 πλευρικά πέταλα σε μία "κουκούλα" (επάνω από το χειλάριο).

Ιδιότητες

Εξάπλωση

Ενδημικό της Κρήτης
Θρυπητή: Ψυχρό, Δ, Β, ΒΔ πλαγιές κοντά στη Θρυπητή, οροπέδιο Θρυπητής ΒΑ του Πάνω Χωριού, φαράγγι Μοναστηράκι ΝΔ της Θρυπητής (άνωτερο τμήμα). Δίκτη: μεταξύ Μαλών-Αφέντη Χριστού. Ίδη: οροπέδιο Αραβάνες στη ΒΔ ράχη του Ψηλορείτη, Ν πλαγιές του όρους Μαύρη πάνω από τις Καμάρες, Ζαρός στο φαράγγι του Ρουβά, πάνω από τις Καμάρες προς Σπήλαιο Καμαρών. Λευκά Όρη: φαράγγι Σαμαριάς ΒΑ, Ν, ΝΑ του Ξυλόσκαλου. Επ. Σελήνου: κοντά στις Στροβλές, μεταξύ Γωνιάς-Αγίας Ειρήνης

Ενδιαίτημα

Ανοιχτό δάσος πεύκου (*Pinus brutia*), μικτά δάση πεύκου-κυπαρισσιού-σφενδαμιού (*Pinus-Cupressus-Acer*) και φρύγανα σε θέσεις ευήλιες ως ημι-σκιασμένες, σε σχιστώδη, ασβεστόχα ή δολομιτικά υποστρώματα, σε ξηρά, απασβεστωμένα εδάφη.

Υψόμετρο (m)

(500-) 600-1700 **Άνθιση** (Μαρ, Απρ, Μαι, Ιουν)

- ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΔΙΑΤΗΡΗΣΗΣ -

Κόκκινο Βιβλίο: V

WCMC-IUCN: V

MIPSG: VU

Νέα Κατηγορία IUCN: VU/?EN

Κριτήρια B - εύρος εξάπλωσης μικρότερο από 5000 km² και πιθανή υποβάθμιση του ενδιαίτηματος σε συνδυασμό με υποπληθυσμούς μικρότερους από 250 άτομα [EN]
C - συνολικός πληθυσμός μικρότερος από 1000 άτομα σε συνδυασμό με υποπληθυσμούς μικρότερους από 250 άτομα και πιθανή μείωση του πληθυσμού [EN]
D - συνολικός πληθυσμός πιθανώς μικρότερος από 250 άτομα [EN] ή από 1000 άτομα [VU]

Κατάσταση Διατήρησης - Απειλές

Η αρχαϊκή Όρχις έχει βρεθεί σε μερικές θέσεις στις μεγάλες οροσειρές της Κρήτης, αλλά οι πληθυσμοί της είναι τοπικοί και μικροί. Ο συνολικός πληθυσμός εκτιμάται ότι είναι 200-500 άτομα, με μεγαλύτερο υποπληθυσμό στα πευκοδάση του Αφέντη Καβούσι (100-250 άτομα) [L870]. Κύριες απειλές που αντιμετωπίζει είναι η υπερβόσκηση, η εκχέρσωση και οι κατασκευαστικές δραστηριότητες (οικισμοί, δρόμοι) που εντείνονται λόγω τουριστικής ανάπτυξης [RDB, L870]. Με ακριβέστερες εκτιμήσεις του μεγέθους και των τάσεων των πληθυσμών θα μπορούσε να προκύψει ότι πρέπει να ενταχθεί σε μεγαλύτερη ή μικρότερη κατηγορία κινδύνου.

- ΚΑΘΕΣΤΩΣ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ -

Π.Δ. (67/1981): Y

BERNE:

CITES: BI(eu)/BII

Οδηγία 92/43/ΕΟΚ:

Περιοχές ΦΥΣΗ 2000: GR4320002 GR4330005
GR4320005 (περίπου το 1/2 του συνολικού πληθυσμού) GR4340008

Μέτρα Προστασίας

Δεν έχουν ληφθεί μέτρα για την επί τόπου διατήρησή του. Ως προς την εκτός τόπου διατήρηση, καλλιεργείται σε 1 Βοτανικό Κήπο του εξωτερικού. Απαιτείται παρακολούθηση των πληθυσμών. Για την προστασία της, εκτός της προσπάθειας για την αποφυγή έργων στις θέσεις εξάπλωσής της, προτείνεται η ενημέρωση του κοινού ώστε αφ' ενός μεν να γίνει γνωστή η σωστή συμπεριφορά (π.χ., όχι συλλογή αλλά λήψη φωτογραφιών) και αφ' ετέρου να ευαισθητοποιηθούν οι ντόπιες κοινότητες για την προστασία του.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ: RDB*, L870, L611*

Πρόγραμμα ARCHI-MED, Δράση 2.1
ΑΠΕΙΛΟΥΜΕΝΑ ΕΝΔΗΜΙΚΑ ΕΙΔΗ ΤΗΣ ΧΛΩΡΙΔΑΣ ΣΤΗ ΝΟΤΙΑ ΕΛΛΑΔΑ

Paeoniaceae

Paeonia clusii Stern subsp. clusii

Συνώνυμα *Paeonia cretica* Tausch (including taxon)
Paeonia peregrina Raulin
Paeonia peregrina Raulin var. *glabra* Boiss.

Περιγραφή Πολυετές ποώδες φυτό με ρίζωμα (γεώφυτο) με ύψος 20-30 εκ. Τα φύλλα του είναι σκούρα πράσινα, μεγάλα, σύνθετα με λογχοειδείς λοβούς. Έχει εντυπωσιακά άνθη με λευκά (μερικές φορές με ρόδινη χροιά) ωοειδή πέταλα που σχηματίζουν ένα μεγάλο "κύπελλο" (7-9 εκ) που στο κέντρο του είναι τοποθετημένοι οι έντονα χρωματισμένοι κίτρινοι και ρόδινοι στήμονες και ύπεροι.

Ιδιότητες Καλλωπιστικό

Εξάπλωση Ενδημική της Κρητικής περιοχής
Κρήτη: Λευκά Όρη (φαράγγι Ίμπρου, φαράγγι Σαμαριάς, μεταξύ Σαμαριάς Αγίου Νικολάου, μεταξύ Λάκκων-Ομαλού, οροπέδιο Ομαλού, πάνω από τους Κάμπους, Αγριμοκεφαλή, Αγκάθες, Σηματοκορφή, Ξερακοκεφαλά), οροσειρά Δίκτης: Καθαρό, όρος Λασίθι πάνω από τον Μαλέ, πάνω από το Μέσα Λασιθάκι), Επ. Ιεράπετρας (Καλαμαύκα, Ψαθί). Ρέθυμνο (πάνω από τις Αλώνες). Κάρπαθος: Κεντρική & Νότια Κάρπαθος, Καληλίμνη, όρος πάνω από τις Μενετές, κοντά στην Αυλώνα προς Βρυκούντα, Τρίστομο πάνω από τον οικισμό

Ενδιαίτημα Ασβεστόχυα δάση, ελαιώνες, θαμνώνες, γκαρίγκ, βραχώδεις θέσεις.

Υψόμετρο (m) 100-1600 **Άνθιση** Μαρ, Απρ, Μαι

- ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΔΙΑΤΗΡΗΣΗΣ -

Κόκκινο Βιβλίο:

WCMC-IUCN: V

MIPSG:

Νέα Κατηγορία IUCN: DD

Κριτήρια

Κατάσταση Διατήρησης - Απειλές

Η Παιώνια του Clusi (τυπικό υποείδος) έχει σχετικά περιορισμένη εξάπλωση, αλλά έχει βρεθεί σε αρκετές θέσεις. Το ενδιαίτημά της δεν είναι πολύ περιορισμένο, αλλά γενικά αναπτύσσεται σε προσεγγίσιμες θέσεις. Δεν υπάρχουν στοιχεία για τον ακριβή αριθμό και το μέγεθος των πληθυσμών της, αλλά είναι πιο συχνή στην Κάρπαθο από ότι στην Κρήτη [FCA]. Σε βραχώδεις θέσεις στην Κάρπαθο οι πληθυσμοί της φαίνεται να είναι τοπικοί και μικροί. Καθώς είναι εντυπωσιακό φυτό και βγαίνει σε ευπρόσιτες θέσεις, ενδέχεται να απειλείται από την υπερσυλλογή. Για την κατάταξή της σε κατηγορία κινδύνου απαιτείται αξιολόγηση των πληθυσμών. Στον κατάλογο της WCMC-IUCN χαρακτηρίζεται ως εύρωτη (V) στην Κρήτη, αλλά ως μη απειλούμενη (nt) στο σύνολο της περιοχής εξάπλωσής της.

- ΚΑΘΕΣΤΩΣ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ -

Π.Δ. (67/1981): Y

BERNE:

CITES:

Οδηγία 92/43/ΕΟΚ:

Περιοχές ΦΥΣΗ 2000: GR4210002
GR4210003
GR4320002
GR4340008

Μέτρα Προστασίας

Δεν έχουν ληφθεί μέτρα για την προστασία της. Απαιτείται αξιολόγηση των πληθυσμών.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ: FCA, EFK, L527*, L468

Πρόγραμμα ARCHI-MED, Δράση 2.1
ΑΠΕΙΛΟΥΜΕΝΑ ΕΝΔΗΜΙΚΑ ΕΙΔΗ ΤΗΣ ΧΛΩΡΙΔΑΣ ΣΤΗ ΝΟΤΙΑ ΕΛΛΑΔΑ

Paeoniaceae

Paeonia clusii Stern subsp. rhodia (Stearn) Tzanoud.

Συνώνυμα *Paeonia corallina sensu Rechinger*
Paeonia officinalis sensu Rechinger 1943
Paeonia rhodia Stearn

- Περιγραφή** Πολυετές ποώδες φυτό με ρίζωμα (γεώφυτο) με ύψος 28-35 εκ.. Τα φύλλα του είναι σκούρα πράσινα, μεγάλα, σύνθετα με 3-4 λογχοειδείς λοβούς. Έχει εντοπωσιακά άνθη με 6-8 λευκά ωοειδή πέταλα που σχηματίζουν ένα μεγάλο "κύπελλο" (7-8 εκ) που στο κέντρο του είναι τοποθετημένοι οι έντονα χρωματισμένοι κίτρινοι και ρόδινοι στήμονες και ύπεροι.
- Ιδιότητες** Μπορούν να αξιοποιηθούν ως καλλωπιστικά φυτά.
- Εξάπλωση** Ενδημικό της Ρόδου
Ρόδος: κυρίως στα δάση του Προφήτη Ηλία, λίγες θέσεις στο ανατολικό τμήμα της Κεντρικής Ρόδου και στη Νότια Ρόδο πάνω από τον όρμο της Απολακκιάς.
- Ενδιαίτημα** Κυρίως σε δάση κυπαρισσιού και μικτά δάση κυπαρισσιού-τραχείας πεύκης, σπανιότερα σε δάση τραχείας πεύκης, σε ασβεστολιθικό υπόστρωμα; Χαρακτηριστικό είδος των δασών κυπαρισσιού στα όρια της θερμο-Μεσογειακής και μεσο-Μεσογειακής ζώνης (υψόμετρα πάνω πάνω από 500 m)

Υψόμετρο (m) 300-630 **Άνθιση** Μαρ, Απρ, Μαι

- ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΔΙΑΤΗΡΗΣΗΣ -

Κόκκινο Βιβλίο: V
WCMC-IUCN: R
MIPSG: VU

Νέα Κατηγορία IUCN: VU/?EN

Κριτήρια B - εύρος εξάπλωσης μικρότερο από 100km² και μάλλον λιγότερες από 5 θέσεις σε συνδυασμό με πιθανή υποβάθμιση του πληθυσμού [EN]
D - εύρος εξάπλωσης περίπου 100 km² [VU]
D - πιθανώς λιγότερες από 5 θέσεις [VU]

Κατάσταση Διατήρησης - Απειλές

Η ενδημική της Ρόδου Παιώνια του Clusii, γνωστή στη Ρόδο με το όνομα φλασκανούρα, φυτρώνει σε μέρη εύκολα προσεγγίσιμα. Απειλείται από τη συλλογή των ριζωμάτων για καλλιέργεια σε κήπους ή για εμπορικούς σκοπούς (RDB) και η δραστηριότητα αυτή φαίνεται ότι είναι σχετικά έντονη στην περιοχή του Προφήτη Ηλία. Οι φωτιές που απειλούν τα πευκοδάση αναμένεται ότι έχουν αρνητικές επιπτώσεις στους πληθυσμούς. Οι επιπτώσεις των πρόσφατων πυρκαγιών στη Ρόδο, κυρίως στο κεντρικό και νότιο τμήμα, δεν έχουν εκτιμηθεί. Πάντως, το είδος δεν εντοπίστηκε σε πρόσφατη έρευνα στις περιοχές αυτές. Δεν είναι γνωστό το ακριβές μέγεθος του πληθυσμού της, αλλά φαίνεται ότι στον Προφήτη Ηλία που αποτελεί την κύρια περιοχή εξάπλωσής της και στο τυπικό της ενδιαίτημα (κυπαρισσοδάσος), το οποίο δεν είναι πολύ εκτεταμένο, καλύπτει λιγότερο από 1 % των κοινοτήτων συνήθως με 30-50 άτομα σε 100 m².

- ΚΑΘΕΣΤΩΣ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ -

Π.Δ. (67/1981): Y
BERNE: Y
CITES:

Οδηγία 92/43/ΕΟΚ: II/IV

Περιοχές ΦΥΣΗ 2000: GR4210005
GR4210006 (?2/3 του πληθυσμού)

Μέτρα Προστασίας

Δεν έχουν ληφθεί μέτρα για τη διατήρησή της. Για την προστασία της απαιτείται παρακολούθησή όλων των πληθυσμών και έλεγχος της πιθανής εμπορικής εκμετάλλευσής της. Μέτρα προστασίας αναμένεται να εφαρμοστούν στο πλαίσιο της διαχείρισης της περιοχής ΦΥΣΗ 2000 αλλά είναι απαραίτητη η άμεση προστασία του πληθυσμού του Προφήτη Ηλία.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ: FE, AFE, FT, MCL, RDB*, L468*, L527*, L03

Πρόγραμμα ARCHI-MED, Δράση 2.1
ΑΠΕΙΛΟΥΜΕΝΑ ΕΝΔΗΜΙΚΑ ΕΙΔΗ ΤΗΣ ΧΛΩΡΙΔΑΣ ΣΤΗ ΝΟΤΙΑ ΕΛΛΑΔΑ

Papaveraceae

Hypercoum procumbens L. subsp. fragrantissimum A. Dahl

Συνώνυμα

Περιγραφή	Μονοετής πόα (θερόφυτο) με ύψος 1-35 εκ., με έντονη ευωδιά. Τα φύλλα της βάσης σχηματίζουν ρόδακα. Τα άνθη βγαίνουν σε κατακόρυφες ομάδες των 1-11. Έχουν πέταλα στο κίτρινο του λεμονιού. Ο καρπός αποτελείται από κυλινδρικά τμήματα και έχει σχήμα τόξου.
Ιδιότητες	?Αρωματικό.
Εξάπλωση	Ενδημικό των νησιών Μύκονος-Ρήνεια Μύκονος: λιβάδι στον όρμο Κορφός, Ν τμήμα της Μεγάλης Άμμου νότια της χώρας), Ρήνεια (Ν τμήμα)
Ενδιαίτημα	Ακτές, βοσκότοποι και άκρες δρόμων σε μη κινούμενη άμμο.
Υψόμετρο (m)	0-0 Άνθιση Μαρ, Απρ, Μαι

- ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΔΙΑΤΗΡΗΣΗΣ -

Κόκκινο Βιβλίο:

WCMC-IUCN: ?

MIPSG:

Νέα Κατηγορία IUCN: ?VU

Κριτήρια D - εύρος εξάπλωσης μικρότερο από 100 m²

Κατάσταση Διατήρησης - Απειλές

Το ευωδέστατο κατακείμενο Υπήκοον είναι ένα υποείδος με πολύ περιορισμένη εξάπλωση. Το ενδιαίτημά του είναι εύκολα προσεγγίσιμο και πιθανότατα υφίσταται έντονες ανθρωπογενείς επιδράσεις, ειδικά στη Μύκονο και ειδικά στις αμμώδεις παραλίες. Είναι πιθανό να απειλείται από απώλεια ενδιαίτηματος. Δεν δίνονται στοιχεία σχετικά με τον ακριβή αριθμό και το μέγεθος των πληθυσμών του (που αναμένεται να είναι μικρό) ή σχετικά με τις τάσεις τους. Ανάλογα με τα στοιχεία αυτά θα μπορούσε να καταταχτεί σε μεγαλύτερη κατηγορία κινδύνου.

- ΚΑΘΕΣΤΩΣ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ -

Π.Δ. (67/1981):

BERNE:

CITES:

Οδηγία 92/43/ΕΟΚ:

Περιοχές ΦΥΣΗ 2000:

Μέτρα Προστασίας

Δεν έχουν ληφθεί μέτρα για την προστασία του. Απαιτείται αξιολόγηση των πληθυσμών και προστασία των θέσεων όπου αναπτύσσεται από οικοδόμηση, κατασκευή δρόμων και συναφείς δραστηριότητες.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ: FE, L403*

Πρόγραμμα ARCHI-MED, Δράση 2.1
ΑΠΕΙΛΟΥΜΕΝΑ ΕΝΔΗΜΙΚΑ ΕΙΔΗ ΤΗΣ ΧΛΩΡΙΔΑΣ ΣΤΗ ΝΟΤΙΑ ΕΛΛΑΔΑ

Plumbaginaceae

Acantholimon aegaeum F.K. Meyer

Συνώνυμα *Acantholimon androsaceum sensu auct. Samos*
Acantholimon echinus sensu auct. Samos

Περιγραφή Αγκαθωτός ημίθαμος (χαμαίφυτο) με πολύ κοντούς βλαστούς που σχηματίζει "μαξιλαράκια". Τα άνθη βγαίνουν σε κατακόρυφες ομάδες. Τα φωτεινά ρόδινα πέταλά τους σχηματίζουν σωλήνα που περιβάλλεται από τριχωτά λευκά ή πορφυρά βράκτια και στην άκρη ανοίγει, σαν χωνί.

Ιδιότητες

Εξάπλωση Ενδημικό του Ανατολικού Αιγαίου
Σάμος: Όρος Αμπελος (Προφήτης Ηλίας), όρος Κέρκης (περιοχή Πουρνάρα). Χίος.

Ενδιαίτημα Πετρώδεις θέσεις σε ασβεστούχα πετρώματα, στη ζώνη των ορεινών λιβαδιών στη Σάμο.

Υψόμετρο (m) 800-1300

Άνθιση

- ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΔΙΑΤΗΡΗΣΗΣ -

Κόκκινο Βιβλίο:

WCMC-IUCN:

MIPSG:

Νέα Κατηγορία IUCN: DD

Κριτήρια

Κατάσταση Διατήρησης - Απειλές

Το Ακανθόλιμον του Αιγαίου έχει σχετικά περιορισμένη εξάπλωση. Θεωρείται χαρακτηριστικό είδος της βλάστησης των ορεινών λιβαδιών στη Σάμο, όπου συμμετέχει με μικρή κάλυψη. Δεν δίνονται καθόλου στοιχεία σχετικά με τον αριθμό, το μέγεθος, τις τάσεις ή τις απειλές που μπορεί να αντιμετωπίζουν οι πληθυσμοί του. Είναι γνωστό ότι οι περιοχές όπου αναπτύσσεται στη Σάμο βόσκονται.

- ΚΑΘΕΣΤΩΣ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ -

Π.Δ. (67/1981):

BERNE:

CITES:

Οδηγία 92/43/ΕΟΚ:

Περιοχές ΦΥΣΗ 2000: GR4120002
GR4120002

Μέτρα Προστασίας

Δεν έχουν ληφθεί μέτρα για την προστασία του. Απαιτείται αξιολόγηση των πληθυσμών.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ: FT, L303, L795

Πρόγραμμα ARCHI-MED, Δράση 2.1
ΑΠΕΙΛΟΥΜΕΝΑ ΕΝΔΗΜΙΚΑ ΕΙΔΗ ΤΗΣ ΧΛΩΡΙΔΑΣ ΣΤΗ ΝΟΤΙΑ ΕΛΛΑΔΑ

Plumbaginaceae

Armeria icarica J. R. Edmonson

Συνώνυμα

Περιγραφή Μικρή πόα (ημικρυπτόφυτο) που σχηματίζει πυκνά "μαξιλαράκια". Έχει ρίζωμα με πολλούς κλάδους και τα φύλλα της βάσης σχηματίζουν ρόδακα. Οι βλαστοί έχουν ύψος 10-14 εκ. Τα άνθη βγαίνουν σε πυκνές κατακόρυφες ομάδες. Τα ρόδινα πέταλά τους ενώνονται μόνο στη βάση και περιβάλλονται από κάλυκα σαν χωνί.

Ιδιότητες

Εξάπλωση Ενδημικό της Ικαρίας
Ικαρία: Όρος Αθέρας, όρος Μέλισσα

Ενδιαίτημα Πυριτικοί και σχιστώδεις/σχιστολιθικοί βράχοι.

Υψόμετρο (m) 700-1000 **Άνθιση** Μαι, Ιουν, Ιουλ

- ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΔΙΑΤΗΡΗΣΗΣ -

Κόκκινο Βιβλίο:

WCMC-IUCN:

MIPSG:

Νέα Κατηγορία IUCN: ?VU

Κριτήρια D - εύρος εξάπλωσης μικρότερο από 100 km²

Κατάσταση Διατήρησης - Απειλές

Η Αρμερία της Ικαρίας έχει περιορισμένη εξάπλωση και περιορίζεται στους σχιστώδεις βράχους. Δεν δίνονται καθόλου στοιχεία σχετικά με τον ακριβή αριθμό το μέγεθος ή την κατάσταση των πληθυσμών της. Ενδέχεται να έχει βρεθεί και σε άλλες θέσεις στην Ικαρία. Ανάλογα με τα στοιχεία αυτά μπορεί να καταταχτεί σε μεγαλύτερη ή μικρότερη κατηγορία κινδύνου.

- ΚΑΘΕΣΤΩΣ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ -

Π.Δ. (67/1981):

BERNE:

CITES:

Οδηγία 92/43/ΕΟΚ:

Περιοχές ΦΥΣΗ 2000:

Μέτρα Προστασίας

Δεν έχουν ληφθεί μέτρα για την προστασία της. Απαιτείται αξιολόγηση των πληθυσμών.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ: FT, L540

Πρόγραμμα ARCHI-MED, Δράση 2.1
ΑΠΕΙΛΟΥΜΕΝΑ ΕΝΔΗΜΙΚΑ ΕΙΔΗ ΤΗΣ ΧΛΩΡΙΔΑΣ ΣΤΗ ΝΟΤΙΑ ΕΛΛΑΔΑ

Plumbaginaceae

***Limonium aphroditae* Artelari & Georgiou**

Συνώνυμα

Περιγραφή Πολυετές ημιθαμνώδες φυτό (χαμαίφυτο) με ύψος 25-45 εκ. Οι ανθοφόροι βλαστοί είναι κάπως λυγισμένοι, σχεδόν σχηματίζοντας τόξο και διακλαδίζονται. Τα άνθη είναι μικρά και βγαίνουν σε πυκνές κατακόρυφες ομάδες, το ένα πάνω από το άλλο. Τα πέταλά τους έχουν αγνό ιώδες χρώμα και σχηματίζουν σωλήνα. Περιβάλλονται από ξηρά βράκτια που σχηματίζουν μία "θήκη" απ'όπου ξεπροβάλλει μόνο το ακραίο τμήμα του άνθους.

Ιδιότητες

Εξάπλωση Ενδημικό των Κυθέρων
Κύθηρα: Όρμος Λιμνάρια ΒΔ της Μονής Μυρτιδίων

Ενδιαίτημα Παράκτιοι ασβεστολιθικοί βράχοι.

Υψόμετρο (m) 0-5 **Άνθιση** [Ιουλ]

- ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΔΙΑΤΗΡΗΣΗΣ -

Κόκκινο Βιβλίο:

WCMC-IUCN:

MIPSG:

Νέα Κατηγορία IUCN: VU/?EN

Κριτήρια D - εύρος εξάπλωσης μικρότερο από 100 km² [VU]
D - λιγότερες από 5 θέσεις [VU]

Κατάσταση Διατήρησης - Απειλές

Το Λιμόνιον της Αφροδίτης έχει πολύ περιορισμένη εξάπλωση και εξειδικευμένο αλλά δυσπρόσιτο ενδιαίτημα. Προς το παρόν έχει βρεθεί ένας μόνο πληθυσμός αλλά είναι είδος που ανακαλύφθηκε πρόσφατα και ενδέχεται να υπάρχει και σε άλλες θέσεις της περιοχής [L1584]. Η περιορισμένη εξάπλωσή του ίσως συνδέεται με το γεγονός ότι κατά τα φαινόμενα είναι απομικτικό είδος [L1584]. Δεν δίνονται στοιχεία σχετικά με το ακριβές μέγεθος του πληθυσμού. Ανάλογα με τα στοιχεία αυτά θα μπορούσε να καταταχτεί σε μεγαλύτερη κατηγορία κινδύνου. Επιπλέον, οποιαδήποτε μείωση του πληθυσμού (ανεξάρτητα του μεγέθους του) ή υποβάθμιση του ενδιαιτήματος θα καταστήσει το είδος κρισίμως κινδυνεύον [CR].

- ΚΑΘΕΣΤΩΣ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ -

Π.Δ. (67/1981):

BERNE:

CITES:

Οδηγία 92/43/ΕΟΚ:

Περιοχές ΦΥΣΗ 2000: GR3000007 (το σύνολο του πληθυσμού)

Μέτρα Προστασίας

Δεν έχουν ληφθεί μέτρα για την προστασία του. Απαιτείται προσπάθεια για εντοπισμό νέων θέσεων και αξιολόγηση των πληθυσμών.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ: L1584*

Πρόγραμμα ARCHI-MED, Δράση 2.1
ΑΠΕΙΛΟΥΜΕΝΑ ΕΝΔΗΜΙΚΑ ΕΙΔΗ ΤΗΣ ΧΛΩΡΙΔΑΣ ΣΤΗ ΝΟΤΙΑ ΕΛΛΑΔΑ

Plumbaginaceae

Limonium calliopsium A. Mayer

Συνώνυμα

Περιγραφή Πολυετές ημιθαμνώδες φυτό (χαμαίφυτο) που σχηματίζει "μαξιλαράκια". Έχει λίγους λεπτούς, κυλινδρικούς, όρθιους, γκριζογλαυκωπούς βλαστούς ύψους 40-55 εκ. και γκριζα-γλαυκωπά φύλλα σχηματίζουν ρόδακα στη βάση. Τα άνθη είναι μικρά και βγαίνουν σε πυκνές κατακόρυφες ομάδες, το ένα πάνω από το άλλο, στην άκρη των κλάδων. Τα πέταλά τους έχουν χρώμα στο γαλάζιο του ουρανού και σχηματίζουν σωλήνα. Περιβάλλονται από ξηρά βράκτια που σχηματίζουν μία "θήκη" απ' όπου ξεπροβάλλει μόνο το ακραίο τμήμα του άνθους.

Ιδιότητες

Εξάπλωση Ενδημικό της Δυτικής Κρήτης
Ρέθυμνο: 5 km Δ της πόλης του Ρεθύμνου κάτω από το δρόμο προς τα Χανιά

Ενδιαίτημα Τραχείς ασβεστολιθικοί βράχοι πάνω από τη θάλασσα σε θέσεις πολύ καλά αποστραγγιζόμενες και με εξαιρετικά υψηλή αλατότητα.

Υψόμετρο (m) [1-2] **Άνθιση** [Ιουλ]

- ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΔΙΑΤΗΡΗΣΗΣ -

Κόκκινο Βιβλίο:

WCMC-IUCN:

MIPSG:

Νέα Κατηγορία IUCN: VU/?EN

Κριτήρια D - εύρος εξάπλωσης μικρότερο από 100 km² [VU]
D - λιγότερες από 5 θέσεις [VU]

Κατάσταση Διατήρησης - Απειλές

Το Λιμόνιον το καλλιόψιον έχει περιορισμένη εξάπλωση. Είναι είδος που ανακαλύφθηκε πρόσφατα και προς το παρόν έχει βρεθεί σε 1 μόνο θέση. Δεν δίνονται καθόλου στοιχεία σχετικά με το μέγεθος και τις τάσεις του πληθυσμού του ή τις απειλές που μπορεί να αντιμετωπίζει. Δεν δίνονται στοιχεία σχετικά με το ακριβές μέγεθος του πληθυσμού. Ανάλογα με τα στοιχεία αυτά θα μπορούσε να καταταχθεί σε μεγαλύτερη κατηγορία κινδύνου. Επιπλέον, οποιαδήποτε μείωση του πληθυσμού (ανεξάρτητα του μεγέθους του) ή υποβάθμιση του ενδιαιτήματος θα καταστήσει το είδος κρισίμως κινδυνεύον [CR].

- ΚΑΘΕΣΤΩΣ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ -

Π.Δ. (67/1981):

BERNE:

CITES:

Οδηγία 92/43/ΕΟΚ:

Περιοχές ΦΥΣΗ 2000: GR4330001 (το σύνολο του πληθυσμού)

Μέτρα Προστασίας

Δεν έχουν ληφθεί μέτρα για την προστασία του. Απαιτείται προσπάθεια για εντοπισμό νέων θέσεων και αξιολόγηση των πληθυσμών.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ: EFK, FCS, B2246*

Πρόγραμμα ARCHI-MED, Δράση 2.1
ΑΠΕΙΛΟΥΜΕΝΑ ΕΝΔΗΜΙΚΑ ΕΙΔΗ ΤΗΣ ΧΛΩΡΙΔΑΣ ΣΤΗ ΝΟΤΙΑ ΕΛΛΑΔΑ

Plumbaginaceae

Limonium cornarianum Kypr. & Artelari

Συνώνυμα

Περιγραφή Πολυετές ημιθαμνώδες φυτό (χαμαίφυτο) με ρόδακα στη βάση και ύψος μέχρι 60 εκ. Οι ανθοφόροι βλαστοί είναι κάπως κυρτοί και διακλαδίζονται. Τα άνθη είναι μικρά και βγαίνουν σε πυκνές κατακόρυφες ομάδες, το ένα πάνω από το άλλο. Τα πέταλά τους έχουν ιώδες χρώμα και σχηματίζουν σωλήνα. Περιβάλλονται από ξηρά βράκτια που σχηματίζουν μία "θήκη" απ' όπου ξεπροβάλλει μόνο το ακραίο τμήμα του άνθους.

Ιδιότητες

Εξάπλωση Ενδημικό της Ανατολικής Κρήτης
Σητεία: Μονή Καψά (ακτή), φαράγγι Μονής Καψά (1500 m από την ακτή και στο κατώτερο τμήμα NND του χωριού Περιβολάκια)

Ενδιαίτημα Παράκτια βράχια, σχισμές βράχων σε κρημνούς σε ασβεστόχο υπόστρωμα; χασμόφυτο.

Υψόμετρο (m) 0-15

Άνθιση

- ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΔΙΑΤΗΡΗΣΗΣ -

Κόκκινο Βιβλίο:

WCMC-IUCN:

MIPSG:

Νέα Κατηγορία IUCN: VU

Κριτήρια D - εύρος εξάπλωσης μικρότερο από 100 km² [VU]
D - λιγότερες από 5 θέσεις [VU]

Κατάσταση Διατήρησης - Απειλές

Το Λιμόνιον του Κορνάρου έχει πολύ περιορισμένη εξάπλωση και περιορισμένο, αλλά γενικά δυσπρόσιτο ενδιαίτημα. Δεν δίνονται καθόλου στοιχεία σχετικά με τον ακριβή αριθμό, το μέγεθος ή τις τάσεις των πληθυσμών του. Ανάλογα με τα στοιχεία αυτά θα μπορούσε να καταταχτεί σε μεγαλύτερη κατηγορία κινδύνου. Επιπλέον, οποιαδήποτε μείωση του πληθυσμού (ανεξάρτητα του μεγέθους του) ή υποβάθμιση του ενδιαιτήματος θα καταστήσει το είδος κρίσιμως κινδυνεύον [CR].

- ΚΑΘΕΣΤΩΣ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ -

Π.Δ. (67/1981):

BERNE:

CITES:

Οδηγία 92/43/ΕΟΚ:

Περιοχές ΦΥΣΗ 2000: GR4320004 (το σύνολο του πληθυσμού)

Μέτρα Προστασίας

Δεν έχουν ληφθεί μέτρα για την προστασία του. Απαιτείται αξιολόγηση των πληθυσμών.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ: L1572*

Πρόγραμμα ARCHI-MED, Δράση 2.1
ΑΠΕΙΛΟΥΜΕΝΑ ΕΝΔΗΜΙΚΑ ΕΙΔΗ ΤΗΣ ΧΛΩΡΙΔΑΣ ΣΤΗ ΝΟΤΙΑ ΕΛΛΑΔΑ

Plumbaginaceae

***Limonium cythereum* Artelari & Georgiou**

Συνώνυμα

Περιγραφή Πολυετές ημιθαμνώδες φυτό (χαμαίφυτο) με ρόδακα στη βάση και ύψος μέχρι 60 εκ. Οι ανθοφόροι βλαστοί είναι λεπτοί, όρθιοι ως κυρτοί σαν τόξα και έχουν πυκνή διακλάδωση. Τα άνθη είναι μικρά και βγαίνουν σε πυκνές κατακόρυφες ομάδες, το ένα πάνω από το άλλο, στην άκρη των κλάδων. Τα πέταλά τους έχουν αχνό ιώδες χρώμα και σχηματίζουν σωλήνα. Περιβάλλονται από ξηρά βράκτια που σχηματίζουν μία "θήκη" απ' όπου ξεπροβάλλει μόνο το ακραίο τμήμα του άνθους.

Ιδιότητες

Εξάπλωση Ενδημικό των Κυθήρων
Κύθηρα: Όρμος Χαλκός ΒΔ του ακρωτηρίου Καπέλλο, όρμος Βουρλέας ΒΑ του ακρωτηρίου Καπέλλο, Αβλέμων

Ενδιαίτημα Παράκτια ασβεστολιθικά βράχια σε χασμοφυτικές και αεροαλοφυτικές κοινότητες, πετρώδεις-χαλικώδεις θέσεις κοντά στη θάλασσα.

Υψόμετρο (m) 0-5 **Άνθιση**

- ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΔΙΑΤΗΡΗΣΗΣ -

Κόκκινο Βιβλίο:

WCMC-IUCN:

MIPSG:

Νέα Κατηγορία IUCN: VU/?EN

Κριτήρια D - εύρος εξάπλωσης μικρότερο από 100 km² [VU]
D - λιγότερες από 5 θέσεις [VU]

Κατάσταση Διατήρησης - Απειλές

Το Λιμόνιον των Κυθήρων έχει πολύ περιορισμένη εξάπλωση και εξειδικευμένο και όχι πάντα δυσπρόσιτο ενδιαίτημα. Είναι είδος που ανακλύφθηκε πρόσφατα και προς το παρόν έχουν βρεθεί 3 πληθυσμοί, ο πυκνότερος στον όρμο Χαλκός [L1584]. Η περιορισμένη εξάπλωσή του ίσως συνδέεται με το γεγονός ότι φαίνεται ότι είναι απομικτικό είδος [L1584]. Δεν είναι γνωστό το ακριβές μέγεθος του συνολικού πληθυσμού του, οι διακυμάνσεις του και οι πιθανές ανταγωνιστικές σχέσεις με τα *L. sieberi* και *L. ocymlifolium* τα οποία χαρακτηρίζουν τη βλάστηση των κοινοτήτων όπου συμμετέχει. Ανάλογα με τα στοιχεία αυτά θα μπορούσε να καταταχτεί σε μεγαλύτερη κατηγορία κινδύνου. Επιπλέον, οποιαδήποτε μείωση του πληθυσμού (ανεξάρτητα του μεγέθους του) ή υποβάθμιση του ενδιαιτήματος θα καταστήσει το είδος κινδυνεύον [EN].

- ΚΑΘΕΣΤΩΣ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ -

Π.Δ. (67/1981):

BERNE:

CITES:

Οδηγία 92/43/ΕΟΚ:

Περιοχές ΦΥΣΗ 2000: GR3000007 (μικρό ποσοστό του συνολικού πληθυσμού)

Μέτρα Προστασίας

Δεν έχουν ληφθεί μέτρα για την προστασία του. Απαιτείται αξιολόγηση των πληθυσμών.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ: L1584*

Πρόγραμμα ARCHI-MED, Δράση 2.1
ΑΠΕΙΛΟΥΜΕΝΑ ΕΝΔΗΜΙΚΑ ΕΙΔΗ ΤΗΣ ΧΛΩΡΙΔΑΣ ΣΤΗ ΝΟΤΙΑ ΕΛΛΑΔΑ

Plumbaginaceae

***Limonium hierapetrae* Rech.f.**

Συνώνυμα

Περιγραφή Πολυετές ημιθαμνώδες φυτό (χαμαίφυτο) που σχηματίζει πυκνά "μαξιλαράκια". Έχει πολυάριθμους όρθιους βλαστούς ύψους 20-80 εκ. Τα αχνοπράσινα και λεία φύλλα σχηματίζουν ρόδακα και η βάση τους είναι κοκκινο-καφέ. Τα άνθη είναι μικρά και βγαίνουν σε πυκνές κατακόρυφες ομάδες, το ένα πάνω από το άλλο, στην άκρη των κλάδων. Τα πέταλά τους έχουν ανοιχτό μπλε ως ουδέτερο μοβ χρώμα και σχηματίζουν σωλήνα. Περιβάλλονται από ξηρά βράκτια που σχηματίζουν μία "θήκη" απ' όπου ξεπροβάλλει μόνο το ακραίο τμήμα του άνθους.

Ιδιότητες

Εξάπλωση Ενδημικό της Νοτίας Κρήτης
Ιεράπετρα: Ακτές από τον Μύρτο ως τον Γούδουρα. Μονοφάτσι: κοντά στον Τσούτσουρο

Ενδιαίτημα Παράκτιοι απότομοι ασβεστολιθικοί και λατυποπαγείς βράχοι.

Υψόμετρο (m) 0-0 **Άνθιση** Μαι

- ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΔΙΑΤΗΡΗΣΗΣ -

Κόκκινο Βιβλίο:

WCMC-IUCN: V

MIPSG:

Νέα Κατηγορία IUCN: ?VU

Κριτήρια D - εύρος εξάπλωσης μικρότερο από 100 km² [VU]
D - λιγότερες από 5 θέσεις [VU]

Κατάσταση Διατήρησης - Απειλές

Το Λιμόνιον της Ιεράπετρας έχει περιορισμένη εξάπλωση και εξειδικευμένο αλλά γενικά δυσπρόσιτο και όχι σπάνιο ενδιαίτημα. Δεν δίνονται καθόλου στοιχεία σχετικά με τον ακριβή αριθμό, το μέγεθος ή τις τάσεις των πληθυσμών του. Ανάλογα με τα στοιχεία αυτά θα μπορούσε να καταταχτεί σε μεγαλύτερη κατηγορία κινδύνου. Επιπλέον, οποιαδήποτε μείωση του πληθυσμού (ανεξάρτητα του μεγέθους του) ή υποβάθμιση του ενδιαιτήματος θα καταστήσει το είδος κινδυνεύον [EN].

- ΚΑΘΕΣΤΩΣ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ -

Π.Δ. (67/1981):

BERNE:

CITES:

Οδηγία 92/43/ΕΟΚ:

Περιοχές ΦΥΣΗ 2000: GR4310005

Μέτρα Προστασίας

Δεν έχουν ληφθεί μέτρα για την προστασία του. Απαιτείται αξιολόγηση των πληθυσμών.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ: EFK, FCA*, FCS, L554, B2246

Πρόγραμμα ARCHI-MED, Δράση 2.1
ΑΠΕΙΛΟΥΜΕΝΑ ΕΝΔΗΜΙΚΑ ΕΙΔΗ ΤΗΣ ΧΛΩΡΙΔΑΣ ΣΤΗ ΝΟΤΙΑ ΕΛΛΑΔΑ

Plumbaginaceae

Limonium rigidum A. Mayer

Συνώνυμα

Περιγραφή Πολυετές ημιθαμνώδες φυτό (χαμαίφυτο) που σχηματίζει "μαξιλαράκια". Έχει λίγους λεπτούς, όρθιους και άκαμπτους, γκρι-λαδί, με τραχειά επιφάνεια βλαστούς ύψους 23-28 εκ. με πολλές διακλαδώσεις. Τα σαρκώδη, γκρι-λαδί φύλλα σχηματίζουν ρόδακα στη βάση. Τα άνθη είναι μικρά και βγαίνουν σε πυκνές κατακόρυφες ομάδες, το ένα πάνω από το άλλο, στην άκρη των κλάδων. Τα μπλε πέταλά τους σχηματίζουν σωλήνα. Περιβάλλονται από ξηρά βράκτια που σχηματίζουν μία "θήκη" απ' όπου ξεπροβάλλει μόνο το ακραίο τμήμα του άνθους.

Ιδιότητες

Εξάπλωση Ενδημικό της Κεντρικής Κρήτης
Πυργιώτισσα: 1 km Δ της περιοχής Καλαμάκι 5 km ΝΔ του Τυμπακίου

Ενδιαίτημα Διαβρωμένος απότομος παράκτιος βράχος σε κιτρινωπό ασβεστολιθικό υπόστρωμα με πολύ καλή ως μέτρια αποστράγγιση και υψηλή αλατότητα.

Υψόμετρο (m) [10-10] **Άνθιση** [Ιουν]

- ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΔΙΑΤΗΡΗΣΗΣ -

Κόκκινο Βιβλίο:

WCMC-IUCN:

MIPSG:

Νέα Κατηγορία IUCN: VU/?EN

Κριτήρια D - εύρος εξάπλωσης μικρότερο από 100 km² [VU]
D - λιγότερες από 5 θέσεις [VU]

Κατάσταση Διατήρησης - Απειλές

Το Λιμόνιον το άκαμπτο (με άκαμπτους βλαστούς) έχει περιορισμένη εξάπλωση. Είναι είδος που ανακαλύφθηκε πρόσφατα και προς το παρόν έχει βρεθεί σε 1 μόνο θέση. Δεν δίνονται καθόλου στοιχεία σχετικά με το μέγεθος και τις τάσεις του πληθυσμού του ή τις απειλές που μπορεί να αντιμετωπίζει. Ανάλογα με τα στοιχεία αυτά θα μπορούσε να καταταχτεί σε μεγαλύτερη κατηγορία κινδύνου. Επιπλέον, οποιαδήποτε μείωση του πληθυσμού (ανεξάρτητα του μεγέθους του) ή υποβάθμιση του ενδιαίτηματος θα καταστήσει το είδος κρίσιμως κινδυνεύον [CR].

- ΚΑΘΕΣΤΩΣ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ -

Π.Δ. (67/1981):

BERNE:

CITES:

Οδηγία 92/43/ΕΟΚ:

Περιοχές ΦΥΣΗ 2000: GR4310004 (το σύνολο του πληθυσμού)

Μέτρα Προστασίας

Δεν έχουν ληφθεί μέτρα για την προστασία του. Απαιτείται προσπάθεια για εντοπισμό νέων θέσεων και αξιολόγηση των πληθυσμών.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ: ΕΦΚ, FCS, B2246*

Πρόγραμμα ARCHI-MED, Δράση 2.1
ΑΠΕΙΛΟΥΜΕΝΑ ΕΝΔΗΜΙΚΑ ΕΙΔΗ ΤΗΣ ΧΛΩΡΙΔΑΣ ΣΤΗ ΝΟΤΙΑ ΕΛΛΑΔΑ

Plumbaginaceae

Limonium sitiacum Rech.f.

Συνώνυμα

Περιγραφή Πολυετές ημιθαμνώδες φυτό (χαμαίφυτο) που σχηματίζει "μαξιλαράκια". Έχει αρκετούς λεπτούς και κυλινδρικούς, όρθιους, γκρι ως αχνοπράσινους, με τραχειά επιφάνεια βλαστούς ύψους 20-35 εκ. με διακλαδώσεις. Τα σαρκώδη, γκριζοπράσινα φύλλα σχηματίζουν ρόδακα στη βάση. Τα άνθη είναι μικρά και βγαίνουν σε πυκνές κατακόρυφες ομάδες, το ένα πάνω από το άλλο, στην άκρη των κλάδων. Τα ανοιχτά μοβ πέταλά τους σχηματίζουν σωλήνα. Περιβάλλονται από ξηρά βράκτια που σχηματίζουν μία "θήκη" απ' όπου ξεπροβάλλει μόνο το ακραίο τμήμα του άνθους.

Ιδιότητες

Εξάπλωση Ενδημικό της Κρητικής περιοχής
Σητεία: Ακρωτήριο Σίδερο, ΒΑ της μονής Τοπλού, νησίδες Διονυσάδες (Γιανυσάδα, Δραγονάδα), νησίδα Ελάσσα. Κασονήσια: νησίδα Καρόφυλλας

Ενδιαίτημα Βραχώδεις πλαγιές και απότομοι βράχοι κοντά στη θάλασσα, σε ασβεστόχο υπόστρωμα. Χαρακτηριστικό είδος των αερο-αλοφυτικών κοινοτήτων με *Anthemis ammanthus*.

Υψόμετρο (m) 0-180

Άνθιση Μαί

- ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΔΙΑΤΗΡΗΣΗΣ -

Κόκκινο Βιβλίο:

WCMC-IUCN:

MIPSG:

Νέα Κατηγορία IUCN: DD

Κριτήρια

Κατάσταση Διατήρησης - Απειλές

Το Λιμόνιον της Σητείας έχει σχετικά περιορισμένη εξάπλωση και εξειδικευμένο αλλά σχετικά δυσπρόσιτο ενδιαίτημα. Δεν δίνονται καθόλου στοιχεία σχετικά με τον ακριβή αριθμό, το μέγεθος ή τις τάσεις των πληθυσμών του. Ωστόσο, πρόσφατη μελέτη αποκαλύπτει ότι είναι χαρακτηριστικό και κοινό είδος της βλάστησης των παράκτιων βράχων τόσο στις Διονυσάδες και στην Ελάσσα (όπου δεν αντιμετωπίζει την απειλή της βόσκησης) όσο και στην απέναντι ακτή της Κρήτης (L02).

- ΚΑΘΕΣΤΩΣ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ -

Π.Δ. (67/1981):

BERNE:

CITES:

Οδηγία 92/43/ΕΟΚ:

Περιοχές ΦΥΣΗ 2000: GR4210001
GR4320006

Μέτρα Προστασίας

Δεν έχουν ληφθεί μέτρα για την προστασία του. Απαιτείται αξιολόγηση των πληθυσμών.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ: FCA, EFK, B2246, L02

Πρόγραμμα ARCHI-MED, Δράση 2.1
ΑΠΕΙΛΟΥΜΕΝΑ ΕΝΔΗΜΙΚΑ ΕΙΔΗ ΤΗΣ ΧΛΩΡΙΔΑΣ ΣΤΗ ΝΟΤΙΑ ΕΛΛΑΔΑ

Polygalaceae

***Polygala helenae* Greuter**

Συνώνυμα

Περιγραφή Χαμηλό και λεπτό πολυετές ποώδες φυτό (ημικρυπτόφυτο) με ξυλώδη βάση. Οι τριχωτοί και διακλαδισμένοι βλαστοί του είναι γέρνουν στο έδαφος. Τα άνθη βγαίνουν σε ομάδες των 15-30 στην άκρη των βλαστών. Έχουν 3 αγνά μπλε πέταλα ενωμένα σε σωλήνα και 5 σέπαλα.

Ιδιότητες

Εξάπλωση Ενδημικό των Κυθήρων
Κύθηρα: Λόφος Ν της περιοχής Κάλαμος στο ΝΑ τμήμα του νησιού

Ενδιαίτημα Φρύγανα σε αμμώδες έδαφος, συνήθως βγαίνει μέσα από τα αγκαθωτά μαξιλάρια των φρυγάνων και σπάνια βρίσκεται σε ανοιχτό έδαφος.

Υψόμετρο (m) [100-100] **Άνθιση**

- ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΔΙΑΤΗΡΗΣΗΣ -

Κόκκινο Βιβλίο: V

WCMC-IUCN: V

MIPSG: CR*

Νέα Κατηγορία IUCN: VU/?CR

Κριτήρια D - εύρος εξάπλωσης μικρότερο από 100 km² [VU]
D - λιγότερες από 5 θέσεις [VU]
B - εύρος εξάπλωσης μικρότερο από 100 km² σε συνδυασμό με πιθανή υποβάθμιση του ενδιαίτηματος και 1 μόνο θέση [CR] ή λιγότερες από 5 θέσεις [EN]

Κατάσταση Διατήρησης - Απειλές

Το Πολυγάλα της (ωραίας) Ελένης έχει βρεθεί σε μία μόνο θέση με ένα μικρό πληθυσμό, αλλά είναι πιθανό να απαντά και αλλού στα Κύθηρα καθώς είναι μικρό και η αναγνώρισή του μπορεί να είναι δύσκολη [RDB]. Δεν απειλείται άμεσα, αλλά η αύξηση των τουριστικών γεωργικών δραστηριοτήτων αποτελεί πιθανή απειλή [RDB]. Η επιβίωσή του εξαρτάται από τη διατήρηση των χρήσεων γης του βιοτόπου του. Ανάλογα με το ακριβές μέγεθος του συνολικού πληθυσμού και τις πιέσεις που αντιμετωπίζει θα μπορούσε να καταταχτεί σε μεγαλύτερη κατηγορία κινδύνου.

- ΚΑΘΕΣΤΩΣ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ -

Π.Δ. (67/1981): Y

BERNE:

CITES:

Οδηγία 92/43/ΕΟΚ:

Περιοχές ΦΥΣΗ 2000: ?GR3000007 (έχει καταγραφεί στην περιοχή ΦΥΣΗ2000 αλλά η θέση του πληθυσμού είναι εκτός των ορίων της)

Μέτρα Προστασίας

Δεν έχουν ληφθεί μέτρα για την προστασία του. Απαιτείται αξιολόγηση των πληθυσμών και προσπάθεια για τον εντοπισμό νέων θέσεων.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ: RDB, L119

Πρόγραμμα ARCHI-MED, Δράση 2.1
ΑΠΕΙΛΟΥΜΕΝΑ ΕΝΔΗΜΙΚΑ ΕΙΔΗ ΤΗΣ ΧΛΩΡΙΔΑΣ ΣΤΗ ΝΟΤΙΑ ΕΛΛΑΔΑ

Polygonaceae

***Polygonum idaeum* Hayek**

Συνώνυμα *Polygonum aviculare* L. var. *alpinum* Boiss.
Polygonum aviculare var. *nanum* sensu Halácsy

Περιγραφή Πολυετές φυτό (χαμαίφυτο), με χοντρή ξυλώδη ρίζα απ' όπου βγαίνουν αρκετοί κοντοί πολυετείς κλάδοι. Οι ανθοφόροι βλαστοί έχουν ύψος 1-9 εκ. και σέρνονται στο έδαφος. Τα άνθη είναι μικρά με 5 λευκά ως ρόδινα πέταλα (τέπαλα) σε σχήμα άστρου με πράσινο κέντρο.

Ιδιότητες

Εξάπλωση Ενδημικό της Κρήτης
Οροσειρά Ίδης: Μελιδομάσχαλα, όρος Εμπρίσκος, όρος Κουρούνα, όρος Σκίνακας, όρος Κουσσακάς, όρος Μαυρί, όρος Σορός, οροπέδιο Νίδας. Οροσειρά Δίκτης: Λιμνάκαρο, όρος Αμαλός, όρος Σελένα, όρος Αφέντης Χριστός, όρος Σπαθί (N πλαγιές, BBA πλαγιές), Ασφεντάμι

Ενδιαίτημα Σε ξηρές δολίνες, σε πορώδες και όχι πολύ συμπίεμένο έδαφος σε ασβεστόλιθους, με την παρουσία φυσικών πηγών.

Υψόμετρο (m) 1200-2200 **Άνθιση** Ιουλ, Αυγ, Σεπ, Οκτ

- ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΔΙΑΤΗΡΗΣΗΣ -

Κόκκινο Βιβλίο: V

WCMC-IUCN: R

MIPSG: VU

Νέα Κατηγορία IUCN: VU/?EN

Κριτήρια B - εύρος εξάπλωσης περίπου 100 km² σε συνδυασμό με πιθανό μέγεθος υποπληθυσμών μικρότερο από 250 άτομα και πιθανή υποβάθμιση του ενδιαίτηματος [EN]
D - εύρος εξάπλωσης περίπου 100 km² [VU]

Κατάσταση Διατήρησης - Απειλές

Το Πολύγωνο της Ίδης έχει περιορισμένη εξάπλωση και πολύ εξειδικευμένο και σπάνιο ενδιαίτημα με μικρή συνολική έκταση τόσο στην Κρήτη όσο και στην υπόλοιπη Ελλάδα. Έχει έντονη βλαστητική αναπαραγωγή. Δεν απειλείται άμεσα, αλλά, καθώς οι δολίνες δεν προστατεύονται, η αποστράγγισή τους ή η αλλαγή των χρήσεων γης στην περιοχή αποτελούν δυνητικές απειλές [RDB]. Προφανώς η διατήρησή του εξαρτάται από τη διατήρηση των δολίνων.

- ΚΑΘΕΣΤΩΣ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ -

Π.Δ. (67/1981):

BERNE:

CITES:

Οδηγία 92/43/ΕΟΚ:

Περιοχές ΦΥΣΗ 2000: GR4320002
GR4330005

Μέτρα Προστασίας

Δεν έχουν ληφθεί μέτρα για την προστασία του. Απαιτείται αξιολόγηση των πληθυσμών. Απαραίτητο μέτρο είναι η προστασία των δολίνων.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ: RDB, FHe, MFG, L522*

Πρόγραμμα ARCHI-MED, Δράση 2.1
ΑΠΕΙΛΟΥΜΕΝΑ ΕΝΔΗΜΙΚΑ ΕΙΔΗ ΤΗΣ ΧΛΩΡΙΔΑΣ ΣΤΗ ΝΟΤΙΑ ΕΛΛΑΔΑ

Ranunculaceae

***Aquilegia ottonis* Orph. ex Boiss. subsp. *taygetea* (Orph.) Strid**

Συνώνυμα *Aquilegia amaliae* var. *taygetea* (Orph.) Hayek
Aquilegia taygetea Orph.

Περιγραφή Πολυετές ποώδες φυτό (ημικρυπτόφυτο) με κοντή και όρθια ξυλώδη βάση, ύψους ως 45 εκ., που σχηματίζει συμπαγείς συστάδες. Τα φύλλα της βάσης είναι χνουδωτά, με σχισίματα γύρω-γύρω, πράσινα στην επάνω επιφάνεια και γλαυκά στην κάτω. Τα άνθη βγαίνουν ανά ένα ή περισσότερα. Έχουν 5 πέταλα στο μπλε του ουρανού ή μπλε-ιώδη με σχήμα όνυχα (στενά κάτω και πλατειά επάνω) και καθώς γέρνουν προς τα κάτω δίνουν στο άνθος σχήμα καμπάνας (με τους κίτρινες στήμονες στο κέντρο για γλωσσίδι) ή ανάποδου χωνιού.

Ιδιότητες

Εξάπλωση Ενδημικό του Ταΰγετου
Ταΰγετος

Ενδιαίτημα Υγροί ασβεστούχοι λιθώνες, σε ημι-σκιά, στο ανώτερο μέρος της ζώνης της ελάτης και στην αλπική ζώνη.

Υψόμετρο (m) 1600-2200 **Άνθιση** Ιουν, Ιουλ

- ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΔΙΑΤΗΡΗΣΗΣ -

Κόκκινο Βιβλίο: V

WCMC-IUCN: V

MIPSG:

Νέα Κατηγορία IUCN: ?VU

Κριτήρια D - εύρος εξάπλωσης μικρότερο από 100 km²

Κατάσταση Διατήρησης - Απειλές

Η ενδημική του Ταΰγετου Ακουιλέγια η οττονίς έχει περιορισμένη εξάπλωση και περιορισμένο αλλά γενικά δυσπρόσιτο ενδιαίτημα. Οι πληθυσμοί της είναι διάσπαρτοι και έχει βρεθεί σε λίγες θέσεις μόνο [RDB]. Δεν δίνονται στοιχεία σχετικά με τον ακριβή αριθμό, το μέγεθος ή τις τάσεις των πληθυσμών. Ανάλογα με τα στοιχεία αυτά θα μπορούσε να καταταχτεί σε μεγαλύτερη κατηγορία κινδύνου.

- ΚΑΘΕΣΤΩΣ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ -

Π.Δ. (67/1981):

BERNE: Y

CITES:

Οδηγία 92/43/ΕΟΚ:

Περιοχές ΦΥΣΗ 2000: GR2550006 (?το σύνολο του πληθυσμού)

Μέτρα Προστασίας

Δεν έχουν ληφθεί μέτρα για την προστασία της. Απαιτείται αξιολόγηση των πληθυσμών.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ: RDB*, MFG

Πρόγραμμα ARCHI-MED, Δράση 2.1
ΑΠΕΙΛΟΥΜΕΝΑ ΕΝΔΗΜΙΚΑ ΕΙΔΗ ΤΗΣ ΧΛΩΡΙΔΑΣ ΣΤΗ ΝΟΤΙΑ ΕΛΛΑΔΑ

Ranunculaceae

Clematis elisabethae-carolae Greuter

Συνώνυμα

Περιγραφή Μικρό θαμνώδες φυτό (νανο-φανερόφυτο) με βλαστούς που απλώνονται έρποντας και φτάνουν το 50 εκ. Τα σκουροπράσινα φύλλα της βγαίνουν αντίθετα και είναι λεία με δερματώδη υφή. Τα άνθη βγαίνουν σε χαλαρές ομάδες μέχρι και 20 μαζί και αναδίνουν το γλυκό άρωμα των ανθών της λεμονιάς. Έχουν 4 λευκά πέταλα (τέπαλα) σε σχήμα σταυρού και στο κέντρο τους προβάλλει η λευκωπή τούφα των ανθίρων.

Ιδιότητες ?Αρωματικό

Εξάπλωση Ενδημικό των Λευκών Ορέων
Λευκά Όρη: Β τμήμα της κοιλάδας Αμμουντζάρα, κοιλάδα ΔΒΔ του όρους Κακοβόλι και Β της κοιλάδας του όρους Φουρνί (κοντά στην προηγούμενη θέση), όρος Κόρδας

Ενδιαίτημα Πηλώδες έδαφος που συγκεντρώνεται σε σχισμές, κοιλότητες και αυλάκια ασβεστούχων βράχων.

Υψόμετρο (m) 1250-1850 **Άνθιση** Μαι, Ιουν, Ιουλ

- ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΔΙΑΤΗΡΗΣΗΣ -

Κόκκινο Βιβλίο: E

WCMC-IUCN: E

MIPSG: VU

Νέα Κατηγορία IUCN: VU/?EN

Κριτήρια B - εύρος εξάπλωσης μικρότερο από 100 km² σε συνδυασμό με λιγότερες από 5 θέσεις και πιθανή υποβάθμιση του ενδιαίτηματος ή και του πληθυσμού [EN]
D - εύρος εξάπλωσης μικρότερο από 100 km² [VU]

Κατάσταση Διατήρησης - Απειλές

Η Κληματίς της Elisabeth-Carol έχει πολύ περιορισμένη εξάπλωση, με μικρούς πληθυσμούς σε 2 μόνο θέσεις. Απειλείται από τη βόσκηση (από πρόβατα και κατσίκια) και πιθανώς από την υπερσυλλογή για επιστημονικούς ή άλλους σκοπούς [RDB]. Απειλή αποτελεί και η κατασκευή του δρόμου βόρεια της Ανώπολης [RDB]. Η μικρή εξάπλωση την καθιστά ευαίσθητη στις διαταράξεις, τυχαίες ή μη. Δεν είναι γνωστό το ακριβές μέγεθος του συνολικού πληθυσμού ή οι τάσεις τους και δεν έχουν αξιολογηθεί οι επιπτώσεις της βόσκησης.

- ΚΑΘΕΣΤΩΣ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ -

Π.Δ. (67/1981): Y

BERNE:

CITES:

Οδηγία 92/43/ΕΟΚ:

Περιοχές ΦΥΣΗ 2000: GR4340008 (το σύνολο του πληθυσμού)

Μέτρα Προστασίας

Δεν έχουν ληφθεί μέτρα για την προστασία της. Απαιτείται αξιολόγηση των πληθυσμών. Είναι απαραίτητο να προστατευτούν οι θέσεις όπου αναπτύσσεται από τα κατασκευαστικά έργα.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ: RDB*, MFG, EFK, FCA, L408*, L346

Πρόγραμμα ARCHI-MED, Δράση 2.1
ΑΠΕΙΛΟΥΜΕΝΑ ΕΝΔΗΜΙΚΑ ΕΙΔΗ ΤΗΣ ΧΛΩΡΙΔΑΣ ΣΤΗ ΝΟΤΙΑ ΕΛΛΑΔΑ

Ranunculaceae

***Consolida arenaria* A. Carlström**

Συνώνυμα *Consolida tomentosa sensu Rechinger 1943, partim?*

Περιγραφή Μικρό, χνουδωτό μονοετές ποώδες φυτό (θερόφυτο). Οι κοκκινωποί βλαστοί έχουν πολλές διακλαδώσεις από τη βάση και ύψος 3-10 εκ. Τα φύλλα είναι μικρά και χνουδωτά. Τα άνθη έχουν μπλε-ιώδη σέπαλα και πέταλα και φέρουν ένα μακρόστενο σωλήνα με νέκταρ, το πλήκτρο, πιο μακρύ από το υπόλοιπο άνθος, που πετάγεται προς τα πίσω και προς τα πάνω.

Ιδιότητες

Εξάπλωση Ενδημικό της Ρόδου
Ρόδος: Χαράκι Α του χωριού Μασάρι, 1 Km N του Γενναδίου, ακρωτήριο Λάρδος (ΝΔ τμήμα, 2 km ΒΔ του ακρωτηρίου, 1 km N του ακρωτηρίου), όρμος Λάρδου μεταξύ Πεύκων-Λάρδου, περιοχή Στεγνά Α του Αρχάγγελου, Ν τμήμα του ακρωτηρίου Βάγια

Ενδιαίτημα Αμμώδεις ή κάποτε ανοικτές βραχώδεις ακτές.

Υψόμετρο (m) 0-0 **Άνθιση** Μαι, Ιουν, Ιουλ

- ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΔΙΑΤΗΡΗΣΗΣ -

Κόκκινο Βιβλίο: V

WCMC-IUCN:

MIPSG: CR

Νέα Κατηγορία IUCN: CR

Κριτήρια B - εύρος εξάπλωσης μικρότερο από 100 km² σε συνδυασμό με 5-6 γνωστές θέσεις και υποβάθμιση του ενδιαίτηματος [CR]
D - εύρος εξάπλωσης μικρότερο από 100 km² [VU]

Κατάσταση Διατήρησης - Απειλές

Η Κονσόλινα της άμμου έχει πολύ περιορισμένη εξάπλωση και ενδιαίτημα εκ των πραγμάτων περιορισμένο σε μία σχετικά στενή ζώνη. Απειλείται από υποβάθμιση ή και απώλεια του ενδιαίτηματός της λόγω της τουριστικής ανάπτυξης των ανατολικών ακτών της Ρόδου. Ειδικά στα μέρη όπου αναπτύσσεται η αξιοποίηση υπήρξε ραγδαία την τελευταία 10ετία με αποτέλεσμα την υποβάθμιση των παράκτιων κοινοτήτων στις ομαλές παραλίες. Δεν δίνονται στοιχεία σχετικά με τον ακριβή αριθμό και το μέγεθος των πληθυσμών της ή τη θέση τους στις παράκτιες κοινότητες ούτε είναι γνωστές οι επιπτώσεις της καταπάτησης.

- ΚΑΘΕΣΤΩΣ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ -

Π.Δ. (67/1981):

BERNE:

CITES:

Οδηγία 92/43/ΕΟΚ:

Περιοχές ΦΥΣΗ 2000: ?GR4210005 (έχει καταγραφεί για την περιοχή ΦΥΣΗ2000 αλλά η γνωστή εξάπλωσή της είναι εκτός των ορίων της περιοχής)

Μέτρα Προστασίας

Δεν έχουν ληφθεί μέτρα για την προστασία της. Απαιτείται αναζήτηση των πληθυσμών και αξιολόγηση της σημερινής κατάστασής τους. Προτείνεται η αναζήτησή της και σε άλλες, λιγότερο προσβάσιμες, θέσεις των ανατολικών ακτών της Ρόδου.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ: RDB*, FT, L197, L279*

Πρόγραμμα ARCHI-MED, Δράση 2.1
ΑΠΕΙΛΟΥΜΕΝΑ ΕΝΔΗΜΙΚΑ ΕΙΔΗ ΤΗΣ ΧΛΩΡΙΔΑΣ ΣΤΗ ΝΟΤΙΑ ΕΛΛΑΔΑ

Ranunculaceae

Consolida samia P.H. Davis

Συνώνυμα

Περιγραφή Μικρό, χνουδωτό μονοετές ποώδες φυτό (θερόφυτο) με ένα βλαστό ή λίγες διακλαδώσεις και ύψος ως 6 εκ. Τα φύλλα είναι μικρά και χνουδωτά. Τα άνθη έχουν αγνά μοβ σέπαλα και πέταλα με πορφυρές φλέβες και φέρουν ένα μακρόστενο σωλήνα με νέκταρ, το πλήκτρο, διπλάσιο από τα σέπαλα, που πετάγεται προς τα πίσω και προς τα πάνω.

Ιδιότητες

Εξάπλωση Ενδημικό της Σάμου
Σάμος: Όρος Κέρκης (ΝΔ πλαγιά)

Ενδιαίτημα Ανοιχτοί ασβεστολιθικοί λιθώνες με μέγεθος χαλικιών το πολύ 2 εκ.

Υψόμετρο (m) 800-800 **Άνθιση** Μαι, Ιουν

- ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΔΙΑΤΗΡΗΣΗΣ -

Κόκκινο Βιβλίο: V

WCMC-IUCN: E

MIPSG: CR*

Νέα Κατηγορία IUCN: EN/?CR

Κριτήρια D - συνολικός πληθυσμός μικρότερος από 250 άτομα [EN]

D - εύρος εξάπλωσης μικρότερο από 100 km² [VU]

D - 1 μόνο γνωστή θέση [VU]

Κατάσταση Διατήρησης - Απειλές

Η Κονσόλινα της Σάμου έχει βρεθεί σε μία μόνο θέση με ένα διάσπαρτο πληθυσμό 100 ατόμων συνολικά, αλλά είναι πιθανό να υπάρχει και σε άλλα σημεία των λιθώνων της ίδιας πλαγιάς [RDB]. Οποιαδήποτε διατάραξη στην περιοχή μπορεί να έχει βαριές επιπτώσεις στο πληθυσμό και θα καταστήσει το είδος κρισίμως κινδυνεύον.

- ΚΑΘΕΣΤΩΣ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ -

Π.Δ. (67/1981): Y

BERNE: Y

CITES:

Οδηγία 92/43/ΕΟΚ: II*/IV

Περιοχές ΦΥΣΗ 2000: GR4120003 (το σύνολο του πληθυσμού)

Μέτρα Προστασίας

Δεν έχουν ληφθεί μέτρα για την προστασία της. Απαιτείται προσπάθεια για τον εντοπισμό νέων θέσεων και παρακολούθηση του γνωστού πληθυσμού.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ: RDB, FT*, L1005

Πρόγραμμα ARCHI-MED, Δράση 2.1
ΑΠΕΙΛΟΥΜΕΝΑ ΕΝΔΗΜΙΚΑ ΕΙΔΗ ΤΗΣ ΧΛΩΡΙΔΑΣ ΣΤΗ ΝΟΤΙΑ ΕΛΛΑΔΑ

Ranunculaceae

***Ranunculus radinotrichus* Greuter & Strid**

Συνώνυμα

Περιγραφή Μικρή πολυετής πόα (γεώφυτο) με ρίζωμα. Τα φύλλα της βάσης σχηματίζουν ρόδακα και έχουν πυκνό, μεταξένιο τρίχωμα. Κάθε φύλλο χωρίζεται σε 3 ωοειδείς οδοντωτούς λοβούς. Από το ρόδακα υψώνεται ένας μόνο ανθοφόρος βλαστός με ύψος 5 εκ. κατά την άνθιση και μέχρι 12 εκ. κατά την καρποφορία. Στην άκρη του βγαίνει ένα κίτρινο άνθος με 5 ωοειδή πέταλα. Οι καρποί (αχαίνια) μαζεύονται σε ένα "κεφάλι" στην άκρη του βλαστού.

Ιδιότητες

Εξάπλωση Ενδημικό των Λευκών Ορέων
Λευκά Όρη: όρος Ζβουριχτή, όρος Τροχάρης, κοιλάδα Αμμουντζάρα και γειτονικές θέσεις της κοιλάδας Λαγγόνια προς δυσμάς

Ενδιαίτημα Ξηρές βραχώδεις πλαγιές και σταθεροποιημένοι ασβεστολιθικοί λιθώνες.

Υψόμετρο (m) 1850-2300 **Άνθιση** Απρ, Μαι, Ιουν, Ιουλ

- ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΔΙΑΤΗΡΗΣΗΣ -

Κόκκινο Βιβλίο: E

WCMC-IUCN: E

MIPSG: CR

Νέα Κατηγορία IUCN: EN/?CR

Κριτήρια B - εύρος εξάπλωσης μικρότερο από 100 km² σε συνδυασμό με λιγότερες από 5 θέσεις και συνεχιζόμενη υποβάθμιση πληθυσμών [EN]
D - εύρος εξάπλωσης μικρότερο από 100 km² [VU]

Κατάσταση Διατήρησης - Απειλές

Ο ακτινότριχος Ρανούνκουλος έχει πολύ περιορισμένη εξάπλωση και σχετικά περιορισμένο ενδιαίτημα. Κύρια απειλή για το είδος αποτελεί η υπερβόσκηση καθώς φαίνεται ότι τα ζώα αποκόπτουν τα άνθη και τους καρπούς του με αποτέλεσμα να υποβαθμίζεται η εγγενή αναπαραγωγή [L721]. Η περιορισμένη εξάπλωσή του το καθιστά ευαίσθητο στις διαταράξεις. Δεν δίνονται στοιχεία σχετικά με το ακριβές μέγεθος του συνολικού πληθυσμού ή των υποπληθυσμών. Ανάλογα με τα στοιχεία αυτά το είδος θα μπορούσε να χαρακτηριστεί κρίσιμως κινδυνεύον (CR).

- ΚΑΘΕΣΤΩΣ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ -

Π.Δ. (67/1981):

BERNE:

CITES:

Οδηγία 92/43/ΕΟΚ:

Περιοχές ΦΥΣΗ 2000: GR4340008 (το σύνολο του πληθυσμού)

Μέτρα Προστασίας

Δεν έχουν ληφθεί μέτρα για την προστασία του. Απαιτείται παρακολούθηση των πληθυσμών και μελέτη των επιπτώσεων της βόσκησης. Η προστασία του από την υπερβόσκηση αποτελεί άμεση προτεραιότητα

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ: RDB*, MFG, EFK, FCA, L721*, L273, L336

Πρόγραμμα ARCHI-MED, Δράση 2.1
ΑΠΕΙΛΟΥΜΕΝΑ ΕΝΔΗΜΙΚΑ ΕΙΔΗ ΤΗΣ ΧΛΩΡΙΔΑΣ ΣΤΗ ΝΟΤΙΑ ΕΛΛΑΔΑ

Rosaceae

***Potentilla arcadiensis* Iatrou**

Συνώνυμα

Περιγραφή Πολυετές, φουντωτό ημιθαμνώδες φυτό (χαμαίφυτο). Από την ξυλώδη βάση υψώνονται πολλοί, τριχωτοί βλαστοί ύψους 10-30 εκ. Τα φύλλα έχουν 3 (σπάνια 5) λοβούς και είναι οδοντωτά. Τα άνθη βγαίνουν σε ομάδες στην άκρη των βλαστών. Είναι λευκά, πλατεία με σχήμα αστεριού.

Ιδιότητες

Εξάπλωση Ενδημικό του Πάρωνα
Πάρων: ανατολικές πλαγιές Β και Α της Μονής Ελώνης

Ενδιαίτημα Σχισμές απότομων ασβεστολιθικών βράχων; χασμόφυτο.

Υψόμετρο (m) 550-550 **Άνθιση** Μαι, Ιουν, Ιουλ

- ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΔΙΑΤΗΡΗΣΗΣ -

Κόκκινο Βιβλίο:

WCMC-IUCN: ?

MIPSG:

Νέα Κατηγορία IUCN: EN

Κριτήρια D - συνολικό μέγεθος πληθυσμού μικρότερο από 250 άτομα [EN].
D - εύρος εξάπλωσης μικρότερο από 100 km² [VU]
D - λιγότερες από 5 θέσεις [VU]

Κατάσταση Διατήρησης - Απειλές

Η Ποτεντίλλα της Αρκαδίας έχει εξαιρετικά περιορισμένη εξάπλωση και μικρούς πληθυσμούς. Δεν φαίνεται να απειλείται από εξωτερικούς κινδύνους [L607] αλλά το μικρό μέγεθος των 2 πληθυσμών της την κάνει εξαιρετικά ευαίσθητη στις διαταράξεις φυσικές ή μη. Οποιαδήποτε μείωση του μεγέθους των υποπληθυσμών ή υποβάθμιση του ενδιαιτήματος θα καταστήσει το είδος κρισίμως κινδυνεύον [CR].

- ΚΑΘΕΣΤΩΣ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ -

Π.Δ. (67/1981):

BERNE:

CITES:

Οδηγία 92/43/ΕΟΚ:

Περιοχές ΦΥΣΗ 2000: GR2520005 (το σύνολο του πληθυσμού)

Μέτρα Προστασίας

Δεν έχουν ληφθεί μέτρα για την προστασία της. Απαιτείται παρακολούθηση των πληθυσμών.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ: L607*, L757*

Πρόγραμμα ARCHI-MED, Δράση 2.1
ΑΠΕΙΛΟΥΜΕΝΑ ΕΝΔΗΜΙΚΑ ΕΙΔΗ ΤΗΣ ΧΛΩΡΙΔΑΣ ΣΤΗ ΝΟΤΙΑ ΕΛΛΑΔΑ

Rosaceae

Sanguisorba cretica Hayek

Συνώνυμα *Poterium sphacioticum Gand.*
Sanguisorba cretica Hayek f. sphaciotica (Gand.) Hayek

- Περιγραφή** Πολυετής πόα (ημικρυπτόφυτο) ύψους 10-90 εκ. Τα φύλλα της βάσης σχηματίζουν ρόδακα. Τα φύλλα έχουν 6 ζεύγη αντίθετων φυλλαρίων. Τα άνθη βγαίνουν πολλά μαζί σχηματίζοντας ένα σφαιρικό "κεφάλι" στην άκρη των βλαστών. Έχουν 4 σέπαλα και καθόλου πέταλα και είναι όλα τοποθετημένα σε ένα "κύπελλο", το υπάνθιο. Ο καρπός αποτελείται από 1-2 αχάινια κλεισμένα στο υπάνθιο που γίνεται σκληρό, ξηρό και γωνιώδες.
- Ιδιότητες** Αρωματικό-φαρμακευτικό, κατάλληλο για αποκατάσταση διαταραγμένων βραχιδών περιοχών.
- Εξάπλωση** Ενδημικό της Δυτικής Κρήτης
Λευκά Όρη: φαράγγι Σαμαριάς (Ξυλόσκαλο, Πόρτες, απέναντι από το χωριό, μόλις αρχίζει να στενεύει), φαράγγι Ίλιγγα, φαράγγι Καλλικράτη, φαράγγι Ασφένδου
- Ενδιαίτημα** Κρημνοί σε ασβεστόχο πέτρωμα, πετρώδη λιβάδια, χαρακτηριστικό είδος σε κοινότητες των ασβεστολιθικών βράχων μαζί με τη *Lomelosia albocincta*.
- Υψόμετρο (m)** 50-1200 **Άνθιση** Μαρ, Απρ, Μαι, Ιουν

- ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΔΙΑΤΗΡΗΣΗΣ -

Κόκκινο Βιβλίο:

WCMC-IUCN:

MIPSG:

Νέα Κατηγορία IUCN: VU

Κριτήρια D - εύρος εξάπλωσης περίπου 100 km²

Κατάσταση Διατήρησης - Απειλές

Η Σανγκουσόρμπα της Κρήτης έχει σχετικά περιορισμένη εξάπλωση και σχετικά περιορισμένο, αλλά γενικά δυσπρόσιτο ενδιαίτημα. Είναι χαρακτηριστικό είδος των (αραιών) κοινοτήτων των ασβεστολιθικών βράχων στις οποίες συμμετέχει με μικρή κάλυψη. Δεν δίνονται ακριβή στοιχεία σχετικά με τον ακριβή αριθμό, το μέγεθος ή τις τάσεις των πληθυσμών. Ανάλογα με τα στοιχεία αυτά θα μπορούσε να ενταχθεί σε μικρότερη ή μεγαλύτερη κατηγορία κινδύνου.

- ΚΑΘΕΣΤΩΣ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ -

Π.Δ. (67/1981): Y

BERNE:

CITES:

Οδηγία 92/43/ΕΟΚ:

Περιοχές ΦΥΣΗ 2000: GR4340008 (? το μεγαλύτερο τμήμα του πληθυσμού)
GR4340012

Μέτρα Προστασίας

Δεν έχουν λφθεί μέτρα για την προστασία της. Απαιτείται αξιολόγηση των πληθυσμών.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ: FE, FCA, EFK, L1583, L519

Πρόγραμμα ARCHI-MED, Δράση 2.1
ΑΠΕΙΛΟΥΜΕΝΑ ΕΝΔΗΜΙΚΑ ΕΙΔΗ ΤΗΣ ΧΛΩΡΙΔΑΣ ΣΤΗ ΝΟΤΙΑ ΕΛΛΑΔΑ

Rubiaceae

Asperula crassula Greuter & Zaffran

Συνώνυμα *Asperula crassifolia* sensu Gandoger 1916, Rechinger 1943

Περιγραφή Πολυετές, κοντό (2-10 εκ), πρασινόγκριζο, τριχωτό ημιθαμνώδες φυτό (χαμαίφυτο) που σχηματίζει "μαξιλαράκια". Οι κυλινδρικοί βλαστοί του έρπουν στο έδαφος. Τα φύλλα σχηματίζουν πυκνούς δακτύλιους γύρω από το βλαστό. Τα άνθη βγαίνουν σε πυκνές και κοντές ομάδες. Τα κτρινωπά πέταλά τους σχηματίζουν σωλήνα που ανοίγει σε 4 λοβούς .

Ιδιότητες

Εξάπλωση Ενδημικό της Βορειοανατολικής Κρήτης
Σητεία: Ακρωτήριο Μούρος (N, B, BA πλευρά)

Ενδιαίτημα Ανοικτές θέσεις σε φρύγανα με *Lygeum spartum*, σε βραχώδες, ασβεστολιθικό έδαφος.

Υψόμετρο (m) 20-180 **Άνθιση** Μαι, Ιουν, Ιουλ

- ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΔΙΑΤΗΡΗΣΗΣ -

Κόκκινο Βιβλίο: V

WCMC-IUCN: V

MIPSG: VU

Νέα Κατηγορία IUCN: ?EN/VU

Κριτήρια B - εύρος εξάπλωσης μικρότερο από 100 km² και έκταση του πληθυσμού μικρότερη από 10 km² σε συνδυασμό με λιγότερες από 5 θέσεις και πιθανή υποβάθμιση του ενδιαιτήματος [EN]
D - εύρος εξάπλωσης μικρότερο από 100 km² [VU]
D - λιγότερες από 5 θέσεις [VU]

Κατάσταση Διατήρησης - Απειλές

Η σαρκώδης Ασπέρουλα έχει πολύ περιορισμένη εξάπλωση και περιορισμένο ενδιαίτημα. Η περιοχή όπου αναπτύσσεται έχει συχνή προσέλευση τουριστών η οποία φαίνεται ότι αποτελεί απειλή για το είδος [RDB]. Δεν δίνονται στοιχεία σχετικά με το μέγεθος ή τις τάσεις των πληθυσμών και δεν έχει μελετηθεί η επίδραση των ανθρωπογενών παραγόντων στο είδος. Ανάλογα με τα στοιχεία αυτά θα μπορούσε να ενταχθεί σε μεγαλύτερη ή μικρότερη κατηγορία κινδύνου.

- ΚΑΘΕΣΤΩΣ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ -

Π.Δ. (67/1981):

BERNE:

CITES:

Οδηγία 92/43/ΕΟΚ:

Περιοχές ΦΥΣΗ 2000: GR4320006 (το σύνολο του πληθυσμού)

Μέτρα Προστασίας

Δεν έχουν ληφθεί μέτρα για την προστασία της. Απαιτείται παρακολούθηση των πληθυσμών και αξιολόγηση των ανθρωπογενών επιδράσεων.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ: RDB*, L253, L518

Πρόγραμμα ARCHI-MED, Δράση 2.1
ΑΠΕΙΛΟΥΜΕΝΑ ΕΝΔΗΜΙΚΑ ΕΙΔΗ ΤΗΣ ΧΛΩΡΙΔΑΣ ΣΤΗ ΝΟΤΙΑ ΕΛΛΑΔΑ

Rubiaceae

Asperula elonea Iatrou & T.Georgiadis

Συνώνυμα

Περιγραφή Πολυετές ημιθαμνώδες φυτό (χαμαίφυτο) με πολλούς, λεπτούς, τετράγωνους βλαστούς με ξυλώδη βάση και στενά, πράσινα φύλλα που σχηματίζουν δακτύλιους γύρω από το βλαστό. Τα άνθη βγαίνουν ανά 1-2 σε επιμήκειες ομάδες στις άκρες των βλαστών. Έχουν καστανο-κόκκινα προς καστανο-ιώδη πέταλα που σχηματίζουν σωλήνα που ανοίγει σε 4 λοβούς.

Ιδιότητες

Εξάπλωση Ενδημικό του Πάρωνα
Πάρων: Α πλαγιές πάνω από το χωριό Άνω Τυρός και ανώτερο μισό της ρεματιάς Λαγκάδα Λεωνιδίου (μεταξύ Μονής Ελώνης-Λεωνιδίου)

Ενδιαίτημα Σχισμές βράχων από σκληρό ασβεστόλιθο, πετρώδεις και βραχώδεις θέσεις πλούσιες σε χώμα, χαλαρά κροκαλοπαγή εδάφη σε ασβεστόλιθο ανάμικτο με άργιλο; οι γύρω κοινότητες φυτών είναι φρυγανικές.

Υψόμετρο (m) 200-600 **Άνθιση** Μαί, Ιουν, Ιουλ

- ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΔΙΑΤΗΡΗΣΗΣ -

Κόκκινο Βιβλίο: V

WCMC-IUCN:

MIPSG:

Νέα Κατηγορία IUCN: VU/?EN

Κριτήρια B - πιθανή υποβάθμιση του ενδιαίτηματος σε συνδυασμό λιγότερες από 5 θέσεις και εύρος εξάπλωσης πιθανότατα μικρότερο από 100 km² ή μικρότερο από 5000 km² [EN]
D - εξάπλωσης πιθανότατα μικρότερο από 100 km² [VU]

Κατάσταση Διατήρησης - Απειλές

Η Ασπέρουλα της Ελώνης έχει περιορισμένη εξάπλωση και μικρούς-διεσπαρμένους πληθυσμούς [RDB], αλλά η αναπαραγωγική τους ικανότητα φαίνεται ότι είναι αρκετά μεγάλη [L607]. Το ενδιαίτημά της είναι δυσπρόσιτο, αλλά ενδέχεται να υποβαθμιστεί είτε λόγω λατόμησης (Άνω Τυρός) είτε λόγω διαπλάτυνσης του δρόμου (Λαγκάδα) [RDB]. Δεν δίνονται στοιχεία σχετικά με το ακριβές μέγεθος του συνολικού πληθυσμού και δεν έχει μελετηθεί συστηματικά η δυναμική τους. Η παρουσία της σε μία ακόμα περιοχή (Λακωνία) δεν υποστηρίζεται από δημοσιευμένες αναφορές. Ανάλογα με τα στοιχεία αυτά μπορεί να καταταχτεί σε μεγαλύτερη ή μικρότερη κατηγορία κινδύνου.

- ΚΑΘΕΣΤΩΣ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ -

Π.Δ. (67/1981):

BERNE:

CITES:

Οδηγία 92/43/ΕΟΚ:

Περιοχές ΦΥΣΗ 2000: GR2520005 (?το μεγαλύτερο τμήμα του πληθυσμού)
GR2540001

Μέτρα Προστασίας

Δεν έχουν ληφθεί μέτρα για την προστασία της. Απαιτείται συστηματική μελέτη των πληθυσμών και προστασία τους από τυχούσες κατασκευαστικές δραστηριότητες.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ: RDB*, L607*, L917

Πρόγραμμα ARCHI-MED, Δράση 2.1
ΑΠΕΙΛΟΥΜΕΝΑ ΕΝΔΗΜΙΚΑ ΕΙΔΗ ΤΗΣ ΧΛΩΡΙΔΑΣ ΣΤΗ ΝΟΤΙΑ ΕΛΛΑΔΑ

Rubiaceae

Asperula icarica Ehrend. & Schonb.-Tem.

Συνώνυμα

Περιγραφή Χαμηλό ημιθαμνώδες φυτό (χαμαίφυτο) με πυκνό, σκληρό τρίχωμα που σχηματίζει "μαξιλαράκια". Έχει αρκετούς, τετράγωνους, όρθιους ή γερούς βλαστούς μήκους 4-12 εκ. Τα φύλλα σχηματίζουν δακτύλιους γύρω από το βλαστό. Τα άνθη βγαίνουν σε ομάδες των 3-7 μ επιμήκη διάταξη στην άκρη των βλαστών. Τα πέταλά τους σχηματίζουν σωλήνα που ανοίγει σε 4 λοβούς και παίρνουν πορφυτό χρώμα όταν ξεραίνονται.

Ιδιότητες

Εξάπλωση Ενδημικό της Ικαρίας
Ικαρία: Όρος Αθέρας: ΝΔ τμήμα πάνω από το χωριό Πλαγιά (3-4 km Β της κορυφής ?Πούντα)

Ενδιαίτημα Κρημνοί σε ασβεστόλιθους.

Υψόμετρο (m) 400-500 **Άνθιση** Ιουν

- ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΔΙΑΤΗΡΗΣΗΣ -

Κόκκινο Βιβλίο:

WCMC-IUCN:

MIPSG:

Νέα Κατηγορία IUCN: VU

Κριτήρια D - εύρος εξάπλωσης μικρότερο από 100 km² [VU]
D - 1 μόνο θέση [VU]

Κατάσταση Διατήρησης - Απειλές

Η Ασπέρουλα της Ικαρίας έχει εξαιρετικά περιορισμένη εξάπλωση και περιορισμένο αλλά γενικά δυσπρόσιτο ενδιαίτημα. Δεν δίνονται καθόλου στοιχεία σχετικά με τον ακριβή αριθμό και τα μέγεθος ή τις τάσεις των πληθυσμών. Ανάλογα με τα στοιχεία αυτά θα μπορούσε να καταταχτεί σε μεγαλύτερη κατηγορία κινδύνου. Επιπλέον, οποιαδήποτε υποβάθμιση του μεγέθους του πληθυσμού ή του ενδιαιτήματος θα καταστήσει το είδος κρισίμως κινδυνεύον [CR].

- ΚΑΘΕΣΤΩΣ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ -

Π.Δ. (67/1981):

BERNE:

CITES:

Οδηγία 92/43/ΕΟΚ:

Περιοχές ΦΥΣΗ 2000: GR4120004 (το σύνολο του πληθυσμού)

Μέτρα Προστασίας

Δεν έχουν ληφθεί μέτρα για την προστασία της. Απαιτείται εντοπισμός και αξιολόγηση των πληθυσμών.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ: FT, L540

Πρόγραμμα ARCHI-MED, Δράση 2.1
ΑΠΕΙΛΟΥΜΕΝΑ ΕΝΔΗΜΙΚΑ ΕΙΔΗ ΤΗΣ ΧΛΩΡΙΔΑΣ ΣΤΗ ΝΟΤΙΑ ΕΛΛΑΔΑ

Rubiaceae

Asperula lilaciflora Boiss. subsp. *coa* (Rech.f.) Ehrend.

Συνώνυμα *Asperula coa* Rech.f.
Asperula lutea var. *rigida* sensu FAE rhodos

Περιγραφή Χαμηλός ημίθαμος (χαμαίφυτο) που σχηματίζει αραιά "μαξιλαράκια". Οι βλαστοί έχουν ύψος 10-35 εκ και είναι σχεδόν όρθιοι με χνουδωτό-τριχωτό κατώτερο τμήμα και συνήθως λείο, πιο γωνιώδες, ανώτερο τμήμα και διακλαδίζονται από τη μέση και πάνω. Τα φύλλα είναι στενά και τριχωτά και σχηματίζουν δακτύλιους γύρω από το βλαστό. Τα άνθη βγαίνουν σε ομάδες με επιμήκη διάταξη, επίσης κυκλικά γύρω από το βλαστό. Τα πέταλά τους είναι αχνά ρόδινα ως ρόδινα και σχηματίζουν σωλήνα που ανοίγει (σαν χωνί) σε 4 λοβούς, πιο κοντούς από το σωλήνα.

Ιδιότητες

Εξάπλωση Ενδημικό του Ανατολικού Αιγαίου
Ρόδος: περιοχή της Κατταβιάς. Κως: Ν του Κεφάλου, Άγιος Στέφανος

Ενδιαίτημα Ξηρές πλαγιές με τόφους, ανοικτά φρύγανα.

Υψόμετρο (m) 0-50 **Άνθιση** Μαι

- ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΔΙΑΤΗΡΗΣΗΣ -

Κόκκινο Βιβλίο:

WCMC-IUCN: I

MIPSG:

Νέα Κατηγορία IUCN: ?EN

Κριτήρια B - εύρος εξάπλωσης μικρότερο από 5000 km² σε συνδυασμό με πιθανή υποβάθμιση του ενδιαίτηματος και πιθανότατα λιγότερες από 5 θέσεις [EN]

Κατάσταση Διατήρησης - Απειλές

Η Ασπέρουλα με τα άνθη πασχαλιάς της Κω έχει σχετικά περιορισμένη εξάπλωση. Το ενδιαίτημά της δεν είναι δυσπρόσιτο και αναπτύσσεται σε περιοχές με αυξημένες πιέσεις λόγω της τουριστικής ανάπτυξης, αλλά δεν δίνονται καθόλου στοιχεία σχετικά με τις ανθρωπογενείς επιδράσεις που μπορεί να υφίσταται. Δεν δίνονται στοιχεία σχετικά με τον ακριβή αριθμό, το μέγεθος ή τις τάσεις των πληθυσμών της. Ανάλογα με τα στοιχεία αυτά θα μπορούσε να καταταχτεί σε μεγαλύτερη ή μικρότερη κατηγορία κινδύνου.

- ΚΑΘΕΣΤΩΣ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ -

Π.Δ. (67/1981):

BERNE:

CITES:

Οδηγία 92/43/ΕΟΚ:

Περιοχές ΦΥΣΗ 2000:

Μέτρα Προστασίας

Δεν έχουν ληφθεί μέτρα για την προστασία της. Απαιτείται εντοπισμός και αξιολόγηση των πληθυσμών.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ: FAE, FT, L288, L150

Πρόγραμμα ARCHI-MED, Δράση 2.1
ΑΠΕΙΛΟΥΜΕΝΑ ΕΝΔΗΜΙΚΑ ΕΙΔΗ ΤΗΣ ΧΛΩΡΙΔΑΣ ΣΤΗ ΝΟΤΙΑ ΕΛΛΑΔΑ

Rubiaceae

Asperula lilaciflora Boiss. subsp. *runemarkii* Ehrend. & Schonb.-Tem.

Συνώνυμα

Περιγραφή Χαμηλός σκεπασμένος με λευκό-κηρώδες επίχρισμα ημίθαμος (χαμαίφυτο) που σχηματίζει αραιά "μαξιλαράκια". Οι βλαστοί έχουν ύψος 10-35 εκ και είναι σχεδόν όρθιοι με χνουδωτό-τριχωτό κατώτερο τμήμα και συνήθως λείο, πιο γωνιώδες, ανώτερο τμήμα και διακλαδίζονται από τη μέση και πάνω. Τα φύλλα είναι στενά και τριχωτά και σχηματίζουν δακτύλιους γύρω από το βλαστό. Τα άνθη βγαίνουν σε ομάδες με επιμήκη διάταξη, επίσης κυκλικά γύρω από το βλαστό. Τα πέταλά τους είναι αχνά ρόδινα ως ρόδινα και σχηματίζουν σωλήνα που ανοίγει (σαν χωνί) σε 4 λοβούς, πιο κοντούς από το σωλήνα.

Ιδιότητες

Εξάπλωση Ενδημικό της Ικαρίας
Ικαρία: Δ τμήμα του όρους στο ΝΔ τμήμα του Αθέρα πάνω από το χωριό Πλαγιά, κάτω από το Κάστρο του Κοσκινά

Ενδιαίτημα Κρημνοί σε ασβεστόλιθους.

Υψόμετρο (m) 400-750 **Άνθιση** Ιουν

- ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΔΙΑΤΗΡΗΣΗΣ -

Κόκκινο Βιβλίο:

WCMC-IUCN:

MIPSG:

Νέα Κατηγορία IUCN: VU

Κριτήρια D - εύρος εξάπλωσης μικρότερο από 100 km² [VU]
D - λιγότερες από 5 γνωστές θέσεις [VU]

Κατάσταση Διατήρησης - Απειλές

Η Ασπέρουλα με τα μοβ άνθη του Runemark έχει πολύ περιορισμένη εξάπλωση αλλά το ενδιαίτημά της είναι γενικά δυσπρόσιτο. Αποτελεί χαρακτηριστικό αν και όχι κοινό είδος της χασμοφυτικής βλάστησης σε ασβεστόλιθους που στην Ικαρία περιορίζονται κυρίως στις στέψεις του Αθέρα και στην περιοχή του όρους Μέλισσα (ενδέχεται να βρεθεί και εκεί πληθυσμός της Ασπέρουλα). Ακόμα και όταν κατασκευάζονται δρόμοι η χασμοφυτική βλάστηση στην οποία συμμετέχει η Ασπέρουλα εγκαθίσταται στην ορθοπλαγιές που δημιουργούνται από τη διάνοιξη. Δεν είναι γνωστά ο ακριβής αριθμός, το μέγεθος ή τις τάσεις των πληθυσμών της. Ανάλογα με τα στοιχεία αυτά θα μπορούσε να καταταχτεί σε μεγαλύτερη ή μικρότερη κατηγορία κινδύνου.

- ΚΑΘΕΣΤΩΣ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ -

Π.Δ. (67/1981):

BERNE:

CITES:

Οδηγία 92/43/ΕΟΚ:

Περιοχές ΦΥΣΗ 2000: GR4120004 (το σύνολο σχεδόν του πληθυσμού)

Μέτρα Προστασίας

Δεν έχουν ληφθεί μέτρα για την προστασία της. Απαιτείται εντοπισμός και αξιολόγηση των πληθυσμών. Η περιοχή του Κάστρου του Κοσκινά (αρχαιολογικός χώρος) βρίσκεται έξω από την περιοχή ΦΥΣΗ 2000 αλλά στα όριά της (έχει προταθεί επέκταση των ορίων)

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ: FT, L539, L05

Πρόγραμμα ARCHI-MED, Δράση 2.1
ΑΠΕΙΛΟΥΜΕΝΑ ΕΝΔΗΜΙΚΑ ΕΙΔΗ ΤΗΣ ΧΛΩΡΙΔΑΣ ΣΤΗ ΝΟΤΙΑ ΕΛΛΑΔΑ

Rubiaceae

Asperula mungieri Boiss. & Heldr.

Συνώνυμα *Asperula lutea* Sm. subsp. *mungieri* (Boiss. & Heldr.) Ehrend. & Krendl

Περιγραφή Ημιθαμνώδεις μερικές φορές μαξιλαρόμοφο φυτό (χαμαίφυτο). Έχει έρποντες, ξυλώδεις βλαστούς στη βάση από όπου ορθώνονται λεπτοί, τετράγωνοι βλαστοί ύψους 10-45 εκ, τριχωτούς στο κατώτερο τμήμα. Τα φύλλα είναι τριχωτά ή γίνονται λεία κατά την ωρίμανση. Τα λευκωπά, αχνορόδινα, πορφυρά ή πορφυροκάστανα άνθη βγαίνουν σε ομάδες. Τα πέταλά τους σχηματίζουν σωλήνα που ανοίγει σε 4 λοβούς, πιο κοντούς από τον σωλήνα.

Ιδιότητες

Εξάπλωση Ενδημικό της Νότιας Πελοποννήσου
Ταύγετος: N & A πλαγιές του Προφήτη Ηλία, Λαγκάδα Τρύπης, Πάρνων

Ενδιαίτημα Βραχώδεις θέσεις και σταθεροποιημένοι λιθώνες στην ανώτερη ζώνη της Μαύρης πεύκης και κάποτε στην αλπική ζώνη. Χαρακτηριστικό είδος των φυτοκοινοτήτων με *Acantholimon echinus* & *Rindera graeca* (Astragalo-Seslerion).

Υψόμετρο (m) 1700-2300 **Άνθιση** Ιουν, Ιουλ, Αυγ

- ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΔΙΑΤΗΡΗΣΗΣ -

Κόκκινο Βιβλίο:

WCMC-IUCN:

MIPSG:

Νέα Κατηγορία IUCN: DD

Κριτήρια

Κατάσταση Διατήρησης - Απειλές

Η Ασπέρουλα του Mungier έχει σχετικά περιορισμένη εξάπλωση, αλλά έχει βρεθεί σε αρκετές θέσεις στον Ταύγετο. Θεωρείται χαρακτηριστικό είδος των φυτοκοινοτήτων σε βραχώδεις θέσεις στον Ταύγετο, αλλά συμμετέχει με μικρή κάλυψη. Δεν δίνονται στοιχεία σχετικά με τον ακριβή αριθμό, το μέγεθος ή τις τάσεις των πληθυσμών και δεν είναι δυνατό να καταταχτεί σε κατηγορία κινδύνου.

- ΚΑΘΕΣΤΩΣ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ -

Π.Δ. (67/1981):

BERNE:

CITES:

Οδηγία 92/43/ΕΟΚ:

Περιοχές ΦΥΣΗ 2000: GR2520006
GR2540005
GR2550006

Μέτρα Προστασίας

Δεν έχουν ληφθεί μέτρα για την προστασία της. Απαιτείται εντοπισμός και αξιολόγηση των πληθυσμών.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ: MFG, L512

Πρόγραμμα ARCHI-MED, Δράση 2.1
ΑΠΕΙΛΟΥΜΕΝΑ ΕΝΔΗΜΙΚΑ ΕΙΔΗ ΤΗΣ ΧΛΩΡΙΔΑΣ ΣΤΗ ΝΟΤΙΑ ΕΛΛΑΔΑ

Rubiaceae

Asperula samia Christodoulakis & T.Georgiadis

Συνώνυμα

Περιγραφή Πολυετές γκριζοπράσινο φυτό (χαμαίφυτο) με ξυλώδη βάση που σχηματίζει πυκνά "μαξιλαράκια". Τα φύλλα είναι στενά και τριχωτά. Τα άνθη βγαίνουν ανά 1-2 σε ομάδες με επιμήκη διάταξη στην άκρη των βλαστών. Τα αχνορόδινα ως λευκωπά και τριχωτά πέταλά τους σχηματίζουν σωλήνα που ανοίγει σε 4 λοβούς, πιο κοντούς από τον σωλήνα.

Ιδιότητες

Εξάπλωση Ενδημικό της Σάμου
Σάμος: όρος Άμπελος (περιοχή της κορυφής)

Ενδιαίτημα Σε ασβεστούχο υπόστρωμα, στη ζώνη των Daphno-Festucetalia.

Υψόμετρο (m) 1100-1100 **Άνθιση**

- ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΔΙΑΤΗΡΗΣΗΣ -

Κόκκινο Βιβλίο:

WCMC-IUCN:

MIPSG:

Νέα Κατηγορία IUCN: VU/?CR

Κριτήρια B - εύρος εξάπλωσης μικρότερο από 100 km² σε συνδυασμό με 1 γνωστή θέση και πιθανή υποβάθμιση του πληθυσμού [CR]
D - εύρος εξάπλωσης μικρότερο από 100 km² [VU]
D - λιγότερες από 5 γνωστές θέσεις [VU]

Κατάσταση Διατήρησης - Απειλές

Η Ασπέρουλα της Σάμου έχει περιορισμένη εξάπλωση. Η περιοχή όπου αναπτύσσεται υφίσταται έντονη βόσκηση [L975], αλλά δεν είναι γνωστές οι επιδράσεις της υπερβόσκησης στους πληθυσμούς της. Επίσης δεν δίνονται στοιχεία σχετικά με τον αριθμό, το μέγεθος ή τις τάσεις των πληθυσμών. Ανάλογα με τα στοιχεία αυτά θα μπορούσε να καταταχτεί σε μεγαλύτερη κατηγορία κινδύνου.

- ΚΑΘΕΣΤΩΣ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ -

Π.Δ. (67/1981):

BERNE:

CITES:

Οδηγία 92/43/ΕΟΚ:

Περιοχές ΦΥΣΗ 2000: GR4120002 (το σύνολο του πληθυσμού)

Μέτρα Προστασίας

Δεν έχουν ληφθεί μέτρα για την προστασία της. Απαιτείται αξιολόγηση των πληθυσμών και μελέτη των επιπτώσεων της βόσκησης.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ: MFG, FT, L182*, L975

Πρόγραμμα ARCHI-MED, Δράση 2.1
ΑΠΕΙΛΟΥΜΕΝΑ ΕΝΔΗΜΙΚΑ ΕΙΔΗ ΤΗΣ ΧΛΩΡΙΔΑΣ ΣΤΗ ΝΟΤΙΑ ΕΛΛΑΔΑ

Rubiaceae

Galium conforme Krendl

Συνώνυμα

Περιγραφή

Ιδιότητες

Εξάπλωση

Ενδημικό Ανατολικού Αιγαίου-Κυκλάδων
Ρόδος: Προφήτης Ηλίας (περιοχή Σαλάκου), Έμπωνας στους πρόποδες του Αττάβυρου, Σκάλα Καμείρου, Ν της Κρεμαστής, όρος Φιλέρημος στην Ιαλυσσό, Πεταλούδες, ΒΑ της Αρχίπολης. Χίος: κοντά στη Νέα Μονή, Δ του Αγίου Ισιδώρου, Λιβάδι, Ανάβατος. Νάξος: Όρος Κόρονος

Ενδιαίτημα

Ανοιχτές θέσεις σε πευκοδάση, αραιή βλάστηση μακί, φρύγανα, θαμνώνες, βοσκημένα και βραχώδη λιβάδια, σε ασβεστόλιθο.

Υψόμετρο (m)

50-550

Άνθιση Μα

- ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΔΙΑΤΗΡΗΣΗΣ -

Κόκκινο Βιβλίο:

WCMC-IUCN:

MIPSG:

Νέα Κατηγορία IUCN: ?LRlc

Κριτήρια

Κατάσταση Διατήρησης - Απειλές

Το Γάλιον το conforme έχει σχετικά ευρεία εξάπλωση και αναφέρεται από αρκετές θέσεις. Επίσης αναπτύσσεται σε ποικιλία ενδιαιτημάτων. Δεν είναι γνωστό αν επηρεάζεται από ανθρωπογενείς επιδράσεις οι οποίες ενδέχεται να είναι έντονες σε ορισμένες θέσεις της περιοχής εξάπλωσής του. Δεν δίνονται στοιχεία σχετικά με τον ακριβή αριθμό, το μέγεθος ή τις τάσεις των πληθυσμών του. Ανάλογα με τα στοιχεία αυτά θα μπορούσε να καταταχτεί σε μεγαλύτερη κατηγορία κινδύνου.

- ΚΑΘΕΣΤΩΣ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ -

Π.Δ. (67/1981):

BERNE:

CITES:

Οδηγία 92/43/ΕΟΚ:

Περιοχές ΦΥΣΗ 2000: GR4130001
GR4210005
GR4210006

Μέτρα Προστασίας

Δεν έχουν ληφθεί μέτρα για την προστασία του. Απαιτείται αξιολόγηση των πληθυσμών.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ: L790*

Πρόγραμμα ARCHI-MED, Δράση 2.1
ΑΠΕΙΛΟΥΜΕΝΑ ΕΝΔΗΜΙΚΑ ΕΙΔΗ ΤΗΣ ΧΛΩΡΙΔΑΣ ΣΤΗ ΝΟΤΙΑ ΕΛΛΑΔΑ

Rubiaceae

Galium incrassatum Halacsy

Συνώνυμα *Galium capitatum* Boiss. *sensu auct. Kret.*
Galium capitatum Boiss. var. *hispidulum* Raulin

Περιγραφή Μονοετής πόα (θερόφυτο) με βλαστούς όρθιους, τετράγωνους, τριχωτούς και με αγκάθια, ύψους 9-35 εκ. Τα φύλλα βγαίνουν σε δακτυλίους των 5-7 και μαυρίζουν όταν ξεραίνονται. Τα άνθη βγαίνουν σε αντίθετες ομάδες (ζεύγη ταξιανθιών), το ένα ζεύγος πάνω από το άλλο κατά μήκος του βλαστού με μία τελική ομάδα στην άκρη του βλαστού. Ο μίσχος όπου στηρίζονται οι ταξιανθίες είναι κάπως παχυμένος κατά την ανθοφορία. Τα άνθη έχουν 4 κοκκινωπά πέταλα που σχηματίζουν πολύ κοντό σωλήνα που ανοίγει πλατιά σε 4 λοβούς.

Ιδιότητες

Εξάπλωση Ενδημικό της Δυτικής Κρήτης
Κυδωνία: χερσόνησος Ακρωτηρίου, περιοχή Δράπανου, Χανιά (περιοχή), Χαλέπα, Θέρισος, Ρέθυμνο.

Ενδιαίτημα Ξηρές θέσεις σε φρυγανότοπους.

Υψόμετρο (m) 0-500 Άνθιση Μαι, Ιουν

- ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΔΙΑΤΗΡΗΣΗΣ -

Κόκκινο Βιβλίο:

WCMC-IUCN: R

MIPSG:

Νέα Κατηγορία IUCN: DD

Κριτήρια

Κατάσταση Διατήρησης - Απειλές

Το "παχυμένο" (αναφέρεται στο μίσχο της ταξιανθίας) Γάλιον έχει περιορισμένη εξάπλωση. Το ενδιαίτημά του, τα φρύγανα, δεν είναι περιορισμένο και καταλαμβάνει αρκετά μεγάλη έκταση στην περιοχή εξάπλωσής του. Η μόνη επιβεβαιωμένη πρόσφατη αναφορά του (L014) είναι από τη χερσόνησο του Ακρωτηρίου όπου βρέθηκε σε αρκετές θέσεις και στην περιοχή του Δράπανου (L013). Αναπτύσσεται σε γενικά ευπρόσιτες θέσεις αλλά δεν είναι γνωστές οι επιπτώσεις των ανθρωπογενών δραστηριοτήτων όπως η βόσκηση και η φωτιά στο είδος. Οι φρυγανότοποι της περιοχής του Ακρωτηρίου δεν απειλούνται εν γένει αλλά τα αναπτυξιακά σχέδια του νομού Χανίων ενδέχεται να υποβαθμίσουν τη βλάστηση (L014). Η κατάταξή του είδους σε κατηγορία κινδύνου απαιτεί περαιτέρω μελέτη των πληθυσμών.

- ΚΑΘΕΣΤΩΣ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ -

Π.Δ. (67/1981): Y

BERNE:

CITES:

Οδηγία 92/43/ΕΟΚ:

Περιοχές ΦΥΣΗ 2000: GR4340009
GR4340010

Μέτρα Προστασίας

Δεν έχουν ληφθεί μέτρα για την προστασία του. Απαιτείται εντοπισμός και αξιολόγηση των πληθυσμών.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ: EFK, FCS, FAe, L013, L014

Πρόγραμμα ARCHI-MED, Δράση 2.1
ΑΠΕΙΛΟΥΜΕΝΑ ΕΝΔΗΜΙΚΑ ΕΙΔΗ ΤΗΣ ΧΛΩΡΙΔΑΣ ΣΤΗ ΝΟΤΙΑ ΕΛΛΑΔΑ

Rubiaceae

***Galium pastorale* Krendl**

Συνώνυμα

Περιγραφή Πολυετές ποώδες φυτό (ημικρυπτόφυτο) που σχηματίζει μαξιλαράκια και όταν ξεραθεί παίρνει σκούρο πράσινο χρώμα. Οι βλαστοί είναι όρθιοι, τετράγωνοι και τριχωτοί με ύψος 3-10 εκ. Τα φύλλα είναι στενά και βγαίνουν 5-6 μαζί σε δακτυλίους. Τα άνθη βγαίνουν σε αντίθετες ομάδες (ζεύγη ταξιανθιών), το ένα ζεύγος πάνω από το άλλο κατά μήκος του βλαστού με μία τελική ομάδα στην άκρη του βλαστού. Το σύνολό τους έχει κωνικό σχήμα. Τα άνθη έχουν 4 λευκά, λευκοπράσινα και σπάνια κόκκινα πέταλα που σχηματίζουν πολύ κοντό σωλήνα που ανοίγει πλατιά σε 4 λοβούς.

Ιδιότητες

Εξάπλωση Ενδημικό της Σάμου
Σάμος: Όρος Κέρκης

Ενδιαίτημα Βραχώδη λιβάδια και σχισμές βράχων, κυρίως πάνω από τη ζώνη των δένδρων, σε ασβεστούχες (κιμωλία) πλαγιές.

Υψόμετρο (m) 800-1440 **Άνθιση** [Ιουν]

- ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΔΙΑΤΗΡΗΣΗΣ -

Κόκκινο Βιβλίο:

WCMC-IUCN:

MIPSG:

Νέα Κατηγορία IUCN: ?VU

Κριτήρια D - εύρος εξάπλωσης μικρότερο από 100 km²

Κατάσταση Διατήρησης - Απειλές

Το Γάλιον των βοσκολιβάδων έχει πολύ περιορισμένη εξάπλωση. Η περιοχή και όπου αναπτύσσεται και το κυρίως ενδιαίτημά του υφίστανται έντονη βόσκηση, αλλά δεν είναι γνωστές οι επιπτώσεις της υπερβόσκησης στο είδος. Δεν δίνονται καθόλου στοιχεία σχετικά με τον ακριβή αριθμό και το μέγεθος ή τις τάσεις των πληθυσμών. Ανάλογα με τα στοιχεία αυτά θα μπορούσε να καταταχτεί σε μεγαλύτερη κατηγορία κινδύνου.

- ΚΑΘΕΣΤΩΣ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ -

Π.Δ. (67/1981):

BERNE:

CITES:

Οδηγία 92/43/ΕΟΚ:

Περιοχές ΦΥΣΗ 2000: GR4120003 (το σύνολο του πληθυσμού)

Μέτρα Προστασίας

Δεν έχουν ληφθεί μέτρα για την προστασία του. Απαιτείται αξιολόγηση των πληθυσμών και των επιπτώσεων της βόσκησης.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ: L790*

Πρόγραμμα ARCHI-MED, Δράση 2.1
ΑΠΕΙΛΟΥΜΕΝΑ ΕΝΔΗΜΙΚΑ ΕΙΔΗ ΤΗΣ ΧΛΩΡΙΔΑΣ ΣΤΗ ΝΟΤΙΑ ΕΛΛΑΔΑ

Scrophulariaceae

Digitalis leucophaea Sm. subsp. *ikarica* P.H. Davis

Συνώνυμα

Περιγραφή Πολυετής πόα (ημικρυπτόφυτο) με εύρωστο βλαστό ύψους τουλάχιστον 60 εκ. Έχει μεγάλα λογχοειδή φύλλα, με πολλά νεύρα, που βγαίνουν κατ' εναλλαγή. Τα άνθη είναι μεγάλα και βγαίνουν σε πυκνές επιμήκεις ομάδες. Τα πέταλά τους είναι κιτρινωπά και ενώνονται σε φουσκωτό σωλήνα που καταλήγει σε 2 χείλη, το κατώτερο πιο μεγάλο, με σκούρες φλέβες.

Ιδιότητες

Εξάπλωση Ενδημικό της Ικαρίας
Ικαρία: 2km ANA της Μεσαριάς, παρυφές δρόμων στους Β.πρόποδες του Αθέρα και πάνω από τους όρμους Αγία Κυριακή και Φωτιές.

Ενδιαίτημα Ρεματιές, γκαρίγκ, παρυφές δρόμων.

Υψόμετρο (m) [300-300] **Άνθιση** Απρ, Μαι

- ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΔΙΑΤΗΡΗΣΗΣ -

Κόκκινο Βιβλίο:

WCMC-IUCN: ?

MIPSG:

Νέα Κατηγορία IUCN: ?VU

Κριτήρια D - εύρος εξάπλωσης πιθανότατα μικρότερο από 100 km²

Κατάσταση Διατήρησης - Απειλές

Η λευκόφαιη Διγιάλις (Δακτυλίτης) της Ικαρίας έχει περιορισμένη εξάπλωση αλλά όχι περιορισμένο ενδιαίτημα. Δεν δίνονται καθόλου στοιχεία σχετικά με τον ακριβή αριθμό, το μέγεθος ή τις τάσεις των πληθυσμών της ή σχετικά με ενδεχόμενες απειλές. Ανάλογα με τα στοιχεία αυτά μπορεί να καταταχτεί σε μεγαλύτερη ή μικρότερη κατηγορία κινδύνου.

- ΚΑΘΕΣΤΩΣ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ -

Π.Δ. (67/1981): (Υ)

BERNE:

CITES:

Οδηγία 92/43/ΕΟΚ:

Περιοχές ΦΥΣΗ 2000:

Μέτρα Προστασίας

Δεν έχουν ληφθεί μέτρα για την προστασία της. Απαιτείται εντοπισμός και αξιολόγηση των πληθυσμών.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ: FT, L540, L05

Πρόγραμμα ARCHI-MED, Δράση 2.1
ΑΠΕΙΛΟΥΜΕΝΑ ΕΝΔΗΜΙΚΑ ΕΙΔΗ ΤΗΣ ΧΛΩΡΙΔΑΣ ΣΤΗ ΝΟΤΙΑ ΕΛΛΑΔΑ

Scrophulariaceae

***Linaria hellenica* Turill**

Συνώνυμα

Περιγραφή Μονοετής πόα (θερόφυτο) με λεπτούς βλαστούς ύψους μέχρι 60 εκ. Τα φύλλα της είναι στενά, λεία και σαρκώδη. Τα άνθη 5-25 μαζί βγαίνουν σε μία επιμήκη ομάδα στην άκρη του βλαστού. Έχουν κίτρινα πέταλα ενώνονται σε κυλινδρικό σωλήνα που καταλήγει μπροστά σε 2 χείλη, το κατώτερο πιο μεγάλο, με σκούρες φλέβες ενώ στο πίσω μέρος του έχει μία προεξοχή, το πλήκτρο.

Ιδιότητες

Εξάπλωση Ενδημικό της Νότιας Πελοποννήσου
Χερσόνησος Μαλέα: πεδιάδα του Κάμπου Β της Νεάπολης, μεταξύ Κάμπου-Νεάπολης, 6km πριν την Νεάπολη, 2km ΒΔ της Νεάπολης, ακτή ΒΔ της Νεάπολης. Νήσος Ελαφώνησος: Β τμήμα κοντά στο χωριό, Ν τμήμα στη θέση Λευκή

Ενδιαίτημα Αμμώδεις παραλίες (όχι αμμόλοφοι) και ισόπεδες αμμώδεις περιοχές, καλλιεργημένες και ακαλλιεργητες επίπεδες ανοικτές περιοχές κοντά στη θάλασσα.

Υψόμετρο (m) 0-0 **Άνθιση** Μαι, Ιουν

- ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΔΙΑΤΗΡΗΣΗΣ -

Κόκκινο Βιβλίο:

WCMC-IUCN: E

MIPSG:

Νέα Κατηγορία IUCN: EN/CR

Κριτήρια B - εύρος εξάπλωσης μικρότερο από 100 km² και συνολική έκταση του πληθυσμού μικρότερη από 10 km² σε συνδυασμό με πιθανότατη συνεχή υποβάθμιση των πληθυσμών ή με πιθανές μεγάλες διακυμάνσεις του μεγέθους των πληθυσμών και υποπληθυσμούς μικρότερους από 250 άτομα [EN/CR]
C - συνεχής υποβάθμιση του πληθυσμού και υποπληθυσμοί μικρότεροι από 250 άτομα σε συνδυασμό με συνολικό πληθυσμό πιθανότατα μικρότερο από 250 άτομα [CR] ή από 1000 άτομα [EN]
D - εύρος εξάπλωσης μικρότερο από 100 km²
D - συνολικός πληθυσμός πιθανότατα μικρότερος από 250 άτομα [EN] ή από 1000 άτομα [VU]

Κατάσταση Διατήρησης - Απειλές

Η ελληνική Λινάρια έχει εξαιρετικά περιορισμένη εξάπλωση. Το ενδιαίτημά της είναι επίσης περιορισμένο και ασταθές [L280] και υφίσταται έντονες ανθρωπογενείς επιδράσεις (ξεριζώνεται σαν ζιζάνιο) [L607] οι οποίες επιδεινώνονται από την τουριστική ανάπτυξη της περιοχής, ειδικά της Ελαφονήσου η οποία έχει ανοδικές τάσεις. Η ανταγωνιστικότητα της φαίνεται ότι είναι χαμηλή [L280] και η πιο κρίσιμη περίοδος είναι η περίοδος της εγκατάστασης των αρτιβλάστων [L607]. Η στρατηγική επιβίωσής της χαρακτηρίζεται από μεγάλη παραγωγή σπερμάτων με μεγάλη φυτρωτικότητα [L607] (στοιχείο, όπως και η βιομορφή της, ειδών "τυχοδιωκτικών") και από ένα προσαρμοστικό στην ξηρασία μηχανισμό, τα παχιά, σαρκώδη φύλλα [L607] (στοιχείο ειδών "ανθεκτικών"). Έτσι μπορεί να επιβιώνει σε περιβάλλοντα με αντίξοες συνθήκες αλλά με μικρή ανταγωνιστικότητα.

- ΚΑΘΕΣΤΩΣ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ -

Π.Δ. (67/1981): Y

BERNE: Y

CITES:

Οδηγία 92/43/ΕΟΚ: II*/IV

Περιοχές ΦΥΣΗ 2000: GR2540002 (το σύνολο του πληθυσμού)

Μέτρα Προστασίας

Δεν έχουν ληφθεί μέτρα για την προστασία της. Απαιτείται παρακολούθηση των πληθυσμών και προστασία τους από την τουριστική αξιοποίηση της περιοχής. Η ενημέρωση και ευαισθητοποίηση του κοινού είναι πιθανό να μειώσει την υποβάθμιση των πληθυσμών που αναπτύσσονται σε καλλιεργημένες περιοχές.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ: L280, L607

Πρόγραμμα ARCHI-MED, Δράση 2.1
ΑΠΕΙΛΟΥΜΕΝΑ ΕΝΔΗΜΙΚΑ ΕΙΔΗ ΤΗΣ ΧΛΩΡΙΔΑΣ ΣΤΗ ΝΟΤΙΑ ΕΛΛΑΔΑ

Ulmaceae

***Zelkova abelicea* (Lam.) Boiss.**

Συνώνυμα *Abelicea cretica* (Spach) O. Kuntze subsp.
Planera abelicea (Lam.) Schultes
Planera cretica (Spach) Kotschy
Quercus abelicea Lam.
Ulmus abelicea (Lam.) Sm.
Zelkova crenata var. *cretica* Spach
Zelkova cretica (Spach) Spach

Περιγραφή Θάμνος ή δέντρο (φανερόφυτο) με ύψος μέχρι 12 m. Ο κορμός τους είναι χοντρός κορμό (διάμετρος ως 1 m) με γκριζωπό φλοιό. Οι νεαροί βλαστοί έχουν κοντό τρίχωμα. Τα φύλλα είναι μακρουλα-ωοειδή και συχνά χωρίζονται σε 3-6 αντίθετους λοβούς. Η επάνω επιφάνειά τους είναι σχεδόν γυαλιστερή πράσινη είτε λεία, είτε με αραιές τρίχες και η κάτω επιφάνειά τους είναι πιο αγνόχρωμη είτε σχεδόν λεία, είτε χνουδωτή. Τα άνθη δεν έχουν πέταλα και βγαίνουν τα αρσενικά σε πυκνές ομάδες και ερμαφρόδιτα άνθη ένα-ένα. Ο καρπός (δρύπη) είναι σχεδόν στρογγυλός (διάμετρος 5-6 mm) με μαλακό εξωτερικό τμήμα με ρυτιδιασμένη επιφάνεια και σκληρό, αγνοκάστανο εσωτερικό τμήμα.

Ιδιότητες

Εξάπλωση Ενδημικό της Κρήτης
Λευκά Όρη: Οροπέδιο Ομαλού (ΝΑ άκρο, Ξυλόσκαλο, μεταξύ Ξυλόσκαλου-Καλλέργη), μεταξύ Σαμαριάς-Ποταμού, όρος Δ Παχνές, όρος Ξερακοκεφάλα, όρος Βόκινο, όρος Μελιντάου. Όρος Κέδρος. Οροσειρά Ίδης: Όρος Αγκαθιάς, δάσος Ρουβά, Αφέντης Χριστός (ΝΑ πλαγιές). Οροσειρά Δίκτης: Όρος Λεκανίδα, όρος Σκαφιδέρα, Αβαρσάμι. Όρη Θρυπτής: Αφέντης Καβούσι, Ασκορδιάλα

Ενδιαίτημα Βράχοι, ανοικτό δάσος, θαμνώνες και γκαρίγκ σε βραχώδεις ορεινές πλαγιές, σε ασβεστόλιθο, στην ορεινή ζώνη, σε πλαγιές Β έκθεσης ή σε επίπεδες κοιλάδες, γενικά σε θέσεις με ευνοϊκές υδρολογικές και εδαφικές συνθήκες, κατά προτίμηση σε βαθειά εδάφη πλούσια σε πηλό και χούμο.

Υψόμετρο (m) 850-1800 **Άνθιση** Μαί

- ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΔΙΑΤΗΡΗΣΗΣ -

Κόκκινο Βιβλίο: V

WCMC-IUCN: V

MIPSG: VU

Νέα Κατηγορία IUCN: EN/CR

Κριτήρια B - εύρος εξάπλωσης μικρότερο από 5000 km² και συνεχής υποβάθμιση των πληθυσμών σε συνδυασμό με υποπληθυσμούς μικρότερους από 250 άτομα [EN]
C - Συνολικός πληθυσμός μικρότερος από 250 άτομα [EN] και υποπληθυσμοί πιθανότατα μικρότεροι από 50 άτομα σε συνδυασμό με μείωση του πληθυσμού [CR]
D - Συνολικός πληθυσμός μικρότερος από 250 άτομα [EN]

Κατάσταση Διατήρησης - Απειλές

Η Ζέλκοβα η αμπελοειδής (αμπελιτιά) έχει περιορισμένη εξάπλωση και ο συνολικός πληθυσμός της εκτιμάται ότι δεν υπερβαίνει τα 50-100 ώριμα άτομα που καρποφορούν κανονικά. Αν και απαντά σε αρκετές θέσεις στην Κρήτη, η κυρίως περιοχή εξάπλωσής της είναι στα Λευκά Όρη (πιο συμπαγείς κοινότητες με κυπαρίσσι και σκλήθρα) και κατά δεύτερο λόγο στη Δίκτη (αραιές κοινότητες με Vincetoxicum), ενώ αλλού υπάρχουν κυρίως μεμονωμένα δέντρα ή συστάδες. Απειλή για το είδος αποτελεί η υπερβόσκηση η οποία εμποδίζει την εγγενή αναπαραγωγή [RDB]. Καθώς υπάρχει έλλειψη ενημέρωσης και προστασίας, άλλες ανθρωπογενείς επιδράσεις μπορεί να προκαλέσουν υποβάθμιση των πληθυσμών (στο οροπέδιο του Ομαλού υλοτομήθηκαν δέντρα από στρατιώτες για να χρησιμοποιηθούν για καυσόξυλα). Δεν υπάρχουν καταγραφές της εξέλιξης του μεγέθους των πληθυσμών, ειδικά τον τελευταίο αιώνα, και έτσι δεν μπορεί να γίνει σαφής εκτίμηση των τάσεών τους. Ανάλογα με τα στοιχεία αυτά θα μπορούσε να καταταχτεί σε μεγαλύτερη ή μικρότερη κατηγορία κινδύνου.

- ΚΑΘΕΣΤΩΣ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ -

Π.Δ. (67/1981): Y

BERNE: Y

CITES:

Οδηγία 92/43/ΕΟΚ: II/IV

Περιοχές ΦΥΣΗ 2000: GR4320002 GR4330005
GR4320005 GR4340008
GR4330002

Μέτρα Προστασίας

Δεν έχουν ληφθεί ακόμα αποτελεσματικά μέτρα για την προστασία της. Ως προς την εκτός τόπου διατήρηση, καλλιεργείται σε 8 Βοτανικού Κήπους της Ευρώπης και των Η.Π.Α. Οι προσπάθειες αναπαραγωγής με in-vitro καλλιέργειες δεν είχαν επιτυχία [RDB].

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ: FHe, RDB*, FCA, L518, L519

Πρόγραμμα ARCHI-MED, Δράση 2.1
ΑΠΕΙΛΟΥΜΕΝΑ ΕΝΔΗΜΙΚΑ ΕΙΔΗ ΤΗΣ ΧΛΩΡΙΔΑΣ ΣΤΗ ΝΟΤΙΑ ΕΛΛΑΔΑ

Umbelliferae

***Athamanta arachnoidea* Boiss. & Orph.**

Συνώνυμα *Athamanta macedonica* (L.) Sprengel subsp. *arachnoidea* (Boiss. & Orph.) Tutin
Athamanta macedonica (L.) Sprengel var. *arachnoidea* (Boiss. & Orph.) Halácsy

Περιγραφή Πολυετής πόα με εύρωστο βλαστό που φτάνει τα 2 m ,και μεγάλα πτεροειδή, χνουδωτά και οδοντωτά φύλλα στη βάση. Τα λευκά και μικρά άνθη βγαίνουν πολλά μαζί σχηματίζοντας "ομπρέλλα" με πυκνό, αραχνοειδές κάλυμα. Οι καρποί σχηματίζονται από 2 πεπλατυσμένα τμήματα που ενώνονται, τα μερικάρπια. Τα μερικάρπια έχουν το σχήμα του αδραχτιού με μήκος 4-7 mm και καλύπτονται από μακριές και μαλακές τρίχες.

Ιδιότητες

Εξάπλωση Ενδημικό της Πελοποννήσου
Πάρνων, Ταΰγετος (φαράγγι Λαγκάδα Τρύπης)

Ενδιαίτημα Ασβεστολιθικοί βράχοι.

Υψόμετρο (m) [600-1300 **Άνθιση** ?Ιουλ

- ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΔΙΑΤΗΡΗΣΗΣ -

Κόκκινο Βιβλίο:

WCMC-IUCN:

MIPSG:

Νέα Κατηγορία IUCN: DD

Κριτήρια

Κατάσταση Διατήρησης - Απειλές

Η αραχνοειδής Αθαμάντα είναι ένα χασμόφυτο που βγαίνει σε κατακόρυφους βράχους. Καθώς το ενδιαίτημά της είναι γενικά δυσπρόσιτο δεν φαίνεται να απειλείται άμεσα από τις ανθρώπινες δραστηριότητες. Στην Λαγκάδα Τρύπης συμμετέχει σε αραιές χασμοφυτικές κοινότητες με μικρή κάλυψη. Δεν δίνονται καθόλου στοιχεία σχετικά με το μέγεθος και των αριθμό των πληθυσμών της και έτσι δεν είναι δυνατή η κατάταξή της σε κατηγορία κινδύνου.

- ΚΑΘΕΣΤΩΣ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ -

Π.Δ. (67/1981):

BERNE:

CITES:

Οδηγία 92/43/ΕΟΚ:

Περιοχές ΦΥΣΗ 2000: GR2520005
GR2520006
GR2540005
GR2550006

Μέτρα Προστασίας

Δεν έχουν ληφθεί μέτρα για την προστασία της. Απαιτείται εντοπισμός και αξιολόγηση των πληθυσμών της.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ: MFG, L511

Πρόγραμμα ARCHI-MED, Δράση 2.1
ΑΠΕΙΛΟΥΜΕΝΑ ΕΝΔΗΜΙΚΑ ΕΙΔΗ ΤΗΣ ΧΛΩΡΙΔΑΣ ΣΤΗ ΝΟΤΙΑ ΕΛΛΑΔΑ

Umbelliferae

Bupleurum gaudianum Snogerup

Συνώνυμα

Περιγραφή Μικρό μονοετές ποώδες φυτό ύψους 2-7 cm με λεπτό βλαστό και λεπτά φύλλα. Συχνά όλο το φυτό παίρνει πορφυρή απόχρωση κατά την καρποφορία. Τα άνθη είναι μικρά και περιβάλλονται από τριγωνικά βράκτια, στην αρχή πράσινα και μετά γκριζοπόρφυρα. Τα άνθη βγαίνουν ανά 2-5 σε διάταξη "ομπρέλλας" (σκιάδιο). Τα μικρά σκιάδια σχηματίζουν 15 μεγαλύτερα σκιάδια σε κάθε φυτό. Ο καρπός σχηματίζεται από 2 τμήματα, τα μερικάρπια. Αυτά ενώνονται με την πεπλατυσμένη πλευρά τους σε ένα σχεδόν στρογγυλό καρπό.

Ιδιότητες

Εξάπλωση Ενδημικό της νήσου Γαύδου
Γαύδος: Ακρωτήριο Τρυπητή, Σπίτια Παπαδιάς πάνω από τον όρμο Κόρφος, Ν-ΝΔ, ΒΑ και Β του Καστρίου, Ποταμός Σαρακήνικου Ν του όρμου Σαρακήνικο, Ν των Βατσιανών, λόφος Φανάρι, δυτική, κεντρική και νότια Γαύδος

Ενδιαίτημα Φρύγανα, θεροφυτικά λιβάδια (πρώιμα θερόφυτα) σε ανοίγματα μεταξύ των θάμνων που επικρατούν, θαμνώνες με *Juniperus phoenicea* (αγιοκυπάρισσο ή φίδα).

Υψόμετρο (m) 0-330 **Άνθιση** Απρ, Μαι

- ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΔΙΑΤΗΡΗΣΗΣ -

Κόκκινο Βιβλίο: V

WCMC-IUCN: V

MIPSG: CR

Νέα Κατηγορία IUCN: VU

Κριτήρια D - εύρος εξάπλωσης μικρότερο από 100 km²

Κατάσταση Διατήρησης - Απειλές

Το Βούπλευρον της Γαύδου, το μοναδικό είδος που είναι ενδημικό στο νησί της Γαύδου, ανακαλύφθηκε το 1980 σε 2 μόνο θέσεις, αλλά πρόσφατη έρευνα αποκάλυψε ότι απαντά σε ποικιλία οικοτόπων σε όλο σχεδόν το νησί της Γαύδου [L762, L015]. Φαίνεται ότι το είδος αποτελεί κοινό στοιχείο της θεροφυτικής χλωρίδας του νησιού και δεν αντιμετωπίζει άμεση απειλή αλλά όπως όλα τα είδη με στενή εξάπλωση ειδικά στα τουριστικά αξιοποιούμενα νησιά της Μεσογείου μπορεί να θεωρηθεί δυνητικά απειλούμενο (π.χ. από ευρείας έκτασης μεταβολές των χρήσεων της γης).

- ΚΑΘΕΣΤΩΣ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ -

Π.Δ. (67/1981):

BERNE:

CITES:

Οδηγία 92/43/ΕΟΚ:

Περιοχές ΦΥΣΗ 2000: GR4340013 (το σύνολο του πληθυσμού)

Μέτρα Προστασίας

Δεν έχουν ληφθεί μέτρα για την προστασία του. Προτείνεται παρακολούθηση των πληθυσμών και ενημέρωση για την παρουσία του ώστε να μην κινδυνεύσει στο μέλλον από τυχόν κατασκευαστικά έργα κλπ.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ: RDB*, L762, L294*, L015

Πρόγραμμα ARCHI-MED, Δράση 2.1
ΑΠΕΙΛΟΥΜΕΝΑ ΕΝΔΗΜΙΚΑ ΕΙΔΗ ΤΗΣ ΧΛΩΡΙΔΑΣ ΣΤΗ ΝΟΤΙΑ ΕΛΛΑΔΑ

Umbelliferae

Bupleurum greuteri Snogerup

Συνώνυμα *Bupleurum glutaceum Greuter & Rechinger 1967*

Περιγραφή Μικρό μονοετές ποώδες φυτό με βραχεία περίοδο ζωής ύψους 6-20 cm με λεπτό βλαστό και λεπτά φύλλα. Τα άνθη είναι μικρά και περιβάλλονται από λογχοειδή, οξύληκτα βράκτια. Βγαίνουν διάταξη "ομπρέλλας" (σκιάδιο), με τα μικρά σκιάδια να σχηματίζουν μεγαλύτερα, μέχρι και 25 σε κάθε φυτό. Ο καρπός σχηματίζεται από 2 τμήματα, τα μερικάρπια που ενώνονται με την πεπλατυσμένη πλευρά τους.

Ιδιότητες

Εξάπλωση Ενδημικό Νότιας Πελοποννήσου-Κυθήρων
Πελοπόννησος: Μάνη (σπήλαια Δ του Πύργου Διρού, ΝΔ του Γερολιμένα, 2 km Β και 2 km ΑΒΑ της Αρεόπολης, 1 km Δ της Καρνούπολης ΝΔ του Γυθείου, λαγκάδα ΝΝΑ των Κορογονιάνικων, 6 km Β του ακρωτηρίου Ταινάρου), χερσόνησος Μαλέα (Μονεμβασία, 3 km ΒΒΔ του Κάμπου Βοϊών, 4 km Ν της Βελανιδιάς. Κύθηρα (4 km Δ της Διακοφτής, από Διακοφή προς Αγία Μονή, από Αβλέμονα προς Διακοφή, μεταξύ Καρνάγιου-Μοδωνίου, μεταξύ Λιμιώνα-Μυλοπόταμου, κάστρο της Χώρας, παράκτια βράχια Δ της Χώρας), νησίδες Δραγονάδες.

Ενδιαίτημα Ανοικτές κοινότητες θεοφυτών σε ανοίγματα στα φρύγανα, συχνά κάτω από κρημνούς και σε βραχώδεις πλαγιές με λιθώνες και χαλίκια, πάντα σε ασβεστόλιθους.

Υψόμετρο (m) 0-650 **Άνθιση** Μαί, Ιουν

- ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΔΙΑΤΗΡΗΣΗΣ -

Κόκκινο Βιβλίο: V

WCMC-IUCN:

MIPSG:

Νέα Κατηγορία IUCN: ?LRnt

Κριτήρια

Κατάσταση Διατήρησης - Απειλές

Το Βούπλευρον του Greuter απαντά σε μεγάλους πληθυσμούς σε κοινούς βιοτόπους της περιοχής εξάπλωσής του αλλά έχει σχετικά μικρό εύρος εξάπλωσης. Σημαντικό ρόλο για τη διατήρησή του φαίνεται ότι παίζει η διατήρηση της βόσκησης καθώς ευνοεί τη διατήρηση των ανοικτών φρυγανικών κοινοτήτων [RDB]. Φαίνεται ότι δεν αντιμετωπίζει άμεση απειλή παρά μονάχα σε περίπτωση ευρείας κλίμακας μεταβολών των χρήσεων γης, όπως π.χ. η αναδάσωση, που θα είχαν ως αποτέλεσμα την μείωση της έκτασης του ενδιαιτημάτος του [RDB].

- ΚΑΘΕΣΤΩΣ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ -

Π.Δ. (67/1981):

BERNE:

CITES:

Οδηγία 92/43/ΕΟΚ:

Περιοχές ΦΥΣΗ 2000: GR2540001
GR2540002
GR2540004
GR3000007
GR3000010

Μέτρα Προστασίας

Δεν έχουν ληφθεί μέτρα για την προστασία του. Προτείνεται παρακολούθηση των πληθυσμών και αξιολόγηση των επιδράσεων της βόσκησης. Θα πρέπει να αποφευχθούν ευρείας κλίμακας μεταβολές που θα έθεταν σε κίνδυνο την επιβίωσή του.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ: RDB*, L305*, L011

Πρόγραμμα ARCHI-MED, Δράση 2.1
ΑΠΕΙΛΟΥΜΕΝΑ ΕΝΔΗΜΙΚΑ ΕΙΔΗ ΤΗΣ ΧΛΩΡΙΔΑΣ ΣΤΗ ΝΟΤΙΑ ΕΛΛΑΔΑ

Umbelliferae

***Bupleurum kakiskalae* Greuter**

Συνώνυμα

Περιγραφή Πολυετές ποώδες φυτό (ημικρυπτόφυτο) που ανθίζει και παράγει καρπό μόνο μία φορά μετά από μακριά περίοδο στειρότητας (12 χρόνια) και πεθαίνει μετά την ανθοφορία. Οι ξυλώδεις στείροι βλαστοί φτάνουν τα 12 cm και έχουν μεγάλα, ως 25 cm, φύλλα σε ρόδακα. Οι ανθοφόροι βλαστοί φτάνουν το 1 m. Τα κίτρινα, μικρά άνθη βγαίνουν σε ομάδες που σχηματίζουν "ομπρέλλες" (σκιάδια). Τα μικρά σκιάδια σχηματίζουν μεγαλύτερα, πο βγαίνουν κατ' εναλλαγή στην άκρη του βλαστού.

Ιδιότητες ?Κατάλληλο για την αποκατάσταση διαταραγμένων περιοχών.

Εξάπλωση Ενδημικό των Λευκών Ορέων
Λευκά Όρη: φαράγγι Σαμαριάς (Κακή Σκάλα)

Ενδιαίτημα Σχισμές μιας μόνο κατακόρυφης πρόσοψης βράχου σε ένα εκτενές σύστημα κρημνών από ευδιάβρωτο μεταμορφικό ασβεστούχο πέτρωμα.

Υψόμετρο (m) 1450-1500 **Άνθιση** Ιουλ, Αυγ, Σεπ

- ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΔΙΑΤΗΡΗΣΗΣ -

Κόκκινο Βιβλίο: E

WCMC-IUCN: E

MIPSG: CR*

Νέα Κατηγορία IUCN: CR

Κριτήρια C - Συνολικός πληθυσμός πιθανότατα μικρότερος από 50 άτομα [CR]
D - εύρος εξάπλωσης μικρότερο από 100 km² [VU]
D - 1 μόνο θέση [VU]

Κατάσταση Διατήρησης - Απειλές

Το Βούπλευρον της Κακής Σκάλας έχει βρεθεί μόνο σε αυτή τη θέση στο φαράγγι της Σαμαριάς και ο πληθυσμός του μπορεί να μην ξεπερνά τα 25 άτομα, αν και δεν ήταν δυνατό να μετρηθεί με ακρίβεια [RDB]. Το γεγονός ότι έχει ένα μόνο μικρό πληθυσμό σε μικρή έκταση το καθιστά εξαιρετικά ευάλωτο σε τυχαίες και μη διαταράξεις. Έστω και μικρή μείωση του συνολικού πληθυσμού θα ήταν δυνατό να προκαλέσει γενετική υποβάθμιση του είδους.

- ΚΑΘΕΣΤΩΣ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ -

Π.Δ. (67/1981): Y

BERNE: Y

CITES:

Οδηγία 92/43/ΕΟΚ: II*/IV

Περιοχές ΦΥΣΗ 2000: GR4340008 (το σύνολο του πληθυσμού)

Μέτρα Προστασίας

Δεν έχουν ληφθεί μέτρα για την προστασία του, ωστόσο ο βιότοπός του προστατεύεται ως Εθνικός Δρυμός και ως Ζώνη Ειδικής Προστασίας (SPA) για την ορνιθοπανίδα. Είναι απαραίτητη η αξιολόγηση και παρακολούθηση του πληθυσμού και η λεπτομερής μελέτη της αυτοοικολογίας του.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ: RDB*, L1583

Πρόγραμμα ARCHI-MED, Δράση 2.1
ΑΠΕΙΛΟΥΜΕΝΑ ΕΝΔΗΜΙΚΑ ΕΙΔΗ ΤΗΣ ΧΛΩΡΙΔΑΣ ΣΤΗ ΝΟΤΙΑ ΕΛΛΑΔΑ

Umbelliferae

Chaerophyllum creticum Boiss. & Heldr.

Συνώνυμα

Περιγραφή Πολυετές, τριχωτό ποώδες φυτό που αναπτύσσεται από ένα εύρωστο υπόγειο βλαστό (ριζωματώδες γεώφυτο) και φτάνει σε ύψος τα 50 cm. Τα φύλλα του είναι σχισμένα και τριχωτά. Τα άνθη είναι κίτρινα και βγαίνουν σε ομάδες διαταγμένες σε σχήμα "ομπρέλλας" (σκιάδιο). Τα μικρά σκιάδια φτειάζουν 1 μεγάλο σκιάδιο στην άκρη του βλαστού. Ο καρπός σχηματίζεται από 2 σχεδόν ίσια, γραμμοειδή μερικάρπια (20-25 x 1,5-2 mm) που ενώνονται με την πεπλατυσμένη πλευρά τους.

Ιδιότητες

Εξάπλωση Ενδημικό των Λευκών Ορέων
Λευκά Όρη: οροπέδιο Ομαλού, κοιλάδα 4 km Α του οροπεδίου του Ομαλού

Ενδιαίτημα Ανάμεσα σε ακανθώδη φυτά, ιδιαίτερα στην *Berberis cretica*, σε βαθύ πηλώδες έδαφος σε ασβεστόλιθο.

Υψόμετρο (m) 1050-1450 **Άνθιση** Απρ, Μαι, Ιουν

- ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΔΙΑΤΗΡΗΣΗΣ -

Κόκκινο Βιβλίο: V

WCMC-IUCN: V

MIPSG: VU

Νέα Κατηγορία IUCN: VU/EN

Κριτήρια B - εύρος εξάπλωσης μικρότερο από 100 km² και πιθανότατα λιγότερες από 5 θέσεις σε συνδυασμό με πιθανή συνεχή μείωση του πληθυσμού [EN]
D - εύρος εξάπλωσης μικρότερο από 100 km² [VU] ή πιθανότατα λιγότερες από 5 θέσεις [VU]

Κατάσταση Διατήρησης - Απειλές

Το κρητικό Χαιρόφυλλον έχει πολύ περιορισμένη εξάπλωση και οι πληθυσμοί του περιορίζονται λόγω της βόσκησης καθώς δεν καταφέρνει να επιβιώσει παρά μόνο υπό την προστασία αγκαθωτών θάμνων που όμως δεν είναι πολύ πυκνοί ή ψηλοί ώστε να το πνίγουν [RDB]. Δεν είναι γνωστά το μέγεθος των 2 γνωστών πληθυσμών ούτε οι τάσεις τους, ούτε ακόμα έχει αξιολογηθεί επαρκώς η επίδραση της βόσκησης. Ανάλογα με τα στοιχεία αυτά θα μπορούσε να καταταχτεί σε μεγαλύτερη ή μικρότερη κατηγορία κινδύνου.

- ΚΑΘΕΣΤΩΣ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ -

Π.Δ. (67/1981): Y

BERNE:

CITES:

Οδηγία 92/43/ΕΟΚ:

Περιοχές ΦΥΣΗ 2000: GR4340008 (το σύνολο του πληθυσμού)

Μέτρα Προστασίας

Δεν έχουν ληφθεί μέτρα για την προστασία του. Απαιτείται αξιολόγηση και παρακολούθηση των πληθυσμών και αξιολόγηση των επιδράσεων της βόσκησης ώστε να είναι δυνατό να προταθούν κατάλληλα μέτρα για την προστασία του.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ: RDB*, FCA

Πρόγραμμα ARCHI-MED, Δράση 2.1
ΑΠΕΙΛΟΥΜΕΝΑ ΕΝΔΗΜΙΚΑ ΕΙΔΗ ΤΗΣ ΧΛΩΡΙΔΑΣ ΣΤΗ ΝΟΤΙΑ ΕΛΛΑΔΑ

Umbelliferae

Eryngium amorginum Rech.f.

Συνώνυμα

Περιγραφή Πολυετές ποώδες φυτό (ημικρυπτόφυτο) με εύρωστη πασσαλώδη ρίζα και συνήθως με ένα όρθιο βλαστό ύψους 60-100 cm και πάχους 1 cm με έντονες ραβδώσεις (σαν χαρακιές). Τα φύλλα της βάσης και του βλαστού που παραμένουν για μακρύ χρονικό διάστημα στο φυτό είναι φαρδιά με τριγωνικό σχήμα. Τα φύλλα των ανθοφόρων βλαστών είναι μικρότερα με αγκάθια. Τα λευκά άνθη είναι μικρά και βγαίνουν πολλά μαζί σε διάταξη "ομπρέλλας" (σκιάδιο). Τα μικρά σκιάδια ενώνονται σε 10-15 μεγάλα σκιάδια. Ο καρπός αποτελείται από 2 τμήματα, τα μερικάρπια, με λέπια.

Ιδιότητες Κατάλληλο για αποκατάσταση διαταραγμένων βραχωδών περιοχών.

Εξάπλωση Ενδημικό των Κυκλάδων και της Κρήτης
Κυκλάδες: νησίδα Καλόγερος νότια της Σικίνου, νησίδα Καρδιώτισσα μεταξύ Σικίνου-Φολεγάνδρου, Αμοργός (όρος Κρικέλας), νησίδα Άνυδρος (ΝΑ τμήμα), Αστυπάλαια (Α τμήμα μεταξύ όρμου Ζοφήρι και ακρωτηρίου Τρυπητή), νησίδες Οφιδούσσα και Ποντικούσσα. ΒΑ Κρήτη: γκρεμός Λιόπετρα (Β τμήμα) Δ της Σητείας, φαράγγι Μοναστηράκι (Χάζ)

Ενδιαίτημα Ασβεστολιθικοί κρημνοί, συνήθως σκιεροί, Β-έκθεσης, με εξειδίκευση στους παράκτιους, σπανίως σε δάση τραχείας πεύκης; χασμόφυτο.

Υψόμετρο (m) 150-600 **Άνθιση** Ιουν, Ιουλ, Αυγ

- ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΔΙΑΤΗΡΗΣΗΣ -

Κόκκινο Βιβλίο: R

WCMC-IUCN: R

MIPSG: VU

Νέα Κατηγορία IUCN: VU

Κριτήρια B - εύρος εξάπλωσης μικρότερο από 20.000 km² σε συνδυασμό με πιθανότατα συνεχή υποβάθμιση των πληθυσμών και υποπληθυσμούς μικρότερους από 1000 άτομα [VU]

Κατάσταση Διατήρησης - Απειλές

Το Ερύγγιον της Αμοργού (ένα είδος γαϊδουράγκαθου ή άσπαρτου ή φιδάγκαθου) έχει σχετικά περιορισμένη εξάπλωση και οι πληθυσμοί του είναι μικροί και τοπικοί, με εξαίρεση τις πιο πολυπληθείς και εκτεταμένες ομάδες της ΒΔ Αμοργού [RDB]. Δεν είναι ανθεκτικό στη βόσκηση και έτσι περιορίζεται σε απότομες θέσεις που δεν είναι προσιτές ούτε στα κατσίκια [L145]. Ίσως αυτός είναι ο λόγος που οι περισσότεροι πληθυσμοί του είναι μικροί, καθώς όλες οι περιοχές εξάπλωσής του υφίστανται μέτρια ως έντονη βόσκηση.

- ΚΑΘΕΣΤΩΣ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ -

Π.Δ. (67/1981): Y

BERNE:

CITES:

Οδηγία 92/43/ΕΟΚ:

Περιοχές ΦΥΣΗ 2000: GR4210009
GR4220004
GR4220012 (σημαντικό τμήμα του συνολικού πληθυσμού)
GR4320005

Μέτρα Προστασίας

Δεν έχουν ληφθεί μέτρα για την προστασία του. Απαιτείται αξιολόγηση και παρακολούθηση των πληθυσμών.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ: RDB, L145, L1583

Πρόγραμμα ARCHI-MED, Δράση 2.1
ΑΠΕΙΛΟΥΜΕΝΑ ΕΝΔΗΜΙΚΑ ΕΙΔΗ ΤΗΣ ΧΛΩΡΙΔΑΣ ΣΤΗ ΝΟΤΙΑ ΕΛΛΑΔΑ

Umbelliferae

Horstrissea dolinicola Greuter, Gerstberger & Egli

Συνώνυμα

Περιγραφή Νανώδες, πολυετές φυτό με σαρκώδες ρίζωμα (γεώφυτο). Ζει υπόγεια και μόνο το 10 % περίπου του φυτού αναδύεται από το έδαφος την άνοιξη, οπότε μέχρι 7 φύλλα σκουροπράσινα, γυαλιστερά και κάπως σαρκώδη φύλλα βγαίνουν στην επιφάνεια. Οι βλαστοί παράγονται το καλοκαίρι. Τα άνθη είναι μικρά, ρόδινα με λευκωπά περιθώρια και βγαίνουν 6-15 μαζί σε διάταξη "ομπρέλλας" (σκιάδιο). Πολλά μικρά σκιάδια σχηματίζουν ένα μεγάλο, σφαιρικό, διπλό σκιάδιο. Ο καρπός αποτελείται από 2 τμήματα, τα μερικάρπια, που παραμένουν ενωμένα στην κορυφή και στη βάση τους κατά την ωρίμανση.

Ιδιότητες

Εξάπλωση Ενδημικό της Ίδης
Οροσειρά Ίδης: όρος Εμπρίσκος μεταξύ Σκίνακα-Μεγάλου Τάφκου

Ενδιαίτημα Πυθμένας δολίνης σε ασβεστολιθική περιοχή. Το υπέδαφος συνίσταται σε βαθύ, σκληρό καστανό χρώμα (καμβισόλιο) που καλύπτεται από λεπτή στρώση χαλαρής κολλουβιακής, αμμώδους ιλύος. Η βλάστηση της περιοχής χαρακτηρίζεται από αραιούς, νανώδεις θάμνους.

Υψόμετρο (m) 1500-1500 **Άνθιση** Ιουλ, Αυγ

- ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΔΙΑΤΗΡΗΣΗΣ -

Κόκκινο Βιβλίο: E

WCMC-IUCN: V

MIPSG: CR*(

Νέα Κατηγορία IUCN: CR

Κριτήρια B - εύρος εξάπλωσης μικρότερο από 100 km² και συνολική έκταση του πληθυσμού μικρότερη από 10 km² σε συνδυασμό με πιθανότατη συνεχή υποβάθμιση του πληθυσμού και 1 μόνο γνωστή θέση [CR]
C - συνολικός πληθυσμός μικρότερος από 50 άτομα [CR]
D - εύρος εξάπλωσης μικρότερο από 100 km² [VU]

Κατάσταση Διατήρησης - Απειλές

Η Χορστρίσσεα των δολίνων είναι ένα μοναδικό είδος (το γένος *Horstrissea* είναι μονοτυπικό, δηλαδή δεν έχει άλλο είδος). Έχει βρεθεί σε μία μόνο θέση στην οροσειρά της Ίδης. Έχει εξαιρετικά περιορισμένη εξάπλωση και εξειδικευμένο και επίσης περιορισμένο ενδιαίτημα. Περιορίζεται σε έκταση 40 x 80 m και ο συνολικός πληθυσμός της δεν ξεπερνά τα 25 άτομα [RDB]. Η περιοχή στην οποία αναπτύσσεται υφίσταται έντονη βόσκηση της οποίας οι επιπτώσεις μελετώνται σε τρέχον πρόγραμμα. Οι προσπάθειες αναπαραγωγής της στο πεδίο ή στο εργαστήριο δεν είχαν αποτέλεσμα ως τώρα [RDB].

- ΚΑΘΕΣΤΩΣ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ -

Π.Δ. (67/1981):

BERNE:

CITES:

Οδηγία 92/43/ΕΟΚ:

Περιοχές ΦΥΣΗ 2000: GR4330005

Μέτρα Προστασίας

Δεν έχουν ληφθεί μέτρα για την προστασία της. Απαιτείται συστηματική παρακολούθηση των πληθυσμών και αξιολόγηση των επιπτώσεων της βόσκησης. Ο βιότοπός της πρέπει να τεθεί υπό απόλυτη προστασία.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ: RDB*, L522*, L166*

Πρόγραμμα ARCHI-MED, Δράση 2.1
ΑΠΕΙΛΟΥΜΕΝΑ ΕΝΔΗΜΙΚΑ ΕΙΔΗ ΤΗΣ ΧΛΩΡΙΔΑΣ ΣΤΗ ΝΟΤΙΑ ΕΛΛΑΔΑ

Umbelliferae

Pimpinella pretenderis (Heldr.) Orph. ex Halacsy

Συνώνυμα *Pimpinella tragium* var. *maritima* Boiss.

Περιγραφή Πολυετές ημιθαμνώδες φυτό (χαμαίφυτο) με ξυλώδη βάση που συχνά καλύπτεται από τα ξερά φύλλα και τους βλαστούς της προηγούμενης χρονιάς. Κάθε χρόνο βγαίνουν από τη βάση ένας ή περισσότεροι ανθοφόροι βλαστοί ύψους 5-40 cm και φύλλα σε ρόδακες. Όλο το φυτό καλύπτεται από λευκωπό χνούδι. Τα άνθη είναι μικρά και βγαίνουν 10-20 μαζί σε διάταξη "ομπρέλλας" (σκιάδιο). Πολλά μικρά σκιαδία σχηματίζουν μεγαλύτερα σκιαδία. Ο καρπός αποτελείται από 2 τμήματα, τα μερικάρπια.

Ιδιότητες

Εξάπλωση Ενδημικό Κυκλάδων και Καρπάθου
Κυκλάδες: Φολέγανδρος, Θήρα (Μεσαβονό Ν Καμαρίου), Άνυδρος, Αστυπάλαια (μεταξύ όρμου Ζοφήρι-ακρ. Τρυπητή), Οφιδούσσα. Κάρπαθος: Καληλίμνη

Ενδιαίτημα Ασβεστολιθικοί κρημνοί, σε σχισμές και σε μεγαλύτερες επίπεδες προεξοχές των βράχων; χασμόφυτο.

Υψόμετρο (m) 1100-1200 **Άνθιση** Ιουν, Ιουλ, Αυγ

- ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΔΙΑΤΗΡΗΣΗΣ -

Κόκκινο Βιβλίο: R

WCMC-IUCN: R

MIPSG: ?

Νέα Κατηγορία IUCN: ?LRnt

Κριτήρια

Κατάσταση Διατήρησης - Απειλές

Η Πιμπινέλλα του Πρετεντέρη έχει μικρούς, τοπικούς πληθυσμούς αλλά σχετικά ευρεία εξάπλωση και δυσπρόσιτο ενδιαίτημα. Δεν φαίνεται να απειλείται άμεσα από τις ανθρώπινες δραστηριότητες και οι διεσπαρμένοι πληθυσμοί της φαίνεται ότι εξασφαλίζουν την ενδοειδική ποικιλότητα του είδους [RDB]. Δεν είναι γνωστά το μέγεθος και ο ακριβής αριθμός των πληθυσμών της ή οι τάσεις τους και οι πιθανές επιδράσεις της βόσκησης που είναι μέτρια ως έντονη στις περιοχές όπου αναπτύσσεται. Η καλύτερη κατάταξή της σε κατηγορία κινδύνου απαιτεί περισσότερα στοιχεία για την τρέχουσα κατάσταση των πληθυσμών.

- ΚΑΘΕΣΤΩΣ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ -

Π.Δ. (67/1981): Y

BERNE:

CITES:

Οδηγία 92/43/ΕΟΚ:

Περιοχές ΦΥΣΗ 2000: GR4210002
GR4210009
GR4220003
GR4220004

Μέτρα Προστασίας

Δεν έχουν ληφθεί μέτρα για την προστασία της. Απαιτείται αξιολόγηση και παρακολούθηση των πληθυσμών.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ: RDB, L206, L196

Πρόγραμμα ARCHI-MED, Δράση 2.1
ΑΠΕΙΛΟΥΜΕΝΑ ΕΝΔΗΜΙΚΑ ΕΙΔΗ ΤΗΣ ΧΛΩΡΙΔΑΣ ΣΤΗ ΝΟΤΙΑ ΕΛΛΑΔΑ

Βιβλιογραφία

A. Πρότυπες Χλωρίδες και Λίστες

- AFE** -Jalas J. & Suominen J. (eds). 1972-1997. Atlas Florae Europaeae. Distribution of vascular plants in Europe. Vols 1-11. Helsinki University Printing House
- EFK** -Jahn R. & Schönfelder P. 1995. Exkursionsflora für Kreta. Verlag Eugen Ulmer, Stuttgart (Hohenheim). pp. 447.
- FAe** -Rechinger K.H. 1943. Flora Aegaea. Flora der Inseln und Halbinseln des ägäischen Meeres. Acad. Wiss. Wien, Math.-Naturwiss. Kl., Denkschr. 105(1): xx + 924 pp. +25 plates and 3 maps. Reprinted by Otto Koeltz Antiquariat 1973
- FCA** -Turland, N. J., Chilton, L. & Press, J. R. 1993. Flora of the Cretan Area. Annotated Check List and Atlas. The Natural History Museum, HMSO, London. 439 p.
- FCS** -Chilton L., Turland N.J. 1997. Flora of Crete. A supplement. Marengo Publications, UK, 125 p. ISBN 1900802457
- FE** -Tutin, T.G. et al. (eds). 1968-1980. Flora Europaea. Vols 2-5. Cambridge University Press & Tutin, T.G. et al. (eds). 1993. Flora Europaea. Vol 1, second edition. Cambridge University Press.
- FGC** -Halacsy E. De. 1901; 1902; 1904. Conspectus Florae Graecae 1; 2; 3. G. Engelmann, Lipsiae.
- FHe** -Strid A. & Tan K. (eds) 1997. Flora Hellenica. Vol. 1: Gymnospermae to Caryophyllaceae. ISBN 3-87429-391-2.
- FT** -Davis P.H. 1965-1986. Flora of Turkey and the East Aegean Islands. Vols 1-10. Edinburgh University Press, Edinburgh.
- MCL** -Greuter, W., Burdet, H.M. & Long, G. 1984-1989. Med-Checklist. A critical inventory of vascular plants of the circum-mediterranean countries. Vols 1, 3, 4. Geneve & Berlin.
- MFG** -Strid, A. (ed). 1986. Mountain Flora of Greece. Vol.1. University Press, Cambridge. & Strid, A. & Kit Tan (eds) 1991. Mountain Flora of Greece. Vol.2. University Press, Edinburgh.
- RDB** - D. Phitos, A. Strid, S. Snogerup, W. Greuter (eds). The Red Data Book of rare and threatened plants of Greece. World Wide Fund for Nature. Athens. 527 p.

B. Πρωτότυπες Δημοσιεύσεις

- B2246 -**Mayer A.** 1995. Comparative study of the coastal vegetation of Sardinia (Italy) and Crete (Greece) with respect to the effects of human influence. Libri Botanici. Vol. 15, IHW-Verlag, Munchen
- L01 - **Wolf W., Kienzler P., Δημόπουλος Π.** 2001. Δημοσιεύτα δεδομένα για την περιοχή GR4340004 (αποτελέσματα προγράμματος χαρτογράφησης οικοτόπων)
- L02 - **Bergmeier E., Δημόπουλος Π.** 2001. Δημοσιεύτα δεδομένα για τις περιοχές GR4320003 και GR4320006 (αποτελέσματα προγράμματος χαρτογράφησης οικοτόπων)
- L03 - **Οικονομίδου Ε., Δεληπέτρου Π.** 2001. Δημοσιεύτα δεδομένα για τις περιοχές GR4210005 και GR4210006 (αποτελέσματα προγράμματος χαρτογράφησης οικοτόπων)
- L04 - **Οικονομίδου Ε., Δεληπέτρου Π.** 2001. Δημοσιεύτα δεδομένα για τις περιοχές GR4210001, GR4210002 και GR4210003 (αποτελέσματα προγράμματος χαρτογράφησης οικοτόπων)
- L05 - **Οικονομίδου Ε., Δεληπέτρου Π.** 2001. Δημοσιεύτα δεδομένα για την περιοχή GR4120004 (αποτελέσματα προγράμματος χαρτογράφησης οικοτόπων)
- L06 - **Οικονομίδου Ε., Δεληπέτρου Π.** 2001. Δημοσιεύτα δεδομένα για την περιοχή GR4220004 (αποτελέσματα προγράμματος χαρτογράφησης οικοτόπων)
- L07 - **Δημόπουλος Π., Ζερβού Σ.** 2001. Δημοσιεύτα δεδομένα για την περιοχή GR4220012 (αποτελέσματα προγράμματος χαρτογράφησης οικοτόπων)
- L08 - **Κυπριωτάκης Ζ.** 2001. Δημοσιεύτα δεδομένα για την περιοχή GR4310003 (αποτελέσματα προγράμματος χαρτογράφησης οικοτόπων)
- L09 - **Bergmeier E., Δημόπουλος Π.** 2001. Δημοσιεύτα δεδομένα για τις περιοχές GR4340012 (αποτελέσματα προγράμματος χαρτογράφησης οικοτόπων)
- L010 - **Βαλλιανάτου Ε.** 2001. Δημοσιεύτα δεδομένα για τις περιοχές GR4220019 (αποτελέσματα προγράμματος χαρτογράφησης οικοτόπων)
- L011 - **Δημόπουλος Π., Ζερβού Σ.** 2001. Δημοσιεύτα δεδομένα για την περιοχή GR3000007 (αποτελέσματα προγράμματος χαρτογράφησης οικοτόπων)
- L012 - **Wolf W., Kienzler P., Δημόπουλος Π.** 2001. Δημοσιεύτα δεδομένα για την περιοχή GR4340002 (αποτελέσματα προγράμματος χαρτογράφησης οικοτόπων)
- L013 - **Boteva D.** 2001. Δημοσιεύτα δεδομένα για την περιοχή GR4340010 (αποτελέσματα προγράμματος χαρτογράφησης οικοτόπων)
- L014 - **Wolf W., Kienzler P., Δημόπουλος Π.** 2001. Δημοσιεύτα δεδομένα για την περιοχή GR4340009 (αποτελέσματα προγράμματος χαρτογράφησης οικοτόπων)
- L015 - **Bergmeier E., Δημόπουλος Π.** 2001. Δημοσιεύτα δεδομένα για τις περιοχές GR4340013 (αποτελέσματα προγράμματος χαρτογράφησης οικοτόπων)
- L016 - **Wolf W., Kienzler P.** 2001. Δημοσιεύτα δεδομένα για την περιοχή GR4340002 (αποτελέσματα προγράμματος χαρτογράφησης οικοτόπων)
- L017 - **Wolf W., Schutte, Nagel, Raddatz, Δημόπουλος Π.** 2001. Δημοσιεύτα δεδομένα για την περιοχή GR4340001 (αποτελέσματα προγράμματος χαρτογράφησης οικοτόπων)
- L018 - **Οικονομίδου Ε., Δεληπέτρου Π.** 2001. Δημοσιεύτα δεδομένα για την περιοχή GR4210011 (αποτελέσματα προγράμματος χαρτογράφησης οικοτόπων)
- L019 - **Πανίτσα Μ., Τζανουδάκης Δ.** 2001. Δημοσιεύτα δεδομένα για την περιοχή GR3000008 (αποτελέσματα προγράμματος χαρτογράφησης οικοτόπων)

Πρόγραμμα ARCHI-MED, Δράση 2.1
ΑΠΕΙΛΟΥΜΕΝΑ ΕΝΔΗΜΙΚΑ ΕΙΔΗ ΤΗΣ ΧΛΩΡΙΔΑΣ ΣΤΗ ΝΟΤΙΑ ΕΛΛΑΔΑ

- L119 -**Greuter W., Rechinger K.H.**1967. Chloris Kythereia simul purgatorium nomenclaturae florae graecae inchoatum. Flora der Insel Kythera gleichzeitig Beginn einer nomenklatorischen Überprüfung der griechischen Gefasspflanzenarten. Boissiera 13:1-206.
- L129 -**Snogerup S.**1967. Studies in the Aegean flora. VIII. Erysimum sect. Cheiranthus. A. Taxonomy. Opera Bot. 13:1-70. Lund Botanical Society.
- L138 -**Morgan V., Leon C.**1992. 63. Datasheets of flora species for revision of Appendix I of the Bern Convention. Volume IV. Council of Europe Press.
- L145 -**Runemark H., Snogerup S., Nordenstam B.**1960. Studies in the Aegean flora I. Floristic Notes. Bot. Notiser 113:421-450.
- L150 -**Hansen A.**1980. Eine liste der flora der inseln Kos, Kalymnos, Pserimos, Telendos und Nachbar-Insleichen (Ostagais, Griechenland). Biol. Gallo-Hellen. IX:3-105.
- L160 -**Quzel P., Katrabassa M.**1974. Premier aperçu sur la végétation du Chelmos (Peloponese). Revue de biologie et d'écologie méditerranéenne 1:11-26.
- L166 -**Egli B., Gerstberger P., Greuter W., Risse H.**1990. Horstrissea dolinicola, a new genus and species of umbels (Umbelliferae, Apiaceae) from Kriti (Greece). Willdenowia 19:389-399.
- L178 -**Quzel P., Contandriopoulos J.**1968. Contribution à l'étude de la flore de la Macédoine grecque. Candollea 23:17-38.
- L182 -**Christodoulakis D., Georgiadis Th.**1983. Eine neue Asperulla-Art (Rubiaceae) von der insel Samos, Griechenland. Willdenowia 13:341-344.
- L196 -**Snogerup S.** . The Aegean endemics, distribution and present situation I. Preliminary list of some of the most suitable sites for conservation..
- L197 -**Carlström A.**1987. . A survey of the flora and phytogeography of Rodhos, Simi, Tilos and the Marmaris peninsula (SE Greece, SW Turkey). Ph.D. Thesis, University of Lund.
- L201 -**Raus Th.**1989. Die flora von Armathia und der Kleininseln um Kasos (Dodekanes, Griechenland). Bot. Chron. 9:19-39.
- L206 -**Runemark H.**1969. Reproductive Drift, a Neglected Principle in Reproductive Biology. Bot. Notiser 122:90-129.
- L243 -**ΙΑΤΡΟΥ ΓΡ., ΤΖΑΝΟΥΔΑΚΗΣ Δ.**1995. ΣΥΜΒΟΛΗ ΣΤΗ ΓΝΩΣΗ ΚΑΙ ΤΗΝ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ ΤΗΣ ΒΙΟΠΟΙΚΙΛΙΟΤΗΤΑΣ ΤΗΣ ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΥ - Η περίπτωση ενός πρόσφατα περιγραφέντος νέου ενδημικού είδους, *Allium ritsii* Iatrou & Tzanoudakis. 296. ΠΡΑΚΤΙΚΑ 17ο ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟ ΣΥΝΕΔΡΙΟ. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΒΙΟΛΟΓΙΚΩΝ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ.
- L252 -**Greuter W., Matthős U., Risse H.**1984. Additions to the flora of Crete, 1973-1983 - I. Willdenowia 14:27-36.
- L253 -**Greuter W., Matthős U., Risse H.**1984. Additions to the flora of Crete, 1973-1983 (1984) - II. Willdenowia 14:269-297.
- L254 -**(multiauthor)**1984. Med-Checklist Notulae, 9. Willdenowia 14:37-54. Greuter W., Raus Th..
- L255 -**Greuter W.**1973. Additions to the flora of Crete, 1938-1972. Ann.Mus.Goul. 1:15-83.
- L257 -**Gradstein S.R., Smittenberg J.H.**1977. The hydrophilous vegetation of Western Crete. Vegetatio 34:65-86.
- L259 -**Kamari G.**1992. Karyosystematic studies on three Crepis species (Asteraceae) endemic to Greece. Pl. Syst. Evol. 182:1-19.
- L262 -**Brullo S., Tzanoudakis D.**1989. *Allium maniacicum* (Liliaceae), a new species from S Greece. Willdenowia 19:111-114.
- L265 -**Strid A., Bentzer B., Bothmer R.v., Engstrand L., Gustafsson M.**1989. *Euphorbia sultan-hassei* (Euphorbiaceae), a new species from SW Crete. Willdenowia 19:63-67.
- L267 -**Iatrou G.A.**1989. *Linum hellenicum* (Linaceae), a new species from Peloponnesos, Greece. Willdenowia 19:69-73.
- L268 -**Christodoulakis D., Georgiadis Th., Economidou E., Iatrou G.A., Tzanoudakis D.**1990. Flora und Vegetation der Dionysaden-Inseln (Sudagais, Griechenland). Willdenowia 19:425-443.
- L273 -**Greuter W., Pleger R., Raus Th.**1983. The vascular flora of the Karpathos island group (Dodecanesos, Greece). A preliminary checklist. Willdenowia 13:43-78.
- L279 -**Carlström A.**1984. A new species of *Alyssum*, *Consolida*, *Origanum* and *Umbilicus* from the SE Aegean Sea. Willdenowia 14:15-26.
- L280 -**Contandriopoulos J., Yannitsaros A.**1975. Distribution géographique, écologie et cytotoxonomie du *Linaria hellenica* Turril (Scrophulariaceae). Candollea 30:293-300.
- L282 -**Karlen T.**1984. *Muscari pulchellum* (Liliaceae) and associated taxa in Greece and W Turkey. Willdenowia 14:89-117.
- L288 -**Carlström A.**1986. New taxa and notes from SE Aegean area and SW Turkey. Willdenowia 16:73-78.
- L291 -**Nordenstam B.**1960. Studies in the Aegean flora. II. The genus *Lyrolepis*. Bot. Notiser 113:451-457.
- L294 -**Snogerup S.**1984. A new annual *Bupleurum* from Kriti. Willdenowia 14:309-311.
- L296 -**Kamari G.**1982. A biosystematic study of the genus *Galanthus* (Amaryllidaceae) in Greece. Part I. Taxonomy. Bot. Jahrb. Syst. 103:107-135.
- L303 -**Snogerup S., Snogerup B.**1993. Additions to the flora of Samos, Greece. Fl. Medit. 3:211-222.
- L305 -**Snogerup S.**1989. A new annual *Bupleurum* from Southern Peloponnisos. 23-26. Plant taxonomy, phytogeography and related subjects. The Davis & Hedge festschrift. Edinburgh Univ. Press.
- L306 -**Erben M.**1985. Cytotaxonomische Untersuchungen an sudosteuropäischen *Viola* - Arten der sektion *Melanium*. Mitt. Bot. Staatssamml. München 21:339-740.
- L313 -**Phitos D., Greuter W.**1993. *Saponaria jagelii*, a new species from the island of Elafonisos (Peloponnisos, Greece). Fl. Medit. 3:277-278.
- L329 -**Christodoulakis D.**1995. A new subspecies of *Linum gyaricum* (Linaceae) from Greece. Nordic J. Bot. 15:145-147.
- L336 -**Turland N.J.**1992. Floristic notes from Crete. Bot. J. Linn. Soc. 108:345-357.
- L337 -**Greuter W.**1967. Beiträge zur Flora der Sódögdis 8-9. *Bauhinia* 3:243-254.

Πρόγραμμα ARCHI-MED, Δράση 2.1
ΑΠΕΙΛΟΥΜΕΝΑ ΕΝΔΗΜΙΚΑ ΕΙΔΗ ΤΗΣ ΧΛΩΡΙΔΑΣ ΣΤΗ ΝΟΤΙΑ ΕΛΛΑΔΑ

- L338 -**Greuter W.**1968. *Contributio floristica austro-aegaea* 13. *Candollea* 23:143-150.
- L345 -**Oxelman B.**1995. A revision of the *Silene sedoides*-group (Caryophyllaceae). *Willdenowia* 25:143-169.
- L346 -**Bergmeier E., Matthöds U.**1995. Additions to the flora of W Crete. *Willdenowia* 25:81-98.
- L347 -**Bothmer R.**1991. Interspecific hybridization in *Scutellaria* (Lamiaceae) from Greece and Sicily. *Willdenowia* 20:5-13.
- L351 -**Baden C.**1987. Biosystematic studies in the *Nepeta sibthorpii* group (Lamiaceae) in Greece. *Opera Bot.* 93:5-54.
- L389 -**Strid A., Papanicolaou K.**1981. New species of *Aethionema* and *Peucedanum* from the Greek mountains. (Materials for the Mountain Flora of Greece, 5). *Bot. Notiser* 133:521-526.
- L395 -**Δημόπουλος Π.**1993. . Χλωριδική και φυτοκοινωνιολογική έρευνα του όρους Κυλλήνη - Οικολογική προσέγγιση. Διδακτορική Διατριβή, Πανεπιστήμιο Πατρών, Τμήμα Β.
- L403 -**Dahl A.E.**1989. Taxonomic and morphological studies in *Hypocoum* sect. *Hypocoum* (Papaveraceae). *Pl. Syst. Evol.* 163:227-280.
- L404 -**Strid A., Papanikolaou K.**1985. The Greek Mountains. 89-111. *Geobotany 7. Plant Conservation in the Mediterranean Area.* Gomez-Campo. DR W. Junk Publishers.
- L404 -**Snogerup S.**1985. The Mediterranean Islands. 159-173. *Geobotany 7. Plant Conservation in the Mediterranean Area.* Gomez-Campo. Dr. W. Junk Publishers.
- L408 -**Greuter W.**1965. Beitröge zur Flora der Sódögdis 1-7. *Candollea* 20:167-218.
- L414 -**Runemark H.**1981. Studies in the Aegean Flora.XXIII.The *Dianthus fruticosus* complex (Caryophyllaceae). *Bot. Notiser* 133:475-490.
- L426 -**Turland N.J.**1992. Studies on the Cretan flora 2. The *Dianthus juniperinus* complex (Caryophyllaceae). *Bull. Bri. Mus. nat. Hist. (Bot.)* 22:165-169.
- L430 -**Greuter W., Matthöds U., Risse H.**1985. Additions to the flora of Crete, 1973-1983 (1984) - III. *Willdenowia* 15:23-60.
- L468 -**Steam W. T., Davis P.H.**1984. . Παιόνιες της Ελλάδος. Ταξονομική και ιστορική μελέτη του γένους. Μουσείο Φυσικής Ιστορίας Γουλιανδρή.
- L494 -**Kamari G.**1996. *Fritillaria* species (Liliaceae) with yellow or yellowish-green flowers in Greece. *Bocconea* 5:221-238.
- L495 -**Höner D., Greuter W.**1988. Plant population dynamics and species turnover on small islands near Karpathos (South Aegean, Greece). *Vegetatio* 77:129-137.
- L511 -**Quzel P.**1964. Vegetation des hautes montagnes de la Grece meridionale. *Vegetatio* 12:289-385.
- L512 -**Quzel P.**1964. Tableaux appartenantes a "Vegetation des hautes montagnes de la Grece meridionale". *Vegetatio* 12:.
- L515 -**Landström Th.**1989. . The species of *Ornithogalum* L. subg. *Ornithogalum* (Hyacinthaceae) in Greece. Ph.D. Thesis, Lund University.
- L518 -**Zaffran J.**1990. . Contributions a la flore et la vegetation de la Crete. Publications de l' Universite de Provence.
- L519 -**Zaffran J.**1990. . Contributions a la flore et la vegetation de la Crete. Publications de l' Universite de Provence.
- L522 -**Felippe G.M., Litjens M.H.M.**1979. Effect of growth regulators on overcoming the light inhibition on germination of *Cucumis anguria* L.. *Biol. Plant.* 21:407-411.
- L527 -**Τζανουδάκης Δ.**1977. . Κυτταροταξινόμική μελέτη του γένους *Paeonia* L. εν Ελλάδι.. Διδακτορική Διατριβή, Πανεπιστήμιο Πατρών.
- L530 -**Κωνσταντινίδης Θ.**1997. . Η χλωρίδα και η βλάστηση των ορέων Γεράνεια, Πατέρας και Κιθαιρών.. Διδακτορική Διατριβή. Πανεπιστήμιο Αθηνών.
- L539 -**Christodoulakis D.**1996. The phytogeographical distribution patterns of the flora of Ikaria (E Aegean, Greece) within the E Mediterranean. *Flora* 191:393-399.
- L540 -**Christodoulakis D.**1996. The flora of Ikaria (Greece, E Aegean Islands). *Phyton* 36:63-91.
- L554 -**Rechinger K.H.**1943. Neue Beitröge zur Flora von Kreta. *Acad. Wiss. Wien. Math.-Naturwiss. Kl. Denkschr.* 105:1-184.
- L567 -**Kalopissis J.**1992. Zum Vorkommen von *Orchis militaris* in Griechenland.. *Mitt. Bl. Arbeitskr. Heim. Orch. Baden-Wörth.* 24:392-397.
- L607 -**Ιατρού Γ.**1986. . Συμβολή στη μελέτη του ενδημισμού της χλωρίδας της Πελοποννήσου.. Διδακτορική Διατριβή. Πανεπιστήμιο Πατρών.
- L611 -**Delforge P.**1995. . Orchids of Britain and Europe. Harper Collins Publishers.
- L702 -**Kit Tan, Strid A.**1997. A new *Astragalus* (Fabaceae) from southern Peloponnisis. *Pl. Syst. Evol.* 206:47-50.
- L707 -**Rechinger K.H.**1949. *Flora Aegaea Supplementum.* *Phyton* 1:194-228.
- L721 -**Greuter W., Strid A.**1981. Notes on Cardaean plants. 2. A new species of *Ranunculus* sect. *Ranunculus* from the mountains of W. Kriti. *Willdenowia* 11:267-269.
- L750 -**Heywood V.H.**1988. Rarity: a privilege and a threat. 277-290. *Proceeding of the XIV International Botanical Congress.* W.Greuter & B. Zimmer. Koeltz, Königstein/Taunus.
- L750 -**Turland N.J.**1992. Studies on the Cretan flora 1. Floristic notes. *Bull. Bri. Mus. nat. Hist. (Bot.)* 22:159-164.
- L753 -**Dudley T.R., Christodoulakis D.**1989. *Alyssum samium*: A new endemic from Samos. *Notes Roy. Bot. Gard. Edinb.* 45:433-438.
- L756 -**Iatrou G.A., Georgiadis Th.**1985. *Minuartia favargeri*: a new species from Peloponnisis (Greece). *Candollea* 40:129-138.
- L757 -**Iatrou G.A.**1985. A new species of *Potentilla* (Rosaceae) from Peloponnisis, Greece. *Candollea* 40:121-128.
- L762 -**Bergmeier E., Jahn R., Jagel A.**1997. Flora and vegetation of Gavdos (Greece), the southernmost European island. I. Vascular flora and chorological relations. *Candollea* 52:305-358.
- L765 -**Γιαννίτσαρος Α.**1969. . Συμβολή εις την γνώσιν της χλωρίδος και βλαστήσεως της νήσου των Κυθήρων. Διδακτορική Διατριβή. Πανεπιστήμιο Αθηνών.

Πρόγραμμα ARCHI-MED, Δράση 2.1
ΑΠΕΙΛΟΥΜΕΝΑ ΕΝΔΗΜΙΚΑ ΕΙΔΗ ΤΗΣ ΧΛΩΡΙΔΑΣ ΣΤΗ ΝΟΤΙΑ ΕΛΛΑΔΑ

- L785 -**Γουλιμής K.N.**1956. . Νέα Είδη της Ελληνικής Χλωρίδας.
- L790 -**Krendl F.**1987. Die Arten der Galium mollugo - Gruppe in Griechenland. Bot. Chron. 6/7:5-168.
- L791 -**Alibertis C., Alibertis A.**1989. . The wild orchids of Crete. Private Publication.
- L795 -**Markgraf F.**1971. Flora Europaea. Notulae Systematicae. No 11. Beobachtungen an den europäischen Arten der Gattung Vinetoxicum.. Bot. J. Linn. Soc. 64:370-376.
- L796 -**Χριστοδουλάκης Δ.**1986. . Η χλωρίδα και η βλάστηση της Σάμου. Διδακτορική Διατριβή, Πανεπιστήμιο Πατρών.
- L818 -**Goulandris N.A., Goulimis C.N., Stearn W.T.**1968. . The wild flowers of Greece. Goulandris Botanical Museum.
- L869 -**Böhring von N.**1995. Zeigerwerte der Phanerogamen-Flora von Naxos (Griechenland). Ein Beitrag zur ökologischen Kennzeichnung der mediterranen Pflanzenwelt. Stuttgarter Beitr. Naturk. Ser. A, Nr. 533:1-75.
- L870 -**Baumann H., Kónkele S.**1994. Orchis prisca Hautzinger - eine gefährdete und endemische Orchidee von Kreta. Jour. Eur. Orch. 26:147-167.
- L888 -**Georgiadis Th.**1980. . Contribution à l'étude phylogénétique du genre Centaurea (Sectio Acrolophus) (Cass.) DC. en Grèce. Ph.D. These. Université de Provence. 286 σελ..
- L913 -**Πανίτσα M.**1997. . Συμβολή στη γνώση της χλωρίδας και της βλάστησης των νησίδων του Ανατολικού Αιγαίου (Ελλάδα). Διδακτορική Διατριβή, Πανεπιστήμιο Πατρών, Τμήμα Β.
- L916 -**Iatrou G.**1985. Petrorhagia grandiflora sp. nov. (Caryophyllaceae) from Greece. Nordic J. Bot. 5:441-445.
- L917 -**Iatrou G.**1984. A new species of Asperula (Rubiaceae) from Peloponnisos, Greece. Willdenowia 14:55-59.
- L942 -**(multiauthor)**1986. Med-Checklist Notulae, 12. Willdenowia 15:413-432. Greuter W., Raus Th..
- L964 -**Briggs M.**1990. First record of Tulipa goulimy (Liliaceae) on Crete. Ann. Musei Goulandris 8:41-44.
- L970 -**Browicz K.**1986. The genus Lithodora Griseb. (Boraginaceae) in the eastern Mediterranean region. Ann. Musei Goulandris 7:39-48.
- L975 -**Christodoulakis D., Georgiadis Th.**1990. The vegetation of the island of Samos, Greece. Ann. Musei Goulandris 8:45-80.
- L976 -**Christodoulakis D., Iatrou G.**1994. Linum phitosianum spec. nova (Linaceae) aus Griechenland. Phytion (Horn) 33:289-294.
- L981 -**Davis P.H.**1953. Notes on the summer flora of the Aegean. Not. Roy. Bot. Gard. Edinburg 21:101-142.
- L1005 -**Davis P.H., Cullen J., Coode M.J.E., Hedge I.C.**1965. Materials for a flora of Turkey: X. Not. Roy. Bot. Gard. Edinburgh 26:165-201.
- L1058 -**Ρούτση E.**1993. . Βιοσυστηματική μελέτη της sectio Acrocentron (Cass.) DC. Του γένους Centaurea L. στην Ελλάδα. Διδακτορική Διατριβή, Πανεπιστήμιο Πάτρας.
- L1177 -**Stearn W.T.**1986. The Greek species of Symphytum (Boraginaceae). Ann. Mus. Goulandris 7:175-220.
- L1178 -**Stork A.L.**1972. Studies in the Aegean flora. XX. Biosystematics of the Malcolmia maritima complex. Opera Bot. 33:1-118+1 map.
- L1229 -**Ζαχάρωφ- Πουρπουτίδη E.**1987. Βιομετρική και κυτταρολογική μελέτη του γένους Fritillaria L. στην Ελλάδα. 4. Βιομετρική και κυτταρολογική μελέτη του γένους Fritillaria L. στην Ελλάδα. Διδακτορική Διατριβή, Ανεξάρτητη Έκδοση. 236 σελ.
- L1247 -**Greuter W.**1967. Contributiones floristicae austro-aegeae 10-12. Candollea 22:233-253.
- L1395 -**Καλοπίσης I.Θ.**1979. Τα απειλούμενα είδη ορχεοειδών ης χώρας μας. Το Cephalanthera cucullata σε άμεσο κίνδυνο εξαφανίσεως. Η Φύση. Δελτίο της Ελληνικής Εταιρείας Προστασίας της Φύσης 18:126-130.
- L1471 -**Salmeri C.**1998. Allium brulloi (Alliaceae), a new species from Astypalea (Aegean Islands, Greece). Willdenowia 28:69-75.
- L1563 -**[Dittrich M.]**1996. Boissiera 51:[75].
- L1572 -**Kypriotakis Z., Artelari R.**1998. Limonium cornarianum (Plumbaginaceae), a New Species from Crete (Aegean Area, Greece). Phytion 38:143-147.
- L1574 -**Kypriotakis Z., Tzanoudakis D.**1999. A new species of Bellevalia from Eastern Crete and its confusion with Muscari macrocarpum Sweet. Bot. Helv. 109:85-90.
- L1583 -**Κυπριωτάκης Z.**1997. . Συμβολή στη μελέτη της χασμοφυτικής χλωρίδας της Κρήτης και προτάσεις για τη διαχείριση της ως φυσικού πόρου (φυσιολατρικός τουρισμός, ανθοκομία, εθνοβοτανική κλπ.). Διδακτορική Διατριβή, Πανεπιστήμιο Πατρών. 230 σελ..
- L1584 -**Artelari R., Georgiou O.**1999. Two new species of Limonium (Plumbaginaceae) from the island of Kithira. Bot. J. Linn. Soc. 131:399-415.
- L1600 -**(multiauthor)**1999. Med-Checklist Notulae, 18. Willdenowia 29:51-67. Greuter W., Raus Th..
- L1600 -**Kit Tan, Iatrou G.**1999. Med-Checklist Notulae, 18. Astragalus laconicus. Willdenowia 29:56-58. Greuter W., Raus Th..
- L1601 -**Persson J., Strid A.**1982. A new species of Astragalus (Fabaceae) from Mt. Taygetos. (Materials for the Mountain Flora of Greece, 15). Willdenowia 12:207-209.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΙΙ

**ΕΝΔΗΜΙΚΑ ΚΑΙ ΑΠΕΙΛΟΥΜΕΝΑ ΕΙΔΗ ΧΛΩΡΙΔΑΣ
ΤΗΣ ΝΟΤΙΑΣ ΕΛΛΑΔΑΣ**

(δεν συμπεριλαμβάνονται στο Παράρτημα Ι των ειδών προτεραιότητας)

Πρόγραμμα ARCHI-MED, Δράση 2.1
ΑΠΕΙΛΟΥΜΕΝΑ ΕΝΔΗΜΙΚΑ ΕΙΔΗ ΤΗΣ ΧΛΩΡΙΔΑΣ ΣΤΗ ΝΟΤΙΑ ΕΛΛΑΔΑ

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΙΙ

Ενδημικά και απειλούμενα είδη χλωρίδας της Νότιας Ελλάδας (δεν συμπεριλαμβάνονται στο Παράρτημα Ι των ειδών προτεραιότητας)

- Ακολουθούνται οι συμβολισμοί που περιγράφονται στον Πίνακα 2 για τα αντίστοιχα πεδία.

Οικογένεια	Taxon	Τοπικό Ενδημικό	Κόκκινο Βιβλίο	IUCN-WCMC	MIPSG	Βιβλ. δεδομένα	ΠΑ 67/1981	Σύμβαση Βέρνης	Οδηγία 92/43	CITES
Amaryllidaceae	<i>Galanthus reginae-olgae</i> Orph. ssp. <i>vernalis</i> Kamari		R	(V)			(Y)			BII
Amaryllidaceae	<i>Sternbergia greuteriana</i> Kamari & Artelari	Κρητική Περιοχή		?						BII
Araceae	<i>Arum idaeum</i> Gand.	Κρητική Περιοχή		I						
Araceae	<i>Biarum davisii</i> Turrill ssp. <i>davisii</i>	Κρητική Περιοχή	R	R			(Y)			
Araceae	<i>Biarum spruneri</i> Boiss.			R			Y			
Araceae	<i>Biarum tenuifolium</i> (L.) Schott ssp. <i>idomenaeum</i> P.C. Boyce & Athanasiou	Κρητική Περιοχή		R						
Asclepiadaceae	<i>Vincetoxicum creticum</i> Browicz	Κρητική Περιοχή		R			Y			
Aspleniaceae	<i>Asplenium creticum</i> Lovis Reichst. & Zaffran	Κρητική Περιοχή		R			Y			
Boraginaceae	<i>Alkanna methanaea</i> Hausskn.	Πελοπόν.-Κύθηρα		I			Y			
Boraginaceae	<i>Alkanna sieberi</i> DC.	Κρητική Περιοχή		R			Y			
Boraginaceae	<i>Anchusa cespitosa</i> Lam.	Κρητική Περιοχή	R	R	LR		Y			
Boraginaceae	<i>Anchusa sartorii</i> Gusuleac			R			Y			
Boraginaceae	<i>Nonea cesatiana</i> (Fenzl & Friedr.) Greuter & Burdet	Πελοπόν.-Κύθηρα	R	R						
Boraginaceae	<i>Onosma leptantha</i> Heldr.	Πελοπόν.-Κύθηρα		R		R	Y			
Boraginaceae	<i>Onosma sangiasense</i> Teppner & Iatrou	Πελοπόν.-Κύθηρα				I				
Boraginaceae	<i>Rindera graeca</i> (A. DC.) Boiss. & Heldr.			R			Y			
Boraginaceae	<i>Symphytum davisii</i> Wickens	Κυκλάδες		R			Y			
Boraginaceae	<i>Symphytum icaricum</i> Pawl.	Ανατολικό Αιγαίο		R			Y			
Boraginaceae	<i>Symphytum insulare</i> (Pawl.) Greuter & Burdet			R						
Boraginaceae	<i>Symphytum naxicola</i> Pawl.	Κυκλάδες		R			Y			
Campanulaceae	<i>Campanula carpatha</i> Halacsy	Κρητική Περιοχή		R			Y			
Campanulaceae	<i>Campanula cretica</i> (A. DC.) D. Dietr	Κρητική Περιοχή		R			Y			
Campanulaceae	<i>Campanula creutzburgii</i> Greuter	Κρητική Περιοχή		R			Y			
Campanulaceae	<i>Campanula heterophylla</i> L.	Κυκλάδες		R			Y			
Campanulaceae	<i>Campanula hierapetrae</i> Rech.f.	Κρητική Περιοχή	R	R	LR		Y			
Campanulaceae	<i>Campanula incurva</i> Aucher ex A. DC.		R	R			Y			

Πρόγραμμα ARCHI-MED, Δράση 2.1
ΑΠΕΙΛΟΥΜΕΝΑ ΕΝΔΗΜΙΚΑ ΕΙΔΗ ΤΗΣ ΧΛΩΡΙΔΑΣ ΣΤΗ ΝΟΤΙΑ ΕΛΛΑΔΑ

Οικογένεια	Taxon	Τοπικό Ενδημικό	Κόκκινο Βιβλίο	IUCN-WCMC	MIPSG	Βιβλ. δεδομένα	ΠΑ 67/1981	Σύμβαση Βέρνης	Οδηγία 92/43	CITES
Campanulaceae	<i>Campanula jacquini</i> (Sieber) A. DC.	Κρητική Περιοχή		R			Y			
Campanulaceae	<i>Campanula laciniata</i> L.		R	I	LR		Y			
Campanulaceae	<i>Campanula nisyria</i> Papatsou & Phitos	Ανατολικό Αιγαίο		R						
Campanulaceae	<i>Campanula papillosa</i> Halácsy	Πελοπόν.-Κύθηρα		R			Y			
Campanulaceae	<i>Campanula reiseri</i> Halácsy		R	R	LR		Y			
Campanulaceae	<i>Campanula sartorii</i> Boiss. & Heldr.	Κυκλάδες	R	R	LR		Y			
Campanulaceae	<i>Campanula saxatilis</i> L. ssp. <i>cytherea</i> Rech.f. & Phitos	Πελοπόν.-Κύθηρα	R				(Y)			
Campanulaceae	<i>Campanula saxatilis</i> L. ssp. <i>saxatilis</i>	Κρητική Περιοχή	R	V			(Y)			
Campanulaceae	<i>Solenopsis minuta</i> (L.) C. Presl ssp. <i>annua</i> Greuter, Matthős & Risse	Κρητική Περιοχή		R						
Caryophyllaceae	<i>Arenaria fragillima</i> Rech.f.	Κρητική Περιοχή		R			Y			
Caryophyllaceae	<i>Arenaria guicciardii</i> Heldr. ex Boiss.			R			Y			
Caryophyllaceae	<i>Arenaria peloponnesiaca</i> Rech.f.			R		V	Y			
Caryophyllaceae	<i>Arenaria runemarkii</i> Phitos	Ανατολικό Αιγαίο								
Caryophyllaceae	<i>Bolanthus creutzburgii</i> Greuter	Κρητική Περιοχή		R			Y			
Caryophyllaceae	<i>Bolanthus fruticosus</i> (Bory & Chaub.) Barkoudah	Πελοπόν.-Κύθηρα		R			Y			
Caryophyllaceae	<i>Bolanthus laconicus</i> (Boiss.) Barkoudah	Πελοπόν.-Κύθηρα		R			Y			
Caryophyllaceae	<i>Bufonia stricta</i> (Sm.) Gurke ssp. <i>ceconiana</i> (Baldacci) Rech.f.	Κρητική Περιοχή		R						
Caryophyllaceae	<i>Dianthus androsaceus</i> (Boiss. & Heldr.) Hayek	Πελοπόν.-Κύθηρα	R							
Caryophyllaceae	<i>Dianthus cinnamomeus</i> Sm. ssp. <i>cinnamomeus</i>			(R)			(Y)			
Caryophyllaceae	<i>Dianthus cinnamomeus</i> Sm. ssp. <i>naxensis</i> Runem.			(R)			(Y)			
Caryophyllaceae	<i>Dianthus sphacioticus</i> Boiss. & Heldr.	Κρητική Περιοχή		R			Y			
Caryophyllaceae	<i>Petrorhagia dianthoides</i> (Sm.) P.W. Ball & Heywood	Κρητική Περιοχή		R			Y			
Caryophyllaceae	<i>Silene cythnia</i> (Halácsy) Walters			R			Y			
Caryophyllaceae	<i>Silene echinosperma</i> Boiss. & Heldr.	Πελοπόν.-Κύθηρα		R			Y			
Caryophyllaceae	<i>Silene flavescens</i> Waldst. & Kit. ssp. <i>dictaea</i> (Rechf.) Greuter	Κρητική Περιοχή	R	R	LR		Y			
Caryophyllaceae	<i>Silene goulimy</i> Turrill	Πελοπόν.-Κύθηρα		R			Y			
Caryophyllaceae	<i>Silene insularis</i> Barbey	Κρητική Περιοχή		R			Y			
Caryophyllaceae	<i>Silene integripetala</i> Bory & Chaub. ssp. <i>greuteri</i> (Phitos) Akeroyd	Κρητική Περιοχή	R	R	LR					

Πρόγραμμα ARCHI-MED, Δράση 2.1
ΑΠΕΙΛΟΥΜΕΝΑ ΕΝΔΗΜΙΚΑ ΕΙΔΗ ΤΗΣ ΧΛΩΡΙΔΑΣ ΣΤΗ ΝΟΤΙΑ ΕΛΛΑΔΑ

Οικογένεια	Taxon	Τοπικό Ενδημικό	Κόκκινο Βιβλίο	IUCN-WCMC	MIPSG	Βιβλ. δεδομένα	ΠΑ 67/1981	Σύμβαση Βέρνης	Οδηγία 92/43	CITES
Caryophyllaceae	<i>Silene laconica</i> Boiss. & Orph.	Πελοπόν.-Κύθηρα		R			Y			
Caryophyllaceae	<i>Silene pentelica</i> Boiss.			R			Y			
Caryophyllaceae	<i>Silene pinetorum</i> Boiss. & Heldr. ssp. <i>pinetorum</i>	Κρητική Περιοχή		(R)			(Y)			
Caryophyllaceae	<i>Silene pinetorum</i> Boiss. & Heldr. ssp. <i>sphaciotica</i> Oxelman & Greuter	Κρητική Περιοχή		(R)			(Y)			
Caryophyllaceae	<i>Silene salamandra</i> Pamp.	Ανατολικό Αιγαίο				I				
Chenopodiaceae	<i>Beta nana</i> Boiss. & Heldr.		R	R			Y			
Chenopodiaceae	<i>Salsola carpatha</i> P.H. Davis			R			Y			
Cistaceae	<i>Fumana paphlagonica</i> Bornm. & Janchen ssp. <i>alpina</i> (Janchen) Greuter			R						
Compositae	<i>Achillea taygetea</i> Boiss. & Heldr.	Πελοπόν.-Κύθηρα		R			Y			
Compositae	<i>Achillea umbellata</i> Sm.			?						
Compositae	<i>Anthemis abrotanifolia</i> (Willd.) Guss.	Κρητική Περιοχή		R			Y			
Compositae	<i>Anthemis ammanthus</i> Greuter ssp. <i>ammanthus</i>			(R)						
Compositae	<i>Anthemis ammanthus</i> Greuter ssp. <i>paleacea</i> Greuter	Κρητική Περιοχή		(R)						
Compositae	<i>Anthemis tomentella</i> Greuter	Κρητική Περιοχή		R						
Compositae	<i>Anthemis wernerii</i> Stoj. & Acht. ssp. <i>insularis</i> Georgiou			(I)			(Y)			
Compositae	<i>Anthemis wernerii</i> Stoj. & Acht. ssp. <i>wernerii</i>			(I)			(Y)			
Compositae	<i>Carlina barnebiana</i> B.L. Burtt & P.H. Davis	Κρητική Περιοχή		R						
Compositae	<i>Carthamus tenuis</i> (Boiss. & Bl.) Bornm. ssp. <i>gracillimus</i> (Rech.f.) Hanelt	Ανατολικό Αιγαίο				I				
Compositae	<i>Centaurea atropurpurea</i> Olivier	Κυκλάδες		R						
Compositae	<i>Centaurea laconica</i> Boiss. ssp. <i>laconica</i>	Πελοπόν.-Κύθηρα		R			(Y)			
Compositae	<i>Centaurea rechingeri</i> Phitos			R			Y			
Compositae	<i>Centaurea redempta</i> Heldr. ssp. <i>cytherea</i> (Rech.f.) Routsis & T.Georgiadis	Πελοπόν.-Κύθηρα		R			Y			
Compositae	<i>Centaurea redempta</i> Heldr. ssp. <i>redempta</i>	Κρητική Περιοχή		R			Y			
Compositae	<i>Centaurea rupestris</i> L. ssp. <i>parnonia</i> (Halacsy) Routsis & T.Georgiadis	Πελοπόν.-Κύθηρα		R			Y			
Compositae	<i>Centaurea spruneri</i> Boiss. & Heldr. ssp. <i>minoa</i> Heldr. ex Boiss.	Κρητική Περιοχή		R			Y			

Πρόγραμμα ARCHI-MED, Δράση 2.1
ΑΠΕΙΛΟΥΜΕΝΑ ΕΝΔΗΜΙΚΑ ΕΙΔΗ ΤΗΣ ΧΛΩΡΙΔΑΣ ΣΤΗ ΝΟΤΙΑ ΕΛΛΑΔΑ

Οικογένεια	Taxon	Τοπικό Ενδημικό	Κόκκινο Βιβλίο	IUCN-WCMC	MIPSG	Βιβλ. δεδομένα	ΠΑ 67/1981	Σύμβαση Βέρνης	Οδηγία 92/43	CITES
Compositae	<i>Cirsium creticum</i> (Lam.) d'Urv ssp. <i>dictaeum</i> Greuter, Matthds & Risse	Κρητική Περιοχή		R						
Compositae	<i>Cirsium morinifolium</i> Boiss. & Heldr.	Κρητική Περιοχή		R			Y			
Compositae	<i>Crepis auriculifolia</i> Sieber ex Sprengel	Κρητική Περιοχή	R	nt	LR		Y			
Compositae	<i>Hirtellina fruticosa</i> (L.) Dittrich			R			Y			
Compositae	<i>Inula pseudolimonella</i> (Rech.f.) Rech.f.	Κρητική Περιοχή		R			Y			
Compositae	<i>Inula rotundifolia</i> (Halacsy) Greuter	Πελοπόν.-Κύθηρα		R			Y			
Compositae	<i>Jurinea taygetea</i> Halacsy	Πελοπόν.-Κύθηρα		R			Y			
Compositae	<i>Onopordum majoris</i> Beauverd			I			Y			
Compositae	<i>Onopordum rhodense</i> Boiss. ex Rech.f.	Ανατολικό Αιγαίο		I			Y			
Compositae	<i>Scorzonera mollis</i> M. Bieb. ssp. <i>idaea</i> (Gand.) Lack	Κρητική Περιοχή		R			Y			
Compositae	<i>Senecio gnaphalodes</i> Sieber	Κρητική Περιοχή		R			Y			
Compositae	<i>Serratula cichoracea</i> (L.) DC. ssp. <i>cretica</i> Turrill	Κρητική Περιοχή		R						
Convolvulaceae	<i>Cuscuta atrans</i> Feinbrun	Κρητική Περιοχή		I			Y			
Crassulaceae	<i>Sedum creticum</i> C. Presl var. <i>creticum</i>	Κρητική Περιοχή		R			Y			
Cruciferae	<i>Alyssum fallacinum</i> Hausskn.		R	R	LR		Y			
Cruciferae	<i>Alyssum idaeum</i> Boiss. & Heldr.	Κρητική Περιοχή		R			Y			
Cruciferae	<i>Alyssum taygeteum</i> Heldr.			R			Y			
Cruciferae	<i>Arabis subflava</i> B.M.G. Jones			R			Y			
Cruciferae	<i>Erysimum candicum</i> Snogerup ssp. <i>candicum</i>			nt			(Y)			
Cruciferae	<i>Erysimum candicum</i> Snogerup ssp. <i>carpathum</i> Snogerup	Κρητική Περιοχή		R			(Y)			
Cruciferae	<i>Thlaspi bulbosum</i> Boiss.			R			Y			
Dipsacaceae	<i>Lomelosia albocincta</i> (Greuter) Greuter	Κρητική Περιοχή		R			Y			
Euphorbiaceae	<i>Euphorbia rechingeri</i> Greuter	Κρητική Περιοχή		R			Y			
Gentianaceae	<i>Centaurium erythraea</i> Rafn ssp. <i>limoniiforme</i> (Greuter) Greuter	Πελοπόν.-Κύθηρα		R			Y			
Geraniaceae	<i>Erodium sibthorpiatum</i> Boiss. ssp. <i>vetteri</i> (Barley & Major) Davis	Ανατολικό Αιγαίο		(R)			(Y)			
Gramineae	<i>Brachypodium sylvaticum</i> (Huds.) P. Beauv. ssp. <i>creticum</i> H. Scholz & Greuter	Κρητική Περιοχή		R						

Πρόγραμμα ARCHI-MED, Δράση 2.1
ΑΠΕΙΛΟΥΜΕΝΑ ΕΝΔΗΜΙΚΑ ΕΙΔΗ ΤΗΣ ΧΛΩΡΙΔΑΣ ΣΤΗ ΝΟΤΙΑ ΕΛΛΑΔΑ

Οικογένεια	Taxon	Τοπικό Ενδημικό	Κόκκινο Βιβλίο	IUCN-WCMC	MIPSG	Βιβλ. δεδομένα	ΠΑ 67/1981	Σύμβαση Βέρνης	Οδηγία 92/43	CITES
Gramineae	Helictotrichon agropyroides (Boiss.) Henrard					I				
Gramineae	Sesleria taygetea Hayek			R		I	Y			
Guttiferae	Hypericum amblycalyx Coust. & Gandoger	Κρητική Περιοχή		R			Y			
Guttiferae	Hypericum delphicum Boiss. & Heldr.			R			Y			
Guttiferae	Hypericum taygeteum Quezel & Contandr.	Πελοπόν.-Κύθηρα		R			Y			
Iridaceae	Crocus oreocreticus B.L. Burt	Κρητική Περιοχή		R			Y			
Iridaceae	Crocus sieberi Gay ssp. nivalis (Bory & Chaub.) Mathew	Πελοπόν.-Κύθηρα								
Labiatae	Nepeta camphorata Boiss. & Heldr. var. camphorata	Πελοπόν.-Κύθηρα		R			Y			
Labiatae	Nepeta camphorata Boiss. & Heldr. var. heldreichii (Halacsy) C. Baden	Πελοπόν.-Κύθηρα		R			Y			
Labiatae	Nepeta scordotis L.			R			Y			
Labiatae	Origanum calcaratum Juss.			R			Y			
Labiatae	Origanum dictamnus L.	Κρητική Περιοχή	V	V	LR		Y	Y	II/IV	
Labiatae	Origanum vetteri Briq. & Barbey	Κρητική Περιοχή	V	V	LR		Y			
Labiatae	Phlomis pichleri Vierh.	Κρητική Περιοχή		R			Y			
Labiatae	Prunella cretensis Gandoger	Κρητική Περιοχή		R			Y			
Labiatae	Satureja candica Greuter & Burdet	Κρητική Περιοχή		R			Y			
Labiatae	Satureja cretica (L.) Briq.	Κρητική Περιοχή		R			Y			
Labiatae	Stachys candida Bory & Chaub.	Πελοπόν.-Κύθηρα		R		R	Y			
Labiatae	Stachys canescens Bory & Chaub.	Πελοπόν.-Κύθηρα		R		R	Y			
Labiatae	Stachys chrysantha Boiss. & Heldr.	Πελοπόν.-Κύθηρα		R		R	Y			
Labiatae	Teucrium aroanium Orph. ex Boiss.	Πελοπόν.-Κύθηρα		R			Y			
Labiatae	Teucrium cuneifolium Sm.	Κρητική Περιοχή		R			Y			
Labiatae	Teucrium francisci-wernerii Rech.f.	Πελοπόν.-Κύθηρα	R	V			Y			
Labiatae	Teucrium gracile Barbey & Major	Κρητική Περιοχή		R						
Leguminosae	Anthyllis splendens Willd.		R	R	LR		Y			
Leguminosae	Astragalus austroaegaeus Rech.f.			R			Y			
Leguminosae	Astragalus graecus Boiss. & Spruner var. rhodensis Pamp.	Ανατολικό Αιγαίο				I				
Leguminosae	Astragalus idaeus Bunge	Κρητική Περιοχή	?Ex	Ex/E	EX		Y			
Leguminosae	Astragalus nummularius Lam.	Κρητική Περιοχή		R			Y			

Πρόγραμμα ARCHI-MED, Δράση 2.1
ΑΠΕΙΛΟΥΜΕΝΑ ΕΝΔΗΜΙΚΑ ΕΙΔΗ ΤΗΣ ΧΛΩΡΙΔΑΣ ΣΤΗ ΝΟΤΙΑ ΕΛΛΑΔΑ

Οικογένεια	Taxon	Τοπικό Ενδημικό	Κόκκινο Βιβλίο	IUCN-WCMC	MIPSG	Βιβλ. δεδομένα	ΠΑ 67/1981	Σύμβαση Βέρνης	Οδηγία 92/43	CITES
Leguminosae	<i>Colutea insularis</i> Browicz	Ανατολικό Αιγαίο		I			Y			
Leguminosae	<i>Ebenus sibthorpii</i> DC.			R			Y			
Leguminosae	<i>Genista halacsyi</i> Helder.	Πελοπόν.-Κύθηρα		R			Y			
Leguminosae	<i>Genista parnassica</i> Halacsy			R			Y			
Leguminosae	<i>Medicago strasseri</i> Greuter, Matthds & Risse	Κρητική Περιοχή		R						
Leguminosae	<i>Onobrychis aliacmonia</i> Rech.f.			Ex						
Leguminosae	<i>Ononis verae</i> Sirj.	Κρητική Περιοχή		R			Y			
Leguminosae	<i>Trifolium praetermissum</i> Greuter, Plegler & Raus	Κρητική Περιοχή		R						
Leguminosae	<i>Trigonella rechingeri</i> Sirj.			R			Y			
Leguminosae	<i>Vicia davisii</i> Greuter	?Ανατολικό Αιγαίο		I						
Liliaceae	<i>Allium archeotrichon</i> Brullo, Pavone & Salmeri	Ανατολικό Αιγαίο								
Liliaceae	<i>Allium candargyi</i> Karavokyrou & Tzanoudakis	Ανατολικό Αιγαίο								
Liliaceae	<i>Allium circinnatum</i> Sieber ssp. <i>circinnatum</i>	Κρητική Περιοχή		(R)			(Y)			
Liliaceae	<i>Allium circinnatum</i> Sieber ssp. <i>peloponnesiacum</i> Tzanoudakis	Πελοπόν.-Κύθηρα				V	(Y)			
Liliaceae	<i>Allium dodecanesi</i> Karavokyrou & Tzanoudakis	Ανατολικό Αιγαίο								
Liliaceae	<i>Allium frigidum</i> Boiss. & Helder.			R			Y			
Liliaceae	<i>Allium guttatum</i> Steven ssp. <i>dilatatum</i> Zahar.	Κρητική Περιοχή		R			Y			
Liliaceae	<i>Allium luteolum</i> Halacsy	Κυκλάδες		R			Y			
Liliaceae	<i>Allium pilosum</i> Sm.			R						
Liliaceae	<i>Allium platakisii</i> Tzanoudakis & Kypriotakis	Κρητική Περιοχή				R				
Liliaceae	<i>Allium rhodiaceum</i> Brullo, Pavone & Salmeri	Ανατολικό Αιγαίο								
Liliaceae	<i>Colchicum psaridis</i> Helder. ex Halacsy	Πελοπόν.-Κύθηρα		nt						
Liliaceae	<i>Colchicum pulchellum</i> K. Persson	Πελοπόν.-Κύθηρα								
Liliaceae	<i>Colchicum sfikasianum</i> Kit Tan & Iatrou									
Liliaceae	<i>Fritillaria davisii</i> Turrill	Πελοπόν.-Κύθηρα		R			Y			
Liliaceae	<i>Fritillaria obliqua</i> Ker-Gawl. ssp. <i>tuntasia</i> (Helder. ex Halacsy) Kamari	Κυκλάδες		R			Y	Y		
Liliaceae	<i>Fritillaria rhodia</i> Hansen	Ανατολικό Αιγαίο	R	R	LR		Y			
Liliaceae	<i>Muscari dionysicum</i> Rech.f.			R			Y			
Liliaceae	<i>Ornithogalum brachystylum</i> Zahar.	?Ανατολικό Αιγαίο		?						

Πρόγραμμα ARCHI-MED, Δράση 2.1
ΑΠΕΙΛΟΥΜΕΝΑ ΕΝΔΗΜΙΚΑ ΕΙΔΗ ΤΗΣ ΧΛΩΡΙΔΑΣ ΣΤΗ ΝΟΤΙΑ ΕΛΛΑΔΑ

Οικογένεια	Taxon	Τοπικό Ενδημικό	Κόκκινο Βιβλίο	IUCN-WCMC	MIPSG	Βιβλ. δεδομένα	ΠΑ 67/1981	Σύμβαση Βέρνης	Οδηγία 92/43	CITES
Liliaceae	Ornithogalum exaratum Zahar.			R			Y			
Liliaceae	Ornithogalum pumilum Zahar.	Ανατολικό Αιγαίο								
Liliaceae	Ornithogalum sphaerolobum Zahar.	Ανατολικό Αιγαίο		?			Y			
Liliaceae	Scilla messeniaca Boiss.	Πελοπόν.-Κύθηρα		R			Y			
Liliaceae	Scilla talosii Tzanoudakis & Kypriotakis	Κρητική Περιοχή								
Linaceae	Linum caespitosum Sm.	Κρητική Περιοχή		R						
Orchidaceae	Dactylorhiza pythagorae Gölz & Reinhard	Ανατολικό Αιγαίο					Y			BI(eu)/ BII
Orchidaceae	Epipactis halacsyi Robatsch	Πελοπόν.-Κύθηρα				I	Y			BI(eu)/ BII
Orchidaceae	Himantoglossum samariense C. & A. Alibertis	Κρητική Περιοχή				I				BI(eu)/ BII
Orchidaceae	Ophrys aesculapii Renz			R		I	Y			BI(eu)/ BII
Orchidaceae	Ophrys argolica H. Fleischm.		V	R			Y	Y	IV	BI(eu)/ BII
Orchidaceae	Ophrys ariadnae Paulus, nom. inval.					I	Y			BI(eu)/ BII
Orchidaceae	Ophrys basilissa C. & A. Alibertis					I	Y			BI(eu)/ BII
Orchidaceae	Ophrys calypsus Hirth & Spaeth	Ανατολικό Αιγαίο					Y			BI(eu)/ BII
Orchidaceae	Ophrys fleischmannii Hayek					I	Y			BI(eu)/ BII
Orchidaceae	Ophrys gottfriediana Renz			R			Y			BI(eu)/ BII
Orchidaceae	Ophrys icariensis Hirth & Spaeth	Ανατολικό Αιγαίο				I	Y			BI(eu)/ BII
Orchidaceae	Ophrys minutula Gölz & Reinhard	Ανατολικό Αιγαίο				I	Y			BI(eu)/ BII
Orchidaceae	Ophrys sitiaca Paulus, C. & A. Alibertis					I	Y			BI(eu)/ BII

Πρόγραμμα ARCHI-MED, Δράση 2.1
ΑΠΕΙΛΟΥΜΕΝΑ ΕΝΔΗΜΙΚΑ ΕΙΔΗ ΤΗΣ ΧΛΩΡΙΔΑΣ ΣΤΗ ΝΟΤΙΑ ΕΛΛΑΔΑ

Οικογένεια	Taxon	Τοπικό Ενδημικό	Κόκκινο Βιβλίο	IUCN-WCMC	MIPSG	Βιβλ. δεδομένα	ΠΑ 67/1981	Σύμβαση Βέρνης	Οδηγία 92/43	CITES
Orchidaceae	Orchis sitiaca (Renz.) Delforge	Κρητική Περιοχή				I	Y			BI(eu)/BII
Orchidaceae	Serapias patmia Hirth & Spaeth	Ανατολικό Αιγαίο					Y			BI(eu)/BII
Paeoniaceae	Paeonia mascula (L.) Miller ssp. hellenica Tzanoudakis			R						
Paeoniaceae	Paeonia mascula (L.) Miller ssp. icarica Tzanoudakis	Ανατολικό Αιγαίο		?						
Papaveraceae	Corydalis uniflora (Sieber) Nyman	Κρητική Περιοχή		R			Y			
Pinaceae	Abies cephalonica Loudon			R						
Plumbaginaceae	Acantholimon androsaceum (Jaub. & Spach) Boiss.	Κρητική Περιοχή								
Plumbaginaceae	Goniolimon sartorii Boiss.			R			Y			
Plumbaginaceae	Limonium albomarginatum Brullo	Πελοπόν.-Κύθηρα				I				
Plumbaginaceae	Limonium carpathum (Rech.f.) Rech.f.	Κρητική Περιοχή		R			Y			
Plumbaginaceae	Limonium creticum Artelari	Κρητική Περιοχή	R	R	LR					
Plumbaginaceae	Limonium frederici (Barbey) Rech.f.			R			Y			
Polygonaceae	Polygonum icaricum Rech.f.			R			Y			
Primulaceae	Cyclamen rhodium R. Gorer	Ανατολικό Αιγαίο		?						BII
Ranunculaceae	Delphinium hirschfeldianum Heldr. & Holzm.			I			Y			
Ranunculaceae	Nigella carpatha Strid	Κρητική Περιοχή		R			Y			
Ranunculaceae	Nigella doerfleri Vierh.			R						
Ranunculaceae	Nigella icarica Strid	Ανατολικό Αιγαίο		R			Y			
Ranunculaceae	Nigella stricta Strid			R			Y			
Ranunculaceae	Ranunculus cupreus Boiss. & Heldr.	Κρητική Περιοχή		R			Y			
Ranunculaceae	Ranunculus millii Boiss. & Heldr.	Πελοπόν.-Κύθηρα		R			Y			
Ranunculaceae	Ranunculus subhomophyllus (Halacsy) Vierh.			R			Y			
Ranunculaceae	Ranunculus thasius Halacsy			R			Y			
Rosaceae	Amelanchier chelmea (Halacsy) Browicz		R			I				
Rubiaceae	Asperula abbreviata (Halacsy) Rech.f.	Κυκλάδες		R			Y			
Rubiaceae	Asperula taygetea Boiss. & Heldr.			R		R	Y			
Rubiaceae	Asperula tournefortii Sieber ex Sprengel			R			Y			
Rubiaceae	Galium amorginum Halacsy			R			Y			

Πρόγραμμα ARCHI-MED, Δράση 2.1
ΑΠΕΙΛΟΥΜΕΝΑ ΕΝΔΗΜΙΚΑ ΕΙΔΗ ΤΗΣ ΧΛΩΡΙΔΑΣ ΣΤΗ ΝΟΤΙΑ ΕΛΛΑΔΑ

Οικογένεια	Taxon	Τοπικό Ενδημικό	Κόκκινο Βιβλίο	IUCN-WCMC	MIPSG	Βιβλ. δεδομένα	ΠΑ 67/1981	Σύμβαση Βέρνης	Οδηγία 92/43	CITES
Rubiaceae	<i>Galium cyllenium</i> Boiss. & Heldr.	Πελοπόν.-Κύθηρα		R			Y			
Rubiaceae	<i>Galium incanum</i> Sm. ssp. <i>creticum</i> Ehrend.	Κρητική Περιοχή		R			(Y)			
Rubiaceae	<i>Galium samium</i> Krendl	Ανατολικό Αιγαίο								
Rubiaceae	<i>Galium taygeteum</i> Krendl	Πελοπόν.-Κύθηρα								
Rutaceae	<i>Ruta chalepensis</i> L. ssp. <i>fumariifolia</i> (Boiss. & Heldr.) Nyman			R						
Scrophulariaceae	<i>Chaenorhinum idaeum</i> Rech.f.	Κρητική Περιοχή		R			Y			
Scrophulariaceae	<i>Verbascum acaule</i> (Bory & Chaub.) O. Kuntze	Πελοπόν.-Κύθηρα		R			Y			
Scrophulariaceae	<i>Verbascum adeliae</i> Heldr. ex Boiss.	Κυκλάδες		R			Y			
Scrophulariaceae	<i>Verbascum ikaricum</i> Murb.	Ανατολικό Αιγαίο		R			Y			
Scrophulariaceae	<i>Veronica glauca</i> Sm. ssp. <i>kavusica</i> (Rech.f.) M.A. Fisch.			R						
Umbelliferae	<i>Bupleurum aira</i> Snogerup	Κυκλάδες	R/V	R	LR		Y			
Umbelliferae	<i>Daucus conchitae</i> Greuter	Ανατολικό Αιγαίο		R						
Umbelliferae	<i>Eryngium ternatum</i> Poiret	Κρητική Περιοχή	R	R	LR		Y			
Umbelliferae	<i>Ferulago sartorii</i> Boiss.	Κυκλάδες		R			Y			
Umbelliferae	<i>Ferulago thyriflora</i> (Sm.) Koch	Κρητική Περιοχή		R			Y			
Umbelliferae	<i>Geocaryum creticum</i> (Boiss. & Heldr.) Engstr.	Κρητική Περιοχή		R			Y			
Umbelliferae	<i>Scaligeria halophila</i> (Rech.f.) Rech.f.			R			Y			
Umbelliferae	<i>Scaligeria moreana</i> Engstrand			R			Y			
Umbelliferae	<i>Seseli gummiferum</i> Pall. ex Sm. ssp. <i>crithmifolium</i> (DC.) P.H. Davis			(R)			(Y)			
Valerianaceae	<i>Centranthus sieberi</i> Heldr.	Κρητική Περιοχή		I		R	Y			
Violaceae	<i>Viola cretica</i> Boiss. & Heldr. ssp. <i>cretica</i>	Κρητική Περιοχή		(R)			(Y)			
Violaceae	<i>Viola cretica</i> Boiss. & Heldr. ssp. <i>glabra</i> Tiniakou	Κρητική Περιοχή		(R)			(Y)			
Violaceae	<i>Viola parnonia</i> Kit Tan, Sfikas & Vold	Πελοπόν.-Κύθηρα								
Violaceae	<i>Viola sfikasiana</i> M. Erben	Πελοπόν.-Κύθηρα		?						